

MARKO JUKIĆ

POGLED „S MARGINE POLITIČKOGA SPEKTRA”

Pogled s margine političkoga spektra

Marko Jukić

Vlastita naklada autora

Split, 2022.

Ime autora

Marko Jukić

Naslov:

Pogled s margine političkoga spektra

Nakladnik:

Vlastita naklada autora

Lektura:

Divna Šušić

Autor fotografije na naslovnici:

Marko Jukić

Mjesto i godina izdavanja:

Split, 2022.

Izdavanje:

URL: <https://eknjiga.hr>

ISBN 978-953-50382-0-7

Pogled „s margine političkoga spektra“

Proslov

Nama domoljubima i braniteljima koji se nismo slagali s izdajničkom politikom vladajućih oni su poručili da smo „ *s margine političkoga spektra*“, da ne razumijemo, da nismo dobro čuli, da ne znamo što smo pročitali... Točno je da smo marginalci jer nas je komunistička mladež izgurala na marginu društva, ali nije točno da ne razumijemo što se događa jer jako dobro razumijemo da se radi o izdajničkoj politici. Dobro smo čuli mnogo puta kako nam komunijare i jugočetnici lijepe etikete: ustaše, nazadnjaci, ognjištari, nacionalisti, katotalibani... Čitajući Istanbulsku konvenciju, jako dobro znamo što smo pročitali i jako smo dobro razumjeli da je ta konvencija protiv naroda, protiv suverenosti Hrvatske i nacionalnoga identiteta.

Pisao sam kolumnu „*S margine političkoga spektra*“ o događajima u Lijepoj Našoj. Knjiga obuhvaća moje komentare napisane povodom različitih događaja. Članci pokazuju kako domoljub i branitelj, takozvani marginalac, vidi hrvatsku politiku i hrvatsko društvo.

Komunističku mladež zanima samo vlast, a ne napredak Lijepe Naše pa su napravili koaliciju sa sljednicom zločinačke terorističke stranke SDS koja je vodila srpsku pobunu u Hrvatskoj od 1990. do 1995. godine. Samo izdajnici mogu napraviti koaliciju sa strankom koja je sljednica SDS-a! Samo izdajnici mogu zaboraviti zločine koje su počinili pripadnici SDS-a! Samo izdajnici mogu napraviti koaliciju sa strankom koja mrzi Hrvate i Hrvatsku, strankom koja i danas blati hrvatski narod i državu, koja VRO Oluju proglašava zločinačkom operacijom!

Autor

Pogled „s margine političkoga spektra“

Sadržaj

1. 23. kolovoza – Europski dan sjećanja na žrtve totalitarnih režima (kolovoza 2015.)
2. Protiv učeničkoga nasilja u školama (3. veljače 2016.)
3. Prijedlog kurikulne reforme neprihvatljiv je i štetan (1. lipnja 2016.)
4. Budi odgovoran! (3. rujna 2016.)
5. Što traže hrvatski „Marginalci“? (17. veljače 2017.)
6. Zašto je pravo na privatnost važnije od prava na život? (3. ožujka 2017.)
7. Arbitražni sud – sramota za EU i međunarodno pravo (1. srpnja 2017.)
8. Kome smeta obilježavanje VRO OLUJA u centru Knina? (1. kolovoza 2017.)
9. Vijeća za suočavanje s posljedicama vladavine nedemokratskih režima dobilo naputak (8. rujna 2017.)
10. Cenzurom protiv obrazovne i kurikulne reforme HAZU (16. rujna 2017.)
11. Demokracija na hrvatski način (5. svibnja 2017.)
12. Istanbulska konvencija – ozakonjenje EU diktature! (srpnja 2017.)
13. Agitprop Hrvatske javlja...(6. travnja 2018.)
14. Referendum za izmjenu izbornoga zakona! (16. travnja 2018.)
15. O granicama Republike Hrvatske (25. travnja 2018.)
16. „No pasaran!“ na Peristilu (1. svibnja 2018.)
17. Ne želimo biti građani drugoga redu u svojoj Domovini! (31. svibnja 2018.)
18. Kako izgleda „moderna“ Hrvatska? (17. listopada 2018.)
19. Zadarski slučaj „Žigosana“ – što je istina? (9. veljače 2019.)
20. Hrvatski političari protiv hrvatskoga naroda (objavljeno 9. ožujka 2019.)
21. Desničari i ljevičari u Hrvatskoj (19. travnja 2019.)
22. Četnicima smeta hrvatski povijesni grb (30. travnja 2019.)
23. Za djecu nema, za uhljebe ima! (8. svibnja 2019.)
24. Glasajmo protiv nacionalne izdaje (22. svibnja 2019.)
25. Uhljebi su zbrinuti, okrenimo se budućnosti! (27. svibnja 2019.)
26. Progon Marjana Živkovića nacionalna je sramota (22. rujna 2019.)
27. “Škola za život” je floskula (30. studenoga 2019.)

28. Rijeka – Prijestolnica zločinačke ideologije? (veljače 2020.)
29. Sramotno novinarsko ponašanje (18. travnja 2020.)
30. Kada će strukturne reforme u Hrvatskoj? (23. travnja 2020.)
31. Crtica o MOST-u (29. lipnja 2020.)
32. Što je Srbija poručila Plenkoviću 2020. godine? (8. kolovoza 2020.)
33. Restart koalicija – koalicija za rušenje Hrvatske (4. srpnja 2020.)
34. Plenkovićev suverenizam izdaja je nacionalnih interesa! (19. srpnja 2020.)
35. Slučaj Josipe Rimac pokazuje kako funkcionira sustav (24. listopada 2020.)
36. Dokument novih podjela i uvreda komunističkih žrtava (27. listopada 2020.)
37. Ministarstvo kulture i medija glavni je promotor govora mržnje u Hrvatskoj (listopada 2020.)
38. Hrvatska 2020. (28. studenoga 2020.)
39. Trgovačka koalicija i samodopadna oporba (19. prosinca 2020.)
40. Tko ruši hrvatsku državu? (7. siječnja 2021.)
41. Dvostruka mjerila I. (29. siječnja 2021.)
42. „Ujedinjena“ oporba srušila kvorum! (5. veljače 2021.)
43. Vraća se verbalni delikt! (9. veljače 2021.)
44. Dvostruka mjerila II. (26. veljače 2021.)
45. Nisu ga "voleli" (1. ožujka 2021.)
46. “Ustavno-zakonski” igrokaz (12. ožujka 2021.)
47. Narikače savjetuju ministra! (5. travnja 2021.)
48. Antihrvatski cirkus (1. svibnja 2021.)
49. Trgovačka koalicija HDZ-a i SDSS-a (6. svibnja 2021.)
50. Novi uhljebi, plaćenici, preuzimaju grad (22. svibnja 2021.)
51. Protunarodna politika EU (16. srpnja 2021.)
52. Plenkovićeva pomirba doživjela je fijasko (6. kolovoza 2021.)
53. Genijalni Hrvateki (28. kolovoza 2021.)
54. Mister „Senf“ uvodi građanski odgoj u škole! (4. rujna 2021.)
55. „Hrvatska šutnja“ je zabrinjavajuća (18. rujna 2021.)
56. Mišljenje „ulice“ važnije je od mišljenja struke! (2. listopada 2021.)

57. Velika civilizacijska pitanja za maloga sudca (29. listopada 2021.)
58. Državni udar bez korištenja tenkova (6. studenoga 2021.)
59. Neokomunistička Hrvatska (12. studenoga 2021.)
60. Teror protunarodnih medija (27. studenoga 2021.)
61. Nešto je trulo u Lijepoj Našoj! (4. prosinca 2021.)
62. Sve po zakonu! (15. siječnja 2022.)
63. Rušitelji hrvatske države (22. siječnja 2022.)

2015.

23. kolovoza – Europski dan sjećanja na žrtve totalitarnih režima (kolovoza 2015.)

Vrijeme je da kažemo istinu o komunističkim zločinima u Hrvatskoj, da kažemo istinu o žrtvama komunističke vladavine tijekom 45 godina. Ako želimo biti uljuđena europska zemlja, moramo odati poštovanje žrtvama komunističke torture i osuditi komunističke zločine i zločince. Osudili smo nacizam, fašizam, ustaške zločine pa se postavlja pitanje zašto nismo, na isti način, osudili komunističke zločine koji su mnogobrojniji i ne manje strašni od onih koje smo osudili. Nema istinske pomirbe bez utvrđivanja istine i osude onih koji su počinili zločine. Kasno je za kažnjavanje nalogodavaca i počinitelja, ali nikada nije kasno reći istinu o ljudima i događajima. Naša je dužnost istražiti i utvrditi istinu o događajima te odati počast žrtvama koje su umorene u ime komunističke ili neke druge ideologije. Europski dan sjećanja na žrtve svih totalitarnih i autoritarnih režima utvrđen je Deklaracijom Europskoga parlamenta o proglašenju 23. kolovoza europskim danom sjećanja na žrtve staljinizma i nacizma od 23. rujna 2008. godine, a potvrđen je točkom 15. Rezolucije Europskoga parlamenta o europskoj savjesti i totalitarizmu od 2. travnja 2009. godine.

„Parlamentarna skupština Vijeća Europe odlučno osuđuje teška kršenja ljudskih prava koja su počinili totalitarni komunistički režimi te izražava suosjećanje, razumijevanje i priznanje za žrtve tih zločina. Skupština vjeruje da žrtve zločina totalitarnih komunističkih režima koje su još žive, ili njihove obitelji, zaslužuju sućut, razumijevanje i priznavanje njihovih patnji i time Skupština poziva sve komunističke i post-komunističke stranke u svojim državama članicama, koje to još nisu učinile, da ponovno ocijene povijest komunizma i svoju vlastitu prošlost, da se jasno distanciraju od zločina totalitarnih komunističkih režima te da ih potpuno jasno osude.“

Hrvatski sabor je 30. lipnja 2006. donio Deklaraciju o osudi zločina počinjenih tijekom totalitarnog komunističkog poretka u Hrvatskoj 1945. – 1990. (NN, 76/2006.) u kojoj je navedeno da su totalitarni komunistički režimi bili, bez iznimke, označeni masovnim povredama ljudskih prava. Dopusnoma Zakona o blagdanima, spomen-danima i neradnim danima u Republici Hrvatskoj iz lipnja 2011. godine, 23. kolovoza obilježava se kao spomendan – Europski dan sjećanja na žrtve svih totalitarnih i autoritarnih režima.

Hrvatska je usvojila Deklaraciju Europskog parlamenta, ali nije raščistila sa svojom komunističkom prošlošću jer su komunistički kadrovi i dalje ostali na vlasti i nisu dopustili istraživanje o zločinima, teškim kršenjima ljudskih prava od komunističkog režima. Jugoslavenski komunistički režim skrivao je svoje strašne zločine. Zabranjenja su ili

onemogućena istraživanja u Sloveniji i Hrvatskoj (i drugdje) o masovnim grobnicama. Na području Slovenije evidentirano je preko 600 masovnih prikrivenih grobišta različite veličine s preko 100 tisuća ubijenih, a u Hrvatskoj preko 900 s mogućih 90.000 žrtava. U poraću je ubijeno više od 50.000 pripadnika njemačke manjine.

U Hrvatskoj je partizanska vojska upravljala s 19 koncentracijskih logora u vremenu od rujna 1944. do svibnja 1945. godine. Među poznatije zarobljeničke i koncentracijske logore ubrajaju se: Logor Kničanin, Radni logor Valpovo, Sabirni logor Josipovac. Nakon razilaženja sa Staljinom (1948.) komunistički režim otvorio je politički logor na Golom otoku koji je djelovao od 1949. do 1988. godine! Na Golom su otoku zatvorenici bili podvrgnuti najgoroj fizičkoj i psihičkoj torturi takozvanog preodgajanja neprijatelja sustava. Pored Golog otoka bilo je više zatvora, ali su najzloglasniji bili u Gradiški i Lepoglavi gdje se provodila fizička i psihička tortura hrvatskih domoljuba i intelektualaca.

Danas u Hrvatskoj imamo situaciju prešućivanja komunističkih zločina, iskrivljivanja činjenica, onemogućavanje otkrivanja masovnih i pojedinačnih grobišta unatoč prihvaćanju Europske deklaracije. Žalosno je da se u zemlji koja je članica Europske unije još uvijek slave komunistički zločini, zločinci i njihovi sljedbenici. Umjesto da se osudi komunističke zločine, da se osudi diktator (nalogodavac) Tito, nasljednici komunističke ideologije slave ubojicu, odaju mu počast (ulice i trgovi nose ime zločinca, slavi se njegov rođendan i datumi kada su počinjeni zločini protiv civilnoga stanovništva). Sljedbenici komunističke ideologije, djeca komunističkih rukovoditelja i drugi, na rukovodećim su mjestima u društvu (privreda, obrazovanje, sredstva priopćavanja i drugdje) i oni se svim sredstvima bore protiv istine o komunističkim zločinima.

Povjesničari, istraživači, smatraju da je komunistička ideologija u svijetu odgovorna za smrt od 100 do 200 milijuna ljudi. Komunistički zločini u svijetu, kao i u Hrvatskoj, uglavnom su ostali nekažnjeni osim sporadičnih slučajeva. Međutim, u većini zemalja suočili su se s istinom o komunističkoj diktaturi, zločinima komunističke ideologije. Neke zemlje su se suočile sa svojom prošlošću i osudile komunističke zločine te provele lustraciju.

Nažalost, Hrvatska se još nije suočila sa svojom mračnom komunističkom prošlošću. U Hrvatskoj trgovi, ulice nose ime komunističkog diktatora Tita za kojega povjesničari kažu da je kriv za smrt preko pola milijuna ljudi. Ove brojke odnose se na razdoblje od svibnja 1945. do kraja njegove vladavine, odnosno do smrti 1980. godine. Tito spada među deset najvećih zločinaca dvadesetoga stoljeća. Komunistički zločini započeli su prije Drugoga svjetskog rata, provodili su se za vrijeme rata i nakon njega. Takozvani komunistički osloboditelji mnoge su oslobodili života i imovine. Nakon ulaska u mjesta slijedila su ubojstva takozvanih neprijatelja naroda bez suda (slučaj Daksa i mnogi drugi). Ubojstva su bila na ideološkoj osnovi, a negdje i zbog osobnoga animoziteta ili koristi. Proglašavanjem nekoga neprijateljem naroda, lišavanjem života i konfiskacijom imovine komunisti su se izravno okoristili. Uništavanjem hrvatskoga plemstva, uništavanjem intelektualne elite i nametanjem filozofije: „ U se, na se i

poda se“ rušile su se sve moralne i etičke norme u društvu. Mnogobrojna ubojstva intelektualaca, svećenika, časnih sestara te hrvatskih domoljuba obilježja su komunističke vladavine. Nadalje, komunistička vladavina je i svoje vojnike revolucije progonila nakon razlaza sa Staljinom (logor Jasenovac, Goli otok).

Oni koji veličaju komunizam i žale za komunističkom Jugoslavijom treba podsjetiti na Bleiburg, Križne putove, masovne grobnice, Lepoglavu, Gradišku, Goli otok i druge kazamate. Oni moraju znati da se sudilo za takozvani verbalni delikt, pjevanje domoljubnih pjesama. One koji veličaju zločinca Tita treba podsjetiti da je isti trebao biti suđen za nepoštivanje Ženevske konvencije jer je pobio ratne zarobljenike (bez istrage i suđenja); smaknuo je one koji su se predali jer im je zajamčena sigurnost. Naravno da za ratne zločine treba odgovarati i nitko ne uključuje u spomenute brojke ratne zločince jer su oni već bili pogubljeni ili su bili nedostupni takozvanim osloboditeljima. Treba znati da su ljudi išli u partizane sa željom da oslobode svoju zemlju od okupatora, a ne zbog komunističke ideologije (mali broj ih je išao zbog ideologije i želje za vlašću). U ratu se nije govorilo o društveno-političkom uređenju nakon rata već samo o oslobađanju domovine. Nakon završetka Drugoga svjetskog rata komunisti su prevarom došli na vlast (Sporazum Tito-Šubašić bio je grubo izigran) tako da su izvršili prevaru na izborima. Šubašića su otpisali i nametnuli svoju strahovladu. Drug Ranković, desna ruka druga Tita, izjavio je 1. veljače 1951. u Beogradskoj skupštini: „Kroz naše zatvore je između 1945. i 1951. prošlo 3, 777.776 zatvorenika, dok smo likvidirali 586.000 narodnih neprijatelja.“ Takozvani narodni neprijatelji su likvidirani bez suđenja i prava na obranu!

Istraživanje komunističkih zločina stalno se opstruira. Neki zločini su istraženi i dokumentirani, ali se istina i dalje prešućuje. Ima mnogo masovnih grobnica koje još treba istražiti. Smisao istraživanja je utvrditi činjenice o mjestima grobišta, osobama koje su ubijene, počiniteljima zločina i nalogodavcima koji su naredili zločine. Za suđenja nalogodavcima i izvršiteljima zločina kasno je, ali se mora znati istina. Zločin je zločin bez obzira tko ga je počinio. S jedne strane spominju se i preuveličavaju ustaški zločini, a s druge strane skrivaju komunistički zločini koji su mnogobrojniji i strašniji.

Zbog čega se zabranjuje istraživanje masovnih zločina koje su komunisti učinili? Vjerojatno zbog djece komunista koji su danas u politici, privredi, kulturi, obrazovnome sustavu. Njima ne odgovara istina o djelima (nedjelima) njihovih očeva!

Postoje dokumenti o logorima, stratištima, izvršiteljima i nalogodavcima; vrijeme je da se objave. Ne može se jedan zločin pravdati drugim. Masovni komunistički zločini izvršeni su u ime ideologije (cilj je bio uništavanje nacionalnoga i vjerskog identiteta). Mnogobrojne žrtve umorene su samo zato jer su imale drugo mišljenje, nisu podržavale komunističku ideologiju, nisu podržavale otimačinu, ideološku podobnost kao sustav vrijednosti. To je bio jedini grijeh mnogih intelektualaca, domoljuba, svećenika, časnih sestara. Nadalje, mnogo članova obitelji (žena, djece) takozvanih narodnih neprijatelja ubijeno je, zlostavljano, onemogućavano u normalnome životu.

Partijska knjižica bila je važna; ona je omogućivala školovanje, napredovanje, državnu službu, službu u vojsci i policiji, u medijima. U svim porama društva bio je implementiran komunistički nepotizam.

U današnje vrijeme slaviti zločinca, slaviti komunističke zločine apsurdno je; vrijeme je da se prestane s tom praksom. Što je bilo, bilo je. Ne možemo oživjeti žrtve, ne možemo promijeniti povijest, ali možemo i moramo napisati, reći istinu o prošlosti da bismo mogli podvući crtu i kazati to je prošlost, a pred nama je budućnost. Svi oni koji su bili u sustavu komunističke torture, koji su se materijalno i na druge načine okoristili, trebaju odstupiti s vlasti.

Oni koji pričaju o pljački Hrvatske od 1990. trebaju znati da je pljačka na našim prostorima započela 1919., a da je bila jako intenzivnija nakon svibnja 1945. godine. Neki komunisti bili su iz dobrostojećih obitelji (npr. M. Tripalo), ali mnogi su bili proleter (neki probisvjete) koji nisu imali ništa. Bivši proleter iz 1945. godine, bez ičega su 1990. u Hrvatskoj bili ugledni i imućni građani Socijalističke Republike Hrvatske. Imetak su mnogi stekli zakonitom i protuzakonitom otimačinom (komunistički zakoni) jer su bili poslušnici komunističkoga sustava. Članovi partije koji se došli u sukob bilo koje vrste s komunističkom partijom, bili su isključeni iz vlasti ili pak umoreni.

Za zločine nema opravdanja, ali povjesničari moraju razmatrati povijesni kontekst, vrijeme i okolnosti nekoga događaja. Nije isto napraviti zločin u miru ili u ratu, nije isto braniti svoje ognjište ili izvršiti agresiju na tuđe. Nije isto ubiti neprijatelja u borbi ili ubiti nenaoružanoga, vezanog ratnog zarobljenika. Komunistički intelektualci, povjesničari, ideološki su indoktrinirani i ne mogu sagledati činjenice pa iskrivljeno tumače povijest. Jasno je da je logor Jasenovac nastavio s radom nakon takozvanoga oslobođenja i da je bio stratište nakon 1945. pa je negiranje te činjenice zločin perom koji ne doprinosi utvrđivanju istine i pomirbi.

O komunističkim zločinima ima mnogo materijalnih dokaza, dokumenata, svjedočanstava, literature. Napisane su i objavljene Crne knjige komunizma u kojima su opisani komunistički zločini i teror komunističkih diktatora (npr. **Crna knjiga komunizma – zločini, teror, represija**; izvorni naslov je “**Le Livre noir du communisme: Crimes, terreur, repression**”, a objavljena je 1997. u Francuskoj).

Crna knjiga komunizma u Hrvatskoj (**Zločini jugoslavenskih komunista u Hrvatskoj 1945. godine**) knjiga je koja opisuje povijest represije, zločine i teror u Hrvatskoj. Dr. sc. Josip Jurčević u knjizi opisuje (uz brojne dokaze!) da je democid nad desetcima i stotinama tisuća Hrvata naredio vrh jugoslavenske komunističke vlasti u krugu oko Tita i Rankovića. Knjiga je izvorno objavljena 1997. godine. Izašla je na hrvatskome, njemačkom i engleskom jeziku. Predgovor je napisao Janko Vranyczany Dobrinović, a Bleiburšku tragediju hrvatskoga naroda prof. dr. Mate Meštrović.

U Budimpešti se nalazi muzej terora, **Terror Háza Múzeum**, u kojemu su svjedočanstva o nacističkome i komunističkom teroru u Mađarskoj. Naši susjedi su se suočili s mračnom stranom komunističke vladavine u Mađarskoj. I u drugim bivšim komunističkim (socijalističkim) zemljama su se suočili s mračnom stranom komunističke vladavine (torture). Nažalost, u Hrvatskoj se i dalje negiraju komunistički i drugi zločini (četnički) koji su počinjeni tijekom Drugoga svjetskog rata i poraća. Vrijeme je prekinuti šutnju o totalitarizmu,

komunističkoj strahovladi, zločinima prema svima koji nisu mislili kao partija koja je sve određivala: kadrovsku politiku, razvojnu strategiju, znanost, kulturu, šport. O svemu je partija vodila računa. Pobila je klasne neprijatelje 1945., a sljedećih je godina provodila torturu nad svima koji su imali drugačije mišljenje. Pozatvarali su obrtnike, uveli plansku privredu, kvote doprinosa bez obzira je li to realno ili ne. Planirali su plantaže pamuka u Imotskom! Planirali su izgradnju atomske bombe. Umjesto gradnje autocesta, novih željezničkih pruga, gradili su podzemne aerodrome, baze, komandna mjesta i skloništa. Pomno su pazili da se netko od neistomišljenika ne obogati, ali su partijskim poslušnicima dali sve. Oni su mogli graditi vikendice (državnim novcem) u nacionalnim parkovima, oni su mogli graditi bazene s morskom vodom 200 kilometara od mora jer su cisterne uredno prevozile morsku vodu.

Komunisti su uništavali moral, duhovnost, kreativnost i drugo mišljenje. Pobili su ratne zarobljenike (Bleiburg, Tezno, Macelj, Kočevski rog, Huda jama, Jazovka i drugdje), pobili su civile, žene i djecu koji su izbjegli iz svojih domova. Odveli su ranjenike iz bolnice i mučki ih pobili. Preorali su groblje vojnika druge strane (Mirogoj i drugdje). Ubijali su bez suda. Optuživali su nevine ljude zato da bi se domogli njihove imovine i tako su od krpaša postali komunistička gospoda. Uselili su se u tuđe stanove, vile i gospodarstva. Socijalistički trbuhozborac Krleža živio je u vili židovskoga bankara (to mu nije smetalo!), a 400 stanova Kaptola, u Zagrebu, konfiscirano je i u njih se uselila komunistička bagra. Zatvarali su studente zbog pjevanja pjesme Vila Velebita ili Ustani bane. Otjerali su seljake sa sela u industrijske pogone i stvorili 230 000 invalida rada. Zabranili su pristup Visu, Lastovu i drugdje i tako su uništavali otoke, sela. Onemogućili su razvoj u nekim dijelovima zemlje i prisilili ljude da pođu trbukom za kruhom (Njemačka i drugdje). Preko pola milijuna Hrvata radilo je u inozemstvu gdje su djelovale skupine provokatora, ubojica i doušnika komunističkoga sustava koje su kontrolirale emigrante. Umoreno je 67 hrvatskih domoljuba u inozemstvu jer ih je komunistički režim smatrao opasnim za njihovu vladavinu.

Treba naglasiti da su tijekom vladavine socijalizma (u svijetu) počinjeni **zločini protiv čovječnosti** iako će neki negirati tu činjenicu.

Ne željeti vidjeti činjenice, koje su nedvojbeno utvrđene, u današnje vrijeme je zločin. Grijeh se može učiniti mišlju, riječju, djelom i propustom. Izbjegavanje istine, činjenica o komunističkoj diktaturi teški je grijeh.

Pomirba da, ali nema pomirbe bez istine. Nema pomirbe bez pokajanja za učinjena zlodjela. Nitko se nije pokajao, ispričao za komunističke zločine! Nažalost, na početku trećega tisućljeća neki slave zločine i pokušavaju naći opravdanje. Nema opravdanja za ubijanje ratnih zarobljenika, nevinih žena i djece. Nema opravdanja za oskvrnuća grobova umrlih i poginulih.

Vrijeme je da se Hrvatska suoči s istinom o komunističkoj vladavini, da oda počast žrtvama komunističke torture kao što odaje počast žrtvama nacizma i fašizma. Također je vrijeme da se isprave navodi komunističko-četničke propagande o broju žrtava u Jasenovcu i drugdje. Treba istražiti i kazati istinu bez licitiranja i političkoga uvećavanja ili umanjivanja žrtava. Vrijeme je da se imenuje zločince i da se uklone imena ulica, trgova, koja nose imena zločinaca jer je to civilizacijski minimum za pomirbu i bolju budućnost.

Ne ponovilo se nikada više i nigdje na svijetu!

Sjetimo se svih žrtava totalitarizama i zapalimo svijeće. Počivali u miru!

2016.

Protiv učeničkoga nasilja u školama (veljače 2016.)

To što se dogodilo u Osnovnoj školi u Splitu je sramotno. Sramotno je da učenici napadnu i ozlijede nastavnicu. Ono što mene šokira su izjave nekih osoba iz prosvjete koje bi trebale jasno kazati da je to nedopustivo, a one filozofiraju o obiteljskim prilikama, teškom djetinjstvu itd. Zbog teškoga djetinjstva vas mogu vrijeđati, pljuvati, napasti, ubiti... Te osobe koje primaju plaću kao prosvjetni djelatnici, a nisu izravno uključeni u nastavu, pričaju o obiteljskim prilikama, teškom djetinjstvu i slično, trebaju odstupiti s funkcije. Njihovo stajalište je blago rečeno promašeno. Neka te osobe podnesu ostavku, neka odstupe kada nisu u stanju reći ono što treba reći, a to je: **Učenike koji su fizički nasrnuli na nastavnicu i ozlijedili je treba izbaciti iz škole!** Nema popuštanju takvome ponašanju jer u protivnome to znači da svatko može napraviti isto, da može prijetiti, napasti, ozlijediti nastavnika, profesora i da ne će biti sankcioniran. Opomene, ukori i prijetnje izbacivanjem su za takve slučajeve promašene mjere! Ne podržavam nestručnost i aroganciju nastavnika, ali nitko to ne smije rješavati fizičkim obračunom (nije povezano sa slučajem). Svaki slučaj nasilja, prijetnja prema nastavnicima i profesorima od strane učenika ili roditelja nedopustiv je i mora biti kazneno procesuiran, ai učenici moraju biti udaljeni iz škole. Ako želimo da školstvo bude na odgovarajućoj razini, tada moramo zaštititi nastavnike i profesore od nasilnih učenika i roditelja. Možemo pročitati sljedeće:

Okupit ću deset majki i prebit ćemo te! (*majka sedmaša učiteljici*)

Dala sam peticu učeniku koji ništa nije znao jer mi je prijetio njegov otac. (*šokantna ispovijest profesorice*)

Stavio si je ravnalo pod vrat i prijetio: Zaklat ću se... (*prema riječima nastavnika*)

Učenici na satu rokcu, laju, piju, psuju i pljuju, a ne možemo ih kazniti. (*Pobunilo se 7000 nastavnika!*)

Dalje:

*U svega dva dana otkako je zagrebačka profesorica kemije **Sanja Lukić** na nastavničkom forumu pozvala kolege da opišu što sve doživljavaju u razredu, internetom se izlila rijeka jada, nevjerojatnih primjera na granici šokantnosti i bizarnosti, koji upućuju na poremećaje kod neke djece i obitelji, ali i cijeloga sustava te objašnjavaju zašto učitelji i profesori tvrdoglavo pozivaju na uvođenje mjera suspenzije. Nastavnica koja na forumu imenuje kao Eris opisuje stanje u nekoliko škola u Slavoniji, želeći ostati anonimna, za Jutarnji list kaže: "Ljudi šute jer se boje da ih se ne proglasi nesposobnima, često nemaju potporu niti od ravnatelja koji su i sami izloženi pritiscima, mnoge škole nemaju stručnu službu, eventualno imaju pedagoga, ali trebamo defektologe, socijalne pedagoge, psihologe..."*

„Ako obitelj odbija bilo kakvu suradnju, tu treba uključiti i centre za socijalni rad, a u onim krajnjim situacijama, kad roditelji odbiju preporučenu obiteljsku terapiju kod psihologa, onda je to već i za sud kao zadnju instancu... Sve se svodi na to da je nastavnik kriv. Imala sam grčeve, dobila čir na želucu, nisam htjela završiti na tabletama i kod psihijatra, zato sam dala otkaz. Radila sam u toj školi prije četiri godine, na određeno vrijeme. Ostala sam bez polovice primanja, godinu dana radila u drugoj školi na pola satnice, ali su mi živci bili spašeni. Smetalo mi je najviše što su baš svi šutjeli i ništa se nije poduzimalo.“

“U našoj se školi znalo dogoditi da učenik donese nož u školu, pokuša napasti drugoga učenika, a kad smo zvali roditelja, otac je izjavio da je baš on djetetu dao džepni nožić za samoobranu...“

„Jedan je učenik odlučio imati odličnu ocjenu iz mojeg predmeta, iako je imao zacementiranu trojku. Roditelji su mu i inače bili poznati među nastavnicima, jer su svaki tjedan bili u školi i prijetili zbog lošijih ocjena. Na tapeti je bila i starija kolegica pred mirovinom. Krajem školske godine, ona i ja pozvane smo u ravnateljevu kancelariju, u kojoj nas je dočekaao vrli otac i tražio veće ocjene. Nije, kao što sam najprije mislila, želio da dijete pitamo za veću ocjenu, nego da mu je darujemo. Prijetio nam je inspekcijom. Kolegica je popustila, ali ja nisam odustajala od pismenog ispravka.

Učenik je došao i sramotno loše riješio ispravak tako da sam mu mogla još i sniziti ocjenu. Odnijela sam taj ispit ravnatelju i pitala ga kojom ocjenom nagraditi dijete koje nema pojma. Odgovorio mi je da mu upišem peticu jer roditelj prijeti prijavom, a da to učinim zbog kolegice. Samo zbog nje zaključila sam nepostojeću ocjenu, no nikad to neću prežaliti – kaže jedna profesorica, koja nas je zamolila za anonimnost.

Mučnu priču poslao nam je i profesor jedne srednje škole u Zagrebu:

„Imao sam puno loših učenika, ali jedan je bio poseban. Taj je divljao, prijetio, psovao i lupao vratima svaki put kad bi bio opomenut ili kad bi dobio ocjenu kojom nije bio zadovoljan. Njegove reakcije bile su nevjerovatne i nabijene stadionskim načinom ponašanja. Za svoju majku (koja je odgajateljica) on nikad nije mogao biti ni za što kriv. Na kraju je došao otac, koji mi je počeo fizički prijetiti i sve proglasio profesorskom zavjerom protiv njegova sina. Ravnatelj se distancirao od mog problema.“

„Na prijetnju neuračunljivog tate obratio sam se policiji. Tamo su rekli da, ako se izravno ne prijeti ubojstvom, oni nemaju ništa s tim. Na to je mama zvala inspekciju koja je mene pozvala na red i sastavila o meni dosje na 14 stranica, prema kojemu mi u najmanju ruku treba zabraniti pristup djeci. To je bilo prije četiri godine, a ja do danas osjećam i psihičke i materijalne posljedice tog događaja. Država je zadnja koja će po tom pitanju nešto napraviti – piše nam ojađeni profesor.

„Prije nekoliko godina, također u Zagrebu, u jednoj srednjoj školi brutalno je pretučena profesorica. Ozlijedio ju je njezin problematičan učenik. Nakon što se fizički oporavila, profesorica je vraćena na isto radno mjesto u istu školu. Iako joj je dijagnosticiran PTSP, država nije marila za nju, nego ju je uputila da radi u istom okruženju.“

„Osim profesora, javili su nam se i bivši učenici, koji su nam prenijeli svoja iskustva. Jedna djevojka, koja se potpisala kao Ana, opisala je svoje osnovnoškolsko obrazovanje. U njezinoj se školi, u razdoblju od 2005. do 2009. godine, učestalo gađalo profesore kamenjem, nabacivalo namještajem u učionici, prijetilo spaljivanjem kose, psovalo profesore, prijetilo smrću, uništavala školska imovina, bacale petarde po hodnicima škole...“

Iz navedenih svjedočanstava jasno je da treba uvesti rigoroznu disciplinu u školama. Škola je i odgojna ustanova pa je nužno da se učenici nauče redu i poštivanju nastavnika. Oni prosvjetni radnici i političari koji nisu za red, rad i disciplinu trebaju odstupiti.

Protiv nasilja u školama!

Podrška nastavnicima i profesorima!

Prijedlog kurikulne reforme neprihvatljiv je i štetan (lipnja 2016.)

Javna rasprava o Prijedlogu nacionalne kurikulne reforme pokazala je da se radi o loše obavljenom poslu i da se nikako ne može raditi o hrvatskom nacionalnom kurikulumu već o dokumentu koji je uopćen, antihrvatski i metodološki loš.

S obzirom da je stručna javnost (stručni recenzenti i pojedinci) prijedlog ocijenila nedostatnim i neprihvatljivim, radna skupina je raspravu prebacila na ulicu i započela političku kampanju. Nacionalni kurikulum ne može pisati „ulica“, ne mogu pisati političari (bez obzira na pripadnost) već ga mogu pisati stručnjaci s određenih područja. Neprihvatljivo je govoriti i pisati da je neprihvatanje prijedloga radne skupine ugrožavanje budućnosti mladih jer je to gruba podvala i laž. Naprotiv, prijedlog radne skupine ugrožava budućnost mladih i države u cjelini. Ako će učenici i nastavnici određivati programe prema svojim željama i sposobnostima, onda ne treba pisati kurikulum kada svatko može izabrati što se njemu sviđa, što on želi i prema njegovim sposobnostima.

U prijedlogu kurikula za hrvatski književni jezik na strani 287. piše:

„Književni tekstovi namijenjeni cjelovitom čitanju odabiru se prema kriterijima: recepcijsko-spoznajne mogućnosti učenika, žanrovska uravnoteženost i tipičnost (poezija, proza, drama), poetička egzemplarnost, literarna vrijednost i podjednaka zastupljenost hrvatskih i svjetskih književnih tekstova te antologijskih i suvremenih.

Naglasak je na učenikovu osobnome izboru književnoga teksta radi poticanja potrebe za čitanjem, čitanja iz užitka, evazivnog čitanja te stvaranja čitalačkih navika i čitalačke kulture. Tijekom osnovnoškolskoga i srednjoškolskog odgoja i obrazovanja učenik u svakoj školskoj godini samostalno čita određen broj cjelovitih književnih tekstova koje odabire učitelj uvažavajući preporuke učenika. “

*„Preporučeni broj književnih tekstova za cjelovito čitanje nije obvezujući gornjom granicom, **naime učitelj na temelju vlastite procjene**, analizirajući potrebe i interese razrednoga odjela, planira broj književnih djela za cjelovito čitanje za svaki razredni odjel pojedinačno.“*

Komentar: Kakav je to nacionalni kurikulum koji nije odredio što je temeljno, što učenik mora naučiti, što mora pročitati?! Neprihvatljivo je da učenici određuju što će čitati, a što ne će. Uz obvezne nastavne sadržaje učenici imaju mogućnost pročitati, obraditi nešto po svome izboru, ali to ne smije biti više od 5% propisanoga gradiva.

Na str. 288. piše o ulozi učitelja i nastavnika:

*„Osmišljava nastavu procjenjujući prije stečena znanja i vještine učenika, njihove individualne razlike s obzirom na sposobnosti i različite stilove učenja te kulturnu i socijalnu sredinu iz koje učenik potječe, zdravlje, razvojnu dob i interese. **Učitelj samostalno kreira i bira materijale i prilagođava ih učenicima u razrednome odjelu ili skupini koju poučava.** U poučavanju se uvažavaju i prihvaćaju različite osobnosti učenika.*

Učitelj primjenjuje raznovrsne strategije poučavanja, a ujedno i poučava učenike različitim strategijama.“

Komentar: Dakle sve ovisi o učitelju, nastavniku, profesoru; nema obvezu predavati hrvatsku književnost. Ako učenici kažu da im se to ne čita, ne obrađuje, u pravu su jer u kurikulumu piše da nisu obvezni! Ako je učitelj ili nastavnik antihrvatski orijentiran (takvih slučajeva u praksi imamo), ako je lijen, ako je ideološki opterećen, moguće je da učenici neće ništa naučiti o hrvatskoj književnosti i hrvatskim književnicima.

Na strani 292. piše:

*„Ovaj popis, ponajprije, predstavlja prijedlog tekstova koji, **prema procjeni članova Stručne radne skupine**, omogućuju cjelovito čitanje usmjereno prema navedenoj svrsi nastave književnosti. Riječ je o otvorenome popisu s kojega učitelj može izabrati tekstove prema svojim profesionalnim kriterijima, no ništa ga ne priječi da za cjelovito čitanje izabere i neki drugi prikladan tekst koji nije na popisu. To se odnosi ne samo na razmjerno suvremene tekstove već i na one starije.“*

Ovaj popis predloženih tekstova oblikovan je na temelju nekoliko osnovnih kriterija. Prvi je od njih usmjeravao izbor na tekstove koji odgovaraju kulturno dominantnoj predodžbi o književno vrijednim djelima.

Drugi je kriterij nalagao izbor samo onih tekstova koji su prikladni za učenikovo samostalno cjelovito čitanje.

Zbog toga na popisu nisu mnoga važna djela svjetske i nacionalne književnosti, poput Biblije, Homerovih epova, Don Quijotea, Judite, Ribanja i ribarskoga prigovaranja ili Robinje. To ne znači da se učenici s tim djelima uopće neće susresti, već da će ih upoznati preko najznačajnijih dijelova ili ulomaka, kao što je uobičajeno u nastavnoj praksi. Stoga ovaj popis nipošto ne treba poistovjećivati s popisom sadržaja nastave književnosti ili pregledom

„nastavnoga gradiva“.

Dalje piše:

*„Treći je kriterij izbora bio primjerenost tekstova dobi učenika i njihovu kulturnome i životnom iskustvu. Ovaj je kriterij osobito važan imamo li na **umu činjenicu da djeca i mladi ljudi čitaju sve manje i da je za mnoge od njih čitanje u školi možda i jedina prilika da razviju sklonost prema čitanju i čitalačke navike. Zbog toga se na ovome popisu nalazi razmjerno velik broj suvremenih književnih tekstova koji su redovno bliži senzibilitetu, interesima i potrebama mladih čitatelja.***

Naposljetku, popis sadržava tekstove iz različitih književnih razdoblja, djela iz nacionalne i svjetske književnosti te tekstove koji pripadaju različitim književnim vrstama, što omogućuje raznolika kulturna i čitateljska iskustva.“

Komentar: Ovo oni nazivaju nacionalnim obrazovnim programom! Sramota!

S obzirom da se mladima ne čita, izbacimo lektiru; s obzirom da im se ne uče padeži, izbacimo padeže i olakšajmo im. Zašto uopće gnjaviti djecu matematikom, biologijom, poviješću, književnim jezikom kada ih to ne zanima, gnjavi i ometa u igri. Škole pretvorimo u igraonice pa neka se djeca igraju i na kraju godine svima podijelimo dobre ocjene bez obzira na znanje, bez obzira na sposobnosti.

Nedopustivo je da u lektiri nema Marka Marulića, starih dubrovačkih pisaca, a da su tamo uključeni neki problematični suvremeni autori. Čime su ti autori zaslužili biti uvršteni u lektiru? Uvrštavanjem nekih suvremenih autora koji su antihrvatski i ideološki usmjereni, pokazuje se ideološka opredijeljenost Radne skupine.

Dalje piše:

„Još jednom želimo istaknuti da ovaj popis predloženih tekstova za cjelovito čitanje nije zaokruženi obvezujući kanonski popis. Njegov je otvoreni karakter posljedica uvjerenja da su usmjerenost na učenika i profesionalna autonomija učitelja temeljna pretpostavka kvalitetnoga odgoja i obrazovanja.“

Komentar: Profesionalna autonomija učitelja ne jamči kvalitetan odgoj i obrazovanje. To primarno ovisi o znanju, angažmanu i pristupu učitelja, ali i o uvjetima za rad. Ako učitelj i učenik moraju imati bespogovornu autonomiju, nije potrebno praviti kurikulum. Dakle, mislim da u nacionalnom kurikulumu za hrvatski književni jezik i povijest nema mjesta voluntarizmu niti proizvoljnostima; kako tko misli, kako se njemu sviđa i kako on gleda na stvari i događaje.

Drug Stipe Šušvar uveo je praksu da učenici idu u najbližu srednju školu bez obzira na svoje želje i mogućnostima. Također je uveo da učenici imaju indekse, dao učenicima veliku slobodu: da mogu odbiti odgovarati, da mogu neopravdano izostajati s nastave (vlastito iskustvo)... Zatim je uveo famozne ugovore s udruženim radom pa su učenici donosili ugovor radne organizacije da su potreban kadar i da će ih ta radna organizacija trebati i time su imali prednost pri upisu. Kada se upisivala prva generacija Šušvarovih maturanata, učenici s dovoljnim ocjenama, a s ugovorima istisnuli su odlične pri upisu! To je bila famozna Šušvarova reforma koja je srozala školstvo u Hrvatskoj! Izgleda da se Šušvarova reforma nastavlja!

Prijedlog je neprihvatljiv jer umjesto da je određeno što učenici moraju naučiti, u prijedlogu se ostavlja mogućnost da učenici biraju što će učiti, čitati i da oni i učitelji određuju što je važno, a što nevažno! Učenici nemaju dovoljno znanja niti iskustva da bi sami mogli donijeti odluku što je važno, a što je nevažno. Ako će učitelji i nastavnici određivati programe i odlučivati što je važno, a što nevažno, onda ne treba pisati tisuće stranica kurikula.

Treba ponoviti važnu činjenicu: Izbaciti Marka Marulića iz obvezne lektire, a u popis ubaciti suvremene problematične autore pokazatelj je antihrvatske i ideološke opredijeljenosti Radne skupine.

Prijedlog Radne skupine je uopćen, ideološki usmjeren, antinacionalan, protuhrvatski jer prema njihovom prijedlogu učenici ne trebaju učiti o borbi Hrvata za oslobođenje, ne trebaju učiti o Domovinskome ratu, ne trebaju učiti o zločinima koji su napravljeni nad hrvatskim narodom (vidjeti prijedlog iz povijesti).

Cijela Radna skupina s voditeljem skupine trebala bi odstupiti jer je napravila loš prijedlog, jer je imenovana političkom odlukom, jer nije konzultirala odgovarajuće stručnjake i institucije pri pisanju prijedloga, jer je umjesto stručne rasprave o primjedbama započela uličnu i politikantsku kampanju kojom vrijeđaju zdrav razum i sve one koji ne misle kao oni.

Drugovi iz Radne skupine, političari i ostali prosvjednici moraju znati da se stručne rasprave ne vode na ulici, na televiziji i po novinama, portalima već u uredima gdje nema urlanja, zviždanja i pljuvanja. Rasprava se vodi snagom argumenata, a ne ultimatumima! Neprihvatanje stručnih recenzija (kritika), neprihvatanje proširenja Radne skupine, politiziranje umjesto stručnoga rada, davanje ultimatumima i dezinformiranje cjelokupne hrvatske javnosti razlozi su zbog kojih bi Radna skupina trebala odstupiti.

Treba pogledati stručne recenzije i pokušati ispraviti nedostatke, a negdje će trebati pisati novi prijedlog (kako kažu stručnjaci). Mora se uvažiti mišljenje stručnjaka i institucija pri izradi kurikula, a ideologiju i politikantstvo treba isključiti.

Budi odgovoran! (rujna 2016.)

Izađi na izbore i glasaj za modernu, prosperitetnu, demokratsku i pravnu državu Hrvatsku

Godina je 2016.! Nije 1945. (doba komunističkoga terora, ubojstava, pljačke i ideološke torture), nije 1972. (doba uhićenja i političkih suđenja, doba smjena i vraćanja zemlje dvadeset godina unazad), nije 1982. (godina bez nafte, benzina i električne energije, godina silnih restrikcija i opće depresije).

Ponavljam 2016. je godina! Hrvatska je samostalna država (onoliko koliko bilo koja zemlja može biti samostalna u današnjem svijetu), članica NATO-a, članica EU i međunarodnih institucija. Svijet je daleko od pravednoga, poštenog i idealnog; takav je i mi ga ne možemo promijeniti, ali se možemo i moramo boriti da ga učinimo boljim. Hrvatska je mala zemlja s malim brojem stanovnika i ona ne može voditi europsku niti svjetsku politiku. To ne mogu ni mnogo veće, mnogoljudnije i bogatije zemlje pa ne treba govoriti o nemogućim misijama kao što rade neki političari. Nekima ne odgovara samostalna Hrvatska pa se trude svim silama oslabiti njen međunarodni položaj i učiniti je nestabilnom. Pomoću udruga civilnoga društva, domaćih karijerista i komunističkih ostataka potkopavaju se temelji države. U današnjemu svijetu moćnici određuju pravila igre, izazivaju sukobe na svim stranama svijeta, potpomažu terorizam, prave spletke pomoću medija i gospodarski uništavaju tvrtke i države. Naše je da se borimo za svoju egzistenciju, svoje dostojanstvo i identitet. Nitko drugi se ne će boriti, ako mi to ne budemo radili, za našu „stvar“.

U predizbornome vremenu oglasili su se mnogi „pametnjakovići“ koji sve znaju, koji pričaju priče i bajke s nestvarnim završetcima, koji pričaju o stvarima o kojima malo znaju, koji obećavaju napredak, blagostanje, socijalnu sigurnost, besplatnu zdravstvenu zaštitu i pravnu državu. Oni tvrde da imaju čarobni štapić kojim će napraviti reformu državne uprave, kojim će urediti pravosudni i zdravstveni sustav. Ti „pametnjakovići“ ne objašnjavaju na koji način, s kojim sredstvima će to napraviti jer oni svjesno lažu narod samo zbog svojeg uhljebljenja na teret države, naroda.

Neki nas vraćaju u doba Drugoga svjetskog rata: dijele nas na ustaše i partizane, zazivaju stare podjele i sukobe u društvo pa nam se nude kao spasioci. Oni zaboravljaju da su njihovi očevi, djedovi ili oni sami (oni koji su u poodmaklim godinama) ubijali, pljačkali i provodili teror u ime komunističke ideologije. Komunistička ideologija doživjela je poraz, ali oni i dalje negiraju da se to dogodilo. U današnje vrijeme samo idioti mogu dijeliti ljude na fašiste i antifašiste. Tko to radi? To rade djeca zločinaca, uhljeba, dezerteri i jedan dio zavedenih koji ne znaju uzeti dokumente, koji ne vide činjenice i koji ne žele znati istinu o komunističkim zločinima i komunističkoj pljački hrvatskoga naroda.

Danas znamo mnogo o komunističkim zločinima (Bleiburg, Križni putovi, Tezno, Huda jama, Pečovnik, Gračani, Jazovka...), puno znamo o komunističkoj diktaturi i teroru (KPD Lepoglava, KPD Stara Gradiška, Goli otok i niz drugih zatvora), puno znamo o teroru nad iseljenicima i emigrantima (ubojstvo 66 emigranata; ubojstva cijelih obitelji), puno znamo o komunističkoj pljački od 1945. do 1990. i nakon toga do današnjih dana. Puno znamo o ideološkom teroru, uništavanju kulture, progonu intelektualaca, progonu umjetnika, cenzuri u sredstvima javnoga priopćavanja, zabrani hrvatskih pjesama, zabrani pristupa arhivima, uništavanju arheoloških nalazišta (Bribirska glavica, Vis, Biskupija). Puno znamo o partijski vođenoj privredi koja je rezultirala silnim promašajima, partijskim tvornicama (Tvornica glinice, TVIK, nerentabilnim poduzećima) i propaloj privrednoj reformi.

Zločinačke partije (SDP, HNS, IDS i druge) astavile su komunističku pljačku naroda (privatizacija, legalizacija, ovrhe) i nakon pada komunizma.

Tko voli svoju Domovinu ne smije zaboraviti da su današnji socijaldemokrati, antifašisti mrzitelji hrvatske države; bili su protiv osamostaljenja (napustili su Sabor pri odlučivanju), dali su naše oružje (oružje teritorijalne obrane) agresoru, govorili su o agresiji na Bosnu i Hercegovinu, lagali su o žrtvama nakon VRO Oluja, govorili su o slučajnoj državi, onemogućili su otvaranje arhiva iz doba komunizma, opljačkali su državu, spriječili su istraživanja komunističkih zločina (prekid rada Komisije za istraživanje komunističkih zločina), negirali su komunističke zločine tijekom i neposredno nakon Drugoga svjetskog rata, slavili su četničke zločine kao dan ustanka (zločin u Srbu i okolici), lagali su o Jasenovcu, KPD-u Lepoglava i KPD-u Stara Gradiška, lagali su o ubojstvima emigranata, lagali su o bogaćenju nekih političara i ljudi na takozvanoj desnici.

Ljudi koji negiraju komunističke zločine, ljudi koji negiraju pljačku tuđe imovine, ljudi koji ne poštuju hrvatske žrtve tijekom povijesti, ljudi koji omalovažavaju Domovinski rat, koji omalovažavaju branitelje, ljudi koji su devastirali prostor nedonošenjem prostornih planova pa je cvjetala nezakonita gradnja, svojim idiotskim projektima su uništili okoliš pa i danas saniramo posljedice (npr. tvornica glinice u Obrovcu, radioaktivna šljaka u Kaštelima, azbest u Solinu itd.), ljudi koji su doveli do iseljavanja naših ljudi u inozemstvo, ljudi koji su prodali našu zemlju mešetarima (Istra, Dalmacija), ljudi koji su ostavili zbrku u zemljišnim knjigama, katastarskim uredima, u zdravstvu, školstvu, prometu i pravosuđu.

Komunisti su od Napoleonove ceste napravili magistralu s 400 crnih točaka, s mnogo poginulih i teško ozlijeđenih, devastirali mjesta kroz koja je cesta prolazila... Sve je to djelo komunističke vlasti.

Poštovane građanke, poštovani građani, poštovane Hrvatice i Hrvati, vodite računa kome ćete dati svoj glas. Rezultat ovih izbora može nam pružiti nadu, ali isto tako nas može gurnuti u provaliju, daljnje iseljavanje, daljnju devastaciju prostora, daljnje osiromašenje stanovnika ove zemlje, daljnje obezvređivanje naših dobara.

Hrvatska nije izolirani otok koji odlučuje sam o sebi; ona nema istinskih prijatelja u svijetu. Naime, trenutni politički interesi vode velike sile. Nažalost, Hrvatska mora poštivati potpisane ugovore, mora poštivati diktate velikih i jakih, ali Hrvatska isto tako može pokazati da ima svoje dostojanstvo, da ima svoju povijest i svoj identitet.

Dati svoj glas ljudima koji su bahati, necivilizirani, koji su pokazali kako se uništava Hrvatska, koji vrijeđaju naše domoljubne osjećaje, koji vrijeđaju Crkvu u Hrvata, čin je izdaje. Ne smijemo dati glas onima koji nas dijele na ustaše, partizane, antifašiste i fašiste. Oni koji šire neslogu, podjele, mržnju, izrodi su ovoga naroda; oni rade protiv naše budućnosti, protiv budućnosti naše djece i naše unučadi. U današnje vrijeme izmišljati neke nove ustaše pokazatelj je mržnje i nesposobnosti. To rade oni koji nemaju strategije razvoja naše zemlje, oni koji su uhljebi na državnim jaslama, oni koji su se okoristili komunističkim zločinima i komunističkom pljačkom (žive u otetim i poklonjenim stanovima). Radna mjesta dobili su temeljem partijske knjižice i vjernosti komunističkoj ideologiji, a ne zbog sposobnosti. Dok smo mi bili na prvoj crti bojišnice, dok smo mi branili Hrvatsku, dezerteri su gledali gdje će se uhljebiti i lagodno živjeti na grbači naroda!

Nema idealnih političara, nema idealne stranke, nema idealnoga programa pa je nužno birati (među kandidatima) one koji znaju, koji hoće, koji žele naprednu Hrvatsku. U svakome žitu ima i bit će kukolja. Možemo ga ukloniti; dolazi vrijeme da glavni dio kukolja uklonimo. Nikada se ne može ukloniti kukolj u potpunosti jer ljudi su egoistični i tašti, bez obzira jesu li u SAD-u, Kini, Japanu ili Hrvatskoj, bez obzira u kojoj su stranci. Sada moramo biti odgovorni i glasovati za takozvanu desnu opciju, za one koji vole svoju zemlju, koji žele stabilnu i prosperitetnu Hrvatsku, koji imaju planove i programe, koji cijene žrtve i branitelje, za one koji hoće napraviti reformu državne uprave i koji teže pravnoj i socijalnoj državi.

Poštovani „veliki“ i „mali“ domoljubi (koji niste u politici, koji se niste okoristili) velika je odgovornost na vama (nama) da ovi izbori iznjedre jaku vladu koja će pokrenuti Hrvatsku, koja će stabilizirati državne financije, koja će pokrenuti proizvodnju, izvoz, koja će napraviti zdravstvenu, prosvjetnu, pravosudnu reformu, koja će se odgovorno odnositi prema državnoj imovini i nacionalnim vrijednostima. Ne glasovati je glas izdaje; isto je čin izdaje glasovati za one koji su zagovornici komunističke ideologije, koji su protiv istine i protiv otvaranja državnih i partijskih arhiva iz doba komunističke vladavine. Oni ni danas ne priznaju činjenice o komunističkim zločinima i komunističkoj pljački hrvatskoga naroda, oni i danas štite udbaške ubojice i ubojice KNOJ-a. Dati glas takvima glas je izdaje najgore vrste, glas koji nas vodi u propast.

Isto tako treba biti pametan i odlučan i ne davati glas minornim strankama koje nemaju ljude, ni programe za nužne reforme (oni imaju samo priče). Rasipanje glasova na niz stranaka dovodi do slabe vlade i zbog toga neće biti moguće izvršiti reforme. Jedna stranka u vladi u ostavci je svojom nesposobnošću, bahatošću onemogućila reforme, a stalno govore o poštenju i reformama. Ta stranka je zaslužna za nestabilnost i daljnje propadanje Hrvatske jer je na rukovodećim mjestima ostavila ljude koji su tijekom 4 godine neokomunističke vladavine uništavali Hrvatsku. Zbog njih danas imamo nove izvanredne izbore! Oni su spriječili bilo

kakve promjene u pravosuđu koje je, nažalost, katastrofalno. Oni su glumatali neko poštenje, ali su istovremeno koristili narodni novac za putne troškove, osiguranje i svoju promidžbu. Takvi nam ne trebaju i njima ne treba dati glas!

Treba izići na izbore i glasovati! Kandidati su takvi kakvi su, drugih nema pa od ponuđenih treba izabrati bolje. Danas odlučujemo o budućnosti Hrvatske, budućnosti naše djece i njihove djece pa ne smijemo biti neodgovorni. Politika je umijeće mogućega, a ne popis lijepih želja pa budimo odgovorni i glasujmo za one koji su branili ovu zemlju, za one koji znaju, koji su sposobni nešto promijeniti. Ne glasujmo za divljake koji govore o Hrvatskoj kao slučajnoj državi za one koji govore o navodnoj agresiji Hrvatske na BiH, ne glasujmo za one koji su protiv otvaranja državnih i partijskih arhiva. Zar nije žalosno da njemački sud otkriva zločine komunističke diktature, zar nije žalosno da i danas zločinci mirno žive s velikim mirovinama i to u tuđim stanovima, u stanovima žrtava koje su mučno pobili samo zbog svoje proletherske ideologije.

Zar nije žalosno da nam istinu o blaženiku Alojziju Stepincu otkriva Židovka Esther Gitman jer to naši povjesničari ne žele ili ne smiju?

Još jednom, ako želiš prosperitet Hrvatske, NE rasipaj glasove na male strančice jer to će biti uzrok daljnje nestabilnosti, a baš to žele neprijatelji naše domovine.

Ne vjerujte anketama, medijima jer su oni u službi neprijatelja Hrvatske!

Budi odgovoran! Glasaj za one koji hoće naprednu, prosperitetnu, socijalnu i pravnu državu Hrvatsku!

2017.

Što traže hrvatski „Marginalci“ ? (veljače 2017.)

Ja sam „figura s margine političkoga spektra“ koja podržava Predsjednicu, ali ne odobrava njezin poziv Vučiću neposredno nakon sramotne izložbe u New Yorku. Usput treba kazati da je ta izložba najavljena i pripremana mjesecima prije i da naša Vlada, Premijer i njegova Ministarka "spoljnih" poslova nisu napravili ništa, prije te izložbe, da spriječe sramoćenje hrvatskoga naroda! Još treba dodati da nemamo cjelovito izvješće o toj izložbi. Zašto se krije što je sve tamo rečeno i prikazano o „genocidnom“ hrvatskome narodu?

Povod za ovaj osvrt članak je profesora dr. sc. Matka Marušića o Vučićevom posjetu: ‘To je kao kod zubara, neugodno ali nužno’, objavljen na portalu Narod.hr 16. veljače 2018.

Umjesto vlastitoga komentara prenosim komentare drugih s kojima se uvelike slažem (na portalu Narod.hr):

“Hoćeš li vjerovati meni ili svojim očima i ušima? Svašta je pijani levat nadrobio samo nije objasnio čime je bila uvjetovana nužnost sastanka? Niti ništavne rezultate osim pukog debakla Predsjednice. Ali gdje objektivan promatrač vidi poraz i poniženje, partijac bez mozga vidi pobjedu. Preko ruba pameti. Nije ni čudo što nestajemo.”

“Prof. Marušić odličan je primjer što partijska svijest može napraviti i od odličnoga intelektualca. Nije mi jasno što mu to treba.”

“Pa i profesor može nekada dobiti ocjenu dovoljan ili dobar. Ne mora uvijek biti odličan ili vrlo dobar. Matko Marušić još je kao asistent na MFZ bio drugačiji od drugih asistenata. I kroz tu različitost treba čitati njegov osvrt na posjet četnika Vučića Zagrebu. U jednome se definitivno slažem s njim. Ne treba se odmah i pod svaku cijenu nabacivati drvljem i kamenjem na Predsjednicu Republike.”

“Plenkoviću niste našli gaf u govoru. Tu je "besprijekoran". Ali na djelima nažalost nije. Najprije nakon izbora odriče se svih onih koji su mu donijeli pobjedu preferencijalnim glasovima. Smjenjuje Hasanbegovića i dovodi Obuljen, Božinovića i slične komuniste iz bivšeg sistema te nastavlja s financiranjem lijevih aktivističkih građanskih udruga, snimanje antihrvatskih filmova ...Vara birače kada u vladu uvodi Pupovca, HNS (Divjak i uskoro Vrdoljaka). Obećava EU-u da će ratificirati Istanbulsku konvenciju i rodnu ideologiju, nastavlja Jokićevu " reformu obrazovanja", otklanja svako približavanje Višegradskoj skupini i sve više se približava EU zapostavljajući suverenitet Hrvatske, njenu kulturu, tradiciju, identitet i katoličku vjeru (preko sklonosti Istanbulske konvenciji i rodnoj ideologiji), ne otvara mnogobrojne afere iz Milanovićeve vlade, ostavlja sve njihove posijane kadrove (negativna selekcija kadrova provodila se od 2000.) po svim državnim institucijama te na taj način cementira komunističku ostavštinu, krađu i lopovluk i time sprječava ubrzani rast gospodarstva, niti ne pomišlja o otkrivanju istine o Jasenovcu i onom što se događalo 1945. i nekoliko godina nakon toga...Profesor Plenković je na riječima sjajan, ali na djelima baš i nije nešto. Nažalost, ja u njemu ne vidim nikakvu veličinu. Naprotiv ...”

“Bijedno i jadno. Kontinuitet hrvatske gluposti koja nas je dovela u situaciju u kojoj se sada nalazimo. Profesore, ovaj put niste položili. Sjedite, jedan. Tako je to kada se brani neobranjivo, izgubiš ugled i dostojanstvo. Nažalost, još jedan primjer kako su osnivači HDZ-a zarobili um, dušu i duh velikoga dijela hrvatskog naroda. Profesore ovakav komentar bi bolje pristajao Njonji, a može i vitezu Reineru.”

“Prof.dr. sc. Marušić hrvatski je pandem jednoga Altmeiera u Njemačkoj. Bez obzira koliko gluposti njegova šefica Merkel radi i izlučuje, on će uvijek naći opravdavajuće objašnjenje. Naravno, takvo da odgovara i njemu i cijeloj frakciji jer vrana vrani oči ne kopa. Za tu svrhu rado navlači i dovlači raznorazne "stručnjake" koji rado uskaču kao apologeti jer treba "plebs" stišavati i uvjeravati u vrhovnu parolu velike predsjedavajuće Mao Tse Merkel "Wir schaffen das" (Mi ćemo to savladati).

Da "plebs" uopće više nije zainteresiran, već samo još iznerviran ne zanima niti Merkel ni njezine apologete. Kada se na njih sruči "furor teutonis", nadam se da će biti isto tako "cool".

Nije bilo nužno pozvati Vučića, ali je nužno doći do istine o Jasenovcu. Podgrijavajući komunistički jasenovački mit, Srbija sustavno pokušava slomiti kralježnicu hrvatskome narodu. Podsjetit ću samo na aktualnu srbijansku propagandističku izložbu u New Yorku.

Sredinom travnja iz tiska izlazi novo izdanje Hrvatske družbe povjesničara Dr. Rudolfa Horvata pod naslovom “Jasenovac i poslijeratni jasenovački logori” autora Stipe Pilića i Blanke Matković. Nekoliko tjedana prije prve promocije Družba će na svojoj mrežnoj stranici CROATIAREDIVIVA objaviti jedan ili dva teksta sa zanimljivijim dijelovima ove knjige, a zasad evo njezinoga sadržaja:

Uvod (Jasenovac – geostrateška točka srpske osvajačke politike na zapadu)

Jasenovačka Posavina do Prvog svjetskog rata

Jasenovačka Posavina između dva svjetska rata

Obitelj Bačić – gospodari Jasenovca između dva svjetska rata

Jasenovac i jasenovački logori u Drugom svjetskom ratu

Jasenovac i jasenovački logori poslije Drugog svjetskog rata

Poslijeratna grobišta na jasenovačkom području i počinitelji zločina

Poslijeratna istraživanja ratnih žrtava Jasenovca

Jasenovac u službi velikosrpske propagande i agresije na Republiku Hrvatsku

Zaključak

“Nakon ovakvog "kretenskog" blamiranja nije čudno da nas svi susjedi tretiraju kao rezervni plac ak im ureba”.

Moram istaknuti da Predsjednicu i Premijera ne svađaju takozvani „Marginalci“. I vrapci na krovu znaju da Predsjednica i Premijer imaju dijametralno suprotne stavove o hrvatskoj vanjskoj pa i unutarnjoj politici (npr. Inicijativa tri mora, posjet Rusiji i mnogi drugi primjeri).

Tko su ti „Marginalci“?

To smo mi koji smo branili Hrvatsku, to su udovice hrvatskih branitelja, to su domoljubi koji ukazuju na antihrvatsku politiku hrvatske vlade! Dakle, mi „Marginalci“ (s navodnicima i bez navodnika!) smo protiv: uklanjanja HOS-ove ploče, protiv Jokićeve kurikularne reforme, protiv usvajanja Istanbulske konvencije, protiv financiranja četničkih Novosti, protiv frljicizacije hrvatske kulture, protiv protupravnog financiranja Srpske pravoslavne crkve, protiv političkog imenovanja antihrvatskih konzula i veleposlanika, protiv uhljeba na svim razinama...

Što mi „Marginalci“ tražimo?

Mi „Marginalci“ tražimo: izmjenu izbornoga zakona, reformu pravosuđa, izmjenu ovršnoga zakona, reformu zdravstva, istinu o Jasenovcu, zaštitu hrvatskoga književnog jezika, zaštitu obitelji i naše pozitivne tradicije, procesuiranje zločinaca i udaljavanje antihrvatskih kadrova iz državnih službi (četničkih ubojica i silovatelja, udbaša i kosovaca). To mi „Marginalci“ tražimo bez odgode!

Nažalost, hrvatska vlada ne želi nužne (navedene) reforme i na taj način radi protiv hrvatskoga naroda i države. Takozvani „Marginalci“ (branitelji, domoljubi, udovice hrvatskih branitelja) ne ometaju napredak Hrvatske ni u jednome pogledu jer nisu na položajima, nisu u toj poziciji, nisu na vlasti već su marginalizirani od antihrvatske vlasti. Napredak Hrvatske ometaju uhljebi u hrvatskoj vladi (npr. ministarka kulture, ministarka obrazovanja, ministarka spoljnih poslova) koje je odabrao odlični Premijer!

Zašto je pravo na privatnost važnije od prava na život? (ožujka 2017.)

Nakon 26 godina čekanja, nerada i mudrovanja konačno smo dobili Rješenje Ustavnoga suda RH, Broj: U-I-60/1991 i drugi (U-I-94/1991, U-I-173/1995, U-I-39/2008, U-I-5089/2016, U-I-5639/2016, U-I-5807/2016 . Zagreb, 21. veljače 2017.

„R J E Š E N J E

I. Ne prihvaćaju se prijedlozi za pokretanje postupka za ocjenu suglasnosti s Ustavom Zakona o zdravstvenim mjerama za ostvarivanje prava na slobodno odlučivanje o rađanju djece ("Narodne novine" broj 18/78., 31/86., 47/89. i 88/09.).

II. Nalaže se Hrvatskom saboru da u roku od dvije (2) godine donese novi zakon u skladu s utvrđenjima Ustavnog suda iz točaka 49. i 50. obrazloženja ovog rješenja.“

Svojim rješenjem Ustavni sud RH priznaje komunističko zakonodavstvo kao da nisu nastale državne, društvene i pravne promjene u Republici Hrvatskoj.

Nadalje, Ustavni sud svojim rješenjem negira državni identitet Republike Hrvatske, negira pravo hrvatskoga naroda na svoje specifičnosti: povijesne, nacionalne, vjerske i moralne.

Ustavni sud svojim rješenjem priznaje pravo na život samo u slučajevima ako je to volja (želja) trudnice!? Embriji/fetusi nemaju nikakva prava!

Članak 21. Ustava RH glasi: „Svako ljudsko biće ima pravo na život.“

Dakle, ljudski život jest i mora biti ustavna kategorija pa je dužnost Ustavnoga suda da ga zaštiti što ovim Rješenjem nije učinjeno. Ustavni sud je bio dužan ukinuti komunistički zakon jer su prošli svi rokovi za usklađenje. Zadnji rok za usklađenje bio je 31. prosinca 1997. godine!

Ustavni sud naglašava pravo na privatnost, odnosno pravo žene na odlučivanje o sudbini embrija/fetusa. Embrij nema mogućnost javno protestirati, nema mogućnost tražiti i braniti svoje pravo na opstojnost pa je civilizacijski minimum da zakonodavac štiti ljudsku jedinku od začeca do prirodnoga kraja života. Pravo na život temeljno je ljudsko pravo pa ne može ovisiti o nečijoj volji (želji) kako se u Rješenju obrazlaže.

Ustavni sud ponavlja da pitanje „kada počinje život“ nije u nadležnosti Ustavnog suda. (45.1.)

Ustavni sud ne treba donositi odluku, niti ga se pitalo, kada započinje ljudski život.

Biomedicina je dala jasan odgovor na to pitanje. **Ljudski život započinje začecem (spajanjem muške i ženske gamete).** Ako nema začeca nema daljnjega razvoja ljudske jedinke niti rođenja. Tu činjenicu Ustavni sud ne smije zanemariti već je mora uvažiti bez ikakvih ograda. U ovom slučaju Ustavni sud sve relativizira i negira činjenice o pravu na život svake ljudske jedinke.

„U nadležnosti Ustavnoga suda preispitati je zakonodavstvo kojim se uređuje pitanje prekida trudnoće, kako bi ocijenio je li ono u suglasnosti s ustavnim načelima i vrijednostima, odnosno je li njime ostvarena pravedna ravnoteža između suprotstavljenih prava i interesa do kojih neizbježno dolazi u složenim pitanjima poput ovog prava žene da sama odluči o prekidu

trudnoće i interesa društva da zaštiti život nerođenog bića. Drugim riječima, zadaća je Ustavnoga suda ocijeniti je li zakonodavac u okviru široke slobode procjene pravilno balansirao njihova prava i interese (v. točku 33. obrazloženja ovog rješenja).“

Ustavni sud je preispitujući zakonodavstvo kojim se uređuje pitanje prekida trudnoće priznao da je komunistički zakon iz Socijalističke Republike Hrvatske zastario i da nije usklađen s Ustavom RH iz 1990. godine, ali se na njega pozivaju. Zašto Ustavni sud nije ukinuo komunistički zakon o pobačaju? Zašto nije priznao da slijednost s komunističkim zakonom i Ustavom nije primjerena današnjem vremenu? Obrazloženje o pravnoj slijednosti neprihvatljivo je jer negira državne, društvene, pravne promjene koje su u međuvremenu nastale.

Ustavni sud nije pravilno ocijenio osporavani Zakon jer daje pravo jednoj strani na štetu druge. „Ustavno pravo na život ne može biti poništeno izmišljenim pravom majke na prekid trudnoće. Ne postoji posebno pravo na prekid trudnoće, već se ženina želja da prekine trudnoću transformira u pravo, a prekid trudnoće predstavlja štetu za čitavo društvo i javni poredak.“

Ustavni sud treba odgovoriti na pitanje zašto ljudski život nije zaštićen od začetka, zašto embrij i fetus nemaju pravni subjektivitet. Ako se kao ljudi zaklinjemo na očuvanje ljudskoga života, zašto ne priznajemo pravni subjektivitet embriju i fetusu, nego taj pravni subjektivitet priznajemo tek nakon rođenja?

Zakon na koji se poziva Ustavni sud nije u suglasju s hrvatskim Ustavom, Općom deklaracijom o ljudskim pravima UN-a, s Deklaracijom o pravima djeteta, Konvencijom o ljudskim pravima i medicini pa ga je Ustavni sud trebao ukinuti, a ne jeftino filozofirati.

Nadalje, navođenje kako je to pitanje riješeno u drugim zemljama poučno je, ali pozivanje na mišljenja i praksu u drugim zemljama EU-a znači da ustavni sudci nemaju jasan stav, da bježe od izjašnjavanja o važnome društvenom pitanju, da ne uvažavaju povijesne, tradicijske, vjerske i moralne stavove hrvatskoga naroda. Prema raznim navodima nema nikakve EU odluke koja priječi nacionalni Ustav da tu materiju regulira u skladu s povijesno-tradicijskim, vjerskim i moralnim zasadama hrvatskoga naroda.

Ustavni sud prihvatio je pravo na ubojstvo (misli se na prekid trudnoće koji nije medicinski indiciran) temeljem komunističkih zakona koji su bili diskriminacijski. Komunistički zakoni gušili su prava i slobode građana pa je pozivanje na komunistički zakon u ime prava na privatnost neshvatljivo. Komunistički zakon je iz ideoloških pobuda priznao pravo na odlučivanje ženi, ali taj isti zakon negirao je pravo na život.

Zar nova ljudska jedinka koja raste i razvija se u maternici nema nikakva prava? Prema Ustavnome sudu nema! Zar je to humanost, pravednost, moralnost i etičnost 21. stoljeća?

Svaki zakon koji ne uvažava etičke i morale stavove loš je zakon i treba ga odbaciti, a to je upravo Zakon o kojem je Ustavni sud trebao dati mišljenje. Ustavni sud nije izvršio svoj zadatak već je podržao neetični komunistički zakon iako je priznao da je zastario i da treba donijeti novi te je dao rok od dvije godine.

Članak 21. Ustava RH: „Svako ljudsko biće ima pravo na život.“

„S medicinskoga stajališta, u etičkome i stručnom aspektu, nema nikakvoga opravdanja za prekid trudnoće zdravoga ploda na zahtjev zdrave trudnice kako to regulira članak 15. osporenog Zakona. Etički je opravdano pribjeći prekidu trudnoće u striktnoj medicinskoj indikaciji, kada trudnoća ugrožava život trudnice (npr. izvanmaterična trudnoća) ili kada život trudnice ovisi o nužnim terapijskim zahvatima koji teško oštećuju plod u malformiranom smislu (npr. liječenje raka zračenjem i kemoterapijom). U takvim se slučajevima etičko opravdanje može naći u primjeni doktrine čina s dvostrukim učinkom (*actus cum duplici effecti*).“

Zar je nešto netočno u navedenome citatu?

Liječnici su dužni štiti život od njegova začetka do prirodnoga kraja, a zakonodavac je dužan da donose zakone i propise kojima bi se zaštitio i očuvao ljudski život, a ne eliminirao.

Pravni laici (gdje spadam) ne mogu pravno obrazlagati protivljenje Rješenju, ali je to učinio ustavni sudac gospodin Miroslav Šumanović u svom Izdvojenom mišljenju. Gospodin Miroslav Šumanović je s pravnog stanovišta dao kritički osvrt na Rješenja, obrazložio svoje neslaganje i prigovore. Gospodin Šumanović je napisao: „**1. Ocjenjujem da osporeni zakon nije suglasan s Ustavom i da je nesuglasje drastično, pa zakon treba ukinuti.**“

Dalje, sudac Ustavnoga suda gospodin Šumanović u svom Izdvojenom mišljenju piše, citiram:

„Ovdje je riječ o koncepciji kreiranja prava (na pobačaj) kao projekcije subjektivne volje. Moralno ispravno je ono što je odabrano kao željeno. Ako je jedini kriterij izbora želja, svaka izabrana opcija je ispravna samim time što je željena. Nema nikakvog "vanjskog" objektivnog kriterija prosudbe etičke valjanosti izbora, nema mjerila kojim bi se razlikovalo "dobro" od "zla", sve je "dobro" jer je željeno. Kako ja vidim stvari, riječ je o **koncepciji etičkog relativizma** koja negira postojanje objektivnog moralnog poretka, a time i mogućnost primjene fundamentalnih načela humanističkog morala, principa distributivne pravednosti i klasičnih pravno etičkih zasada objektivno pravednog postupanja (*honeste vivere, neminem laedere, suum cuique tribuere*). Moralni relativizam načelno je legitimna opcija s gledišta individualnog morala (*pro foro interno*), ali u optici Ustava RH je krajnje dvojbena. Ustav, naime, nije samo sustav pravila o organizaciji države, djelokrugu državnih vlasti i svečani katalog različitih prava. U njemu su i deponirane bitne vrijednosti određene zajednice – njezin nacionalni, kulturni i vrijednosni identitet i njezini moralni standardi. Ne radi se o moralno neutralnom aktu, nego o vrhovnom pravu države koje je vrijednosno utemeljeno.“

Pravo na privatnost zajamčeno člankom 35. Ustava uključuje pravo svakoga na slobodu odlučivanja i samoodređenje. Zašto je pravo na privatnost važnije od prava na život? Poštuje li se i u drugim slučajevima pravo na privatnost ili je ovo izuzetak?

„Ustavni sud utvrđuje da nerođeno biće, kao Ustavom zaštićena vrijednost, uživa ustavnu zaštitu u smislu članka 21. Ustava samo do one mjere do koje se ne sukobljava s pravom žene

na privatnost. Pravo na život nerođenog bića u tom smislu nije zaštićeno tako da ima prednost ili veću zaštitu u odnosu na pravo žene na privatnost (45).“

Ustavni sud negira pravo na život, odnosno uvjetuje ga nečijom voljom, željom.

Nadalje, Ustavni sud prepušta Saboru da odredi „kada počinje život“! Kada počinje život je biomedicinsko pitanje, a dodatna interpretacija ljudskoga života filozofska je i teološka pa nije potrebno da o tome mišljenje i odluke donosi Sabor jer zastupnici nisu kompetentni. Sabor treba donijeti novi zakon koji će štititi život od njegova začeca do prirodnoga kraja. Sabor treba donijeti zakon kojim će se propisati kada i pod kojim okolnostima je dopušten prekid trudnoće, a glavni cilj zakona mora biti zaštita materinstva i odgovorno ponašanje. Zabrana pobačaja i kažnjavanje samo po sebi ne će biti od koristi pa težište ne smije biti na zabrani.

Još jedan citat iz izdvojenoga mišljenja ustavnoga sudca Šumanovića: „14. S obzirom na to da sukladno gornjoj analizi nerođeno biće potpada pod zaštitu čl. 21. st. 1. Ustava kao titular prava na život, osporeni zakonski model pobačaja nije suglasan s Ustavom.

Pravu na život je inherentno pravo roditi se (doći na svijet) i to je pravo iznad prava na privatnost (prava na životni stil). S pravom na život nerođenoga bića je po pravnom rangu izjednačeno jedino pravo na život majke.

Pravu na privatnost nije implicirano pravo na pobačaj jer ono negira i uništava samu bit prava na život. Obratno, pravo na život ne uništava samu bit prava na privatnost, nego ga ograničava jer je pravo na privatnost moguće kvantitativno sadržajno širiti i stezati, a da pritom ne bude narušen njegov identitet, odnosno - u slučaju ograničavanja, nije uništena njegova bit. **S druge strane, pravo na život ne može biti ograničeno, nego samo u cijelosti egzistirajuće ili posve dokinuto. Život, naime, ili postoji ili ne postoji.**“ (završen citat)

Za život od začeca do prirodnoga kraja!

Arbitražni sud - Sramota za EU i međunarodno pravo (srpnja 2017.)

Odluke Arbitražnoga suda o granici između Republike Hrvatske i Republike Slovenije međunarodna su sramota jer postoje dokazi o kompromitiranosti i korumpiranosti suda iz 2015. godine jer je Hrvatska zbog teških povreda dogovora izišla iz postupka arbitraže (srpnja 2015.) i nitko nije zastupao njezine interese pa sud nije mogao nastaviti rad. Ne radi se o međunarodnome sudu već sudu formiranome ad hoc i njegove pristrane odluke se ne moraju primjenjivati. Ovaj slučaj arbitraže ostat će kao primjer nasilja nad jednom članicom EU. Kako je postupak arbitraže bio grubo izigran i kako je jedna od dvije strane izišla iz postupka arbitraže jer je prekršen dogovor (članak 6.2 i članak 10.), onda se postupak arbitraže ne može nastaviti. Nastavak arbitraže može se nazvati diktaturom EU, fašističkim ili staljinističkim ponašanjem i nema nikakve veze s pravnim i civilizacijskim stečevinama na koje se EU poziva.

Nakon raspada Jugoslavije i priznanja novih država Republike Hrvatske i Republike Slovenije formirana je radna skupina koja je trebala dogovorno riješiti sporna pitanja granice između dvije države. Nažalost, dogovor nije postignut pa je Hrvatska morala pristala na ucjenu Slovenije, u pristupnim pregovorima za EU, 4. studenoga 2009., da se granični spor riješi na bilateralnom arbitražnom sudu. Treba spomenuti da se ne radi o međunarodnome sudu pravde i da ne postoji mehanizam kojim se neku državu može prisiliti da poštuje odluke takvoga suda. Napisana su i pravila arbitraže koja su sa slovenske strane grubo izigrala 2015. godine (članak 6.2.; i članak 10.) pa se Hrvatska povukla iz postupka; nije bilo člana arbitražnoga suda s hrvatske strane jer je hrvatski predstavnik prof. Budislav Vukas dao ostavku, a novoga predstavnika Hrvatska nije imenovala. Hrvatska je obavijestila sve mjerodavne institucije da je postupak arbitraže grubo kompromitiran i da ne može prihvatiti takvo ponašanje bez obzira kakva će biti odluka. Sud je nastavio rad kao da se nije ništa dogodilo što je u suprotnosti s međunarodnim pravom. Unatoč pritiscima RH nije popustila, a sud je nastavio rad ignorirajući jednu od dvije strane u postupku. Premijer hrvatske vlade Milanović je 2015. godine tražio razgovor sa slovenskim kolegom Cerarom, ali je premijer Slovenije odbio razgovarati o kompromitaciji arbitraže. Danas isti taj Cerar traži da se poštuje odluka korumpiranoga i kompromitiranog suda u čijem radu Hrvatska od srpnja 2015. godine nije sudjelovala! Nadalje, slovenska strana donijela je odluku u svom parlamentu (4. veljače 2013.) da neće poštivati odluku suda ako joj ne bude išla u prilog!? Dakle, prije nego je otkriveno kako Slovenija izravno utječe na proces arbitraže.

Zašto je Slovenija išla na arbitražu? Išla je jer je jedino na taj način (zakulisnim igrama) mogla ostvariti neke ciljeve; stalno je izbjegavala Međunarodni sud pravde i Međunarodni sud o pravu mora! Zaista civilizacijsko ponašanje članice EU. Mimo međunarodnoga prava, mimo poštivanja strana u postupku, sud je nastavio rad (bez predstavnika RH) i nakon četiri godine i četiri mjeseca donio odluku o granici između Hrvatske i Slovenije.

Europska komisija podržala je nastavak rada arbitražnoga suda mimo svih pravnih norma koje proklamira. Bez obzira na propuste hrvatske diplomacije sud nije mogao nastaviti s radom jer

je RH kao stranka u postupku izišla iz postupka temeljem dokaza o kompromitaciji postupka. Euro birokrati su opet silovali pravo i Hrvatsku!

Prema pravnim stručnjacima nema mehanizma kojim se može prisiliti Republiku Hrvatsku da poštuje sramotne odluke kompromitiranoga i korumpiranog suda.

Slovenija je okupirala dio teritorija na Svetoj Geri 1991. godine i još ga drži. Zašto? Hrvatska je postala punopravna članica EU 1. srpnja 2013. pa se postavlja pitanje zašto tada Slovenija nije oslobodila hrvatski teritorij već ga i danas drži okupiranim! Sud je objavio odluku da je Sveta Gera na hrvatskome teritoriju, ali i priopćio da nema jurisdikciju odlučiti o hrvatskome zahtjevu da slovenski vojni kompleksi ne smiju ostati na hrvatskome teritoriju. Ovdje sve prestaje. Ovo pokazuje da su sve odluke toga suda mrtvo slovo na papiru.

Susret Plenković – Cerar (12. srpnja 2017.)

Najavljen je susret dva premijera, ali nije jasno s kojim ciljem s obzirom da Republika Hrvatska ne priznaje odluku arbitražnoga suda, a Miro Cerar izjavljuje: "Novi pregovori o rješenju graničnoga spora s Hrvatskom su isključeni." Dalje, Slovenija će poslati Hrvatskoj notu o provedbi arbitražne odluke. Premijer Cerar je već održao sastanak s predstavnicima pograničnih općina i dao instrukcije kako se ponašati. Razrađen je način postupanja i provokacija na granici pa nisu isključeni ni incidenti.

Iz prošlosti se mogu navesti incidenti na granici sa Slovenijom u lipnju 1991. godine, zauzimanje vojarne na Svetoj Geri (hrvatski teritorij). „Na svim problematičnim točkama u pograničnome području bilo je incidenata. Dirigirane provokacije slovenskih ribara u pratnji slovenske policije u Piranskom zaljevu najočitiji su primjer postojećih problema.

Već 1993. slovenski drvosječe uzeli su sebi pravo sjekirama širiti Deželu na Milanovu vrhu. Vjerojatno najskandalozniji incident jest ipak onaj iz siječnja 1998. kada su hrvatski granični policajci kod Zavrča uhitili Antona Slatinšeka i Branka Brezovšeka, pripadnike Obavještajne službe Republike Slovenije, u špijunskom kombiju opremljenom opremom vrijednom više milijuna eura. To kao da nije bilo dosta slovenskim tajnim službama pa su gotovo točno nakon dvije godine ponovno poslale svoje ljude, i to nedaleko od mjesta prvoga uhićenja. U ovom slučaju uhićena su trojica slovenskih državljana, od kojih je jedan bio djelatni vojnik. Kod njih su pronađeni uređaj za noćno izviđanje, neprobojan prsluk i vreća za spavanje.

Međimurski granični policajci na vlastitoj su koži osjetili granični incident. Kada su kod Sv. Martina na Muri pokušali spriječiti skupinu slovenskih državljana iz obližnje Hotize u krađi šljunka, umjesto da ih uhite, sami su bili uhićeni. Koliko je bilo neprijavljenih incidenata, može se samo pretpostaviti...“ Prijateljska zemlja, zar ne?

Jasno je da su odluke Arbitražnoga suda suprotne međunarodnome pravu, da je sud kompromitiran i korumpiran, da je Hrvatska legalno izišla iz arbitraže nakon gruboga kršenja

dogovora. Budući da je slovenska strana kazala da nikakvih novih razgovora o granici ne će biti, već da se može razgovarati samo o implementaciji odluka korumpiranoga Arbitražnog suda, a onda nije jasno zašto premijer Plenković ide u Ljubljanu (možda će s kolegom razgovarati o crvenoj haljini gospođe Kosor?). Zbog spomenute haljine ne treba ići u Ljubljanu! Prihvatanje razgovora o odluci suda znači da mi prihvaćamo odluku suda ili...?

Uporište Republike Hrvatske je u međunarodnome pravu pa na tome treba inzistirati, a ne voditi igru gluhih telefona. Umjesto diplomatske ofenzive, umjesto pojašnjenja o čemu se tu radi, naša diplomacija se nada da neće biti incidenta i ne poduzima ništa. Odluka suda za nas ne postoji jer je proces kompromitiran, ali mnogi birokrati u EU i u svijetu ne znaju zašto i kako je kompromitiran pa im to treba pojasniti, pružiti dokaze koji postoje.

S druge strane, Slovenija kreće u ofenzivu i želi dobiti ono što joj je taj sramni sud dao mimo međunarodnoga prava.

U naše teritorijalno more treba trajno postaviti kontrolu na moru i na kopnu i pokazati Sloveniji i svijetu da naš teritorij ne damo i da ne mislimo odstupiti od našega teritorija. Diplomatskim kanalima pružiti dokaze o ponašanju Slovenije. Slovenija je ušla u EU bez regulacije granice prema Hrvatskoj, a Hrvatsku je ucjenjivala godinama, pravila incidente, Slovenija je opljačkala hrvatske i jugoslavenske štediša, Slovenija je izbrisala s popisa građane koji su živjeli godinama u Sloveniji... Zašto se to necivilizacijsko ponašanje tolerira?

Što sada?

Sada je vrijeme za formiranje tima pravnih stručnjaka za međunarodno pravo, vanjskih savjetnika i stručnjaka za lobiranje. Hrvatska ima sve argumente za obranu svoga teritorija, ali to treba prezentirati EU birokratima i svijetu.

Premijer Plenković nema što razgovarati o odluci Arbitražnoga suda jer RH nije sudjelovala u donošenju odluka kompromitiranoga i korumpiranog suda koji mimo međunarodnih normi donosi odluke. Jedino se može razgovarati o budućim odnosima. O tome kako rješavati sporna granična pitanja. Ako Slovenija ne želi, onda EU i svijet moraju znati da oni ne žele razgovarati, a da Hrvatska ne će pristati na ucjene jer je dosta slovenskih jednostranih postupaka i ucjena.

Slovenija nema uporišta za svoja traženja jer da ima, išla bi na Međunarodni sud za pravo mora. Slovenija je naš susjed, ali nažalost neprijatelj, što je pokazala u nizu slučajeva (blokada pristupnih pregovora za ulazak u EU, upad na teritorij Hrvatske i špijuniranje, okupacija teritorija na Svetoj Geri, postavljanje žilet žice, pljačka štediša Ljubljanske banke, blokade u cestovnom prometu). Sve to Slovenija radi jer Hrvatska mirno gleda i ništa ne poduzima!

Sudci su spominjali katastarske karte iz 19. stoljeća pa se postavlja pitanje hoće li se Boka Kotorska i Zemun vratiti Hrvatskoj temeljem katastarskih karata.

Ulazak Hrvatske u EU je trajao 10 godina, najvećim dijelom zbog blokade Slovenije koja je blokirala 14 poglavlja! Slovenija je mogla ući u EU bez riješene granice, ali Hrvatska ne pa je morala pristati na slovenske ucjene. To pokazuje nepoštivanje prava, nedosljednost i selektivni pristup EU. Zašto EU nije rekla da slučaj ide na Međunarodni sud i tamo će se riješiti pitanje granice, već je prisiljavala RH na arbitražu? Sramota!

Hrvatsku diplomaciju čine ljudi koji rade protiv interesa Hrvatske, ljudi koji su neznalice i neradnici pa nije čudo da imamo ovu situaciju. Nepoštivanje mišljenja pravnih stručnjaka neprihvatljivo je, a to je obrazac ponašanja u hrvatskoj diplomaciji koju je ministarka Vesna srozala na najniže grane.

Stručnjaci za međunarodno pravo tvrde da linija razgraničenja u Savudrijskoj vali mora ići crtom sredine između Hrvatske i Slovenije kao što se može vidjeti na kartama Hidrografskoga ureda Ujedinjenoga Kraljevstva. Te karte smatraju se najpreciznijima na svijetu. Konstruirana granica nadzora između dviju država u Savudrijskoj vali/Piranskom zaljevu crta je jednake udaljenosti, crta ekvidistancije na kojoj je svaka točka jednako udaljena od polaznih crta od kojih se mjeri širina teritorijalnoga mora dviju susjednih država. Konstruirana crta potpuno je u skladu s međunarodnim pravom i načelom sadržanim u čl. 15. Konvencije UN-a o pravu mora iz 1982., pa obvezuje i Hrvatsku i Sloveniju, te propisuje da kada su obale dviju država sučelice ili se dodiruju, ni jedna od njih nije ovlaštena – ako među njima nema drukčijega sporazuma – proširiti svoje teritorijalno more preko crte sredine.

Tijekom pregovora o pristupanju Europskoj uniji Slovenija je poslala dokument u Bruxelles, sastavljen 18. prosinca 1998. godine: “Republika Slovenija ima 45 kilometara dugu obalu uz Jadransko more, a morsko ribarstvo Republike Slovenije uglavnom je ograničeno na slovenske teritorijalne vode – 12 nautičkih milja od obale – što čini 180 kilometara kvadratnih”, glasi rečenica kojom je Slovenija tada priznala kako u Jadranu raspolaže sa 180 kilometara kvadratnih teritorijalnog mora, što je polovina Piranskog zaljeva, a što bi danas, eto, rado zaboravili.

Slovenija je najavila primjenu odluke arbitražnoga suda i incidente (izjava slovenske policije). Nasilna provedba ili nametanje odluke suda jedne strane suprotna je međunarodnome pravu pa se to ne bi trebalo dogoditi, ali iskustvo sa Slovenijom nas uči da će biti provokacija i incidenata jer ih je bilo i prije.

Hrvatska Vlada i Sabor moraju ostati dosljedni u zaštiti državnoga teritorija.

Današnja Hrvatska je mlada država koja ima komunističko naslijeđe iz kojega proizlaze mnogobrojni nesporazumi. U EU imamo države koje postoje više od 100 godina, koje nisu imale komunističku diktaturu i još nisu razriješile granične sporove pa se Hrvatskoj ne može ništa prebacivati.!

Arbitraža je kompromitirana 2015. godine, 20. srpnja je otkriven skandal koji se ne može zanemariti. Pritisak EU na Hrvatsku nije prihvatljiv jer nije utemeljen ni na pravu, niti na demokratskim načelima niti na ravnopravnosti država i naroda! Zauzimanje strane na tako grub način se ne može prihvatiti! Predsjednik Arbitražnoga suda Gilbert Guillaume bio je umiješan u skandal pa je pitanje kako je on mogao nastaviti voditi postupak.

Pišem kao građanin RH, kao domoljub koji nema pojma o međunarodnome pravu, ali tražim da pravni stručnjaci za međunarodno pravo kažu što i kako napraviti, bez upliva pokvarenih

političara, izdajnika nacionalnih interesa. Nama ne treba slovenski teritorij, ali nitko nema pravo posezati za našim teritorijem i isti nekome davati!

Tražimo da se Republika Hrvatska poštuje kao ravnopravna članica EU!

Kome smeta obilježavanje VRO Oluja u centru Knina? (kolovoza 2017.)

Dan pobjede i domovinske zahvalnosti i Dan hrvatskih branitelja, te 22. obljetnica vojno-redarstvene operacije "Oluja" svečano će se obilježiti u petak 4. i subotu 5. kolovoza u Kninu, u organizaciji Ministarstva branitelja, Ministarstva obrane RH i Ministarstva unutarnjih poslova, izvijestio je u petak Organizacijski odbor.

Nakon objave programa obilježavanja 22. godišnjice VRO Oluja slobodno se može napisati: **Birokrati protiv naroda!**

Kome smeta obilježavanje VRO Oluja na središnjemu gradskom trgu u Kninu? Smeta antihrvatskim političarima, birokratima, državnim uhljebima, dezorijentiranim pojedincima, neprijateljima hrvatske države, aboliranim četnicima u Hrvatskoj i četnicima izvan Hrvatske.

Program započinje u petak: „Imamo revijalne nogometne utakmice u petak 4. kolovoza. U gradu Kninu bit će održana sjednica Vlade RH. U 20:30 je tradicionalni prijem ratnih zapovjednika iz Domovinskog rata.”

Koga briga za revijalnu nogometnu utakmicu? Koga briga za njihovo pokazivanje i slikavanje? Zar nemaju ništa bolje?

Sjednica Vlade u Kninu? Hoće li to biti revolucionarna sjednica o novome izbornom zakonu, o smanjenju administracije, o reformi pravosuđa, o reformi obrazovanja, o prestanku financiranja četničkih tiskovina, filmova i igrokaza? Sigurno je da ne će pa nije važno gdje će biti održana, nije važno hoće li birokrati ručati i večerati u kraljevskom gradu Kninu ili negdje drugdje.

„Na Trgu Ante Starčevića kod spomeniku pobjede "Oluja 95" u 8:30 sati bit će položeni vijenci i zapaljene svijeća, a zajednički vijenac položit će predsjednica Republike Kolinda Grabar Kitarović, predsjednik Hrvatskoga sabora Gordan Jandroković, predsjednik Vlade Andrej Plenković, župan Šibensko-kninske županije Goran Pauk, kninski gradonačelnik Marko Jelić te predstavnici udruga branitelja iz Domovinskog rata.“

Polaganje vijenaca je u 8:30 sati! Dakle u vrijeme kada su mnogi koji su krenuli prema Kninu na putu!

Za koga se organizira obilježavanje Oluje? Za ministre, državne tajnike, političare ili za narod?

Tiho, bez riječi, položit će vijence i službenim vozilima odjuriti na tvrđavu. Ni riječi sjećanja, ni riječi zahvale onima koji su iznjedrili slobodu! Zar to nije jedno?

Pored spomenika palima ne trebaju govoriti političari svoje papagajske, neiskrene govore već trebaju govoriti branitelji koji su heroji Domovinskoga rata, suborci palih za domovinu!

Obilježavanje VRO Oluja bez naroda je sramotno. Odajemo li mi počast poginulim braniteljima kao narod, kao država ili je to privatna stvar političara koji nisu sudjelovali u Domovinskome ratu, koji su za vrijeme Domovinskoga rata bili služinčad međunarodnih birokrata (prevoditelji, vodiči, pomoćnici i slično)?

Zašto se Povjesnica vojno-redarstvene akcije Oluja ne čita pored spomenika u Kninu?

„Inicijativa da se govori drže na Kninskoj tvrđavi zapravo je inicijativa Ministarstava te udruga iz Domovinskoga rata“, rekao je Tomislav Ivić! To je inicijativa birokrata, a ne domoljuba!

Dakle, govori će biti na tvrđavi tako da ih vjetar lakše odnese. Tko smije doći na tvrđavu? Prijašnjih godina na tvrđavu se moglo proći samo s propusnicom, neki ni s propusnicom (Roman Ljeljak, 2016. godine). Kako će biti ove godine?

„Odlučno je odbacio tvrdnje da će se ove godine službeni govori održati na Kninskoj tvrđavi, a ne kao dosad na središnjem gradskom Trgu, jer državni vrh na taj način želi izbjeći moguće zvižduke i neugodnosti.“

Oni se boje zvižduka, oni se boje naroda na čijoj grbači jako dobro žive! Državni birokrati koji rade protiv naroda zaslužuju kritiku i dugotrajan zvižduk. Tvrđava je prikladnije mjesto za zvižduk nego središnji trg sa spomenikom!

Političari će se sakriti iza djevojke (djeteta poginuloga branitelja). Branitelji ne smiju govoriti o tome kakvu smo državu sanjali, a kakvu imamo. Ne smiju pitati Premijera kada će reforma pravosuđa, reforma državne uprave, smanjenje glomazne administracije itd.

Ponavljam pitanje: Organiziramo li mi obilježavanje Oluje zbog političara ili zbog naroda? Je li proslava zbog ministara, državnih tajnika, političara ili zbog naroda? Narod će uglavnom doći svojim automobilima i na svoj trošak, a birokrati će doći skupocjenim državnim automobilima (u velikom broju) na naš trošak.

Bit će organizirano čak 67 autobusa iz cijele Hrvatske za dolazak hrvatskih branitelja stradalnika Domovinskoga rata na središnju svečanost. Žalosno je da Pupi (Pupovac) organizira više autobusa za svoje protuhrvatske derneke nego hrvatska država za obilježavanje oslobodilačke akcije VRO Oluja. Ima li Hrvatska vlakova koji bi mogli voziti za Knin?

Čast Ministru Medvedu, ali mislim da su birokrati nametnuli svoj program. Očito je da se boje zvižduka zbog loše organizirane države i zbog nepoduzimanja reformi koje su nužne.

„Molimo sve građane da dostojanstvo, časno i na kršćanskim vrijednostima proslavimo Oluju“, poručio je kninski gradonačelnik.

Zar su dosadašnje bile nedostojanstvene, nečasne i antikršćanske?

Nadalje, kninski gradonačelnik nešto trabunja o antifaišizmu. “Ovo je praznik svih nas i potrebno se držati temelja na kojima je nastala država, a to su antifaišizam i antitotalitarizam.

Nema razloga da se veličaju režimi koji nisu temelj društva koje bi trebalo počivati na toleranciji, razumijevanju i kršćanskim vrijednostima.”

Nije jasno što je drug gradonačelnik mislio i kakve to veze ima s obilježavanjem Oluje.

Dnevni program završava u 13:30 sati! Zašto nema cjelodnevnoga programa?

Zašto obilježavamo Oluju?

Oluju obilježavamo zbog oslobađanja zemlje (18,4% teritorija Hrvatske), povratka prognanih, zbog prestanka četničke okupacije i terora, zbog normalizacije prometa i stvaranja preduvjeta gospodarskoga razvoja (turizam, obnova i izgradnja porušenog).

Nakon niza pokušaja mirnoga rješenja, neuspješnih pregovora, izigravanja dogovorenoga, ustupaka teroristima nije bilo drugoga načina nego vojnom akcijom osloboditi hrvatski teritorij te je provedena VRO Oluja . U operaciji je oslobođeno 10 400 četvornih kilometara ili 18,4 % ukupne površine Hrvatske. Petoga kolovoza 1995. godine oslobođen je Knin, središte neprijateljske pobune u Hrvatskoj i time je ostvaren najvažniji strateško politički i vojni cilj oslobodilačke operacije. Olujom je skršena četnička pobuna u Hrvatskoj, oslobođena je gotovo trećine hrvatskoga teritorija koji je četiri godine bio okupiran, etnički očišćen i gdje su hrvatska sela razrušena, a gradovi razarani dalekometnim projektilima. Olujom je ušutkano četničko topništvo koje je stalno prijetilo hrvatskim gradovima i naseljima i čestim granatiranjem ubijalo ljude i uništavalo imovinu.

Hrvatski narod ima kratko pamćenje pa ga treba podsjetiti što se događalo prije 25 godina. Treba ga podsjetiti na Domovinski rat, na zločine agresora i pobunjenika, na izgnanstvo, paljenje i uništavanje svega što je hrvatsko. Obilježavanje Oluje je uvijek bilo dostojanstveno, bez mržnje, bez poziva na osvetu, bez prozivanja aboliranih četnika koji su ubijali, silovali i palili po Hrvatskoj, a danas slobodno šecu Hrvatskom. Istina o Domovinskome ratu se ne smije prešutjeti, mora se ponovno kazati jer mladi moraju znati što se tada događalo. Antihrvatski mediji će prešutjeti istinu, političari će papagajski ponavljati priču o suživotu bez spominjanja zločina koji je napravljen nad hrvatskim narodom.

Treba podsjećati i nikada se ne smije zaboraviti žrtve agresije.

„Na temelju identifikacija i evidencija, na hrvatskoj je strani ubijeno više civila nego vojnika jer su ciljevi artiljerije bili usmjereni na civilne, a ne na vojne ciljeve. Ubijena su 7263 civila, a za više od 800 ih se traga. Slijede podatci koji govore o zločinu koji se prema međunarodnim standardima definira kao genocid. Polovina ubijenih hrvatskih civila su žene i djeca (44% žene, 5% djeca). Gotovo polovina ubijenih civila (47%) bili su stariji od 60 godina. Ciljevi uništavanja bili su i stambeni objekti zbog zastrašivanja i protjerivanja hrvatskoga pučanstva. Teško je ranjeno 30.520 osoba, a među civilima je ranjeno 12% djece. Najteže rane (amputacije, ozljede glave) učestalije su među civilima nego vojnicima. Srušeno je 14 bolnica, 200.000 stambenih objekata, a s okupiranog teritorija protjerano je 260.000 Hrvata. Opisani zločini su za cilj imali osvajanje teritorija Republike Hrvatske. Svi ovi podatci povjerljivi su i

dokumentirani.“ (Iz knjige Andrije Hebranga : Zločini nad civilima u srpsko-crnogorskoj agresiji na Republiku Hrvatsku)

Obilježavanjem Oluje svim žrtvama odajemo dužno poštovanje, evociramo sjećanje na ljude i događaje, na ljudske tragedije, na herojstvo branitelja i silno domoljublje. Narod ne smije zaboraviti svoje heroje!

Hrvati i Hrvatice, dođite petoga kolovoza u kraljevski grad Knin te odajte počast poginulima, posjetite muzej Oluje i pomolite se za Domovinu u crkvi Gospe Velikog Hrvatskog Krsnog Zavjeta. Oluja je pobjeda hrvatskoga naroda i obilježimo je s ponosom i dostojanstveno u Kninu, Slunju i diljem cijele domovine.

Vijeća za suočavanje s posljedicama vladavine nedemokratskih režima dobilo naputak (rujna 2017.)

Vlada Republike Hrvatske je na sjednici održanoj 2. ožujka 2017. donijela Odluku o osnivanju Vijeća. Vijeće treba svoj prijedlog dati do 1. ožujka 2018. godine. Dana 7. rujna 2017. godine na novinarsko pitanje premijer je izjavio:

„Za dom spremni za mene nije prihvatljiv“ pa je time dao naputak kakav prijedlog očekuje od Vijeća čiji je sastav upitan.

„Članovi Vijeća su **Zvonko Kusić**, predsjednik Hrvatske akademije znanosti i umjetnosti, koji je i predsjednik Vijeća, **Stjepan Damjanović**, predsjednik Matice hrvatske, **Antun Vujić**, glavni ravnatelj Leksikografskog zavoda Miroslav Krleža, **Ivica Lučić**, viši znanstveni suradnik u Hrvatskom institutu za povijest, **Ante Nazor**, ravnatelj Hrvatskog memorijalno - dokumentacijskog centra Domovinskoga rata, **Nataša Jovičić**, bivša ravnateljica Javne ustanove Spomen područje Jasenovac, **Ivo Goldstein**, redoviti profesor na Filozofskom fakultetu Sveučilišta u Zagrebu, **Željko Tanjić**, rektor Hrvatskoga katoličkog sveučilišta, **Aleksandar Jakir**, dekan Filozofskoga fakulteta Sveučilišta u Splitu, **Budislav Vukas**, izvanredni profesor na Pravnome fakultetu Sveučilišta u Rijeci.“ „U Vijeću je i **Mario Vinković**, izvanredni profesor na Pravnome fakultetu Sveučilišta J.J. Strossmayera u Osijeku, **Nevio Šetić**, redoviti profesor na Filozofskom fakultetu Sveučilišta Jurja Dobrile u Puli, **Mladen Ančić**, redoviti profesor na Odjelu za povijest Sveučilišta u Zadru, **Jasna Omejec**, redovita profesorica na Pravnome fakultetu Sveučilišta u Zagrebu, **Marta Dragičević Prtenjača**, docentica na Pravnome fakultetu Sveučilišta u Zagrebu, **Vanja-Ivan Savić**, docent na Pravnome fakultetu Sveučilišta u Zagrebu, **Nenad Zakošek**, redoviti profesor na Fakultetu političkih znanosti Sveučilišta u Zagrebu i **Tihomir Cipek**, redoviti profesor na Fakultetu političkih znanosti Sveučilišta u Zagrebu.

Nažalost, u Vijeću se nalaze ljudi koji su na račun komunističke ideologije napravili karijeru, koji su ideološki jako usmjereni i koji ne mogu objektivno ni znanstveno rasuđivati (npr. Goldstein, Jovičić). Nije jasno po kojim kriterijima je izvršeno imenovanje u Vijeće; to zna samo premijer.

Premijer je dao jasan naputak akademiku Zvonku Kusiću, koji se nalazi na čelu Vijeća, što od Vijeća očekuje pa je time kompromitirao rad Vijeća (stručnost, objektivnost, poštenje). Vijeće ima zadatak dati prijedlog koji nikoga ne obvezuje i premijer može odlučiti kako želi! Budući da je premijer već odlučio, postavlja se pitanje čemu Vijeće.

Zašto premijer nije zatražio da HAZU (bolje rečeno JAZU) oformi stručnu skupinu koja će stručno i znanstveno (koliko je to moguće) istražiti događaje iz Drugoga svjetskog rata i poraća. Mnogo toga je istraženo, mnogo toga danas se zna, arhivi su dostupni (ne svi) pa je krajnje vrijeme da se napravi sveobuhvatno istraživanje te da se prekine s mitovima i komunističko-

četničkim lažima i da konačno zaključimo Drugi svjetski rat i poraće. Postoji dovoljan vremenski odmak da se to istraživanje može napraviti. To pitanje je od nacionalne važnosti i dužnost je HAZU provesti istraživanja i konačno zaključiti to pitanje. Ali, nažalost, HAZU je još uvijek JAZU!

Dr. sc. Dragan Hazler (zajedno s Ružičkom osnovao Hrvatsku akademiju znanosti i umjetnosti u dijaspori, 1971. godine) izjavio je: „HAZU nije naša Akademija, to je skup komunista, nepotista i jugoslavena! Tamo nema jednoga čovjeka koji nešto vrijedi; ja osobno se ne bih mijenjao ni za jednoga. **Ja HAZU od milja zovem – JAZU – jer se još nisu pomakli od jugoslavenske ostavštine koja je godinama uništavala hrvatsku kulturu, inteligenciju i znanstvenike.**“

Dr. Hazler je kazao istinu o HAZU (JAZU) bez uljepšavanja kojemu su pojedinci skloni. Nije da nema nitko vrijedan u Akademiji, ali ti vrijedni su blokirani od komunista i jugoslavena.

Premijer je još kazao: „Za mene taj pozdrav ima predominantne konotacije vezane uz NDH i zato mi nije prihvatljiv.“ A što premijer zna o NDH? Premijer ne zna ništa o NDH jer je učio komunističku historiografiju koja nema veze sa stvarnim događajima i sudionicima. Što premijer zna o Domovinskome ratu? Što zna o agresiji na Republiku Hrvatsku 1991. godine? Da zna, ne bi povezivao Domovinski rat i NDH! Kakve veze ima Domovinski rat i NDH? Nikakve!

Na pitanje kako komentira izjave Predsjednice koja je kazala kako je za nju „Za dom spremni“ stari hrvatski pozdrav, premijer je kazao: „Da ne osjećam da ova tema dijeli javnost, ne bih osnovao Vijeće.“

Ovim izjavama jasno je pokazao da je rad Vijeća kompromitiran. Nadalje, iz izjava proizlazi da je u Republici Hrvatskoj samo sporan jedan grb i pozdrav. Nigdje se ne spominju komunistički zločini, komunistička obilježja, četnička obilježja, četnički spomenici. Neki će reći da se podrazumijeva; prema izjavama premijera se ne podrazumijeva, a on odlučuje!

Grb i pozdrav „Za dom spremni“ legalno je registriran, a premijer izjavljuje: „Nema nikakve legalizacije.“ To znači da premijer ne priznaje pravnu državu!

Potom je komentirao i uklanjanje ploče u Jasenovcu (prema novinskim izvješćima): „S obzirom da je u grbu udruge HOS-a natpis „Za dom spremni“, mi smo to pitanje riješili na način da smo vodili dijalog s udrugom i uz pijetet prema žrtvama. Našli smo rješenje tako da je ploča premještena iz Jasenovca u Novsku. Tako smo **riješili prvu fazu** ove teme. Druga faza je sustavno reguliranje korištenja simbola totalitarnih sustava. To pitanje nažalost nije regulirano“, kazao je premijer.

Iz gore navedenoga je jasno da Vijeće mora donijeti prijedlog da se HOS-ov grb i pozdrav zabrane. Pitanje: Kako se zakon može retroaktivno primijeniti na grb i poklič? Ako je po zakonu, ploča i grb moraju ostati; to pripada povijesti. Grb i pozdrav nikoga ne vrijeđaju, nisu povezani s nemilim događajima, zločinima i ne pozivaju na mržnju.

U odluci o imenovanju Vijeća piše:

„Zadatak će im biti formuliranje prijedloga za očuvanje sjećanja, znanstveno istraživanje, dokumentiranje, politiku imenovanja ulica i trgova, omogućavanje pristupa javnosti podacima, distribuciju znanja te način obrazovanja djece i mladih u vezi s kršenjima ljudskih prava i temeljnih sloboda za vrijeme vlasti nedemokratskih režima.“

O ovome treba mišljenje dati struka, ljudi koji su istraživali ustaške, komunističke i četničke zločine. Zašto u Vijeće nisu uključeni oni koji su stručno i znanstveno istraživali komunističke zločine: Vladimir Horvat, Josip Jurčević, Blanka Matković, Igor Vukić, Stipo Pilić i drugi koji su stvarno istraživali, a ne prepisivali komunističko-četničke laži kao Goldstein, Jovičić i drugi?

U Odluci o Vijeću piše:

„Prijedlozi Vijeća bit će utemeljeni na znanstveno valoriziranim povijesnim činjenicama.

Ne relativizirajući kršenja ljudskih prava, Vijeće će uvažiti razlike koje su postojale između pojedinih oblika nedemokratskih režima Vijeće će nastojati postići suglasje u donošenju svojih odluka.“

O radnom logoru Jasenovac stvoren je komunističko-četnički mit kojim se optužuje hrvatski narod bez dokaza. Kako će Vijeće znanstveno valorizirati radni logor Jasenovac? Kako će kompromitirani članovi Vijeća, koji su širili neistine o radnom logoru Jasenovac, valorizirati povijesne činjenice? Sastav Vijeća ukazuje da nema nikakvoga znanstvenog valoriziranja povijesnih činjenica jer su neki članovi Vijeća u dosadašnjem radu pokazali nestručnost i ideološku opredijeljenost pa od njih ne možemo očekivati znanstvenu valorizaciju. Popis žrtava u Jasenovcu je teška krivotvorina i ne može biti polazište ni za kakvu ozbiljnu raspravu. U Vijeću nema nikoga tko je stvarno istraživao radni logor Jasenovac, niti poratni sabirni partizanski logor pa od Vijeća po tom pitanju ne možemo očekivati ništa.

Igor Vukić pita (www.narod.hr; 7. rujna 2017.): Zašto se hrvatska država napokon ne suprotstavi propagandi Jasenovca koju vode Kusturica i Greif? Do kada će srbijansko-četnička propaganda govoriti o 700 000 ubijenih? Kako to da to Vladi i premijeru ne smeta?

Zadatak Vijeća je dati prijedlog koji nikoga ne obvezuje: „Zbog toga se predlaže osnivanje Vijeća za suočavanje s prošlošću koje će Vladi predložiti sveobuhvatne preporuke usmjerene na suočavanje hrvatskog društva s nedemokratskom prošlošću te pravno reguliranje isticanja sadržaja kojima se veličaju nedemokratski režimi.“

Kako postići konsenzus?

Konsenzus se ne postiže negiranjem zločina i krivotvorina. Konsenzus se ne postiže preglasavanjem!

„Stoga je zadaća Vijeća raspraviti i na objektivan način suočiti se s prošlošću te nastojati postići konsenzus o načinu rješavanja otvorenih pitanja. Rad Vijeća temeljio bi se na znanstveno

utvrđenim povijesnim činjenicama, a članovi bi nastojali postići suglasje u donošenju svojih odluka. Polazišna točka rasprave trebao bi biti jasan otklon od svakog totalitarizma sadržan u Rezoluciji Europskog parlamenta o europskoj savjesti i totalitarizmu, kao i Izvorišnim osnovama te najvišim vrednotama ustavnog poretka iz članka 3. Ustava Republike Hrvatske.“

Kako će se titoljubac Goldstein objektivno suočiti s prošlošću? I malom djetetu je jasno da ne može i da je promašaj takvu osobu imenovati u Vijeće. Nadalje, iz gore navedenoga očito je da će se metodom preglasavanja donijeti prijedlog koji ne obvezuje Vladu (premijera).

Glavni razlog za formiranje Vijeća

„Ovo Vijeće je, podsjetimo, način na koji je Vlada reagirala nakon što je nedaleko od najvećeg koncentracijskog logora NDH, u samom Jasenovcu, postavljena ploča s ustaškim pozdravom 'Za dom spremni'.“

Dakle Vijeće je formirano zbog HOS-ove ploče, a nije formirano radi Bleiburga, Macelja, Jazovke, Hude jame, rudnika Pečovar, 120 masovnih grobnica oko Zagreba, Lepoglave, Golog otoka itd. Zašto masovne grobnice nisu navedene nego samo radni logor Jasenovac? Zašto nije konkretno naveden totalitarni komunistički režim? Zar to nije zadaća Vijeća?

Premijeru ne smetaju laži o 700 000 Srba ubijenih u Jasenovcu, ne smetaju mu takozvani znanstveni skupovi (koje organizira njegov koalicijski partner) u kojima se ta laž ponavlja! Premijeru ne smetaju laži o Šaranovoj jami! Premijeru ne smeta slavljenje zločina (koje slavi Pupovac - njegov koalicijski partner) nad Hrvatima u Srbu i Pounju! Činjenice o komunističko-četničkim zločinima u Boričevcu, Daruvaru, Kulen Vakufu poznate su i ne trebaju nam nikakva premijerova Vijeća koja će negirati te zločine. U sastav Vijeća su imenovane kompromitirane osobe koje ne priznaju komunističko-četničke zločine, ne priznaju činjenice i materijalne dokaze što je nedopustivo!

Vijeće u postojećem sastavu ne može ni stručno-znanstveno, ni vremenski dati dobar prijedlog i ispuniti postavljeni zadatak. Prijedlog Vijeća nikoga ne obvezuje i premijer može odlučiti kako želi, a budući da je on već odlučio, zauzeo stav, onda je rad Vijeća besmislen. Tijekom 5 mjeseci Vijeće se navodno sastalo dva puta, sastaje se treći put uskoro, što govori o ozbiljnosti rada toga Vijeća! Ubuduće bi se sastajalo jednom mjesečno (možda i dvaput), znači još 5 puta do prvoga ožujka. Nemoguće je stručno, znanstveno i pošteno obaviti postavljeni zadatak u toliko malo vremena što je još jedan dokaz da Vijeća služi u dnevno-političke svrhe i ništa više.

Ploča braniteljima HOS-a povod je i glavni cilj formiranja Vijeća. To se vidi iz Odluke o imenovanju Vijeća; nigdje se konkretno ne spominju komunističko-četnički zločini, četnički spomenici diljem Hrvatske pa je za zaključiti (a to i sastav Vijeća pokazuje) da se Vijeće treba baviti samo totalitarnim sustavom za vrijeme NDH. NDH je postojala u ratnim uvjetima za razliku od komunističke diktature koja je 45 godina djelovala u mirnodopskim uvjetima. Pitanje je znaju li članovi Vijeća i premijer za ovu činjenicu jer je to jako važno kada se daju ocjene

vladajućeg sustava. Glavni cilj nije znanstveno suočavanje s prošlošću već nastavak s komunističko-četničkim mitovima i lažima što je vidljivo iz sastava Vijeća.

Sramotno je da HAZU (točnije rečeno JAZU), unatoč vremenskom odmaku, ne želi stručno-znanstveno napraviti istraživanje događaja od 1918. do 1991. godine te odvojiti činjenice od komunističko-četničkih laži. Nikakvo premijerovo Vijeće ne može zamijeniti stručno-znanstvene timove koji će istražiti što se dogodilo. Ocjena događaja i sudionika mora biti napravljena u stvarnome vremenu i prostoru s uvažavanjem svih čimbenika koji su doveli do događaja koji se ocjenjuju. Danas imamo kvazi povjesničare koji događaje i sudionike izvlače iz vremena i prostora u kojemu su živjeli te ih procjenjuju iz današnje perspektive ne gledajući što je i tko je utjecao da do nekih događaja dođe. To su povijesne manipulacije koje služe prikrivanju istine, širenju laži i krivotvorenju povijesti.

Ostaje nam vidjeti kako će Vijeća obrazložiti naputak premijera!

Cenzurom protiv obrazovne i kurikulne reforme HAZU (rujna 2017.)

U Hrvatskoj djeluje komunistička cenzura koja onemogućava obavijesti o nekim događajima (skupovima građana, predstavljanju knjiga, najavi koncerata itd.) pa je tako prešućeno i predstavljanje knjige HAZU-a.

Dana 7. rujna 2017. u Europskom domu u Zagrebu predstavljena je nova knjiga **Prilozi za raspravu o obrazovnoj i kurikulnoj reformi – KRITIKE I VIZIJE** o čemu nas mediji nisu izvjestili; naime, prešutjeli su predstavljanje knjige kao i osvrt na knjigu. Znanstveno vijeće za obrazovanje i školstvo HAZU, koje vodi akademik dr. Vladimir Paar, priredilo je i izdalo tzv. „Crvenu knjigu“ u kojoj su **sažete stručne recenzije „Jokićeve“ Cjelovite kurikularne reforme (CKR) te vizija buduće obrazovne reforme.**

Sramotna je cenzura komunističkih medija u Hrvatskoj. Umjesto da se potakne stručna rasprava o prijedlogu Cjelovite kurikularne reforme (CRK) Jokića i suradnika zataškava se stručna kritika toga prijedloga i forsira lupetanje o školi za 21 stoljeće.

“Istaknuti znanstvenici i stručnjaci dali su posve suprotno mišljenje o razvikanoj Kurikularnoj reformi od onoga koje se stalno servira javnosti: stručnjaci tvrde da je nužno temeljito promijeniti prijedlog CKR-a Jokićeve skupine, a mnoge dijelove – treba pisati iznova!”

“Recenzenti su ukazali na sljedeće nedostatke CKR-a: neprovedivost predložene metodologije kurikula, nerazumijevanje i zanemarivanje STEM područja kao bitnoga čimbenika za gospodarski i društveni razvoj, odsustvo orijentacije na srednjoeuropski model kurikula (naročito njemački i austrijski), odsustvo orijentacije strukovnoga školstva na dualni sustav obrazovanja afirmiran u svijetu, nedovoljni naglasak na temeljna znanja kao preduvjet za promjenjive buduće potrebe i kao osnove budućega cjeloživotnog obrazovanja, zanemarivanje odgojne funkcije škole i nedovoljnoga uvažavanja nacionalnoga identiteta. Zbog toga je, slažu se brojni stručnjaci, potrebno temeljito promijeniti prijedlog CKR-a, a znatne dijelove – iznova pisati!”

Temeljem mišljenja stručnjaka prijedlog CKR nije provediv ni prihvatljiv pa tvrdnja da je 90% prijedloga CKR prihvatljiva ne stoji te bi predsjednica Kolinda Grabar Kitarović trebala naći bolje savjetnike za područje obrazovanja koji će uvažiti mišljenje eksperata, a ne ulice i ideološki orjentiranih medija.

Vrijedno je ponovno navesti neke stručne recenzije:

“Posrijedi je teško prohodan tekst, pisan zamornim metodičko-didaktičkim metajezikom prepunim birokratskih fraza i mutnih sintagmi, kojima kao da je cilj prikriti pedagoške, znanstvene i stručne nedostatke projekta. Odmah treba konstatirati da smo dobili slab, nedorađen i manjkav tekst iza kojeg se krije ne samo nekompetencija, nego i opasni voluntarizam”, tim riječima je CKR u stručnoj recenziji ocijenio akademik Krešimir Nemeć, s Filozofskoga fakulteta u Zagrebu.

“Kvantitativnom analizom pokazano je da će prijedlog gimnazijskog kurikula dovesti do smanjenja broja studenata na prirodoslovnim, tehničkim, biomedicinskim i biotehničkim fakultetima, s dalekosežnim negativnim posljedicama na tehnološki i gospodarski razvoj Republike Hrvatske. Iznesenim modelom izbornosti prema kurikulu, dovodi se u nepovoljan položaj učenike iz manjih gradova i manjih gimnazija i zanemaruje se važnost i specifičnost STEM područja koje je ključno za znanstveno-tehnološki razvoj Hrvatske”, istaknuo je, pak, u svojoj stručnoj recenziji doc. dr.sc. Matko Glunčić, s Prirodoslovno-matematičkog fakulteta, Zagreb (u vrijeme pisanja recenzije nije bio državni tajnik u Ministarstvu znanosti i obrazovanja).

“Ne osjećam se ‘cenzorom’, kako je u javnom medijskom obraćanju titulirao dr. Jokić ‘analitičare’ CKR-a, ako ću ukazati na konceptualne nejasnoće i nedosljednost ovoga dokumenta. Zamjetno je da se predloženi kurikulum hrvatskoga jezika oslanja isključivo na metodičare školske prakse. Sigurno bi bilo više nego poželjno u doradu dokumenta, pored uvaženih kolega, uključiti sveučilišne profesore, kroatiste s katedri za hrvatski jezik i književnost, znanstvenike i filologe s Instituta za hrvatski jezik. Većina željenih ishoda slagana je copy paste, tj. od velike želje da se sve složi u tabele, ponavljanja konstrukcija riječi i cijelih rečenica su česta ili nezamjetno izmijenjena.

Model ishodi učenja, koji se nameće naučenom sadržaju, može biti kontraproduktivan. Mišljenja sam da navedena taksonomija vrednovanja i procjenjivanja nije prirodna predmetu – Hrvatski jezik. Popis djela hrvatske književnosti svakako bi morao biti zastupljeniji u odnosu prema djelima europske i svjetske književnosti. Predloženi kurikulum uvelike podilazi učeniku i njegovim očekivanjima, učeničkom osobnom doživljavanju. Zamjetno se izostavlja analitičko i sintetičko mišljenje koje bi trebalo njegovati. Hrvatski jezik kao sintagma se ne spominje. Hrvatska književnost u kanonu se nigdje izrijekom ne spominje. Duhovne vrijednosti jezika i književnosti su zanemarene, a u prvi plan su utisnute raznolike metode, definicije, ponderi itd.”, stoji u stručnoj recenziji dr.sc. Dubravke Brezak Stamać, profesorice XV. zagrebačke gimnazije.

“Iako sam bila članica dviju stručnih radnih skupina u okviru Cjelovite kurikularne reforme (za izradu prijedloga kurikuluma matematičkog područja i predmeta Matematika), nalazim važnim i nužnim upozoriti na neke elemente koje smatram neophodnim doraditi, popraviti ili čak ponovo napisati.

U formulacijama ishoda postoje brojne pogreške, neujednačenosti među razredima (terminološki i sadržajno), nejasnoće što ih čini teško ili nedovoljno jasnima za primjenu u praksi. Dio o povezanosti matematike s drugim odgojno-obrazovnim područjima, međupredmetnim temama i ostalim predmetima napisan je nejasno i nepovezano. Neke rečenice nisu razumljive, niti je jasna njihova veza s ostatkom teksta ili čak s naslovom. Na kraju moram dodati da, čitajući dokumente u cjelini, uopće nije jasno gdje bi se osuvremenjivanje, reformiranje i poboljšavanje u nastavi matematike trebalo vidjeti? Što bi to (prema kurikularnim dokumentima) u školi sada bilo drukčije nego do sada i na koji način bi ovako napisani dokument unaprijedio školsku praksu ili učeničke rezultate? Smatram da napisani dokumenti nisu spremni za provedbu, ali i da sami dokumenti ne mogu i neće poboljšati našu školsku svakodnevicu”, napisala je, pak, u svojoj stručnoj recenziji CKR-a, dr.sc. Irena Mišurac s Filozofskoga fakulteta u Splitu.

Iz navedenih mišljenja jasno je da je Jokićev prijedlog CKR-a nestručan i neprovediv pa se postavlja pitanje zašto ministrica Divjak i ostali uporno nastoje provesti taj prijedlog CKR-a! Zašto ministrica Divjak ne poštuje stručna mišljenja, recenzije, već lupeta o školi za 21. stoljeće bez argumenata?

Drugarica Divjak niti drug Jokić nisu došli na predstavljanje knjige Prilozi za raspravu o obrazovnoj i kurikulnoj reformi – KRITIKE I VIZIJE, njih stručno mišljenje 120 recenzenata ne zanima jer oni hoće političkim ucjenama provesti CKR kojim će unazaditi obrazovni sustav u Hrvatskoj. Mediji su po nečijem naputku bojkotirali izvjestiti o predstavljanju knjige i iz toga se može zaključiti da je obrazovanje predmet ucjenivačke politike jedne stranke, a ne stručno pitanje od nacionalne važnosti. Komunistički mediji svojom cenzurom rade protiv naroda i budućih naraštaja, protiv budućnosti hrvatske države!

Što se tiče strukovnoga obrazovanja, “Hrvatska srednjoeuropska kurikulna reforma obrazovanja” (HSKRO) predlaže orijentaciju na uspješni srednjoeuropski model dualnoga obrazovanja po uzoru na njemačko i austrijsko. Sukladno svjetskim iskustvima, kao najvažniji čimbenik reforme u fokusu pažnje treba biti nastavni kadar: poboljšanje materijalnoga i društvenog statusa učitelja i nastavnika, stimulacija kvalitete, privlačenje stipendijama talentiranih mladih ljudi u nastavnički poziv i kvalitetno, stalno stručno usavršavanje, naročito za STEM područje.

U vezi s nastavnim kadrom Jokićev prijedlog je neprovediv prema mišljenju stručnjaka, a i svakome laiku je jasno da u sadašnjim uvjetima nije moguće poboljšanje materijalnoga i društvenog statusa učitelja i nastavnika, niti je moguće njihovo kvalitetno stručno usavršavanje.

Treba podsjetiti da ništa ne počinje nametnutom Jokićevom skupinom za CKR:

“Doprinos temeljima moderne reforme hrvatskoga školstva predložen je prije više od deset godina u dokumentu Deklaracija o znanju – Hrvatska temeljena na znanju i primjeni znanja, urednici Eugen Pusić i Vladimir Paar, HAZU, 2004.: “U obrazovanju je bitno smanjiti opseg gradiva i enciklopedijski karakter učenja, preusmjeriti naglasak od memoriranja činjenica na njihovo međusobno povezivanje i razumijevanje. Ključna je kvaliteta usvojenoga znanja, a ne njegov opseg.” Na tom načelu je tijekom 2003. do 2005. godine stručna skupina od 448 stručnjaka (iz škola, sveučilišta, znanstvenih instituta i HAZU) izradila prijedlog prvoga dokumenta kurikulne reforme za osnovnu školu u Hrvatskoj (Vodič kroz HNOS, Ministarstvo znanosti obrazovanja i sporta, Zagreb, 2005.)

Da je tada nastavljena kurikulna reforma započeta eksperimentalnom primjenom u 49 škola 2005. godine (koja je 2006. bez obrazloženja prekinuta), danas bi u školskoj nastavi bilo manje nepotrebnih podataka i činjenica, a više dubljega razumijevanja i sposobnosti primjene znanja, više novih metoda poučavanja i logičkog i kreativnog mišljenja. Također bi se mnogo bolje rješavao danas ozbiljan problem strukovnoga školstva – uvođenje strukovnoga obrazovanja prema uzoru uspješnoga njemačkog i austrijskog dualnog modela, prilagođenoga našim uvjetima”, stoji u „Crvenoj knjizi“, Znanstvenoga vijeća za obrazovanje HAZU.

“...HNOS-kurikul iz 2005. godine predvidio je obvezne sadržaje koji se trebaju obrađivati tijekom najmanje 70 posto vremena tijekom predviđene predmetne satnice. Prošireni sadržaji za dodatne ilustrativne primjere uz te sadržaje predloženi su samo orijentacijski i prepušteni izboru nastavnika. Ti prošireni sadržaji mogu pridonijeti boljem zornom razumijevanju gradiva, ali ih učenik ne treba znati za ocjenu, niti pamtiti”, stoji u kurikulu iz 2005. godine, koji je, iz nejasnih razloga, čini se potpuno odbačen!

Znanstveno vijeće za obrazovanje i školstvo HAZU-a objavilo je publikacije: “Hrvatsko školstvo u funkciji razvoja gospodarstva i društva – doprinos kurikulnim promjenama” (Bijela knjiga iz 2015.) te “Prilozi za raspravu o cjelovitoj kurikulnoj reformi” (Plava knjiga iz 2016.). Treća knjiga „**Prilozi za raspravu o obrazovnoj i kurikulnoj reformi – KRITIKE I VIZIJE**” (Crvena knjiga 2017.). U “Crvenoj knjizi” završni je prikaz rada Znanstvenoga vijeća za obrazovanje i školstvo HAZU na recenzijama cjelovite kurikulne reforme i viziji obrazovne reforme.

Zašto se ministrica Divjak i ostali konkretno ne očituje što nije dobro u publikacijama HAZU-a, gdje Znanstveno vijeće za obrazovanje i školstvo HAZU-a nije u pravu i zašto se ne

organizira stvarna javna rasprava stručnjaka o reformi obrazovnog sustava i kurikulne reforme? Stalno se govori o važnosti znanosti i stručnoga mišljenja, a u praksi politički postavljena nekompetentna ministrica negira znanost i struku. Zašto se ministrica ne očituje o mišljenjima 120 kvalificiranih recenzenata, točku po točku?

Nedopustivo je da o reformi obrazovnog sustava i kurikula odlučuje politički nametnuta ministrica koja nije dorasla postavljenoj zadatku, a s druge strane ne želi čuti niti raspravljati o mišljenjima recenzenata, ne želi čuti mišljenje Znanstvenoga vijeća za obrazovanje i školstvo HAZU-a već uporno lupeta o 21. stoljeću i informatici bez obrazloženja što to znači za učenika, studenta i nastavnika.

U školi se mnoge toga mora NAUČITI. Ako učenik ne nauči pravopis hrvatskoga jezika, ne može točno pisati pa je lupetanje o kreativnosti učenika promašeno. Što učenik mora naučiti, a o čemu treba biti samo informiran to treba odrediti struka, a ne koalicija HDZ-a i HNS-a..

Žalosno je da o obrazovnoj reformi glavnu riječ vode ljudi koji ucjenom žele progurati Jokićev prijedlog CKR-a koji je nestručan, neprovediv, koji je bez nacionalnoga i svjetonazorskoga identiteta, koji zanemaruje odgojne funkcije škole. To je mišljenje eksperata, recenzenata, dugogodišnjih prosvjetnih radnika i treba ga poštivati, a ne ignorirati!

Govoriti o budućnosti mladih, a nametati Jokićev CKR nedopustivo je nakon stručnih recenzija toga prijedloga.

Sramotna je izjava ministricice koja kaže da je obrazovanje stvar koalicijskoga dogovora HDZ-a i HNS-a (znači ne struke već isključivo politike) i da ona zastupa stavove HNS-a. Nadalje, ministrica je protiv ideoloških rovova, a sama je u jednom ideološkom rovu iz kojega se negira hrvatski jezik, negiraju povijesne istine, provodi cenzuru i politička trgovina najgore vrste.

Ministrica je govorila o depolitizaciji obrazovanja, ali je zaboravila da je zahvaljujući političkoj trgovini došla na ministarsko mjesto. Također je zaboravila da ono što ona zastupa u ime HNS-a je politika (loša politika jer vodi gubitku identiteta, negiranju hrvatskoga jezika i povijesnih činjenica).

Škola za 21. stoljeće, za budućnost, bez hrvatskoga jezika, bez povijesti, bez nacionalnoga identiteta i odgoja loša je škola koja nam se nudi temeljem koalicijskoga sporazuma.

Naša je dužnost reći NE Jokićevu prijedlogu CKR-a, reći ministrici da iziđe iz HNS-ova ideološkoga rova te da poštuje mišljenje kvalificiranih recenzenata jer je obrazovni sustav nacionalno, a ne ideološko stranačko pitanje.

Ako ministrica ne može napraviti otklon od ideoloških stavova HNS-a (stalno se na njih poziva), neka odstupi!

Demokracija na hrvatski način (svibnja 2017.)

Dakle, Dan D, obračun pozicije i opozicije u Saboru, međusobni obračun koalicijskih partnera koji obnašaju vlast uz podršku onih koji žele vlast pod svaku cijenu. Što gledamo, čujemo? Gledamo i čujemo laži, podvale, uvrede, dosjetke i veliko samoljublje pojedinaca koji nisu vrijedni spomena. Raspravlja se o ministru financija, ali bez argumenata, bez dokaza, bez statističkih podataka. Izljevi mržnje iz usta stranačkih poslušnika, ali bez razloga. Svaki pljuvač ima svoje razloge zašto ministar mora otići, ali nitko ne pruža argumente, dokaze o njegovoj krivnji. Kakvi su to ljudi koji sude jednu osobu, svog kolegu, bez argumenata? To nisu ljudi; to su jadnici u ljudskom obliku. Je li ministar jučer pao s Marsa i o njemu ne znaju ništa? Ne nije, odavno ga drugovi znaju, glasovali su za njega, ali sada zbog svojih fotelja traže njegovu smjenu na jedan prizeman, neljudski način. Je li kriza u Agrokoru počela 2017. godine? Ma nije! Traje godinama uz blagoslov lijeve i desne vlade. Je li ministar vodio Agrokor? Nije i nema posebne odgovornosti. Odgovorne su državne službe koje su trebale pratiti stanje i poduzeti mjere da do ove situacije ne dođe. Zna li se tko je rasformirao službu Financijske policije? Sjetite se, SDP-ova vlada je to uradila kao i mnoge druge svinjarije!

Rasprava o ministru Mariću pokazala je koji bijednici sjedi u Hrvatskom državnom Saboru, koji jadnici odlučuje o sudbini države. Rasprava je pokazala kako se napada čovjeka koji nije kriv već je kolateralna žrtva. Oni su zamislili ako padne ministar, pada i vlada. Ali drugarice i drugovi iz MOST-a, SDP-a, HNS-a, HSS-a krivo tumače glasanje. Glasalo se o nepovjerenju ministru financija i ništa drugo. Jadnici nisu dobili dovoljno glasova i prijedlog o opozivu nije prošao! Nije prošao, točka! Mali, jadni psihijatar u ime svojega digniteta laže i kaže da Vlada nema legitimitet. Jadni psihijatar nema nikakav dignitet ni legitimitet jer je prije rasprave skupljeno dovoljno potpisa za njegov opoziv i trebao je odmah odstupiti. Nije odstupio, što je trebao, već je napravio novi igrokaz i pokušao zadržati fotelju iako su i oni koji su bili za opoziv ministra jasno kazali da više nema povjerenje i da mora odstupiti. Nije se glasovalo o povjerenju Vladi pa se rezultat glasanja ne odnosi na Vladu! Ti jadnici koji sjede u Saboru, a izvrću činjenice (o čemu se glasovalo) i svojim lažima vrijeđaju zdrav razum građana.

Hrvatska ima mnoštvo poteškoća: demografska situacija, iseljavanje mladih, nezaposlenost, stanje u zdravstvu, glomazna i neučinkovita uprava, neučinkovito pravosuđe... I umjesto da se vode rasprave kako poboljšati demografsku situaciju, kako spasiti hrvatsko zdravstvo od daljnjega propadanja, oni raspravljaju o svojim foteljama, privilegijama i svojim bolesnim željama. Satima se prepucavaju, vrijeđaju, izmišljaju dosjetke i vrijeđaju zdrav razum radnika, intelektualca, studenata, liječnika, poljoprivrednika, domaćica... Oni iskazuju svoju mržnju, svoje neznanje, svoju neodgovornost, svoju neljudskost. To su osobine većine zastupnika u Saboru.

Neki zastupnici mrze hrvatski narod i državu od koje jako dobro žive. Zastupnici u Saboru i drugi političari su optuživali prije, optužuju i danas hrvatski narod za fašizam, klerikalizam i netoleranciju, ali bez ijednoga dokaza. Neprestano napadanje hrvatskoga naroda za zločin u tijeku Drugoga svjetskog rata uz odobravanje komunističkih zločina, zataškavanje četničkih zločina, slavljenje zločinca Tita, zataškavanje srbijanskih (četničkih) zločina u Domovinskom ratu. Neprestano se licitira, uvećava broj žrtava, ali bez ijednoga dokaza. Jasenovac je najbolji primjer uvećavanja žrtava, laži i podvala, najbolji primjer negiranja činjenica da je to bio i partizanski logor i stratište za mnoge Hrvate koje su partizani ubili. Smeta im pozdrav „Za dom spremni“, ali im ne smetaju spomenici četničkim ubojicama i silovateljima tijekom Drugoga svjetskog rata i Domovinskoga rata. Ne smetaju im neprijateljski ekscesi, ne smetaju im četnički zločinci koji žive u Hrvatskoj i imaju hrvatske plaće i mirovine. To neprijateljima zastupnicima ne smeta, oni podržavaju sve što je protiv hrvatskoga naroda. Ima jedna minorna stranka koja se zove hrvatska a to nije, koja se zove narodna a to nije. Teatar apsurdna na hrvatski način!

Kako su jasnici zastupnici glasovali? Glasovali su po naređenju (čast izuzetcima) svoje stranke bez imalo odgovornosti, ljudskosti i morala! Partija (stranka) je naredila kako će se glasovati, patuljak psihijatar nameće javno glasovanje da se svatko javno izjasni, partija želi vidjeti slušaju li (ako ne glasaju po naređenju, bit će izbačeni iz partije). Glasovali su po naređenju (čast izuzetcima) jer su amorfnu masu bez morala, bez odgovornosti. Njihovi prethodnici su nakon završetka Drugoga svjetskog rata također izvršavali naređenja pa su ubili desetke tisuća nevinih zarobljenika. I danas neki od njih negiraju dokazane zločine njihovoga voljenog druga Tita kojega svijet optužuje za jedan milijun ubojstava. Može li se povući paralela? Nažalost, može! Žalosno da žalosnije ne može biti. Oni su sudili jednome čovjeku, svom kolegi, bez ijednoga dokaza. Pucali su u njega iz svojih niskih pobuda i pokazali da se bijednici.

Umislio mali psihijatar da je sveznalica, da je poštenjačina i da je jedini koji misli na narod. Što je rezultat igara maloga sveznadara: da imamo izvanredne parlamentarne izbore (moguće i druge), da se bavimo njima, a ne zapošljavanjem mladih, reformom pravosuđa, reformom državne uprave, reformom zdravstva koje ugrožava naciju. I tako zbog skupine diletanata koja je umislila da zna voditi državu (psihijatar, doktor dentalne medicine, tekstilni radnik, pravnik i ostali diletanti) mi slušamo njihova prepucavanja, njihove podvale, njihove izljeve mržnje umjesto da slušamo kako skratiti dugogodišnje sudske postupke, da slušamo kako srediti nered u katastarskim knjigama, kako spriječiti betonizaciju obale, kako očuvati sigurnost nacije. Od Sabora su napravili cirkus, dječji vrtić u kojem netko ždere pizzu, u kojem netko ne poštuje državnu himnu i izvodi svoje bolesne igrokaze. I takav ološ mi plaćamo!

Dok kirurg ima osnovnu plaću oko 9500 kuna za svoj težak i odgovoran posao, saborski patuljci imaju od 13000 do 22000 kuna za nerad, neznanje i neodgovornost! Zamislite 20 000 kuna za pljuvanje po vlastitoj zemlji, za opstrukciju, za donošenje loših zakona itd. Sramota!

Tragično je da ih "levi" mediji uporno prate, da ih promoviraju, da im omogućuju da nam se rugaju, da nas vrijeđaju i izazivaju.

Zar u politici nema nikakvoga sustava vrijednosti, zar nema ni malo poštenja i odgovornosti? Imamo idiotski izborni sustav koji su donijeli bivši patuljci, koji omogućava da svaki jadnik s liste neke stranke može postati zastupnik u Saboru. Idiotski izborni sustav omogućava preslagivanje, trgovinu, bijeg u drugu stranku ili takozvane neovisne. Te prevare, laži, podvale se nazivaju „demokracijom“ i slobodnim izborom građana! Čemu izborni pobjednici kada se preslagivanjem i trgovinom mogu poništiti rezultati izbora?

To nema veze s voljom građana, s demokracijom i vrijeme je da se promijeni izborni zakon, da se jasno napišu pravila ponašanja, a ne da nacija ovisi o volji jednog ili više patuljaka. Mi smo taoci patuljaka koji ne žele mijenjati izborni zakon jer bi to značilo da će izgubiti svoje pozicije, fotelje. Do kada ćemo to tolerirati?

Istanbulska konvencija – ozakonjenje EU diktature! (srpnja 2017.)

Konvencija Vijeća Europe (VE) o sprečavanju i borbi protiv nasilja nad ženama i nasilja u obitelji sastavljena je u Istanbulu 11. svibnja 2011. godine na nedemokratski način, bez rasprave, po principu „Uzmi ili ostavi“. Konvencija je stupila na snagu 1. kolovoza 2014. godine.

Republika Hrvatska (RH) je 22. siječnja 2013. godine postala 27. članica VE koja je potpisala Konvenciju. Sada se želi donijeti Zakon pa je napisan **Prijedlog zakona o potvrđivanju Konvencije Vijeća Europe o sprečavanju i borbi protiv nasilja nad ženama i nasilja u obitelji.**

U prijedlogu zakona piše slijedeće: „Cilj Konvencije, koja se skraćeno zove i Istanbulskom konvencijom, jest prvenstveno zaštititi žene od svih oblika nasilja te spriječiti, progoniti i ukloniti nasilje nad ženama i nasilje u obitelji, zatim pridonijeti suzbijanju svih oblika nasilja i diskriminacije, **promoviranje rodne ravnopravnosti**, razvoj sveobuhvatnih okvira, politika i mjera za zaštitu i pomoć žrtvama svih oblika nasilja nad ženama (uključujući i obiteljsko), te pružanje podrške i pomoći organizacijama i institucijama u uspostavljanju učinkovite suradnje i usvajanja sveobuhvatnog pristupa u suzbijanju nasilja nad ženama i nasilja u obitelji.“

Glavni cilj dokumenta je promoviranje „rodne ravnopravnosti“. Sve ostalo propisano je prije nizom zakona, preporuka, deklaracija (u EU i u Republici Hrvatskoj) i nije ih potrebno ponavljati.

Imamo propise i zakone kojima se sankcionira tjelesno, psihičko i seksualno nasilje i nije potrebno usvajati Istanbulsku konvenciju jer se u praksi po pitanju nasilja ne će ništa promijeniti ako pravosuđe nije učinkovito. Poteškoće su u provođenju zakona, a ne u nedostatku zakona! Temeljem navoda Konvencije postavlja se pitanje: Koliko je slučajeva sakaćenja ženskih spolnih organa, prisilnih pobačaja, prisilnih brakova zabilježeno u Hrvatskoj? Očito je da dio teksta nema veze s hrvatskom stvarnošću.

„Provedba Zakona proizvest će određene troškove, a poslove provođenja Zakona obavljat će u okviru svoje nadležnosti središnje tijelo državne uprave nadležno za poslove zaštite djece i obitelji kao tijelo odgovorno za koordinaciju, primjenu, nadzor i procjenu politika i mjera za sprečavanje i borbu protiv svih oblika nasilja obuhvaćenih Konvencijom, kao što je definirano člankom 10. Konvencije.“

Provedba Konvencije povećat će broj činovnika i troškove, ali bez stvarnoga učinka. Za vrijeme Domovinskoga rata mnogo je žena sustavno silovano, mučeno i ubijeno! Što je Vijeće Europe učinilo za njih? Nije se radilo o rodno utemeljenome nasilju već o etničkoj mržnji što je strašno! Što su EU i VE učinile da pomognu tim ženama? Ništa, jer EU selektivno pristupa slučajevima, provodi diskriminaciju i diktaturu.

Članak 3. Konvencije – Definicije

- “nasilje nad ženama” smatra se kršenjem ljudskih prava i oblikom diskriminacije žena i označava sva **djela rodno utemeljenog nasilja** koja imaju za posljedicu ili će vjerojatno imati za posljedicu tjelesnu, seksualnu, psihičku ili ekonomsku štetu ili patnju žena, uključujući prijetnje takvim djelima, prisilu ili namjerno oduzimanje slobode, bilo da se pojavljuju u javnom ili privatnom životu;
- “rod” označava društveno oblikovane uloge, ponašanja, aktivnosti i osobine koje određeno društvo smatra prikladnima za žene i muškarce;
- “rodno utemeljeno nasilje nad ženama” označava nasilje usmjereno na ženu zbog toga što je žena ili koje nerazmjerno pogađa žene;

Jasno je da je glavni cilj nametanje rodne ideologije, a ne zaštita žena!

Članak 12. Konvencije – Opće obveze

1. Stranke će poduzeti potrebne mjere za promicanje promjena u društvenim i kulturnim obrascima ponašanja žena i muškaraca s ciljem iskorjenjivanja predrasuda, običaja, tradicija i svih drugih postupanja u praksi koja se temelje na ideji manje vrijednosti žena ili na stereotipnim ulogama žena i muškaraca.

Ozakonjenjem rodne ideologije stvaraju se pretpostavke za progon neistomišljenika, pretpostavke za etiketiranje i suđenje onima koji razlikuju ženu i muža, onima koji se zalažu za očuvanje obitelji kao temeljnu jedinku društva!

Pitanje je: Tko će izvršiti procjenu ponašanja? Euročinovnici, pripadnici skupina koji ne poznaju i ne priznaju prirodni zakon?

Članak 14. – Obrazovanje

1. Stranke će poduzeti, kada je to primjereno, potrebne korake kako bi nastavne materijale o pitanjima kao što su ravnopravnost žena i muškaraca, nestereotipne rodne uloge, uzajamno poštovanje, nenasilno rješavanje sukoba u osobnim odnosima, rodno utemeljeno nasilje nad ženama i pravo na osobni integritet, prilagođeno razvojnim sposobnostima učenika, uključile u redovni nastavni plan i program i na svim razinama obrazovanja.

2. Stranke će poduzeti potrebne korake za promicanje načela iz stavka 1. kako u neformalnim obrazovnim okruženjima, tako i u sportskim te kulturnim okruženjima i okruženjima za slobodno vrijeme te u medijima.

Dakle, edukacija mladoga naraštaja mora se temeljiti na rodnoj ideologiji kako su je propisali i zamislili eurobirokrati! Donošenjem zakona o usvajanju Istanbulske konvencije ozakonjuje se rodna ideologija te se mora uključiti u redovni nastavni plan i program na svim razinama obrazovanja! Zašto jedan nakaradni, protuprirodni pogled na svijet mora postati obvezujući? To se zove DIKTATURA!

Članak 78. – Rezerve

1. *Nikakve rezerve ne mogu se staviti u pogledu bilo koje odredbe ove Konvencije, osim iznimaka predviđenih u stavcima 2. i 3.*

Nema rezerve, Vijeće Europe (eurobirokrati) vas smatra robovima, a kao robovi nemate pravo glasa, jedino vaše pravo je raditi za eurobirokrate i bespogovorno slušati.

Dodatak – Povlastice i imuniteti (Članak 66.) (Diktatura Vijeća Europe!)

2. *Članovi Ekspertne skupine za borbu protiv nasilja nad ženama i nasilja u porodici (tzv. GREVIO) i drugi članovi izaslanstava u posjeti državi će, tijekom izvršavanja svojih funkcija koje se odnose na pripremu i izvršenje posjeta državi, kao i tijekom rada koji će uslijediti vezano uz njih, te putovanja u vezi ovih funkcija, uživati sljedeće povlastice i imunitete:*

a. imunitet od osobnog uhićenja ili pritvaranja i od zapljene osobne prtljage, te imunitet od pravnog postupka bilo koje vrste za izgovorene ili napisane riječi i radnje poduzete u službenom svojstvu;

b. izuzeće od svih ograničenja njihove slobode kretanja prilikom izlaska iz zemlje ili povratka u zemlju prebivališta, te ulaska i izlaska iz zemlje u kojoj izvršavaju svoje funkcije, te od registracije kao stranca u zemlji koju posjećuju ili kroz koju prolaze u izvršavanju svojih funkcija.

3. *Tijekom putovanja poduzetog u izvršavanju njihovih funkcija, članovima GREVIO-a i ostalim članovima izaslanstava u posjeti državi će, u pogledu carina i deviznih kontrola, biti odobrene iste olakšice kakve se odobravaju predstavnicima stranih vlada koji su na privremenoj službenoj dužnosti.*

4. *Dokumenti koji se odnose na ocjenu provedbe Konvencije, a koje nose članovi GREVIO-a i ostali članovi izaslanstava u posjeti državi su nepovredivi u mjeri u kojoj se tiču rada GREVIO-a. Nikakvo zaustavljanje ili cenzura neće se primijeniti na službenu komunikaciju GREVIO-a ili na službenu komunikaciju članova GREVIO-a i ostalih članova izaslanstava u posjeti državi.*

5. *Kako bi se osigurala potpuna sloboda govora i potpuna neovisnost u obavljanju njihovih dužnosti, članovima GREVIO-a i ostalim članovima izaslanstava u posjeti državi imunitet od pravnog postupka za izgovorene i napisane riječi i radnje poduzete u izvršavanju dužnosti i dalje se odobrava, neovisno o tome što odnosna osoba više nije uključena u obavljanje tih dužnosti.*

6. *Povlastice i imuniteti jamče se osobama navedenima u stavku 1. ovog dodatka s ciljem zaštite neovisnog izvršavanja njihovih funkcija u interesu GREVIO-a, a ne radi njihove osobne koristi. Odricanje od imuniteta osobama navedenima u stavku 1. ovog dodatka izvršit će glavni tajnik Vijeća Europe u svakom slučaju u kojem bi, po njegovom ili njezinom mišljenju, imunitet ometao izvršenje pravde i kada ga se može odreći bez štete za interese GREVIO-a.*

Dakle, iz navedenoga se može zaključiti da su oni nedodirljivi, da mogu raditi što hoće i da za njih ne vrijede zakoni zemlje u kojoj su u posjeti! Mogu napisati nakaradno izvješće

i ne moraju snositi nikakvu odgovornost za napisano, učinjeno! Netko može ući u vaš dom i vršiti nasilje na vama, a vi mu ne možete ništa! Jesmo li mi robovi eurobirokrata ili slobodni ljudi?

Ciljevi Istanbulske konvencije jesu:

1. Nametanje rodne ideologije u sve sastavnice društva, posebno u obrazovni sustav!
2. Uništenje obitelji kao temeljne jedinice društva!
3. Ukidanje tradicije, običaja i vjere!
4. Porobljavanje naroda jer nema mogućnosti izražavanja rezervi (Članak 78.)
5. Uvođenje diktature, država nema pravo kontrole ili sankcija prema članovi GREVIO-a (Dodatak, članak 66., euročinovnici imaju imunitet!)
6. Stvaranje nekoga novog čovjeka koji je rod (nije ni muško ni žensko), čovjeka bez dostojanstva, čovjeka bez odgovornosti i bez obitelji, bez vjere i tradicije.

Što će Republici Hrvatskoj donijeti usvajanje konvencije?

Ne će donijeti ništa dobro! Hrvatski narod bit će dodatno obespravljen, porobljen i degradiran jer se ne će moći pozvati na svoje naslijeđe, svoju povijest, svoju vjeru i tradiciju. Hrvatska tradicija je uvijek slijedila napredne, civilizacijske pomake te nasilje i diskriminacija nisu nikada bili obilježje naše tradicije. Ovdje treba napomenuti da je svako vrijeme imalo svoje zakonitosti, običaje, društvene odnose u europskim zemljama pa tako i u Hrvatskoj (što je vrijedilo u Austrougarskoj, vrijedilo je i u Hrvatskoj).

Stavovi Konvencije su iznad naroda i države! Iznad zdravog razuma! Iznad osobe – čovjeka! Konvencijom se krši dostojanstvo osobe, sloboda ljudi i promiče protuprirodni pogled na svijet bolesnih briselskih birokrata.

Hrvatska ne mora ratificirati konvenciju jer ima dovoljno zakona koji pružaju zaštitu i potporu osobama koje su žrtve nasilja. Poteškoće su u nedostatnom provođenju zakona, neučinkovitom pravosuđu i lošim materijalnim uvjetima (zakon određuje naknadu koja se ne može isplatiti jer nema novca).

Konvencija promiče rodnu ideologiju i obvezuje potpisnicu (državu) na bespogovornu primjenu stavova Konvencije.

Konvencijom se povećava birokratski aparat, povećavaju troškovi, a bez stvarne pomoći onima kojima treba pomoći.

Ako gledamo Hrvatsku možemo navesti da Konvencija ne će promijeniti, poboljšati status žrtve jer pravosuđe ne funkcionira pa je besmisleno usvajati Konvenciju koja ruši ljudsko dostojanstvo, koja zabranjuje vjeru i tradiciju, koja nameće protuprirodnu rodnu ideologiju, nameće diktaturu eurobirokrata (nepoštivanje zakona zemlje)!

U ocjeni stanja sam Predlagatelj zakona u ime RH zaključuje da ima dovoljno pravnih zakona i instrumenata kojima se osigurava potpune ravnopravnosti muškaraca žena i za zaštitu od nasilja žena, muškaraca, djece, staraca, invalida itd, (Ustav RH čl. 14.), ravnopravnost spolova (Ustav RH čl. 3), pravo na život (Ustav RH čl. 21.) i niz zakona.

S obzirom da postoji dovoljno zakona i instrumenata za zaštitu žena i ostalih od nasilja, nije potrebno usvajanje Istanbulske konvencije, nije potrebno usvajanje rodne ideologije koja negira prirodne zakone.

2018.

Agitprop Hrvatske javlja...(travnja 2018.)

Agitprop, neokomunistički i protunarodni mediji Hrvatske, javlja da je Crkva podržala Istanbulsku konvenciju što je besramna laž. Agitprop javlja:

„Veliki zaokret u Crkvi: Šef HBK-a podržao interpretativnu izjavu uz Istanbulsku konvenciju.“ Piše Ma.B., 5. travnja. 2018.

Petoga travnja 2018. godine regionalni radio u vijestima u 6 sati javlja da je nastao zaokret i da je Crkva podržala Istanbulsku konvenciju, isto se ponavlja u jutarnjoj kronici Hrvatskog radija, pa regionalni radio svaki puni sat ponavlja laž. U kasnijim vijestima dodaju tonsku snimku u kojoj nadbiskup Želimir Puljić jasno kaže da podržavaju Interpretativnu izjavu AKO ONA IMA PRAVNU TEŽINU, ALI DA TO MORAJU KAZATI PRAVNI STRUČNJACI.

Smatraju li urednici Hrvatskoga radija i područnog radija Split da su slušatelji poluidioti i da ne shvaćaju što je nadbiskup mons. Želimir Puljić kazao. Objave dio tonske snimke koja jasno pokazuje da Crkva nije promijenila stav i onda satima uvjeravaju građane kako se radi o promjeni stave Crkve i kako Crkva podržava usvajanje Istanbulske konvencije. Kasno poslijepodne emitiraju izjavu nadbiskupa Puljića da nema promjene stave bez isprike (zbog podlih laži) kao da se nije ništa dogodilo.

Predsjednik Hrvatske biskupske konferencije, zadarski nadbiskup mons. Želimir Puljić, u ekskluzivnome razgovoru za Hrvatski katolički radio potvrdio je da je u posjet primio predsjednika Vlade Republike Hrvatske Andreja Plenkovića, na njegov zahtjev.

Dakle, Premijer je tražio razgovor s Predsjednikom Hrvatske biskupske konferencije i nadbiskup Želimir Puljić ga je primio. Premijer je uvjeravao nadbiskupa kako se Interpretativnom izjavom otklanjanju nejasnoće, da RH nije obvezna uvesti rodnu ideologiju (laž), da je izjava u skladu s Ustavom RH (laž jer je Konvencija iznad hrvatskog Ustava), da ima pravnu utemeljenost (netočno jer pravni stručnjaci kažu da nema nikakvu vrijednost).

Dr. sc. Dubravko Ljubić: Interpretativna izjava nema nikakvu pravnu snagu

Dakle, interpretativna izjava ne mijenja pravni učinak ratifikacije. Rezerve su moguće samo za točno pobrojane članake, koji su manje važni. Rezerve nisu dopuštene za ideološke odredbe o “rodu kao društvenom konstrukt odvojenom od spola”, obvezu financiranja

organizacija civilnoga društva ili proizvoljni nadzor odbora GREVIO nad Vladom i državom koja Konvenciju ratificira! (Članak 78. Konvencije).

Premijer se dogovorio s eurobirokratima da „deklasificiraju dokument...“ jedan nevažan dokument koji bitno ne govori ništa i koji je nevrijedan komad papira kao i Interpretativna izjava hrvatske vlade.

„Izjave Vijeća Europe, također, nema nikakav pravni učinak. Istanbulsku konvenciju kao međunarodni ugovor mogu jedino tumačiti oni koji su ga sastavili i nadležna tijela – Odbor ministara Vijeća Europe i GREVIO.”

Čak je i pametni, sveznajući Bero izjavio: ‘Podržavam Plenkovića jer je interpretativna izjava beskorisni komad papira.’

Nadbiskup Hranić: ‘Poljski primjer pokazuje da interpretativna izjava u stvari nema nikakve pravne učinke.’

Intepretativna izjava

„Republika Hrvatska smatra da je cilj Konvencije zaštita žena od svih oblika nasilja te sprječavanje, progon i eliminacija nasilja nad ženama i obiteljskog nasilja.

Republika Hrvatska smatra da odredbe Konvencije ne sadrže obvezu uvođenja rodne ideologije u hrvatski pravni i obrazovni sustav ni obvezu promjene ustavne definicije braka.

Republika Hrvatska smatra da je Konvencija u skladu s odredbama Ustava Republike Hrvatske, posebno s odredbama o zaštiti ljudskih prava i temeljnih sloboda te će Konvenciju primjenjivati uzimajući u obzir navedene odredbe, načela i vrednote ustavnog poretka Republike Hrvatske.“

Nakon usvajanja Istanbulske konvencije nitko ne će pitati Republiku Hrvatsku za njeno mišljenje, stav! Poruka će biti: "Pročitajte što ste potpisali!"

Treba se sjetiti postupaka Haškoga suda koji nije dopustio obrani da dokumentirano odgovori na optužbe! Treba se sjetiti kako RH kao suosnivačica suda nije prihvaćena kao prijatelj suda! Zašto se iz tih postupaka nije ništa naučilo?

Republika Hrvatska nije obvezna (kao ni druge države) prihvatiti Istanbulsku konvenciju pa se postavlja pitanje zašto guske, opet, srljaju u maglu! Zašto hrvatska vlada stavlja okove hrvatskom narodu, tko joj daja pravo za otuđivanje suvereniteta i ukidanje identiteta naroda?

Sramotna izjava premijera (5. travnja 2018.): „Otklonili smo strahove oko Istanbulske konvencije, čuli ste biskupa Puljića.“

Što je zaista izjavio mons. Želimir Puljić? Ne treba prepričavati niti prevoditi što je mons. Želimir Puljić uistinu rekao. Evo izjava nadbiskupa mons. Želimira Puljića:

Ratifikacija Istanbulske konvencije bila bi štetna za narod i državu!

Nema zaokreta Crkve u vezi Istanbulske konvencije! (05/04/2018);

Zadarski nadbiskup i predsjednik Hrvatske biskupske konferencije (HBK) Želimir Puljić opovrgnuo je u četvrtak medijske napise da je došlo do "zaokreta Crkve" u vezi ratifikacije Istanbulske konvencije istaknuvši kako se ne radi ni o kakvom zaokretu već o prijedlogu da se tako važnoj stvari pristupi hladne glave, znanstveno i kritički.

U svezi s razgovorom koji je predsjednik HBK, mons. Želimir Puljić, imao na HKR-u, 4. travnja 2018., kao i određenim tumačenjima koje su pojedini mediji objavili u tiskovinama i na portalima, da se radi o "zaokretu Crkve", nadbiskup Puljić daje (ponavljam!) sljedeće priopćenje:

1. Ne radi se ni o kakvom zaokretu, već o prijedlogu da se tako važnoj stvari pristupi hladne glave, znanstveno i kritički.

2. U pogledu interpretativne izjave Vlade RH, nadbiskup Puljić pozdravio je, u dobroj vjeri, namjeru premijera Plenkovića da uvaži brojne prigovore građana, udruga, HAZU-a, HBK i dr. na ratifikaciju Istanbulske konvencije. Međutim, Nadbiskup je isto tako jasno problematizirao pravnu snagu interpretativne izjave Vlade RH. Naime, u Istanbulskoj konvenciji stoji da država koja je ratificira, ne može mijenjati ili ograničavati obveze koje se u njoj nalaze. Dakle, interpretativna izjava ne mijenja pravni učinak ratifikacije i ne može zaštititi Hrvatsku, hrvatski pravni poredak, obrazovni sustav i društvo u cjelini od uvođenja rodne ideologije putem Istanbulske konvencije.

3. O interpretativnoj izjavi, koju je predložila Vlada RH, a o kojoj je također bilo govora, Nadbiskup je rekao kako bi ona mogla biti prikladna, ako ima pravnu vrijednost i zakonsku podlogu. To međutim ne mogu procijeniti ni političari, ni aktivisti, već ljudi od struke; pravnici koji se razumiju u domaće i međunarodno pravo. **A prema očitovanju nekih pravnika, ta Izjava ne može mijenjati ili ograničavati obveze koje se nalaze u Istanbulskoj konvenciji. Zbog toga je Nadbiskup u razgovoru predložio neka se organizira neovisni znanstveni skup koji bi to proučio.**

4. Imajući u vidu odgovornost prema točnom informiranju vjernika i svih ljudi dobre volje, koji Katoličku Crkvu vide kao putokaz, Nadbiskup potvrđuje dosadašnja priopćenja i izjave HBK o problematičnosti određenih članaka i stavova u Istanbulskoj konvenciji. U tom vidu, Nadbiskup smatra kako bi ratifikacija Konvencije u sadašnjem trenutku mogla izazvati veliku štetu narodu i državi. Stoga, bilo bi pametno i razborito odgoditi ratifikaciju Konvencije i otvoriti prostor za istinski dijalog u hrvatskom društvu, bez

političkih ili medijskih pritisaka. U tom vidu vođen je i razgovor na Hrvatskom katoličkom radiju.

Agitprop nas uvjerava da papa Franjo podržava Istanbulsku konvenciju. Evo što kaže mons. Puljić: „Papa Franjo, nažalost, često biva korišten ili zloupotrijebljen. Kategorički bih rekao **što se tiče rodne ideologije – nitko tako plastično, nitko tako jasno i nitko tako bez imalo uvijanja i rukavica, nije govorio kao papa Franjo.** Osamnaest puta u pet godina. Zadnji put ove godine u siječnju, kad je imao susret s diplomatima. A uglavnom se vrti oko jedne rečenice koja je lako pamtljiva i koju je papa Franjo izgovorio na nekoliko mjesta. Predzadnji put u Poljskoj kad je imao susret s biskupima, pa je isto upozorio da se nažalost širi ideološka kolonizacija. Dakle, papa Franjo kaže: **„Rodna ideologija je ideološka kolonizacija.”**

Zaista mi je žao da se ovih dana manipuliralo i sa Svetom Stolicom i s Papom” istaknuo je mons. Puljić. **Demantirao je i da je Sveta Stolica sudjelovala u sastavljanju Istanbulske konvencije.”**

Poruka: Pazi koje novine čitaš, koje vijesti slušaš, koji program gledaš jer Agitprop je svuda sa svojim lažima, podmetanjima i cenzurom. Ne nasjedaj, misli kritički o svemu što pročitaš, pogledaš i čuješ!

Referendum za izmjenu izbornoga zakona! (travnja 2018.)

„Svijet ne će biti uništen od onih koji čine zlo, nego od onih koji su ih gledali, a nisu ništa učinili.“ (Albert Einstein)

Što nam je pokazao petak 13. travnja 2018. godine?

U Saboru se u petak, 13. travnja 2018. godine, glasovalo za ratifikaciju Istanbulske konvencije. Za Konvenciju je glasovalo 110 zastupnika, 30 ih je bilo protiv, a dva su bila suzdržana. To glasovanje pokazalo je kako saborski zastupnici ne poštuju volju naroda, pokazalo je da je 110 saborskih zastupnika protiv suvereniteta Republike Hrvatske.

Treba istaknuti zastupnike koji su glasovali protiv ratifikacije Konvencije: **Ante Babić, Milijan Brkić, Stevo Culej, Ivan Čelić, Marija Jelkovic, Anton Kliman, Miro Kovač, Tomislav Lipošćak, Davor Lončar, Franjo Lucić, Davor Ivo Stier, Ivan Šipić, Petar Škorić, Miroslav Tuđman, Miro Bulj, Sonja Čikotić, Slaven Dobrović, Nikola Grmoja, Tomislav Panenić, Božo Petrov, Marko Sladoljev, Ivica Mišić, Bruna Esih, Željko Glasnović, Zlatko Hasanbegović, Goran Dodig, Branko Hrg, Ivan Lovrinović, Kažimir Varda te Hrvoje Zekanović.**

Toga petka su uhljebi, izdajnici i neprijatelji Hrvatske digli ruku protiv suvereniteta RH, protiv samostalnosti RH, protiv Ustava RH. Oni su digli ruku za rodnu ideologiju, protiv naroda, protiv zdravoga razuma, protiv naravnoga zakona, protiv obitelji kao temeljne jedinice društva.

Očekivano protiv suvereniteta su glasovali saborski zastupnici koji su inače protiv postojanja Republike Hrvatske (SDSS, HNS-GLAS, SDP). Oni su bili protiv, ako se sjetimo devedesetih godina prošloga stoljeća, nastanka RH kao samostalne države.

HDZ je nekada bila domoljubna stranka koja je pod vodstvom dr. Franje Tuđmana izvojevala pobjedu na putu osamostaljenja RH. Sada je HDZ postala izdajnička stranka koja je protiv suvereniteta RH, koja negira naravne zakone, koja negira domoljublje i volju naroda.

Budući da Hrvatska nije morala ratificirati Istanbulsku konvenciju postavlja se pitanje zašto je toliko energije, laži, podmetanja i vrijeđanja uporabljeno za ratifikaciju! Rečeno nam je da nismo pročitali i da nismo razumjeli! Izdajnicima poručujem da smo pročitali i razumjeli da je usvajanje Istanbulske konvencije usvajanje rodne ideologije i čin veleizdaje jer ukida suverenitet Republike Hrvatske. Sramotno podcjenjivanje naroda i učenih pojedinaca koji su pisali i govorili zbog čega je IK neprihvatljiva. Svakom poluidiotu je jasno da Istanbulska konvencija ne štiti ženu od nasilja. Samo zakon, ako je dobar i ako se provodi u praksi, može

zaštititi ženu od nasilja. Zakone imamo, ali se oni ne provode! To premijeru i ministrima ne smeta. Njima je normalno da imaju zakone koji su mrtvo slovo na papiru!

Građanska inicijativa „Istina o Istanbulskoj“ najavila je prikupljanje potpisa za održavanje referenduma na kojem bi se građani izjasnili jesu li za to da Hrvatska otkáže Istanbulsku konvenciju (IK). Lijepo je rekao dr. Zlatko Hasanbegović: Ne treba nam referendumski egzibicionizam putem kojega će marginalne skupine tražiti svoj politički prostor.

Nije nam potreban referendum o otkazivanju IK! Pravni stručnjaci upozoravaju da je referendum upitan jer se radi o međunarodnome ugovoru. O međunarodnim ugovorima se ne može odlučivati na referendumu!

Potreban, nužan nam je referendum o izmjeni izbornoga zakona tako da uhljebi koji su dobili 162 ili 300 glasova na izborima ne odlučuju o budućnosti Hrvatske. Apsurdno je i sramotno da saborski zastupnici s minornim brojem glasova ruše suverenitet RH. Potrebna je izmjena izbornoga zakona tako da 8 pokvarenih manjinaca ne odlučuje o budućnosti Hrvatske!

Izmjenom izbornoga zakona, izborom onih koji će poštivati volju naroda koji ih je izabrao, riješit će se pitanje IK. Jednostavno će biti otkazana!

Što je pokazalo preferencijalno glasovanje?

Preferencijalno glasovanje pokazalo je koliko je naš izborni sustav nepravedan i jadan pa je tako predsjednik Hrvatskog Sabora Gordan Jandroković dobio 808 preferencijalnih, a ministar Božinović 472 preferencijalna glasa, dok su Bruna Esih (10.471) i Zlatko Hasanbegović (11.708) dobili više od 10 000 preferencijalnih glasova! Drugarica Marija Puh iz HNS-a, koja nas nastoji „podučiti“, je dobila čak 369 preferencijalnih glasova!

Gore navedeno je razlog da nam je nužno potrebna promjena izbornoga zakona. Budući da uhljebi, izdajnici i neprijatelji Hrvatske ne će mijenjati izborni zakon, nužno je da se raspiše referendum o izmjeni izbornoga zakona.

Dosta nam je izbornih lista na kojima su uhljebi, poltroni, vazelinci i poslušnici. Dosta nam je takozvanih neprincipijelnih koalicija koje ruše smisao izbora te na sramotan način mijenjaju izborne rezultate.

O granicama Republike Hrvatske (travnja 2018.)

Akademik Davorin Rudolf je u velikoj dvorani Zavoda HAZU-a u Splitu održao predavanje „O granicama Republike Hrvatske“. Organizator predavanja bila je Udruga pomorskih kapetana Split i Hrvatska akademija znanosti i umjetnosti – Zavod za znanstveni i umjetnički rad u Splitu.

Uvodno se prisutnima obratio predsjednik Udruge pomorskih kapetana Split – **kap. Sanjin Dumanić dip. ing.** te najavio akademika Davorina Rudolfa.

Akademik Davorin Rudolf održao je sjajno predavanje, pojasnio što je važno znati kada se govori o međunarodnim granicama Republike Hrvatske. Akademik je pojasnio na koji se način može odrediti granica. Kada se neka država osamostaljuje, njene granice su one koje su zatečene na dan osamostaljenja pa tako za novonastale države raspadom Jugoslavije vrijedi pravilo da su međunarodne granice one koje su bile kod datuma osamostaljenja. Hrvatska je proglasila osamostaljenje, razdruživanje od bivših jugoslavenskih republika na dan **25. lipnja 1991. godine** pa su međunarodne granice one koje su bile u trenutku osamostaljenja. To vrijedi za sve jugoslavenske republike. **Badinterova komisija** prihvatilo je to načelo da su međunarodno priznate granice novonastalih država granice kod osamostaljenja države. Primjenom navedenoga međunarodnog načela određivanja granice novonastale države izbjegavaju se mnogobrojni konflikti koji se javljaju kod utvrđivanja povijesnih granica. To načelo je Republika Hrvatska prihvatila, ali nažalost bivše republike nisu jer imaju teritorijalne pretenzije na hrvatski teritorij (Slovenija, BiH, Srbija i Crna Gora).

Akademik Rudolf pojasnio je povijesni kontekst razgraničenja nakon raspada Austrougarske monarhije. **Tajnim Londonskim ugovorom iz 1915. godine** Italiji je dat hrvatski teritorij; nakon nastanka države Srba, Hrvata i Slovenaca (SHS) vođeni su mučni pregovori da se vrati oteti hrvatski teritorij. **Doktor Ante Trumbić** bio je pregovarač u ime novonastale države i on se silno borio da se otuđeni hrvatski teritorij vrati. Akademik Davorin Rudolf naglasio je da je američki predsjednik **Thomas Woodrow Wilson** zaslužan za vraćanje hrvatskog teritorija jer nije prihvatio tajni Londonski ugovor. On je kazao da međunarodni ugovori ne mogu biti tajni pa je tako najveći dio teritorija vraćen i potpisan je **Rapalski ugovor (1920)** kojim je određena granica između Italije i novonastale države SHS. I tako Hrvati trebaju biti zahvalni **Thomasu Woodrowu Wilsonu** za poništenje tajnog Londonskog ugovora i vraćanje hrvatskog teritorija. Zanimljivo je da se predsjedniku T. W. Wilsonu nismo odužili ni imenovanjem ulice ili trga njegovim imenom!

Nakon Drugoga svjetskog rata bilo je mnogo petljanja oko granice s Italijom i konačno je razgraničenje napravljeno 1954. godine. Opet se pokušalo trgovati hrvatskim teritorijem.

Nakon raspada komunističke Jugoslavije, 1991. godine, novonastale države (bivše republike) Slovenija, BiH, Crna Gora i Srbija imaju velike pretenzije na hrvatski teritorij i granice još nisu određene iako se to može riješiti za 5 minuta (kako je kazao akademik Rudolf) primjenom međunarodnog načela kojim se vodila i Badinterova komisija.

Slovenci traže izlaz na otvoreno more iako na to nemaju pravo, ali imaju neškodljiv prolaz. Također traže cijelu ili 4/5 Savudrijske uvale iako im to po pravu mora ne pripada niti po Badinterovoj komisiji. Akademik Rudolf pojasnio je kako su tekli razgovori i što se sve događalo, pokazao je karte i prijedloge za razgraničenje. **Ivica Račan** je kao predsjednik vlade prilikom druženja (moguće i pušenja trave, napomena autora) dogovorio da se Slovincima da 160 četvornih kilometara hrvatskoga mora! Tadašnja vlada i drug Mesić su svjesno davali hrvatski teritorij. Nakon godinu dana drug Račan poslao je pismo drugu Drnovšku da se njihov, nikad ratificirani, sporazum otkazuje. Taj sporazum je bio krajnje štetan za Hrvatsku; kasnije je korišten u svim kombinacijama za moguće sporazumno razgraničenje, a bio je i osnova za arbitražnu odluku. Tim sporazumom je Hrvatska trebala izgubiti morsku granicu s Italijom.

Ministrica vanjskih poslova Vesna Pusić također je napravila veliku štetu jer je crtu razgraničenja na kopnu, koja je osnova za povlačenje crte razgraničenja na moru, pomaknula s ušća rijeke Dragonje na kanal svetoga Odorika. Pri dogovaranju crte razgraničenja sa susjedima hrvatski pregovarači su pokazali svoje neznanje (nisu htjeli uvažiti mišljenje stručnjaka), nezainteresiranost i izdajničke namjere. Bilo je slučajeva da pregovarači nisu znali što pripada Hrvatskoj! To se događa kada politika imenuje pregovarače, a ne struka. Najveću štetu su napravile SDP-ove vlade (Račanova i Milanovićeve), ali nisu čisti ni drugovi iz HDZ-a.

Izdajnički potez hrvatskoga Ministarstva vanjskih poslova, pomicanje kopnene granice na kanal sv. Odorika

Akademik Rudolf pokazao je skice i karte te pojasnio kako je hrvatska diplomacija odradila sramotan posao jer nije štitila hrvatske interese (Savudrijska uvala, Klek, Prevlaka).

Pelješki most gradi se na hrvatskome teritoriju i tu nema nikakvih dvojbi!

Sramotan sporazum o razgraničenju s Crnom Gorom.

Hvala akademiku Davorinu Rudolfu na izvrsnome predavanju o granicama Republike Hrvatske. Predavanje je bilo za pomorske kapetane, ali bi ovakva predavanja trebalo održavati po školama, fakultetima i za građanstvo jer mnogi ne znaju na koji način se određuje međunarodna granica i koje su međunarodne granice Republike Hrvatske.

„No pasaran“ na Peristilu! (svibnja 2018.)

Drugarice i drugovi splitskoga SDP-a i Nove ljevice odabrali su Peristil za obilježavanje Prvoga maja 2018. godine. Zašto Peristil? Kazali su da je Peristil uvijek bio crveni, da je bio njihov i da će ostati njihov! Okupili su dvjestotinjak istomišljenika. Vremešne skojevke, šezdesetogodišnjakinje, dijelile su karanfile. Kako je bilo viška karanfila, dobivali su ih čak i turisti. Zatečeni turisti, bila su tri kruzera u luci, nisu shvatili što se događa. Neki su uzeli ponuđeni karanfil, a neki nisu. Umjesto da im vodiči pokažu Dioklecijanov Peristil, umjesto da se fotografiraju, naprave popularni selfi, bili su prisiljeni što prije otići s Peristila. Drugovi su im pokvarili ugođaj. Na sreću, nisu ništa razumjeli od lupetanja pa nisu odmah pobjegli na kruzer.

Skup je započeo himnom Republike Hrvatske koju su komunisti 1971. godine označavali kao nacionalističku pjesmu. Zatim je slijedila Internacionala i nekoliko stisnutih šaka u zraku da se tradicija ne zaboravi.

Bilo je mnogo parola i lupetanja. Ništa konkretno, kao i obično. Malo je radnika bilo na Peristilu jer su isti prepoznali uhljebe i neradnike koji ne će ništa napraviti (bili su na vlasti i nisu ništa napravili). Saborski zastupnici nisu govorili o svojim nezaslužnim plaćama od preko 20 000 kuna!

Drug iz Splita je mudrovao: „*Ako se radnici ne nazivaju radnicima, nego djelatnicima, to se pokazalo kao prvi korak prema diskriminaciji i gotovo uništenju radnika. Kad smo čuli da postoje djelatnička prava?*“ Ha, ha, ha...

Saborski zastupnik (to je onaj koji nije znao izračunati koliko ljudi ima pravo glasa u Hrvatskoj) rekao je okupljenima: "*Bog, domovina, nacija, privatizacija - to je poker asova koji je razorio ono što su radnici tijekom prošlog stoljeća stvarali i ona prava za koja su se i izborili. To je bilo 90-ih.*". *Po njegovim riječima danas imamo drugu "ubitačnu kombinaciju, a to je divlji kapitalizam i pitomo pravosuđe."*

"Divlji kapitalizam, koji ne poštuje zakonom propisana radnička prava i pitomo pravosuđe koje ne kažnjava one koji ne poštuju zakonom propisana radnička prava. Ono što treba poručiti s ovog skupa jeste da je dosta divljeg kapitalizma prema radnicima i pitomog pravosuđa prema divljim kapitalistima."

Od ovoga druga ne možeš očekivati ništa bolje, to je njegov domet!

Drugi saborski zastupnik nas je podučio da je crvena jedina hrvatska boja jer "*bijela se ne smatra bojom, a na plavu je zaboravio*". Drug je kazao: "*A ono što žele maknuti, žele maknuti 'crvenu' u bilo kojem pogledu. E, ljudi moji, nećete zabraniti crveni karanfil. ni crvenu zvijezdu, ni crvenu boju - ostat će, i samo vam kažem jednu stvar - no pasaran.*"

Kaže drug **"No pasaran!"** (Neće proći!), **ali družbe već je prošlo. Istina je obznanjena, komunizam je propao, otkrivena je istina o ubojstvu više od 100 milijuna ljudi zbog zločinačke ideologije.** Povjesničari su negativno ocijenili ulogu drugarica **Dolores Ibaruri** (**"La Pasionarija"**), Staljinove sljedbenice koja je sudjelovala u čistkama članova partije.

O njoj su napisali: „Naime, sve što je uradila tijekom Građanskoga rata koji se u naredne dvije godine razgorio u Španjolskoj bilo je na njezinu osobnu sramotu, ali i duboko protivno visokim načelima socijalne pravde i humanizma, za koje se deklarativno zalagala Komunistička partija Španjolske.“ Još treba spomenuti da je drugarica bila prijateljica zločinca Tita.

Pitanje je što nam je drug htio poručiti? Građanski rat u Španjolskoj je davno završio, godina 1936. je davno prošla i nema nikakvih poveznica osim ako se njemu ne pričinjaju bijeli miševi.

Dalje je drug kazao: *"Naš problem je danas da stotinu godina nakon prvih demonstracija moramo ponavljati isto - radniku vrati ono što traži, a to je obično malo dostojanstvo. Ništa drugo nego samo dostojanstvo, ono što su imali u vremenima za koja kažu da mi plaćemo za njima. Ljudi moji, ovdje u centru, nažalost, u Rimsko doba na ovom forumu je bilo više demokracije nego što je imamo danas u Hrvatskoj."*

Tako govori čovjek koji je otpustio (2001.) više od 3.500 policajaca s obrazloženjem da su višak, a kasnije je utvrđeno da treba u četiri godine zaposliti 5.500 novih. Podučio nas je o sjajnoj demokraciji na Peristilu u vrijeme tiranina Dioklecijana! Svašta!

Dežurna aktivistica Lepa Rada lupetala je o skupu koji se održao tri tjedna prije u gradu Splitu te poručila da je Peristil njen i da ga ne će dati! Lepa Rada govorila je o gaženju i ugrožavanju žena te njihovih radnih i ljudskih prava. Spomenula je neku lijevu tradiciju, valjda je mislila na komunističku tradiciju: ubojstva, otimanje imovine, zatvaranja neistomišljenika. Lepa Rada je silno zabrinuta za žene pa je kazala da su žene *"ne samo potplaćene ili rade doslovno besplatno, one su i seksualno ucjenjivane, one ne mogu planirati svoju obitelj."* Gorke suze Lepa Rada lije zbog žena i njihovih obitelji. Sreća da su potoci suza mogli oticati u podrume. Najavila je nove marševe i crveni Zagreb! Bumo vidjeli ako poživimo...

Lokalni drug je nešto petljao o BDP-u i zaključio da je osamdesetih godina prošloga stoljeća bilo jako dobro, bolje nego danas. Budući da je drug mlad i zelen pa ne zna za vožnju po principu par-nepar, ne zna za silne redukcije struje, nedostatak lijekova itd., može mu se oprostiti! Bilo bi dobro da drug pita vremešne skojevke, koje su dijelile karanfile, o redukcijama, nestašicama itd. Nije vrag da su one to zaboravile!

Da bi sve bilo po komunističkom protokolu drugovi spomenuše izdajnika Račana koji je bio protiv samostalne Hrvatske, koji je davao hrvatski teritorij (sporazum s Drnovšekom), koji je dilao dokumente i provodio takozvanu detuđmanizaciju!

Predsjednik Nove ljevice pohvalio je izbor Peristila kao mjesta okupljanja, oduševljeno je primijetio da je ljevica konačno izišla na ulice. Valjda se sprema nova revolucija pod vodstvom nove ljevice. „No pasaran“, rekao bi njegov kolega s takozvane ljevice.

Nakon skupa čovjek se mora zapitati gdje ti drugovi i drugarice žive, u kojem vremenu drugovi iz SDP-a i Nove ljevice žive. Njihova ideološka zaslijepljenost je bez granica. Drugovi iz SDP-a i Lepa Rada uspjeli su okupiti čak dvjestotinjak pristaša! Bio je to promašeni, jadni skup na krivom mjestu i u krivo vrijeme.

S ovim drugaricama i drugovima nema napretka, nema budućnosti, nema ljudskih prava i poštenja!

„No pasaran“, turisti nisu mogli razgledati Peristil, nisu se mogli fotografirati niti napraviti popularni selfi na povijesnom mjestu jer su drugarica Rada i drugovi okupirali Peristil za svoj igrokaz. Ne ponovilo se!

Ne želimo biti građani drugoga redu u svojoj Domovini! (svibnja 2018.)

Treba se podsjetiti na 1991. godinu. Stali smo na branik Domovine, na raznim mjestima sa zadatkom, ciljem da zaustavimo agresora u njegovome zločinačkom pohodu. Dok su branitelji bili na prvoj crti bojišnice i branili Vukovar, Vinkovce, Karlovac, Sisak, Gospić, Zadar, Šibenik, Dubrovnik i drugdje, njihovi vršnjaci gradili su svoju diplomatsku karijeru. Dok su jedni bili na prvoj crti bojišnice, dok su gubili živote i udove, postajali invalidi, oni su gradili svoju karijeru i iz prikrajka čekali razvoj situacije. Danas ti „diplomati“ ne mogu shvatiti branitelje, invalide Domovinskoga rata, ne mogu shvatiti ogorčenje branitelja da su građani drugoga reda u svojoj Domovini, da ih se etiketira, da ih se naziva ustašama i fašistima. Da im zabranjuju nositi njihov grb pod kojim su krvarili i postajali invalidi. Sramota!

Dok su njihovi vršnjaci krvarili diljem Hrvatske, oni su bili u Londonu, Bruxellesu, u SAD-u i drugdje. Normalno je da oni ne znaju kolika je njihova žrtva, da ne razumije domoljubne osjećaje, da im je nevažna hrvatska kultura, tradicija i jezik. Oni znaju samo za svoju karijeru i ništa više. Neki „diplomati“ su 1991. godine imali 21 godinu, ali nisu branili Hrvatsku; navodno su bili anemični.

Kažu da su obrazovani i kulturni (naši političari), a ne znaju koja je važnost Marka Marulića za hrvatsku kulturu! Ne znaju hrvatski književni jezik pa govore nekim čudnim jezikom, ne znaju hrvatsku povijest ni tradiciju pa pristaju na sve što im stranci kažu! Jadno je to njihovo obrazovanje!

Jesu li nas preveslali na izborima?

Mene jesu jer sam, nažalost, dao glas drugu premijeru (naša je tragedija da najčešće nemamo pravog kandidata kojemu bi dali glas).

Ti obrazovani ne znaju što su pročitali, recimo članak 66., dodatak članku 66. i članak 78. Istanbulske konvencije pa nas vrijeđaju da mi ne razumijemo što smo pročitali. Neka pročitaju sto puta, možda im se upali lampica! Drski su i bezobrazni jer kažu narodu da nije pročitao i da ne razumije što je pročitao. To je ipak previše!

Nedavno je drug premijer izjavio: Usvojili smo Istanbulsku konvenciju i ništa se nije dogodilo! Mnogo toga se dogodilo i dogodit će se. Gledajući izjavu pravno: on ne misli primijeniti konvenciju (jedno govori, a drugo radi)! Tom izjavom ruga se narodu. Sramota!

Evo novog bisera: „Referendumska pitanja su promašena, čak neodgovorna!“- tvrdi anemični i neodgovorni premijer.

Premijer je komentirao skupljanje potpisa o promjeni izbornog zakona (Građanska inicijativa „Narod odlučuje”) te utvrdio da su pitanja koja govore o predstavnicima nacionalnih manjina “promašena, čak i neodgovorna”!

Također je kazao da se nije javljao prije da ne utječe na proces, što je netočno: „Trebalo vidjeti jesu li pitanja za referendum u skladu s Ustavom. To je prije svega na Odboru za ustav. Takva vrsta pitanja, kojima se prava manjina smanjuju na referendumu, kompletno su promašena, čak neodgovorna.“

‘Po meni svako diranje u prava manjina nije u skladu s Ustavom Republike Hrvatske i ne vidim kako bi se o tome moglo odlučivati o referendumu, takvo zadiranje u prava manjina za mene kao predsjednika HDZ-a i Vlade Republike Hrvatske je apsolutno neprihvatljivo’, rekao je premijer.“

Žalosno je da drugovi iz HDZ-a nemaju boljega predsjednika, predsjednika domoljuba, pravednoga predsjednika, poniznoga (a ne bahatog) predsjednika koji služi narodu, a ne stranim interesima....

Referendumsko pitanje nije promašeno niti neodgovorno! Situacija u Hrvatskoj je abnormalna: Samo u Hrvatskoj šačica mrzitelja Hrvatske ima ključnu ulogu (ucjenjuje Vladu, Sabor i narod). Samo u Hrvatskoj u Vladi sjede ljudi koji mrze hrvatski narod (kune su im drage) i govore da je Oluja zločinački pothvat. Samo u Hrvatskoj, družo premijeru, Hrvati su građani drugoga reda. Englezi, Njemci, Francuzi, Talijani, Židovi, Rusi, Srbi su u svojim zemljama građani prvoga reda. Nakaradni zakon treba promijeniti bez ograničavanja prava manjina.

Evo što su građani poručili anemičnom i neodgovornom premijeru:

„Čitaj: PRIVILEGIJE manjina, a ne PRAVA manjina. Nitko ne dira u prava manjina već privilegije koje imaju/te.“

„...Ha ha ha... dobro je rakao, da je do sada komentirao bilo šta o referendumu - bilo bi puno potpisa više jer kada vjerodostojni nešto kaže - onda narod trči na drugu stranu (kao ono kada je Tomašićka rekla da njoj kampanja ne treba jer kada suludi Milanović zine - ona dobije odmah 500 glasova).“

„Manipulatoru beskrupulozni, ne radi se o smanjivanju PRAVA nego oduzimanju PRIVILEGIJA koje manjinu stavljaju u nadređeni položaj državotvornom narodu!!!“

„Izdajnički komunistički briselski lutak na daljinskom upravljaču marke Ei Niš. Družo Plenkovicescu, nemoj smetnuti s uma da je uz referendum demokratski izraz i događanje naroda.“

„A kako intelektualni kreten tumači sklad obrane najnelogičnijeg i najshizofreničnijeg zakona o manjinama u EU-u sa stalnim klanjanjem tom birokratskom čudovištu. Nijedna, naime, zemlja članica EU-a ne priznaje manjinama prava na vođenje unutarnje i vanjske politike i utjecaj na državni proračun. Većina njih ne priznaje ni nacionalne manjine kao ustavni entitet.“

Drugim riječima, manjine u Hrvatskoj gospoduju nad većinskim hrvatskim ustavnim narodom...“

„Ti si promašen!“

„Ova izjava Plenkija nije ništa drugo nego signal za ofenzivu njegovih kompanjona i sluganskih medija. Zar nije normalno da, ako se broj zastupnika smanjuje na 120, da se i broj predstavnika manjina smanji na 6. Dakle, u odnosu na predloženi broj zastupnika, prava manjina, u najmanju ruku, ostaju ista.“

„Ne znamo tko je promašeniji i neodgovorniji slučaj od tebe, 'vjerodostojni' masonski šegrtu.“

„Pa prava manjina su i PRAVA dužnosnika na plaću šest mjeseci nakon što prestanu raditi. Dužnosnici su zaista manjina u RH, a navedeno pravo je zaista zakonsko pravo, pa ispada da bi ukidanje tih besramnih privilegija političke kaste bilo protivno Ustavu RH. Još će ispasti da borba protiv korupcije, kriminala i nelegitimnih privilegija nije u skladu s Ustavom.“

„Jedino je vjerodostojno da si ti promašen. Nisi dostojan biti u društvu čestite mladosti koja te usprkos svim opstrukcijama pobijedila. Zamisli se u budućnosti, koje ćeš mjesto zauzeti u memoriji hrvatskoga naroda, negdje uz Sanadera, Reinera i ostale licemjere. Ma neće vas nitko ni pamtiti.“

Do kada ćemo dopuštati izdaju nacionalnih interesa, ponižavanje domoljuba, ponižavanje branitelja, vrijeđanje zdravoga razuma? Do kada ćemo biti građani drugoga ili trećeg reda u vlastitoj zemlji? Vrijeme je za promjene!

Kako izgleda „moderna“ Hrvatska? (listopada 2018.)

Političari su građanstvu čestitali Dan neovisnosti i zaključili da je Hrvatska danas moderna i demokratska država. Nažalost, Hrvatska danas nije ni moderna niti demokratska država i to zahvaljujući političarima koji ne žele modernu, pravnu, demokratsku i samostalnu Hrvatsku.

Da bi Hrvatska postala moderna i demokratska država, mora izvršiti sustavne reforme u pravosuđu, državnoj i lokalnoj upravi, mora izvršiti reformu neodrživoga zdravstvenog sustava, mora izvršiti izmjenu izbornoga zakona, mora ustaliti poreznu politiku, mora izvršiti reformu obrazovnoga sustava, mora uvesti vladavinu prava, poštivanje privatnoga vlasništva itd.

U današnjoj Hrvatskoj državna administracija je preglomazna, neučinkovita, spora, bahata i nestručna. Državne i lokalne birokratske službe ne služe potrebama građana. Političari ne žele reformu zbog vlastitih interesa. Umjesto da se birokratski aparat smanji, on se povećava!

U današnjoj „modernoj“ Hrvatskoj ne poštuje se volja naroda, već se političari izruguju narodu govoreći da narod ne razumije, da su marginalci, da ne znaju što su pročitali itd.. Većina zna što je pročitala i zna da se radi o veleizdaji.

U „modernoj“ Hrvatskoj imamo nakaradan izborni zakon koji pogoduje uhljebima, podobnima i nestručnima, ali političari ne žele izmjenu nakaradnoga izbornog zakona.

U demokratskoj državi poštuje se volja naroda, glasača, a to u Hrvatskoj nije slučaj.

U pravnoj državi poštuje se privatno vlasništvo što nije slučaj u Hrvatskoj. U pravnoj državi rad nedjeljom i praznikom plaća se kao prekovremeni rad, što u Hrvatskoj nije slučaj.

U modernoj i pravnoj državi su zemljišne knjige sređene što nije slučaj u Hrvatskoj.

Porezna politika u Hrvatskoj je jako promjenjiva pa izaziva pravnu nesigurnost.

U „modernoj“ Hrvatskoj imamo cenzuru i plasiranje laži u državnim medijima koje građanstvo plaća!

Građanstvo je glasovalo za reforme pravosuđa, državne uprave, reformu obrazovnoga sustava i izmjenu nakaradnoga izbornog zakona, a ne za uhljebljenje podobnih i nestručnih. U Hrvatskoj se ne poštuje volja naroda, postizborno se stvaraju neprincipijelne, antinarodne koalicije kojima političari čuvaju svoj položaj.

Domoljube i branitelje vrijeđa neiskrena zahvalnost političara jer u stvarnosti branitelje se vrijeđa, diskriminira i omalovažava. Žrtve iz Domovinskoga rata vrijeđa činjenica da abolirani četnici obnašaju političke funkcije i da su državni službenici. Žrtve silovanja iz Domovinskoga rata vrijeđa činjenica da silovatelji slobodno šecu Hrvatskom. Ti postupci pokazuju da je zahvalnost političara obična fraza koju prigodno ponavljaju.

Političari vrijeđaju ponos svakoga domoljuba i istinskoga branitelja izborom koalicijskih partnera. Koalicijski partneri današnje vlasti su oni koji govore o ustašizaciji hrvatskoga društva, koji govore da je VRO „Oluja“ zločinačka operacija, koji govore da je hrvatski narod genocidan, koji tvrde da je u Jasenovcu ubijeno 700 000 Srba, da je u Jadovnom ubijeno više od 40 000 Srba itd. Laži koalicijskoga partnera! Četničke derneke plaćaju porezi obveznici Republike Hrvatske!

Zar to nije uvredljivo za svakoga domoljuba, svakoga istinskog Hrvata bez obzira na stranku u kojoj je?

Ispravljanje komunističko-četničkih laži o Drugome svjetskom ratu, o Domovinskome ratu i pojedinim događajima oni nazivaju revizionizmom i ustašizacijom.

Zar nije vrijeme da se kaže istina o Drugome svjetskom ratu, o Domovinskome ratu, o srpskim zločinima tijekom rata? Zar nije vrijeme da se prestane vrijeđanje žrtava?

Zašto „moderna“ Hrvatska ne sudi srpskim zločincima? Zašto „moderna“ Hrvatska dopušta da abolirani zločinci obnašaju političke funkcije u Republici Hrvatskoj? Zašto „moderna“ Hrvatske ne priznaje Hrvatsku pravoslavnu crkvu?

Zašto „moderna“ Hrvatska ne štiti hrvatski narod u BiH kako Ustav RH nalaže?

Kupovanje političke stabilnosti koalicijom s antihrvatskim strankama sramota je koja vrijeđa istinske domoljube i branitelje Hrvatske.

Strukturne reforme su izostale, pravosuđe je jadno, zdravstvo tone, državna administracija se uvećava, takozvana reforma obrazovanja namjerava školovati polupismene robove i to nam se nudi kao „moderna“ država! Strašno!

U „modernoj“ Hrvatskoj manjinska su prava iznad prava hrvatskoga naroda. Političari pozivaju na toleranciju! Političari u Hrvatskoj shvaćaju toleranciju kao pravo aboliranih i ostalih četnika da nas nazivaju ustašama, genocidnima, revizionistima, fašistima i slično. Dosta nam je toleriranja laži o našem narodu, dosta nam je prozivanja i vrijeđanja od četnika u Hrvatskoj i izvan Hrvatske i vrijeme je da kažemo dosta.

Ako želimo pravnu, demokratsku i neovisnu državu Hrvatsku, moramo provesti istinske reforme!

Domoljubi, sretan vam Dan neovisnosti!

2019.

Zadarski slučaj „Žigosana“ – što je istina? (veljače 2019.)

Mediji javljaju:

„U ZADARSKOJ Ekonomsko-birotehničkoj i trgovačkoj školi jedan učenik prvoga razreda srednje škole je užarenim predmetom u obliku slova "U" doslovno žigosao jednu školsku kolegicu i jednoga kolegu. Nakon toga joj rekao da sada može govoriti da je ustaša, ispričala je djevojka.“

Neprofesionalni novinar izostavio je da se radi o užarenom upaljaču! Nije napisao kako je zaista došlo do „žigosanja“!

„Medije je o svemu obavijestio otac. Priča o žigosanju u školi postala je glavna tema, osobito nakon što je ravnatelj Jozo Dragić sve pokušao relativizirati kazavši kako je sve to dječja igra.“

Jest dječja igra, neprimjeren nestašluk koji se nasilno prikazuje u drugom svjetlu. Što je pozadina, koji je cilj stvaranja slučaja na nacionalnoj osnovi to još nije jasno (ili možda jest)?

Činjenice su: radi se o grubom nestašluku učenika! Radi se o lakšoj tjelesnoj ozljedi!

Političari, politikanti i novinarski bijednici stvaraju slučaj i prave veliku štetu učenicima i obrazovnome sustavu u cjelini.

Logično je postaviti nekoliko pitanja:

1. Je li učenica bila u majici kratkih rukava na nastavi (zima je, nije ljeto)?
2. Ako nije bila u majici kratkih rukava, kako je njezin kolega došao do nadlaktice na koju je prislonio zagrijani upaljač? To nam novinari i ostali nisu pojasnili!
3. Zašto se učenica nije digla, vikala, zajaukala kada ju je nasilnik na satu „žigosao“?
4. Gdje je zapaljena kožna jakna? Je li zapaljena kako otac tvrdi?
5. Zašto otac nije prijavio prijašnji slučaj nasilja na drugoj kćeri koja je „bila do krvi prebijena“? Ako nije, zašto nije?
6. Zašto je za incident važna bivša politička orijentacija, članstvo ravnatelja u političkoj stranci?
7. Zašto je za incident važno da je otac ugledni član albanske zajednice u Zadru? Bi li pisali o incidentu da nije „ugledni“ član?
8. Zašto se od neprimjerenoga ponašanja učenika pravi politički slučaj na nacionalnoj osnovi?

Izjave druga Pupovca nema smisla komentirati jer su sramotne. On inače ima dvostruka mjerila; širi mržnju, netrpeljivost i laži.

Na jednom portalu piše: „Tako na jednoj fotografiji ona ponosno pozira u majci s ustaškim znakovljem, na kojem je prvi kvadratić na hrvatskom grbu bijele boje.“

Što je polupismeni novinar i mrzitelj Hrvatske htio reći? Bijednik ništa ne zna o hrvatskome grbu. Ako zna, onda je širitelj mržnje i netrpeljivosti!

Jesu li bile prijetnje na nacionalnoj osnovi ili su novinari, mediji i političari stvorili prijetnje?

U pravu je ravnatelj škole kada kaže da to nije bio veliki incident. Ima većih incidenata o kojima nitko ne piše i ne govori, a ovaj je poslužio politikantima kao dokaz ustaštva u Hrvatskoj!? Što se politizacijom učeničkoga neprimjerenog ponašanja zapravo hoće poručiti?

Činjenica je da u našim školama postoji učeničko nasilje, ali o njemu se ne piše i ne govori već u izuzetnim slučajevima. Prije nekoliko godina učenica i učenik u Splitu su fizički napali nastavnicu i nikome ništa. Iz toga i drugih slučajeva ništa nismo naučili. Učeničko nasilje je u porastu, ali o tome se ne piše objektivno već tendenciozno (od slučaja do slučaja).

Što se medijskim linčom želi postići? Mediji su učenicima napravili nepopravljivu štetu, „žigosali“ su ih. Svojim neprofesionalnim, tendencioznim pisanjem ne će ništa riješiti, kao ni ulica. Učeničko nasilje rješava se u školi, uz sudjelovanje svih institucija i pojedinaca koji su pozvani za rješavanje učeničkog nasilja, bez medija i ulice. Politizacija ovoga ili nekog drugog slučaja nedopustiva je, štetna i sramotna.

Činjenica je da se radi o lakšoj tjelesnoj povredi koja je nanesena zagrijanim upaljačem. Iz dosadašnjih izjava i objava jasno je da se radi o učeničkom neprimjerenom nestašluku koji se dogodio za vrijeme nastave. Okolnosti samoga čina nisu jasne: Zašto se učenica nije digla, zajaukala, vikala i upozorila nastavnicu, kolegice i kolege da se događa nešto nenormalno? Je li učenica bila na nastavnome satu u kratkoj majici? Ako jest, zašto je bila u kratkoj majici budući da je zima?

Nije ovo ni prvi ni posljednji incident u našim školama. Ne treba ga relativizirati, ali ne smije mu se davati značenje koje nema kao što rade antihrvatski mediji, drug Pupovac i drugi. Slučaj se ne može riješiti na ulici ili u medijima već u školi. Davati incidentu značenje koje nema štetno je i sramotno, ali u Hrvatskoj je sve moguće.

Ima li novinara u Hrvatskoj koji će istražiti i napisati istinu o žalosnom slučaju ili su svi neprofesionalni i neetični?

Hrvatski političari protiv hrvatskoga naroda (ožujka 2019.)

Današnji hrvatski i antihrvatski političari u Hrvatskoj (članovi Vlade, većina zastupnika u Saboru i na lokalnim razinama) udružili su se protiv naroda pa tako HDZ, SDP, HNS, SDSS, IDS i drugi vode antinarodnu, antihrvatsku politiku. Komunistički potomci i „veliki katolici“ koji danas obnašaju vlast u Republici Hrvatskoj vode antinarodnu politiku, ne poštuju volju naroda, ne poštuju demokratska načela, ne poštuju vladavinu prava niti gospodarske zakonitosti. Narod je bio protiv usvajanja takozvane Istanbulske konvencije, ali vlast ju je usvojila iako nije morala. Nakon toga je potpisala Marakeški sporazum, a nije ga morala potpisati. I Istanbulska konvencija i Marakeški sporazum dokumenti su koji ograničavaju suverenitet Republike Hrvatske i nameću nepotrebne obveze. Briselske sluge provode ono što im briselski birokrati kažu bez obzira koliko je to štetno za narod i za Hrvatsku kao državu, bez obzira je li to negacija prirodnih zakona.

Pričaju o demokratskim načelima, a provode neokomunističku diktaturu. Idu u crkvu, guraju se u prve redove, a provode antikršćansku politiku.

Budući da je izborni sustav RH nakaradan i da se ne poštuje volja naroda, da se stvaraju neprincipijelne antinarodne koalicije pa stranke s minornim brojem glasova vode državnu antinarodnu politiku, pokrenuta je inicijativa za izmjenu izbornoga zakona. Partija je u doba komunizma pravila izborne liste, a danas neokomunističke stranke prave izborne liste pa birači glasaju za listu. Znači da se ništa bitno nije promijenilo; imamo neokomunističku vlast koja pravi svoje liste mimo volje naroda. Inicijativa za promjenu nakaradnoga neokomunističkog izbornog zakona opstruira se komunističkim metodama, udbaškom matematikom, kako kaže jedan zastupnik.

Antihrvatska vlast učinila je sve da referendum (Narod odlučuje i Istina o Istanbulskoj konvenciji) ne uspiju, a kada su uspjeli, onda su napravili lakrdiju s brojenjem i kontrolom potpisa. Navodno su našli cca 10% nevažećih potpisa pa odbacili referendumske inicijative, ali nisu dopustili kontrolu „nevažećih“ potpisa. Nisu dopustili da predstavnici referendumskih inicijativa budu nazočni pri provjeri broja i valjanosti potpisa! Sramotno! Zar to nije na tragu prošlih vremena? U Saboru se drug Njonjo ljuti kada mu zastupnik kaže da je dosta udbaške matematike. Zastupnik je imao pravo jer se zaista radi o udbaškoj matematici.

Predstavnica inicijative izjavila je:

„... da im je Terezija Marić, predsjednica Kuščevićevog Povjerenstva, rekla da je rezačem papira uništila kontrolne liste, a dokaz o uništenju lista zabilježen je na 4. stranici zapisnika koji su svi članovi Povjerenstva potpisali, o čemu je GI Narod odlučuje izvijestila javnost i Ustavni sud koji do danas, kažu, uopće nije razmotrio dopis inicijative.“

"Pitanje inicijative: Hoće li nam se omogućiti uvid u kontrolne liste po kojima je Povjerenstvo naknadno provjeravalo rad operatera?

Odgovor APIS-a i Povjerenstva: Svi podaci s potpisnih lista su se unosili u aplikaciju. Kontrolne liste za Povjerenstvo su bile radni materijali i sadržavale su popis nevažećih potpisa koji su uneseni između sjednica Povjerenstva te su davane sukcesivno Povjerenstvu, a kako bi postupak provjere bio što brži i temeljitiji. Kontrolne liste su sadržavale mjesto nevažećeg potpisa u kutiji, svesku, stranici i retku kao i razlog neispravnosti. Povjerenstvo je kontrolne liste pregledalo te utvrdilo treba li naknadno prihvatiti neki od nevažećih potpisa. Kako su kontrolne liste sadržavale osobne podatke koji su ujedno spremljeni u aplikaciji, njihovo čuvanje u papirnom obliku nakon prestanka svrhe stvaralo bi nepotrebnu opasnost da netko dođe u posjed tih lista s podacima o potpisnicima te su stoga po prestanku svrhe uništene. Kontrolne liste su bile tehničko pomagalo, odnosno radni materijali čija je svrha prestala postojati sastavljanjem Izvešća o provedenoj provjeri broja i vjerodostojnosti potpisa birača. “

„Na sjednici saborskoga Odbora za Ustav, Poslovnik i politički sustav u petak je Mostov zastupnik Robert Podolnjak izjavio da je povjerenstvo Ministarstva uprave, koje je osnovano da provjeri prikupljene potpise za dvije referendumske inicijative Narod odlučuje i Istina o Istanbulskoj, uništilo kontrolne liste sa svim nevažećim potpisima. “

Je li navedeno istina ili nije?

Ako je istina, drug Kušević treba biti smijenjen, kao i njegovi pomagači.

Treba podsjetiti da je jednoj referendumskoj inicijativi nedostajalo manje od jedan posto potpisa (ne 10%), drugoj inicijativi je nedostajalo 2% potpisa (ne 10%) pa je logično i normalno da se traži provjera zašto je 10% prikupljenih potpisa navodno nevažeće.

Onemogućavanje prikupljanja potpisa za referendum, netransparentna provjera potpisa, uništavanje kontrolnih lista i širenje laži postupci su koji pokazuju da je ova vlast antinarodna.

Sve su uradili da se potpisi ne skupe (nisu dopustili postavljanje štandova, ograničili su broj mjesta i naplaćivali kao da im je to ćaćino, kao da javni prostori nisu narodni). Zar to nije antinarodno ponašanje? Unatoč svemu prikupljen je dovoljan broj valjanih potpisa pa slijedi drugi čin: odgoda provjere potpisa, nemogućnost da predstavnici inicijativa budu nazočni i druge manipulacije (kao i u doba komunističke vlasti).

U Hrvatskoj navodno postoji trodioba vlasti, ali mi svjedočimo da je Sabor servis premijera pa što premijer kaže to Njonjo, vitez i drugi poslušnici provode. I u doba komunizma smo imali Sabor koji je provodio naređenja koja su stizala iz „Kockice“.

Vladajuća antinarodna koalicija (HDZ, HNS, SDSS) donosi zakon koji onemogućava izjašnjavanje građana na referendumu. Antinarodne stranke HDZ i SDP imaju isti stav glede onemogućavanja referenduma pa su protiv demokratskoga izjašnjavanja. Oni, političari, su sami sebi svrha.

Razlog zašto su hrvatski (antihrvatski) političari protiv izmjena izbornoga zakona, protiv poštivanja volje naroda jest njihova neizmjerne želja za vlašću i povlasticama te su zbog toga spremni lagati, ucjenjivati, vršiti pritisak na pravosuđe, dijeliti priznanja veleizdajnicima, štititi kriminal itd.

Ivan Munjin pojašnjava:

„Narod odlučuje referendumom traži tri preferencijska glasa bez praga od 10 posto. Naime, sadašnji samo jedan preferencijski glas koji birači mogu koristiti dodatno je ograničen cenzusom od 10 posto. To znači da kandidat s najviše glasova birača ako nije ostvario 10 posto glasova cijele liste (svih 14 kandidata) nema prednost pred kandidatima koji su stavljeni na viša mjesta liste, a dobili su od birača manje glasova.

Kuščević ne bi ušao u Sabor niti uz ovaj jedan jedini preferencijski glas da mu to nije omogućio upravo cenzus od 10 posto. Na izborima 2016. Kuščević je u X. izornoj jedinici na listi HDZ/HDS dobio **2822 glasa**. Cijela lista dobila je 95486 glasova i time osvojila 7 mandata, što znači da su kandidati s prvih 7 mjesta otišli u Sabor. Kuščević je ušao u Sabor zato što ga je predsjednik stranke na listi stavio na 5. mjesto. **Četiri kandidata s te liste dobilo je više glasova od Kuščevića** – Blaženko Boban (4499 glasova, ukupno 9. na listi), Mato Franković (3059 glasova, 8. na listi), Ante Babić (2938 glasova, 11. na listi) i Marija Vučković (2912 glasova, 10. na listi) – **ali oni nisu ušli u Sabor upravo zbog cenzusa od 10 posto.**

Naime, prema trenutnome izbornom sustavu, ako birač koristiti jedan preferencijski glas, njegov preferencijski glas vrijedi jedino ako je kandidat prikupio 10 % od ukupnih glasova liste. Tada se kandidat pomiče na listi prema broju svojih glasova. Primjerice, Milan Kujundžić je bio 14. na toj listi HDZ-a u X. izornoj jedinici, ali je prikupio 14008 glasova, čime je prešao prag od 10 posto (10% od 95486 = 9548) i skočio na 2. mjesto.

Da nije bilo cenzusa od 10 posto, preferencijalni glasovi koje su prikupili Boban, Franković, Babić i Vučković vrijedili bi i oni bi se pomakli na viša mjesta na listi te ušli u Sabor, a Kuščević bi po broju glasova pao na 8. mjesto i ne bi ušao u Sabor.

Dakle, kad bi se implementirao prijedlog GI Narod odlučuje – tri preferencijska glasa bez cenzusa – poredak na listi bi se određivao isključivo po broju osvojenih glasova.

Osim toga, tri preferencijska glasa bez cenzusa bi praktično onemogućila predizborne koalicije. Male stranke, poput HNS-a (koja trenutno ima 1,9 posto potpore birača) više se ne bi mogle "šlepati" u Sabor na listama velikih stranaka jer im to ne bi bilo jamstvo za ulazak – za ulazak u Sabor vrijedile bi samo preferencije birača, odnosno broj osvojenih glasova.“

Iz navedenoga je jasno zašto su uhljebi protiv promjene izbornoga zakona.

HDZ i SDP imaju isti pristup; oni su protiv biranja zastupnika imenom i prezimenom, oni su protiv odgovornosti zastupnika biračima, protiv volje naroda.

Najnoviji prijedlog Zakona o financiranju političkih aktivnosti, izborne promidžbe i referenduma želi onemogućiti bilo kakvu referendumsku inicijativu, bilo kakvo izjašnjanje naroda! Prikupljanje potpisa samo u uredima državne uprave, lokalne samouprave. Praktično je to onemogućivanje izjašnjanja naroda. Želi se „onemogućiti građanima da financiraju svoj referendum“.

Potpredsjednica DIP-a izjavila je: "*Financiranje građanskih referenduma trebalo je urediti Zakonom o referendumu, a ne Zakonom o financiranju političkih stranaka.*"

Građani se moraju izboriti za promjenu izbornoga zakona i poštivanje volje naroda!

Desničari i ljevičari u Hrvatskoj (travnja 2019.)

Nema jasne definicije što se podrazumijeva pod političkom desnicom i političkom ljevicom. U Hrvatskoj se desničarima nazivaju oni koji su: domoljubi, istinski katolici, oni koji su za povijesnu istinu, za demografsku obnovu, za očuvanje pozitivne narodne tradicije, za hrvatski književni jezik, za poštivanje prirodnih i Božjih zakona.

Ljevičari su protiv neovisne Hrvatske, protiv hrvatskoga nacionalnog identiteta (zastave, grba, književnog jezika, vjere), protiv istine o Drugome svjetskom ratu i komunističko-četničkoj vladavini, protiv istine o Domovinskome ratu, protiv kažnjavanja zločinaca (komunista i četnika), protiv prirodnih i Božjih zakona.

Takozvana ljevica u Hrvatskoj nerijetko takozvane desničare etiketira kao revizioniste, konzervativce, klerofašiste, fašiste, ustaše i slično. Mržnja prema domoljubima iskazuje se u javnim medijima i na društvenim mrežama, a aktualna vlasti to potiče. Sramotno!

HDZ, nekada domoljubna stranka, također je bila etiketirana kao desničarska stranka. Govorili su o stranci opasnih namjera, a neki su tražili i zabranu rada te zatvaranje vodstva stranke. Strašni „desničari“, HDZ-ovi premijeri od 1990. do 2000. bili su: Stjepan Mesić, Josip Manolić, Franjo Gregurić, Hrvoje Šarinić, Nikica Valentić i Zlatko Mateša. Svakome normalnom jasno je da bivši drugovi i udbaši nisu desničari.

S obzirom da Hrvatska nije pravna država, takozvanoj ljevici (lijevim fašistima) dopušteno je etiketiranje preko javnih medija, vrijeđanje i omalovažavanje. Nije moguće odgovoriti im istom mjerom jer komunističko-četnički mediji ne objavljuju odgovor (nije objavljen, cenzuriran je, loše je „preveden“ itd.) i argumentirani odgovor nazivaju „govorom mržnje“.

Zalagati se za istinu o logoru Jasenovac i o Drugome svjetskom ratu revizija je povijesti i ustaštvo. Govoriti, temeljem materijalnih dokaza, o zločinima komunističko-četničke vlasti na kraju Drugoga svjetskog rata pa sve do 1990. godine također je revizija povijesti i ustaštvo. Hrvatski domoljubi, prema takozvanim ljevičarima (komunista, četnici i izgubljeni), moraju prihvatiti komunističko-četničke laži o genocidnosti hrvatskoga naroda. Također, ne smiju govoriti o komunističko-četničkim zločinima tijekom Domovinskoga rata.

Takozvani ljevičari proglašavaju hrvatski povijesni grb (prvo polje bijelo) ustaškim grbom što je nedopustivo. To aktualna vlast tolerira kao što tolerira i četničke izgrede u Vukovaru, Banovini i drugdje. Stalno slušamo kako se provode izvidi u svezi četničkih izgreda, ali ne čujemo koji su rezultati tih izvida! Aktualnoj vlast ne smetaju spomenici četničkim zločincima, ne smetaju im četnički grafiti, ne smetaju im laži i podvale koalicijskih partnera takozvanih ljevičara i antifašista, ali im smeta HOS-ova ploča i pozdrav iz 1991.

HOS-ovci su poginuli na području Jasenovca, a aktualna vlast izmješta spomen-ploču oko 20 kilometara dalje od Jasenovca!?! Sramota!

Desničari su u Hrvatskoj oni koji vole svoju zemlju, oni koji su se borili za njenu opstojnost i neovisnost, a ljevičari su oni koji mrze sve što je hrvatsko, to su oni koji nisu glasali za Deklaraciju o neovisnosti, oni koji su nas razoružali, oni koji izmišljaju incidente i prijavljuju ljude i športaše „ljevičarima“ izvan Hrvatske, oni koji su opljačkali Hrvatsku, oni koji su bili članovi četničke stranke SDS-a. To su oni koji su partijsku knjižicu SKH zamijenili stranačkom iskaznicom (HDZ-a, SDP-a, HNS-a i drugih) pa ostali na funkcijama. To su oni koji su odavali državne tajne i lažno svjedočili u Haagu.

Ne radi se o desnici i ljevici; radi se o domoljubima s jedne strane, a uhljebima i izdajnicima s druge strane. To je razlika između takozvane desnice i ljevice u Hrvatskoj. Biti za kršćansku tradiciju, za prirodne zakone u Hrvatskoj znači biti nazadan, konzervativan desničar, a nekada i ustaša. Ljevičari su oni koji promiču laži o Jasenovcu, laži o NDH, laži o Drugome svjetskom ratu, oni koji opravdavaju komunističko-četničke zločine, koji negiraju hrvatski identitet (povijesni grb, književni jezik, narodnu tradiciju i vjeru). Oni su za progon svih neistomišljenika, komunističku cenzuru i širenje mržnje prema svemu što je hrvatsko. Oni mrze neovisnu Hrvatsku pa je nazivaju slučajnom državom, guraju je u region, u treću Jugoslaviju (ne će se tako zvati).

Kome trebaju ustaše u Hrvatskoj, u trećem tisućljeću? Ustaše trebaju komunističkim uhljebima, četnicima i izdajnicima jer jedino tako mogu zadržati svoje privilegije, zadržati povlastice koje imaju, uzeti novac iz proračuna itd. Da nema takozvanih ustaša u trećem tisućljeću, oni ne bi imali o čemu govoriti, ne bi imali koga napadati i pali bi u zaborav.

Neki pišu o nacionalizmu Brune E. i Zlatka H. Gdje oni vidi nacionalizam, to nisu pojasnili, ali su etikete polijepili. Tražiti istinu o radnom i sabirnom logoru Jasenovac, tražiti istinu o partizanskim i komunističkim zločinima, tražiti čiste račune i odgovornost, nije nikakav nacionalizam već građanska dužnost.

Živimo u trećemu tisućljeću i ne trebaju nam ustaše, četnici ni partizani! Treba nam istina o prošlosti umjesto komunističko-četničkih laži, treba nam pravna država, trebaju nam uređene zemljišne knjige, treba nam odgovornost i stručnost te vlast koja će štiti naš nacionalni identitet i interes.

U današnje vrijeme nema ni desnice ni ljevice, već imamo domoljube, uhljebe i izdajnike nacionalnih interesa. Sukob na takozvanoj desnici izmišljen je od takozvanih ljevičara s ciljem stvaranja podjela među domoljubima. Nažalost, neki nasjedaju na tu udbašku podvalu pa imaju svađalački ton, glorificiraju sebe i svoju ulogu i misle da su Mesije koji će spasiti Hrvatsku. Treba podsjetiti da je Hrvatska tijekom povijesti imala više Mesija koji sami nisu ništa napravili. Domoljubi se moraju držati zajedno, zatomiti svoj ego ako žele očuvati neovisnu Hrvatsku.

Današnja Hrvatska zemlja je nabujale administracije, silnih privilegija, pljačke, mita, korupcije, sive ekonomije, zemlja cenzure, nepoštivanja ljudskih prava, komunističko-četničke propagande. To je Plenkovićeva “desničarska” Hrvatska!

Trebamo promjene, trebamo političare domoljube, a ne uhljebe i izdajnike!

Četnicima smeta hrvatski povijesni grb (travnja 2019.)

Najstariji hrvatski grb potječe iz 1495., a sastavljen je od 16 crvenih i bijelih polja; prvo polje je bijelo.

Četnici i antife su protiv hrvatskoga povijesnog grba. To je njihovo pravo, ali ne razumijem zašto hrvatskoj policiji smeta hrvatski povijesni grb. Policija je dolazila u prostorije stranke Neovisni za Hrvatsku i tražila da se skine hrvatska zastava s povijesnim hrvatskim grbom. S kojim pravom? Temeljem kojeg zakona, propisa?

Četnici mrze sve što je hrvatsko pa i hrvatski grb te stalno šire laži. Da je to tako potvrđuje i pregledni članak Dunje Bonacci Skenderović i Marija Jareba: ***Hrvatski nacionalni simboli između negativnih stereotipa i istine*** (Hrvatski nacionalni simboli God. 36., br. 2., 731.-760. (2004.).

Autori su reagirali na članak Maje Brkljačić i njemačkoga povjesničara Holma Sundhausena «*Symbolwandel und symbolischer Wandel Kroatiens 'Errinerungskulturen'*» koji je objavljen u časopisu Osteuropa u srpnju 2003. godine.

Maja Brkljačić i njemački povjesničar su hrvatske nacionalne simbole povezali isključivo s ustaškim simbolima što je tendenciozno, nestručno i neprihvatljivo. Autori navode, citat:

“Poistovjećivanje hrvatskoga grba s revitalizacijom ustaštva, a time i ugrožavanjem srpske manjine u Hrvatskoj, pretvoreno je u stereotip koji su prihvatili i neki istraživači i publicisti u svijetu.³⁴

Zanimljivo je da se sve do prvih desetljeća 20. stoljeća u prikazivanju hrvatskoga šahovskog grba nije uvijek pazilo na broj kocaka, pa je uz navedenih 16 kocaka često prikazivan grb od 20, 48, pa i 64 kocke. Za ovo je razmatranje svakako zanimljivija neustaljenost u određivanju boje početnog polja grba, koja je karakteristična za cijelo razdoblje od kraja 15. stoljeća do današnjih dana. Zbog toga je svođenje problema određivanja boje početnoga polja grba na razdoblje Drugoga svjetskog rata uistinu neprimjereno.”

“Svakako najpoznatiji primjer grba Trojedne kraljevine u kojem kockasti grb počinje s bijelim poljem, onaj je prikazan na krovu zagrebačke crkve Sv. Marka.

Grb potječe iz 1876. godine, kada je dotadašnji pokrov krova zamijenjen crjepovima u boji. Pritom je uz grb Trojednice prikazan i tadašnji grb grada Zagreba.

To je konačno 1883. godine našlo odraza i u Zakonskom članu XVIII. Sabora Trojedne kraljevine, kojim je i zakonski određen izgled hrvatskoga državnog

grba. Prema tome je članu određeno da se u drugom polju trodijelnoga grba Trojednice nalazi «grb Hrvatske srebrno i crveno 25 puta kockani štit tako da je prva kocka srebrna, druga crvena /.../».³⁸

Dostupni izvori pokazuju da je grb s prvim bijelim poljem u razdoblju do 1918. bio češće upotrebljavan od grba s prvim crvenim poljem, a i u razdoblju između 1918. do 1941. bio je upotrebljavan razmjerno često.”

Za vrijeme NDH, citat: “*Problem je u tome što oni grb NDH opisuju isključivo kao kockasti štit od 25 bijelih i crvenih polja, a prešućuju da je njegovim integralnim dijelom bio tzv. vrhovnički znak.*

To je neoprostivo zbog činjenice da je upravo taj znak, koji se sastojao od plavog slova «U» okruženog tropletom crvene boje, bio onaj ideološki element koji je grb i zastavu NDH izdvajao kao nešto što je bilo specifično za tu državu i njezinu ideološku usmjerenost.”

Komunistička vlast pazila je da budu istaknuta socijalistička obilježja (crvena zvijezda petokraka), a nije vodila računa je li prvo polje na hrvatskom grbu bijelo ili crveno. Autori navode više primjera iz doba komunističke vladavine. Ako nisu bila istaknuta socijalistička obilježja, poduzimani su sudski postupci i počinitelji su bili kažnjavani za remećenje javnoga reda i mira: “*Zakona o prekršajima protiv javnoga reda i mira, a niti obilježja prekršaja iz nekog drugoga propisa, jer trobojnica bez zvijezde petokrake ne može se smatrati ustaškom zastavom, jer na njima nedostaju amblemi koje je imala ustaška zastava (dio u kurzivu istaknuli autori); valjalo je stoga u smislu čl. 131. OZP-a protiv okrivljenih obustaviti prekršajni postupak.*

Komunističke vlasti nisu definirale boju prvoga polja. To je učinila novoizabrana hrvatska vlast 1990. Tijekom osamdesetih godina prošloga stoljeća dio sudstva u Socijalističkoj Republici Hrvatskoj nacionalne je simbole bez socijalističkih obilježja izjednačavao s ustaškim simbolima.

Hrvatski grb s prvim bijelim poljem i u Ustavu SFRJ iz 1974.

Marc Gjidara, professor emeritus na Sveučilištu Panthéon-Assas, Pariz II, navodi francuski prijevod jugoslavenskoga Ustava gdje su prikazani grbovi jugoslavenskih republika pa i Socijalističke Republike Hrvatske. Hrvatski grb započinje bijelim poljem.

(Francuski tekst objavilo je Tajništvo za informacije Savezne skupštine, Beograd 1974., urednik Borba-Beograd, tisak Prosveta-Novii Sad: reprodukcija boja grba svake federalne republike, uključujući i Hrvatsku nalazi se na kraju knjige). Tekst je apsolutno autentičan.

Hrvatska ima službeni grb i zastavu te je propisano kada se i kako koriste (NN 55/90.). Međutim, stranačke i klupske zastave te grbovi razlikuju se od službenoga grba. Nema

zakonskih odredbi koje bi zabranjivale isticanje povijesnoga hrvatskog grba koji nema ideoloških oznaka.

Manipulacija s hrvatskim grbom proizvod je komunističko-četničke rabote koja nastoji uništiti hrvatski povijesni identitet pa proglašava povijesni hrvatski grb ustaškim grbom što nema nikakve veze. Komunističko-četničke podvale su nevjerojatne pa se tako za vrijeme Svjetskoga prvenstva u Rusiji pisalo da hrvatski nogometaši nose ustašku zastavu jer je prvo polje bilo bijelo, a ne crveno. Te manipulacije, laži i četnički teror traju godinama, a hrvatska vlast šuti.

Oba grba, s početnim bijelim i s početnim crvenim poljem, ispravna su! Boje imaju svoju simboliku, crvena: boja snage, krvi, tijela, svega tjelesnoga vezanog za čovjeka, a bijela boja simbolizira duhovnost, pomazanje i čistoću. Također imamo objašnjenje kada grb započinje srebrenim (bijelim), a kada crvenim poljem. Citat: *“Pa da pojasnimo zašto je kraljevska boja srebro, a banska crvena. Kralj je pomazanik od Boga da vlada narodom i time njegova boja biva srebrom zbog svoje čistoće i sjaja, dok ban odabranik i miljenik naroda nosi crvenu boju jer je biran među ljudima. Najbolji primjer vidljivosti boja je kod zastava kralja i bana. Kraljevska zastava je bijela dok banska zastava je crvena. Takav odnos boja i vlasti ostaje do današnjih dana što je i vidljivo u samom štitu Hrvatskoga grba kroz povijest. Uvođenjem apsolutne monarhije grb se mijenja te početno i završno polje postaje srebrno jer i duhovna i izvršna vlast je u rukama kralja.”*

“Hrvatsku crveno-bijelo-plavu trobojnicu uspostavio je ban Josip Jelačić koji je pod svojom vlašću ujedinio Hrvatsku, Slavoniju i Dalmaciju. Trobojni barjak stvoren je prema bojama iz zajedničkoga trodijelnog grba. U Hrvatskom povijesnom muzeju i danas se čuva Jelačićeva inauguracijska trobojnica.”

Pavelić je na hrvatski grb nalijepio U, a Tito zvijezdu petokraku. I jedno i drugo je odraz ideologije pa treba imati isti tretman.

Hrvatska dijaspora uglavnom je koristila hrvatsku zastavu s grbom koji je započinjao srebrenom (bijelom) bojom.

O nastanku hrvatskoga grba i zastave Mario Jareb je napisao knjigu *“Hrvatski nacionalni simboli”*.

Izvori: Skenderović i Jareb, Hrvoje pl. Knezović, Mate Božić, 7DNEVNO, narod.hr, Wikipedija...

Rasprave o prvome bijelom ili crvenom polju su bespredmetne, kao i priče o ustaškom grbu (prvo polje srebreno). Radi se o negiranju hrvatskoga nacionalnog identiteta od strane neprijatelja Hrvatske i Hrvata što je nedopustivo.

Čuvajmo i branimo svoje simbole, povijesni grb i zastavu!

Za djecu nema, za uhljebe ima! (svibnja 2019.)

Na dan grada Splita održan je humanitarni koncert *“Ključ života”* s ciljem prikupljanja sredstava za Dječju traumatologiju odjela fizikalne medicine KBC-a Split.

Još traje humanitarna akciju *“Zbog jedne ljubavi”*:

“Još je nepuna dva mjeseca ostalo da se zajedničkim sredstvima pomogne uređenje i opremanje Zavoda za hemato-onkologiju Klinike za dječje bolesti KBC-a Split. Do sada je prikupljen iznos od 53.442 kune od ukupno planiranoga iznosa od 108.000 kuna, a mališani zaslužuju svu našu pomoć.”

Svaka čast ljudima koji pomažu kupiti medicinski instrument, urediti i opremiti bolnički prostor, pomoći liječenju bolesnoga djeteta, ali je nedopustivo da u isto vrijeme uhljebi za svoju promidžbu troše proračunski (naš) novac. Dakle, za djecu i zdravstvo nema, ali za političare-uhljebe ima!

Temeljem *„lex Kuščević“*, koji je Sabor izglasao, sredstva od 1,5 milijuna kuna povećana su na iznos od 4 milijuna kuna. Novca ima za promidžbu političara-uhljeba, ali nema za liječenje djece, nema za kupnju medicinske opreme, nema za uređenje bolničkih odjela. Za lijekove, za medicinsku opremu i uređenje zdravstvenih ustanova treba prositi, organizirati akcije i koncerte.

HRT nam svaku večer pokazuje iste uhljebe koji šetaju Hrvatskom i lupetaju kako je važno da se baš oni uhljebe. Za njihove šetnje Hrvatskom, isprazne papagajske govore, lažne suze, lažnu empatiju ima dovoljno novca, a za djecu treba prositi. Sramota!

Nedopustivo je prositi za uređenje i opremanje bolničkih odjela, lijekove za liječenje dok se troši novac za mnogobrojne nepotrebne urede pravobranitelja, nepotrebne izbore, promidžbu uhljeba i ljudi koji vrijeđaju narod svojim izjavama da ne zna čitati ili da nije razumio.

Do kada ćemo imati novca za političare i uhljebe, a prositi za djecu?

Glasujmo protiv nacionalne izdaje (svibnja 2019.)

Bez obzira što hrvatski zastupnici ne mogu mnogo učiniti u EP, treba izići na izbore i dati svoj glas onima koji nisu izdali hrvatske nacionalne interese. Dati glas braniteljima, onima koji su nešto konkretno učinili (prije nego su ih onemogućili) za hrvatski narod, onima koji nisu radili nečasne radnje. Bivša zastupnica hvali se nekim uopćenim postignućem (direktivom o kvaliteti proizvoda) u EP-u što je neprimjereno jer da EU funkcionira kako treba, ne bi bilo diskriminacije pa je ista kvaliteta za sve obvezujuća.

Zahvaljujući političarima, Hrvatska je danas u vrlo teškoj situaciji: iseljavanje, negativni demografski trendovi, mnogobrojna, a neučinkovita državna i lokalna administracija, katastrofalno pravosuđe, nesređene zemljišne knjige (i katastar), gospodarski neodrživi zdravstveni sustav, nekažnjeni govor mržnje u javnim medijima, cenzura na državnoj i lokalnoj razini, kriminalne radnje dužnosnika, ugrožene mnogobrojne egzistencije itd.

Neprihvatljivo je varati birače pa nakon izbora koalirati s antihrvatskom i pročetničkom strankom!

Neprihvatljivo je biti u koaliciji s političarima koji blate Hrvatsku državu i Hrvatsku vojsku, koji hrvatski narod proglašavaju genocidnim, s političarima koji su provodili etničko čišćenje i sudjelovali u oružanoj pobuni!

Neprihvatljivo je govoriti o demokršćanskim vrijednostima, a izglasati Istanbulsku konvenciju i prihvatiti Marekeški sporazum!

Neprihvatljivo je lagati da nije bilo dovoljno potpisa za referendum!

Neprihvatljivo je odgađati stvarne reforme u državnoj upravi, pravosuđu, zdravstvenome sustavu itd.!

Neprihvatljivo je za izbornu kampanju povećati iznos od 1,5 milijuna na 4 milijuna kuna, a zdravstvo je u minusu 7,5 milijardi kuna!

Izdajničku politiku vodi HDZ i njegovi koalicijski partneri pa oni ne zaslužuju glas naroda.

Ova vlada je bahata, bezobrazna pa nam poručuje da ne znamo čitati, da ne razumijemo što smo pročitali, da smo na margini političkoga spektra itd. Pokažimo im da znamo!

Ova vlada nije uz narod (komemoracija na Bleiburgu), nije uz branitelje (izmještanje HOS-ove ploče), nije za pravnu državu (blokirani, slučaj Agrokor i drugi), nije za nacionalni identitet (napadi na povijesni hrvatski grb)...

Ova Vlada je svojom politikom uspjela stvoriti velike podjele u društvu (simboli totalitarnih sustava), omogućila je govor mržnje u javnom prostoru, cenzuru i diskriminaciju domoljuba.

Ako volite Hrvatsku, glasujte protiv uhljeba i izdajnika nacionalnih interesa. Dajte svoj glas Brunu, Ruži, Marijani, Josipu ili Mislavu.

Ante Glibota je napisao:

“Plenković je jedinica za laži, koji je oduzeo hrvatskom narodu njegovo suvereno pravo da se referendumski izjasni, on je jedinica nepoštivanja demokratskih osnovnih principa, on je jednica koja

čini i štiti kriminalne aktivnosti, vrši otimačine, razbojstva, kao i drumski razbojnici, ništa drugačije, uz svu pomoć policije, pravnog sustava brojnih pomagača i onda rasprodaje sa svojim kriminalnim ekipama strancima temeljne hrvatske kompanije. On je i jedinica zla, koji hoće nametnuti hrvatskom narodu forme i filozofiju nastranjaštva, koji se protivi njihovoj katoličkoj tradaciji od pamtivjeka!"

Budi odgovoran i glasuj!

Uhljebi su zbrinuti, okrenimo se budućnosti! (svibnja 2019.)

Završili su izbori za Europski parlament. Uhljebe smo zbrinuli pa se sada možemo okrenuti stvarnosti, a stvarnost je sljedeća:

- Za promidžbu uhljeba potrošili smo 4 milijuna kuna iz proračuna, a bolnice duguju oko 2,5 milijardi kuna!
 - Neodrživi sustav zdravstva ima gubitak oko 7,5 milijardi kuna!
 - Nedostaje 8.000 do 12.000 medicinskih sestara u sustavu zdravstva!
 - Nedostaje oko 4.000 liječnika u sustavu zdravstva!
-
- U jednom kliničkom bolničkom centru specijalizant se može odmoriti (kada nema posla) u dvorani za sastanke (popularno zvana biblioteka) i onda se pitamo zašto liječnici odlaze. Odlaze zbog ponižavajućeg položaja, loših uvjeta rada i edukacije!

Vlada ne želi izvršiti reformu zdravstvenoga sustava i tako doprinosi urušavanju!

Hrvatsko pravosuđe je jako bolesno i nužno je napraviti stvarne reforme sustava. Nedavno je gospodin Hodak napisao osvrt na naše pravosuđe: „*Od trenutka kada su bilo Smiljko Sokol bilo Šeki nagovorili Tuđmana da se suci biraju doživotno i mogu raditi do 70. godine, dobili smo sudačku kastu u kojoj su nepravедno pomiješani sposobni i nesposobni, radišni i lijeni, kompetentni i nekompetentni suci, karakterne osobe i politički poltroni. Doživotni izbor ih štiti, čak i od političkih pritisaka, ali na žalost one loše jednako kao i one dobre. Je li uopće potrebno podsjećati kakve smo sve sudačke odluke morali probavljati i to one donesene kako pred općinskim sudovima tako i one Vrhovnog suda RH i Ustavnog suda (kod kojeg srećom nema doživotnih mandata).*”

“Novi Zeland koji ima oko pet milijuna stanovnika (nešto više od RH), godinama ima 99 sudaca bez ijednoga neriješenog predmeta.

Hrvatska ima nešto više od četiri milijuna stanovnika, 58 prvostupanjskih sudova sa 122 ispostave i 18 drugostupanjskih sudova. Nizozemska ima 16 milijuna stanovnika, 11 prvostupanjskih sudova i četiri žalbena suda. Kad bi Nizozemci mislili o svom pravosuđu isto kao i Hrvati o svom, nastao bi opći kaos. U roku odmah mijenjali bi se ministri, zakoni, sustav i ljudi. U RH, međutim, vlada tipična pravosudna nirvana, iako svaki novi ministar pravosuđa mantra o reformama pravosuđa koje obično završe još tragičnijim stanjem.

Recimo, upravo se kozmetički po tko zna koji put mijenja zakon o zloglasnim ovrhama. Umjesto socijalno uravnoteženoga zakona dobivamo još lošiji, tromiji i sporiji zakon. Što ovrha dulje traje, kamate i troškovi bit će veći, a dužnici će plaćati još više.

Drugi primjer: Vrhovni sud RH godinama nije želio ujednačavati različitu praksu presuđivanja na nižestupanjskim sudovima, a kad je i zauzeo neki stav često je bio pravno problematičan tako da je dovodio u praksi nižih sudova opet do novih problema u primjeni prava. Sustav je

katastrofalno loše postavljen, tako da sam iz sebe generira nove predmete, a intervencije vlasti bilo u organizaciju sudova bilo u zakonodavstvo su uglavnom nedostatne, loše ili kozmetičke.”

“Dok će Hrvatska imati 43,2 suca na 100 tisuća stanovnika, a Irska 3,3 suca na 100 tisuća stanovnika, dotle će 75% građana imati negativnu percepciju o neovisnosti sudova u RH.

Završimo ovu pravosudnu priču s dva konkretna primjera. Ubojice 12 hrvatskih policajaca u Borovu Selu i nakon 28 godina su bez pravomoćne presude. Bravo za DORH! Što je s institutom “suđenja u odsutnosti”?

To je naša stvarnost koju žurno treba mijenjati ako želimo opstati. Nepoduzimanje temeljnih reformi zdravstvenoga sustava, pravosuđa i drugih djelatnosti čin je nacionalne izdaje.

O ovome nam političari (vlast i opozicije) ne govore.

Progon Marjana Živkovića nacionalna je sramota (rujna 2019.)

Čitamo i slušamo o tragediji gospodina Marijana Živkovića i pitamo se u kakvoj to državi živimo. Za kakvu smo se Hrvatsku mi domoljubi borili? Sigurno ne za državu u kojoj će četnici ubojice, silovatelji i pljačkaši slobodno šetati Vukovarom, Banovinom i drugdje po Hrvatskoj!

Prije 6 godina gospodin Živković je s drugim braniteljima sudjelovao u razbijanju dvojezičnih ploča u Vukovaru koje su protuzakonito postavljene. Od tada traje progon gospodina Živkovića. Postavlja se pitanje: Je li glavni krimen gospodin Živković što su se njegovi sinovi borili za Republiku Hrvatsku? Za hrvatsku državu je razbijanje ploča teško kazneno djelo, a ubijanje Hrvata (branitelja, zdravstvenih radnika, civila, žena i djece) podliježe oprostima bez obzira što se radi o ratnom zločinu koji ne zastarijeva. Žalosno je da tijekom 24 godine pravosuđe nije istražilo, nije završilo istrage i nije kaznilo zločince! Zločinci, ubojice, silovatelji rugaju se svojim žrtvama, prijete im. Neki od njih rade u državnim službama, a neki su protupravno dobili hrvatsku mirovinu (u radni staž im je uračunato i vrijeme kada su ubijali Hrvate, protjerali ih, pljačkali i palili njihove domove)! Nekima je uračunat i staž kada su bili daleko od Hrvatske i bivše Jugoslavije. Zar to nije dovoljan razlog da se razbije ploča koja simbolizira agresiju na RH, ubijanje Hrvata, silovanje Hrvatica, ubijanje djece, razaranje domova i pljačku (Vukovar, Banovina, Zapadna i Istočna Slavonija i drugdje)?

Treba ponoviti da su te ploče protuzakonito i proutustavno postavljene i da simboliziraju agresije na RH, simboliziraju zločine nad Hrvatima u Vukovaru i drugdje. Zašto se zaboravljaju zločini na Ovčari, Veleprometu, Borovu Naselju, Dalju, Tovarniku, Lovasu i drugdje. Za mnoge zločine nitko nije odgovarao, a neki su nagrađeni državnim službom, zastupničkim mandatom itd. To je ono što iritira svakoga poštenog čovjeka bez obzira na nacionalnost, vjeroispovijest i svjetonazor.

Također, treba ponovno podsjetiti na činjenice:

“Marijan Živković otac je poginuloga ratnog heroja, vukovarskog branitelja, pilota Hrvatske vojske Marka Živkovića i otac poginuloga ratnog heroja, vukovarskog branitelja Nikole Živkovića ubijenoga 1991. u Vukovaru.

Nakon što su hrvatske vlasti 2013. godine protivno članku 8. Ustavnoga zakona o pravima etničkih manjina nasilno, pod okriljem noći postavile ćirilične ploče u Vukovaru, g. Marijan Živković je jedan od onih koji su reagirali na to kršenje Ustavnoga zakona. Nedugo nakon toga optužen je zbog razbijanja protuustavno postavljene ćirilične ploče. 2016. godine prvostupanjskom presudom oslobođen je krivnje. Međutim, DORH se tada žalio; predmet je prebačen na sud u Puli koji je prihvatio žalbu DORHa i cijeli postupak vratio na početak. G. Živkoviću se ponovno sudi.”

I tako je gospodin Marjan Živković problem hrvatske države koji se rješava punih 6 godina! To je sramota, ponižavanje gospodina Živkovića, branitelja i domoljuba!

Hrvatska država je protupravno prepustila (zločin se dogodio na teritoriju RH) procesuiranje nekih zločina četničkom pravosuđu koje je izvodilo igrokaze pa zločinci i njihovi nalogodavci nisu kažnjeni. Pitanje je: Zašto zločinci nisu procesuirani u Hrvatskoj?

Sramotno je da se hrvatsko pravosuđe bavi gospodinom Marjanom Živkovićem i ćiriličnom pločom 6 godina a da u isto vrijeme tisuće zločinaca, ubojica, silovatelja mirno šeće Hrvatskom (više od 28 godina), uživa u hrvatskoj mirovini ili državnoj službi koju nisu zaslužili. Istrage traju više od 24 godine i nikada ne će završiti niti će počinitelji biti kažnjeni.

Sutkinja ignorira patnju čovjeka koji je izgubio dva sina, vrijeđa njegove osjećaje i bešćutno mu govori da pati u tišini! Sramota!

“Sinovi se žale u tišini”, ustvrdila je sutkinja Općinskoga suda u Vukovaru Mira Rajš na ponovljenome suđenju hrvatskom branitelju Marijanu Živkoviću koji je u prosvjedu protiv postavljanja dvojezičnih ploča u Vukovaru 2013. razbio dvojezičnu ploču na zgradi PP Vukovar.

Sutkinja kaže da je dobila prijetnju izvana. Taj obrazac ponašanja nam je dobro poznat pa bilo bi dobro da nam drugarica priloži dokaze o prijetnji tako da se može istražiti tko joj je prijetio. Ako drugarica nema dokaze, onda treba biti udaljena iz pravosudnoga sustava.

Sutkinja je pokazatelj bešćutnog hrvatskoga pravosuđa, bez empatije za čovjeka koji je izgubio dva sina. Žalosno! Budući da su sudci zaštićeni kao uvezani vukovi na Dinari, ne može im se ništa dogoditi. Oni su iznad zakona (jer ga mogu krivo tumačiti), oni su građani prvoga reda koji mogu pogriješiti, namjerno krivo presuditi, ne raditi i omalovažavati građane ove zemlje jer oni su iznad svih nas. Je li to normalno? Sutkinja je pokazatelj jadnoga hrvatskog pravosuđa pa je dobro rekao gradonačelnik Vukovara da se srami institucija države.

“Iritira činjenica da je oko 35 branitelja, dragovoljaca, časnika, dočasnika presuđeno za razbijanje dvojezičnih ploča, a Marijan Živković je zadnji u tome nizu, da je sin poginuloga hrvatskoga branitelja u službi policajca nakon razbijanja dvojezičnih ploča promptno dobio otkaz, da je naše pravosuđe jako ažurno i fokusirano kad treba postupati prema hrvatskim braniteljima, a s druge strane kad govorimo o Saši Sabadošu koji je razbio glavu hrvatskome branitelju mislim da ćemo se svi složiti da su višestruki prijelomi kostiju lubanje fatalniji od razbijanja plastičnih ploča. Taj isti čovjek nije niti jedan dan bio suspendiran s dužnosti, već je uredno otišao u mirovinu. To govori o klimi u kojoj živimo i tome koliko su zapravo hrvatske institucije i ljudi koji u njima rade dišu i promišljaju hrvatski, a koliko su zabili glavu u pijesak” rekao je Penava.

Vrijeme je za reformu hrvatskoga pravosuđa...

“Škola za život” je floskula (studenoga 2019.)

Reforma školstva, takozvana “Škola za život”, projekt je ministrice (bolje rečeno ministarke) Divjak koji se može nazvati i nova Šuvarica jer je cilj isti: urušavanje (dodatno) obrazovnoga sustava u Hrvatskoj. Mnogo je toga napisano o reformi obrazovanja u režiji ministrice Divjak. Vrijedno je ponoviti dijelove nekih objava jer daju pravu sliku o takozvanoj reformi obrazovanja u režiji ministrice (ministarke) Blaženke Divjak. Evo nekih navoda:

Prim. dr. sc. Darko Richter (5. rujna 2017.): *Blažen(k)a političarka*

Dr. Richter se osvrnuo na autorski tekst ministrice Blaženke Divjak: „*Moj manifest*” pa je pored ostaloga napisao:

- „*Manifest*“ ministrice Divjak **odiše bezidejnošću, oskudnim jezičnim vještinama, gramatičkim i pravopisnim pogrješkama i siromaštvom duha.**
- *Nema čvrstu vlastitu koncepciju odgoja i obrazovanja, a o znanosti govori tek sporadično i šablonski.*
- *Ostavlja dojam da **nema pojma** kako znanost uklopiti u potrebe naroda, gospodarstva i zemlje. **Nabacuje otrcane fraze** o „vrhunskom aktivnom znanstvenom kadru, kompetitivnoj projektnoj uspješnosti, puno kvalitetnijim doktorskim školama, europskim projektima itd“. Pa europski projekt može biti i nešto što Hrvatsku savršeno ne mora zanimati, a najčešće i jest tako. **Naše znanstvene institucije i znanstvenici bave se vrlo često sterilnom, sporednom znanosti koja s potrebama naroda i zemlje nema organske veze. Makar im se ne može odreći izvornost, znanstvenost i svjetska vrijednost (istakao MJ).***
- *Nije jasno kako kani pristupiti provedbi preoblikovanja odgojno-obrazovnoga kurikula. Ne zna koje su poluge promjena. Nabrojala je niz institucija i tijela da je očito da njoj samoj nije jasno tko je tko u odgojno-obrazovnom procesu. No, jasno joj je da ne želi biti odgovornom za taj proces, tako da svoje nadležnosti i odgovornost delegira na druge („Posebno stručno povjerenstvo, Ekspertna skupina, tri nacionalna vijeća koja pokrivaju područje obrazovanja, znanosti i razvoja ljudskih potencijala, HAZU, Rektorski zbor, Vijeće veleučilišta i visokih škola, predsjednici relevantnih udruženja učenika i studenata i sl.“) (istakao MJ). Osobito je neprikladno ovo nabranje završiti nedorečenim „i slično“. To upućuje na to da **ministrica ne zna koje su konačne poluge reforme** o kojoj izdaje svoj manifest, te s kime, kako, i čime ostvariti tu reformu. A takav je manifest propustila predočiti Saboru pri svojem izboru.*
- **Jedino što jasno predlaže jest uvođenje predmeta informatike kao obvezatnoga u 5. i 6. razredu osnovne škole. Osim što je nepristojno na mjestu ministra isticati poglavito problem kojim se u karijeri osobno bavi, postavlja se pitanje na koji će način podučavanje informatike uvesti Hrvatsku u 21. stoljeće. **Baš informatike, i ničega drugoga!** Kao ilustraciju navest ću da je s aspekta naroda i države sterilno podučavati djecu algoritmima i vještinama programiranja, kada na toj razini nitko ne stvara**

kompetitivnoga informatičkoga stručnjaka. Ta je tehnologija u razvijenim zemljama nemasovna, iako se masovno koristi, i koncentrirana je u vrhunskim sveučilišnim i industrijskim institutima, dobrim dijelom se drži pod patentnim zaštitama ili kao klasificirana tajna, i apsurdno je maštati da će se Hrvatska uvesti u 21. stoljeće **podučavanjem informatike na osnovnoškolskoj razini.**

- *Isticanje poučavanja informatike kao posebnoga (tehničkoga) predmeta, a da se ne izrekne niti jedna riječ o obrazovanju u društvenim predmetima predstavlja teški konceptualni defekt. Dapače, izgradnja odnosa prema uporabi informacijske i komunikacijske tehnologije se ne spominje, a ostaje nejasnom svrha informatičkoga obrazovanja u odnosu na društveno-humanističke ciljeve.*
- *Hrvatski građani moraju poznavati svoju zemlju i ljude u njoj, moraju u toj zemlji znati organizirati svoj život, život svoje obitelji i uže i šire zajednice. Moraju poznavati prilike i izazove i znati na njih odgovoriti. **Svakodnevni život nije samo STEM**, i, čak, nije poglavito STEM, nego ono što zovemo socijalnom inteligencijom. Pritom su mu potrebna i umijeća stvaranja preduvjeta za svakodnevni život. Među ostalim prihvaćanjem vrjednota i stjecanjem navika i umijeća. U institucionalnom smislu riječ je o odgoju personalnoga dinamizma u skladu s individualnim obdarenostima te znanjima i kompetencijama koje se u odgojno-obrazovnom tijeku u tu svrhu moraju ponuditi. Ne bih rekao kako je teško uočiti da bi hrvatske strateške odluke trebale uključivati demokratski uređeno društvo, socijalnu sigurnost, energetska neovisnost, poljodjelstvo, turizam, promet, industriju i izvrsnu vojsku. Kada se to sve stavi kao cilj, onda se tomu može prilagoditi i odgojno-obrazovni kurikulum, ne kao suhi destilat znanja u službi nabrojanih strateških ciljeva, nego kao široka osnova iz koje se mogu ostvarivati osobni, narodni i državni strateški ciljevi.*
- ***Hrvatska mora znati komunicirati sa svijetom** u kojem treba braniti svoje interese, tražiti svoja tržišta, pribavljati prijatelje i otupljivati neprijatelje. **Prvo i osnovno jest poznavanje svojega položaja: tko smo, što o sebi znamo, što drugi o nama znaju ili nam nameću kao znanje o nama? Znamo li s njima komunicirati? Znamo li povijesni kontekst svoje geneze i opstanka u svojoj zemlji? Znamo li svoje prednosti, i znamo li svoje nedostatke? Znamo li omjere veličina na globusu: demografske, financijske, resursne, itd.? Poznajemo li svoje narodne grijehe i poznajemo li grijehe drugih?** (istaknuo MJ) *Koji se strani jezici u Hrvatskoj moraju znati? Je li to samo engleski i eventualno njemački, ili želimo da određeni postotak ljudi vlada francuskim, ruskim, španjolskim, portugalskim, arapskim i kineskim? Možemo li ući u plodnu komunikaciju s drugima – diplomatsku, kulturnu, trgovačku – ako ne znamo kako se predstaviti, kako se postaviti i drugima se približiti, na njihovom jeziku i u okviru njihovih kulturnih navika? Figurativno, Hrvatska bi mogla živjeti od izvoza u jedan kineski grad, ruski kotar, saveznu indijsku državu ili arapsku zemlju.**
- ***Uporno se izbjegava riječ odgoj.** Tko je zadužen reći koji odgoj i koje obrazovanje treba hrvatskomu djetetu na pragu punoljetnosti? Uporno se izbjegava riječ odgoj, kao da to nije dio odrastanja u školi. **Jokićeva** Ekspertna skupina za provedbu kurikularne reforme glumila je da se bavi isključivo uzvišenim sadržajima obrazovanja (znanja), ali*

se nedeklarirano bavila **podmetanjem lijevo-liberalnih vrijednosnih stajališta**. Teško da bih to mogao priznati vrijednostima, prije no što se u ovoj zemlji provede poštena lustracija ideoloških vrijednosti koje pronose ljudi koji su **komunističko-totalitarne dogme modificirali i pretvorili u „suvremene, sekularne, liberalne i napredne vrijednosti“ s bezuvjetnim antifašističkim epitetom**, da ih se netko ne bi, kojim slučajem, usudio kontestirati.

- I zato dokumenti te Ekspertne skupine ne mogu biti temeljem reforme školskoga kurikula. Možemo djecu odgajati i obrazovati za istinu, demokraciju, pristojnost i suživot, ali ne možemo dopustiti da se odgoj svodi na partikularne lijevo-liberalne projekte poput: **sekularističkoga apsolutizma, rodne ideologije**, „odgovornoga ponašanja“ (a da se ne precizira kojega), pozitivne diskriminacije (oksimoron u službi političke demagogije) ili prava na bilo što bez poduke o obvezama.
- **Je li Manifest potvrda sposobnosti za odgovornu političku funkciju?** Neshvatljivo jest da se Blaženka Divjak tako brzo i lako našla u ulozi ministrice, bez ijednoga pitanja javnosti **je li ona tomu dorasla**. Politika koja ju je dovela na to mjesto niti jednom riječju nije obrazložila da je to zato što bi u Hrvatskoj gorući problem bilo nepoznavanje informatike u osnovnoj školi. Zato su moguće razne negativne spekulacije o njezinim interesima i o politici koja ju je gurnula u prvi plan. **Sve to zavrjeđuje da je javnost pozove na odgovornost, ako već sama nema dovoljno kritičnosti u odnosu na svoju poziciju**. Nedostatak transparentnoga programa ne će nadomjestiti nikakve političke struje koje se površinski bave opstankom na vlasti i koje su spremne reformu odgojno-obrazovnoga procesa i sadržaja žrtvovati efemernim političkim zbližavanjima.

Ovo je nešto kraća verzija teksta objavljenoga 5. rujna 2017. Autor je prim. dr. sc. Darko Richter, specijalist pedijatrije i uže specijalnosti pedijatrijske alergologije i kliničke imunologije, liječnik na Rebru (KBC Zagreb). Nakon dvije godine očito je da je dr. Richter imao pravo, da je točno detektirao slabosti ministrice i njenoga programa reforme.

I drugi su pisali o propasti takozvane reforme školstva koja nam se servira pod nazivom **“Škola za život”**.

Objava Marcela Holjevca (26. prosinca 2018.): **Reforma školstva je propala i prije nego je počela – zbog politizacije:**

“I tu sad dolazimo do suštine problema – a to je uvjerenje koje vlada u velikom dijelu javnosti, pa i stručnim krugovima, da će se znanje učenika iz matematike bitno popraviti ukoliko se iz škola izbaci vjeronauk i uvede građanski odgoj.”

“Šušvarova reforma iz sedamdesetih je postala paradigma za sve promašene pokušaje reforme školstva: ona se ravnala po logici planske privrede, te otvoreno pokazivala prezir prema obrazovanju kao putu do prosvjećenosti, kapitalu jedne nacije i svela ga na puko “osposobljavanje za rad” u “socijalističkom okruženju”. Gimnazije su ukinute, a djecu se već

tjeralo da se i prije završetka srednje odluče – hoće li nakon nje ići raditi, ili se dalje školovati, pri čemu se – u tome i jest katastrofa Šuvarove reforme – preferiralo ono prvo.”

Autor je pojasnio da postoji “Kontinuitet od Šuvara do Divjak” (podnaslov), također je napisao da je reforma mrtva pod podnaslovom “Reforme nema, a kad će je biti ne zna se”.

Uvođenje novih tehnologija u školu ne će samo po sebi donijeti nikakav napredak u znanju, a uvođenje digitalnih tehnologija bez striktno ideje za što će se one točno koristiti može imati i vrlo negativne posljedice, na što upozoravaju brojni stručnjaci, kao i na činjenicu da neke razvijene zemlje poučene iskustvom sad izbacuju tablete iz škola i vraćaju pisanje rukom – ne zato što će ono ikad ikom u praksi trebati, već zbog razvoja mozga i psihomotorike u djece.

No, reforma je u Hrvatskoj uglavnom svedena na eksperimente s nepoznatim posljedicama, lamentira se o težini školskih knjiga – što je rasprava koja traje od moje osnovne škole, tamo negdje od ranih sedamdesetih, bez da se itko sjetio riješiti to kao svugdje u svijetu, da djeca ostavljaju knjige u školi i da se one nasljeđuju, o tome hoće li udžbenici biti besplatni, o tome treba li nam i kakav građanski odgoj i je li vjeronauku mjesto u školi ili ne. I dok na zapadu velike tvrtke već u srednjoj regrutiraju stipendiste koji će biti njihovi budući radnici, u Hrvatskoj bitne stvari, poput povezanosti ekonomije i školstva, sustava stipendiranja i financiranja, znanstvene metodologije, te neovisnosti školstva od dnevne politike i politike uopće, ostaju negdje na marginama.”

Bivša ministrica, profesorica Ljilja Vokić, napisala je: *Od mature smo dobili – ništa!*

“Rezultati prošlogodišnje državne mature bili su dotad najgori, no kako pokazuju prvi neslužbeni podaci, ovogodišnji su još gori. Zvono za uzbunu je upaljeno.”

Privatne pripreme za državnu maturu su postale veliki biznis, a rezultati su sve gori. (Boris Jokić)

Koliko nas košta reforme školstva?

Autor B. S. (06. 12. 2018.) piše: ***Kako to da su udžbenici koje je kupovala Ljilja Vokić bili 10 puta jeftiniji?***

Marinko Bobanović napisao je: ***“Što donosi frontalna “Škola za život”? Profitirat će dobavljači 300.000 tableta, najveći gubitnici djeca i roditelji.”***

Najglasniji kritičari “Škole za život” za sada su roditelji koji s nevjericom i zabrinutošću gledaju kako im djeca donose računala doma i s njima se igraju. Profesori i učitelji koji su uključeni u eksperimentalni program za sada ne žele javno govoriti o svim problemima s kojima se suočavaju, vjerojatno strahujući za posao, no čini se da će takvom metodom neki ionako ostati bez posla, ići u prekvalifikaciju ili prijevremenu mirovinu.

Naglasak Škole za život je na digitalizaciji. No, je li trebalo toliko žuriti ako je očito da škole, svi profesori i učitelji nisu još spremni za digitalizaciju, te s obzirom na kritike, koje smo čuli od naših sugovornika, da Škola za život neće unaprijediti obrazovni sustav.

“Problem je što oni misle da će se s tabletom riješiti problem obrazovanja, a ti tableti će biti neupotrebljivi i pitanje je tko će za pet godina nabaviti nove i tko će to sve na kraju platiti”, ističe Sladoljev.

“Djeca se s tabletima igraju kod kuće, a ne uče iz njih. Nadalje, profesori koji nemaju svoj tablet moraju ga sami nabaviti kako bi mogli pratiti nastavu, iako nigdje ne piše da moraju imati tablet”, rekao nam je Sladoljev.

Saborska zastupnica SDP-a i potpredsjednica saborskoga Odbora za obrazovanje, znanost i kulturu Sabina Glasovac u izjavi za Teleskop.hr smatra da “kupovina tableta i informatizacija škola neće bitno unaprijediti obrazovni sustav, ali će otvoriti mogućnost da neki na tome dobro zarade.”

S obzirom na to opravdano je sumnjati da se iza žurbe za uvođenje 300.000 tableta za frontalnu primjenu “Škole za život” krije pogodovanje proizvođačima i dobavljačima tableta i druge informatičke opreme. Riječ je o 300 milijuna kuna samo za tablete, što znači da će dobavljači koji dobiju ovaj posao ostvariti zavidan profit. Kada se tomu pridodaju i popratni sadržaji i poslovi koji idu uz tablete, onda zaista nije pretjerano reći da je riječ o “poslu stoljeća”.

Profesorica Tamara Šoić (urednica nastavničkoga portala 45minuta.com) napisala je za portal srednja.hr:

“Dio smo povijesne školske godine u kojoj je krenula tzv. reforma. Ukratko, sve što ta reforma nudi, hrpa je novih obveza i omalovažavanje našega znanja. Uvođenje novogovora, šifriranih ishoda i “novootkrivenih” aktivnosti učenika, samo su dio plana radnog naziva: Kako nastavnika uvjeriti u njegovu nemoć i neznanje. Prestrašen nastavnik, dobar je nastavnik!

Posjeti mladahnih savjetnika koji nastavnicima s 20 i više godina staža tumače kako “po novom” moraju raditi i što je sve u njihovu radu krenulo po zlu – nije ništa drugo do pljuska našem znanju i iskustvu.

U stvarnosti ova reforma izgleda ponešto drukčije. Konkretno, u srednjim strukovnim školama u koje frontalna provedba ulazi samo iz Hrvatskoga, stranog jezika i Matematike, od pustih obećanja i zavaravanja javnosti bajkama o nekakvim nastavnim pomagalicama – učenici uglavnom imaju samo nastavnika.

Postoje digitalni sadržaji. O da!

Ali ne postoje tableti. U srednjim školama neće ih niti biti.

Dobit će ih nastavnici.

Jednog dana. Možda.

Pa ćemo valjda učenicima prepričavati i dočaravati što vidimo na laptopu koji nam je MZO dobrohotno dao.

Kao da je ikada bio problem u nama!

Pa teglimo i nosimo vlastita računala, kupujemo oduvijek sav mogući pribor koji nam škole ne daju, a MZO se slavodobitno hvali nečim što mi odavno imamo i koristimo.

U nekim su školama učionice nalik na 21. stoljeće, a u nekima nalik na 18. stoljeće.

Ovisno o Osnivaču.

Ali ministrica i svita ne haju za Osnivača već guraju reformu u razrede s raspadnutim klupama, parketima, zidovima, a ako slučajno netko prigovori – uvijek mogu okriviti Osnivača.

Nabacivanje loptice krivnje, također je jedan od uvježbanih rituala.

A učenici i nastavnici su ti koji se trebaju znati nositi s tuđom krivnjom i odgovornošću.

E pa zbog svega ovoga ću štrajkati.

Jer me više nije briga tko je trebao kupiti nove klupe mojim učenicima, nije me briga zbog koje točno osobe moji učenici podmeću šperploču ispod papira na kojem pišu provjeru znanja, nije me briga tko je točno kriv za gnjile parkete mog razreda, udžbenike koji kasne, neopremljenost knjižnica novom literaturom...

Ne zanima me tko je osmislio uvođenje novih pojmova i metoda koje je nemoguće u praksi provesti i realizirati.

Ne zanima me čak ni tko je za svu ovu lakrdiju dobio nekakav novac. Neka im ga, pretpostavljam da je neopisivo zadovoljstvo trošiti nešto zaradeno na prodavanju magle i laži.

Da je mene ili bilo kojeg nastavnika iz hrvatskih učionica ikad zanimalo novac, ne bi bili tu gdje

smo

sada.

U razredima.

Jednako tako, ministricu istinski ne zanima naš položaj i dostojanstvo. Iskoristiti gotovo čitav mandat, a ne učiniti ništa za nastavnike – veliko je umijeće. Gotovo dar.

Kada bi ikakav interes postojao, 17. rujna 2019. ista ta ministrica udostojila bi se primiti nastavnike koji traže zaštitu vlastitoga položaja. Neometan rad. Zaštitu. Ali lakše je pričati o zabrinutosti i brizi nego nešto konkretno učiniti.

I sada tu reformu za koju su novce razdijelili jednaki, trebamo odraditi mi, nastavnici – najlošije plaćeni službenici s visokom stručnom spremom u RH.

Tamara Šoić, profesorica i jedna od urednica portala 45 minuta.com.

Iz gore navedenih (citiranih) objava jasno je da ne možemo govoriti o reformi obrazovnog sustava u Republici Hrvatskoj već o jednom eksperimentu koji nanosi veliku štetu obrazovnome sustavu (učenicima i nastavnicima) i društvu u cjelini.

Rijeka – Prijestolnica zločinačke ideologije? (veljače 2020.)

Jučer je Rijeka službeno postala Europska prijestolnica kulture čime bi se trebali ponositi. Nažalost, postoji i druga strana medalje. Program komunističkoga vodstva Rijeke pokazuje da je kultura sekundarna, da je promocija komunistička ideologija primarna. Na riječki neboder bit će postavljena crvena zvijezda petokraka, simbol komunističkih zločina! Na Korzu je postavljena zastava komunističke Jugoslavije u kojoj je komunistički režim ubio više od milijun ljudi! Jesu li komunistički zločini kulturno naslijeđe Rijeke.

Na svečanom otvaranju navedeni su godine i “važni” događaji iz povijesti grada Rijeke. Među ostalima naveden je i jedan događaj koji nema veze s kulturom niti je važan za Rijeku. Spominje se posjet ubojice Che Guevare Rijeci!? Obersnel i društvo ponose se zločinima komunističke ideologije pa zbog toga postavljaju zvijezdu na riječki neboder, postavljaju jugoslavensku zastavu na Korzu i diče se posjetom ubojice. Evo nekoliko navoda o ubojici,

Novi list piše: “NOVO 20:12 Narator Zoran Prodanović Prlja:

1959. Che Guevara, kao član Kubanske delegacije posjetio Rijeku i brodogradilište 3.maj.”

Što je “umjetnik” htio poručiti ovim navodom i kakve veze to ima s kulturom? Je li Rijeka ponosna što ju je posjetio ubojica, zvani **Mesar iz La Cabane**? O hladnokrvnom ubojici može se pročitati sljedeće:

Može li heroj biti i zločinac

AUTOR: Jutarnji.hr; OBJAVLJENO: 09.10.2007. u 21:23

“...Nasuprot takvim laudama stoji primjerice podroban popis 216 ljudi koje je na Kubi od 1957. do 1959. Che Guevara pogubio, njihovo smaknuće naredio ili pogubljenjima predsjedavao i nadzirao ih. Suđenja nije bilo, kao ni kada su njega uhvatili u Boliviji. Taj je popis, u sklopu Projekta slobodno društvo, za knjigu čije je objavljivanje nedavno najavljivano pripremio dr. Armando M. Lago. On navodi 14 osoba ubijenih u Sierra Maestri nakon jednog gerilskog uspjeha u ratu protiv Batistine diktature na Kubi 1957. i 1958.

Slijedi popis 23 osobe poubijane u prva tri dana 1959. godine u Santa Clari, dok je tamo o svemu, a ponajprije o životu i smrti, odlučivao Che. Zatim popis 164 čovjeka, s imenom, prezimenom i nadnevkom smaknuća, koje su od 3. siječnja do 26. studenoga 1959. ispitivane, mučene i ubijane u zatvoru unutar tvrđave La Cabana. Među njima je desetak pogubljenih nakon što je Che napustio zapovjedništvo u tamošnjem stožeru, ali je i njihova smaknuća on potpisao. Na koncu se dodaje još 15 pogubljenja o kojima je izvijestio New York Times, ali bez imena žrtava...”

“Imao je nadimak Mesar iz La Cabane jer je sam ubijao zarobljene ljude, bio rasist i naredio progon homoseksualaca. Stoga je začuđujuće da današnji zagovornici proširenja prava LGTB populacije nose njegove slike. U svijetu postoje organizacije koja širi njegove zastrašujuće citate prepune mržnje i isključivosti da bi upozorili mlade i svijet tko je uistinu bio Che Guevara.

Junak buntovničke mladeži, prema zapisima svog Dnevnika, sablasno je sličan Adolfu Hitleru, piše britanski blog The Libertarian, a prenosi slovenski Reporter.

Još se može pročitati:

Razbijanje mitova: 10 izjava Che Guevare kojih se ne bi postidio ni Hitler

Objavio: Petar Horvatić, 16. listopada 2016. u 21:14

Che Guevara prvi je puta ubio u siječnju 1957. Ubio je svog suborca za koga je posumnjao da je špijun. Ne bez anatomske hladnokrvnosti i patološke preciznosti, napisao je u svom Dnevniku: “U desnu hemisferu njegovog mozga upucao sam metak 0,32 kalibra koji je izašao kroz lijevu sljepoočnicu ...njegove stvari sada pripadaju meni.”

“Nakon osvajanja vlasti, Che Guevara odmah ustrojava sustav koncentracijskih logora, a on osobno postaje upravitelj najzloglasnijeg od njih: logora La Cabana. Tu stradaju pristalice bivšeg režima, pripadnici pogrešne “klase”, kršćani, čak maloljetna djeca. Che je izdao naredbu svojim podređenima da egzekucijama moraju pristupati s uvjerenjem da su svi optuženi ubojice i izdajnici, te da ih treba nemilosrdno ubiti. Revolucionarnu disciplinu i sadističku neumoljivost kakvu je sam posjedovao, tražio je i od svojih podčinjenih.

Tko je zaista Ernesto Lynch (Che Guevara)?

Ernesto Lynch, poznatiji kao Che Guevara, bio je ključna figura u kubanskoj revoluciji i pokušavao je pokrenuti revoluciju u nekoliko zemalja Južne Amerike. Već desetljećima je idol ljevičarske i studentske mladeži na Zapadu zahvaljujući nekolicini anti-materijalističkih citata iz njegovih djela i jednoj vrlo poznatoj fotografiji. Ta je fotografija, ironično, postala vrlo snažan marketinški i profitabilni alat, kao i njegove slike, majice, šalice i drugi proizvodi.

Poster Che Guevare zabilježen je čak u izbornom stožeru Obame.

Che Guevara je bio sve osim romantični ratnik za slobodu, a još manje nevini revolucionar. U mnogim slučajevima sam je ubijao zarobljene ljude. Nakon uspješnog osvajanja Kube naredio je progon homoseksualaca, smaknuća političkih disidenata, drastično ograničio slobodu tiska, pokušavao zabraniti rock'n'roll glazbu i posve uništio kubansku ekonomiju.

Tko je ovo napisao – Hitler ili Che Guevara?

Kao odgovor na njegovu nezasluženu popularnost među buntovnom mladeži u svijetu, mnoge organizacije počele su objavljivati plakate s citatima ovog gerilskog borca da bi upozorile na njegov zločinački karakter: “Možeš li mi reći tko je ovo rekao: Che Guevara ili Adolf Hitler?”

Svi citati pripadaju Che Guevari i odabrani su zbog svoje brutalnosti:

- 1. Mladi moraju odustati od sumnje u vladine naredbe. Umjesto toga moraju se usredotočiti na studiranje, rad i vojno djelovanje.*
- 2. Mladi ljudi moraju naučiti misliti i raditi kao kolektiv. Zlo je razmišljati kao pojedinac (osoba).*
- 3. Pobjeda socijalizma je vrijedna milijune žrtava.*
- 4. Moramo ukloniti sve časopise. Revolucija je nemoguća uz slobodu tiska.*

5. *Da staviš ljude pred streljački vod ne trebaš dokaze za suđenje. Ti (sudski) procesi su arhaična buržujaska ostavština. Ovo je revolucija. A revolucija mora postati ledeni, ubilački stroj potaknut čistom mržnjom.*

6. *Mržnja je središnji element naše borbe. Tako divlja mržnja da ljudsko biće tjera preko njegovih prirodnih granica i čini od njega hladnokrvni stroj za ubijanje. Takav moraju biti naši vojnici.*

7. *Crnci, taj veličanstveni primjerak afričke rase koji je zadržao svoju rasnu čistoću nedostatkom kupanja, (danas) odbijaju oprati svoj teritorij od druge vrste robova: Portugalaca.*

8. *Crnac je lijen i pospan, svoj novac troši na gluposti i pića; Europljanin potječe iz tradicije rada i štednje, koja je ga je donijela u ovaj dio Amerike i tjera ga dalje.”*

9. *U desnu hemisferu njegovog mozga upucao sam metak 0,32 kalibra koji je izašao kroz lijevu sljepoočnicu. Nekoliko trenutaka je stenjao, a zatim je umro.*

10. *Priznajem, tata, ja sam u tom trenutku otkrio da mi se jako sviđa ubijanje.”*

Kakvu nam poruku šalje drug Obersnel i njegovo društvo? Poruka mladima nije kultura već komunistička ideologija, nova komunistička revolucija koju simbolizira zvijezda petokraka, jugoslavenska zastava (pod kojom je rušen Vukovar i učinjen zločin na Ovčari...), a uzor bi trebao biti i *Mesar iz La Cabane*. Zaboravili su spomenuti mesara Bosne Ratka Mladića sa zvijezdom petokrakom (CHRISTIANE AMANPOUR OTKRIVA: “*Kako sam upoznala mesara Bosne 1993. godine.*”

O GLAGOLJICI U RIJECI NI RIJEČI NI SLOVA!

2020.

Sramotno novinarsko ponašanje (travnja 2020.)

U Hrvatskoj ima mnogo novinarskog smeća koje laže, podmeće, etiketira, cenzurira, terorizira i zagađuje javni medijski prostor. Ovaj osvrt odnosi se na novinarsko smeće u Hrvatskoj, a ne na profesionalne i poštene novinare, kojih također ima u Hrvatskoj.

Rad novinara podliježi kritici javnosti! Budući da nas novinari vrijeđaju, etiketiraju, prozivaju, dezinformiraju/ili (neki!) dezinformišu, red je istima kazati što mi mislimo o njima.

“U svom su radu novinari dužni braniti ljudska prava, dostojanstvo, slobode i vrijednosti, uvažavati pluralizam ideja i nazora, opirati se svim oblicima cenzure, pridonositi jačanju pravne države i kao dio javnosti sudjelovati u demokratskoj kontroli moći i vlasti. “

Kada ovo pročitamo nameće se pitanje koliko se novinara ponaša u skladu s navedenim? Koliko njih brani ljudsko dostojanstvo, koliko njih pošteno izvještava bez podmetanja, cenzure, laži i senzacionalizma? Da bi se odgovorilo na postavljena pitanja, nužna su neovisna istraživanja kojih u Hrvatskoj nema. Bez obzira što istraživanja nema, može se dati ocjena novinarskoga rada, i objektivna i subjektivna. Mislim da je veliki broj novinara u Hrvatskoj neprofesionalan, neetičan i ideološki orijentiran...

Povod za ovaj osvrt "slučaj" je održavanja mise na Sirobuji.

Don Jozo Delaš pozvao je vjernike na misu. To je njegovo pravo kao župnika iako je tim činom pokazao neposluh i nerazumijevanje. Na njegov postupak se može gledati dvojako, zavisno tko s koje pozicije gleda. Vjernici se mogu odazvati ili ne odazvati, nitko ih ne prisiljava. Ako se poštuju epidemiološke mjere, nema nikakva razloga da vjernici ne budu na misi!

Zbog neposluha (poziva na misu) župnik nije zaslužio javni linč, nije zaslužio blaćenje, etiketiranje i provociranje od strane novinarskoga smeća. Mislim da je pogriješio, ali ga ne osuđujem. Ne bi trebali ni drugi.

Novinarka (Novi list) piše:

“Na društvenim mrežama jučer skoro da smo opet od faze zajedništva oko borbe protiv koronavirusa došli do starih svađa, gotovo i do ustaša i partizana. Ukratko, desnica napada novinare koji su, kako je to primjerice napisala Željka Markić, »neovlašteno snimali«, dok se građanski i progresivni dio društva zgraža nad svećenikom koji na Uskrs na vratima svoje crkve doslovno proklinje novinare i na njih zove đavla.”

Novinarka na temelju svojih svjetonazora proglašava gospođu Željku Markić desnicom! To je neprofesionalno, neetično i sramotno. Novinarka nije imala dopuštenje za snimanja mise u

crkvi. To dopuštenje joj župnik nije dao, niti nitko drugi pa nije smjela snimati unutar crkve, jer je to namjeravala javno objaviti (zar ne?).

Zato što je gospođa Markić izjavila da je novinarka neovlašteno snimala, dobila je etiketu. Tko daje pravo novinarki etiketirati? Ako novinarka etiketira, možemo li i mi (građani) vratiti istom mjerom? Možemo! Radi se o novinarskom smeću!

“Dan je završio okupljanjem nekakvih marginalnih crnokošuljaša, koji su se naravno »junački« zamaskirali, a koji su došli s transparentnom na kojem je pisalo »novinari crvi«.

Nitko ne mora biti naivan pa od takve šačice primitivaca očekivati da razumije da je posao novinara javna služba vrlo slična onoj koju imaju i zdravstveni djelatnici, policajci ili ljudi u civilnoj zaštiti, i upravo je zato dobro da je prema novim odredbama kaznenog zakona, kazneno djelo postalo i »prisila prema osobi koja obavlja poslove od javnog interesa ili u javnoj službi».

Drugarica novinarka piše “*marginalni crnokošuljaši*”, “*šačica primitivaca*”! Što to znači? S kojim pravom ona etiketira skupinu građana? Temeljem navedenoga može se zaključiti da novinarka vrši podjele, etiketira, blati i poziva na linč. Taj rječnik koristili su i koriste komunističko-četnički kadrovi pa je jasno iz kojega miljea dolazi novinarka.

Drugarica, pomoćnica v. d. urednika NL-a, zlorabi javni medij za etiketiranje, za linč i iznošenje svojih bolesnih stavova (to je izričaj komunističko-četničkih zločinaca i kadrova). Ovaj pristup je za svaku osudu novinarke i urednika. Da je Hrvatska pravna država, novinarka i urednik odgovarali bi za javni linč, etiketiranje, širenje mržnje. Tko su danas u RH crnokošuljaši? Što ta etiketa znači danas? S kojim pravom novinarka dijeli etikete i vrijeđa?

Novinari moraju odgovorno pisati, a ne stvarati podjele, etiketirati, pozivati na javni linč. Novinari pišu da ne razumijemo! Jako dobro razumijemo što je njihova namjera, razumijemo da su neprofesionalni, da su neznalice, da su neetični i da su protiv hrvatskih domoljuba i katolika. O navedenom (o njihovim namjerama) bi se mogla napisati knjiga, naravno s dokumentiranim primjerima. Nismo zaboravili stvaranje slučajeva u Zadru i Rijeci, nismo zaboravili njihove laži, stavljanje pojedinaca na stup srama bez ikakvih dokaza. A kada se utvrdi istina, nitko se ne ispriča za stigmatizaciju i nepopravljivu štetu koju su novinari napravili ljudima i njihovim obiteljima.

Uspoređivati novinarska smeća s vatrogascima i profesorima vrijeđanje je vatrogasaca i profesora. Nije potrebno objašnjavati zašto.

Umjesto da šire pozitivne stavove, novinarska smeća nas dijele, etiketiraju, cenzuriraju, sude i javno linčuju. Novinarska smeća šire mržnju umjesto razumijevanja i ljubavi na koju se često pozivaju.

Moje/naše je ljudsko pravo biti domoljub, biti vjernik, imati stav, mišljenje i niti jedan novinar nema pravo da me zbog toga etiketira (npr. crnokošuljaš, ustaša, ognjištar, katolotaliban itd.).

Imamo pravo na privatnost i nepovredivost doma pa je svako iznošenje privatnih podataka, bez dopuštenja, kažnjivo kao i snimanje unutar privatnoga posjeda.

Novinarska smeća iskrivljuju činjenice, donose krive zaključke, sude i pozivaju na javni linč prije završetka istrage i prije sudskoga postupka, pravomoćne sudske presude. Treba podsjetiti: Svatko je nevin dok nema pravomoćne pravosudne presude!

Često ponašanje novinara: unose se u lice osobi koja daje izjavu, prekidaju osobu koja daje izjavu, ponavljaju pitanja i nameću svoj odgovor, cenzuriraju, izvlače dijelove izjave, izvrću riječi i pišu što osoba nije kazala. To je neprofesionalno ponašanje i nedostatak kućnoga odgoja!

U vrijeme ove pandemije neki hvale novinare što je opravdano samo za neke novinare. Druge treba poslati na stručno usavršavanje, kolegij etike i poznavanje zakona. Pojedini dužnosnici hvale novinare, pravdaju njihovo sramotno ponašanje s ciljem da ti loši novinari o njima pišu dobro i pozitivno. Ti dužnosnici zaboravljaju da je zakon za sve isti i da novinari ne mogu biti povlašteni, iznad zakona, i da moraju odgovarati za etiketiranje, širenje mržnje i senzacionalističko izvještavanje.

Novinari se pozivaju na javni interes! Zar je zadiranje u privatni život osoba (o čemu često svjedočimo) javni interes. Novinarsko stvaranje slučajeva, etiketiranje, cenzura, zataškavanje činjenica, izricanje presuda mimo suda žalosno je i sramotno te se ne može nazvati (pravdati) javnim interesom.

Možemo pročitati: *“ISTRAŽITELJI ZADOVOLJNI DOKAZIMA Odgovornima prijete 12 godina zatvora.*

Dosad poduzete radnje opravdale su pokretanje izvida i više je nego izvjesno da će smrti četvero korisnika usmjeriti istragu prema ozbiljnim kaznenim djelima od onih već spominjanih u medijima.”

Zar je ovo profesionalno, etično i u javnome interesu? Istraga još nije završila, ministarstva analiziraju izvide, a novinari su već donijeli presudu!

Društvo može i bez novinarskoga smeća, bez njihovih podvala, senzacionalističkih naslova i članaka, bez njihova etiketiranja, laganja, podmetanja i neznanja. U primjeru župnika sa Sirobuje radi se o provociranju, etiketiranju, nepoštivanju epidemioloških mjera od strane novinara (vidi slike), neovlaštenom snimanju i stvaranju slučaja bez potrebe.

“Slučaj na Sirobuji” je samo jedan primjer neprofesionalnoga, neetičkog izvještavanja, slučaj širenja mržnje od novinarskoga smeća.

Kada će strukturne reforme u Hrvatskoj? (travnja 2020.)

Premijer je nedavno gostovao na režimskoj televiziji u emisiji “1 na 1” i hvalio se svojim uspješnim vođenjem države. Bila je to dogovorena emisija samopromocije u kojoj se hvalio svojom državotvornošću, svojim domoljubljem, politikom za narod i demokratičnošću. Poznato je da to nije istina (djelomično je istina) jer usvajanje Istanbulske konvencije i Marakeškoga sporazuma protivno je interesima hrvatskoga naroda. Vlada je svojim manipulacijama onemogućila dva referenduma što pokazuje da se ne radi o demokraciji već manipulaciji. Premijer je veličao svoje rezultate, svoju odgovornost, hrabrost, stvaranje povjerenja i zajedništva. To su tlapnje jer premijer nije imao hrabrosti poduzeti niti jednu strukturnu reformu u društvu. Nije stvorio povjerenje i zajedništvo već je podijelio hrvatski narod svojim odbijanjem referenduma, micanjem HOS-ove ploče, svojim dirigiranim Vijećem za suočavanje s posljedicama vladavine nedemokratskih režima. Vrijeđao je građane koji ga nisu podržavali govoreći da ne znaju čitati, da nisu razumjeli. Građani koje je vrijeđao znaju čitati i znaju što su pročitali. Razlika je ideološka, neokomunisti protiv demokrata-domoljuba te njegova zaslijepljenost briselskom birokracijom.

Treba biti objektivni i priznati drugu premijeru i Vladi da je imala više izazova i da se s njima dobro nosila (gospodarstvo, pandemija COVID-19), međutim ono što je bilo nužno napraviti bile su reforme: pravosuđa, državne i lokalne uprave, zdravstva, školstva i drugo. Pravosuđe je rak-rana hrvatske države; ništa bitno nije napravljeno. Nije napravljena reforma u obrazovnome sustavu. Uvođenje tableta u nastavu nije reforma; tableti su pomagalo u nastavi i ništa više. Postojeći sustav zdravstva neodrživ je, a odgađanje reforma dovodi do daljnjega urušavanja i nepopravljive štete.

Koalicija s pročetničkom i jugoslavenskom (antihrvatskom) strankom zbog ostanka na vlasti čin je izdaje, a ne domoljublja. Politička trgovina (zbog opstanka na vlasti) s neprijateljima hrvatskoga naroda i države plaćena je narodnim novcem. Koalicijski partneri su nagrađeni novcem iz proračuna, rukovodećim položajima, članstvom u odborima državnih tvrtki itd.

Tijekom tri i pol godine nije napravljena niti jedna strukturna reforma u državi. Reforme su nužne jer o njima ovisi opstanak i budućnost. Svako odgađanje pravi nepopravljivu štetu, ali o tome naši političari (vladajući i opozicija) ne govore jer se uhljebi boje gubitka pozicije (novca).

Treba navesti i sljedeće: Vlada druga Andreja odlična je ako se uspoređi s vladom druga Zorana, ali nema nikakva smisla uspoređivati se s najgorom vladom koju je RH imala. Također, ova vlada je dobra kada se pogleda opozicija (Bernardić, Petrov, Beljak, Mrak Taritaš, Miletić....). Navedena opozicija skup je diletanata, egzibicionista, pljuvača i mrzitelja svega hrvatskoga.

Opozicija daje kontradiktorne izjave, traži spas gospodarstva, ali ne želi se odreći svojih plaća i privilegija. Nitko od njih nije predložio paket nužnih reforma na razini države. Lupetanje pojedinaca iz opozicije, podnošenje prijedloga u koje ni sami ne vjeruju, uvjerenje kako su oni Mesije koje će spasiti državu. Lupetaju o spasu Imunološkoga zavoda, ali nitko ne daje detaljan plan kako to izvesti. Malo je vjerojatno da ćemo uspješno prebroditi ovu tešku krizu; nitko ne govori o onome što je nužno napraviti. Neki ponavljaju svoje ideološke prijedloge kojima se ništa ne će riješiti. Jedna novinarka vidi spas u vladi nacionalnoga jedinstva, neokomunističkoj vladi HDZ-a i SDP-a te cementiranju postojećega stanja.

Vrijeme je za reforme:

- promjena izbornoga zakona i ustava
- uvođenje elektroničkoga i dopisnog glasanja
- smanjenje broja zastupnika u Saboru do maksimalno 95
- obveznom izlasku na glasovanje
- smanjenje broja službenih automobila i mobitela
- ukidanje povlastica saborskih zastupnika i državnih dužnosnika
- smanjenje broja općina (propisati minimalan broj stanovnika da bi jedna jedinica bila općina). Primjer: Jadani otok ima jedan grad i 7 općina, a samo 14.500 stanovnika!?
- reforma neučinkovitoga pravosuđa; uvođenje stvarne odgovornosti sudaca za nečinjenje i učinjeno
- reforma neodrživoga zdravstvenog sustava
- prekid financiranja svih antihrvatskih udruga i pojedinaca
- reforma školskih programa
- izmjena zakona o referendumu
- rješavanje pitanja nacionalnih manjina kao i u drugim državama EU-a
- donošenje Zakona o elektroničkim medijima i sprječavanje govora mržnje koju danas imamo; sprječavanje svakoga govora mržnje (na nacionalnoj, ideološkoj, vjerskoj osnovi). Danas je u RH dopušten govor mržnje prema domoljubima te katolicima (primjera je bezbroj). Zakon treba biti jednak za sve, što danas nije slučaj.
- ukidanje nepotrebnih i štetnih ureda pravobraniteljstva jer služe samo za uhljebljenje pojedinaca, a neki služe za blaćenje neistomišljenika i države u cjelini.
- slanje ministara na edukaciju prije stupanja na dužnost (povijest, kulturna baština, hrvatski jezik, kako se služi narodu...) da ne lupetaju gluposti i ne vrijeđaju narod...

Ako Hrvati žele reforme, moraju se za njih izboriti. Ako ne žele, neka ne grintaju! Političari koji se pozivaju na Tuđmana zaboravili su Tuđmanovu rečenicu: ***"Imamo svoju Hrvatsku, naša je i bit će onakva kakvu sami želimo i ne ćemo nikome dopuštati sa strane da nam propisuje kakva ta Hrvatska treba da bude!"***

Ako stvarni domoljubi žele naprednu Hrvatsku, moraju se okupiti svi zajedno (jedna stranka ili više stranaka, a jedinstven nastup). Strančarenje na takozvanoj desnici čin je izdaje! Matoš je kazao "dva Hrvata, tri stranke". Sada je situacija lošija; sada imamo dva Hrvata, a 4 stranke. "Veliki Hrvateki" oduševljeni su drugom Andrejom pa će se javiti braniti ga i veličati (kao što su i prije radili). Neka ga veličaju; to je njihovo demokratsko pravo. Griješe!

Ja (mi) takozvani "marginalac/i" sam/smo se borio/li za pravnu, demokratsku i naprednu Hrvatsku, a ne za neokomunističku državu u kojoj imamo govor mržnje, cenzuru, rodnu ideologiju i briselski diktat. Mi takozvani "marginalci" smo domoljubi, branitelji, katolici, osloboditelji Hrvatske, a oni su dezerteri, briselski izvršitelji, uhljebi i rušitelji Hrvatske. To je

bitna razlika! Za pravnu, demokratsku i naprednu državu treba se boriti svim demokratskim sredstvima jer nitko nam je ne će darovati!

"Dok je srca, bit će i Kroacije!" (Antun Gustav Matoš)

Crtica o MOST-u (lipnja 2020.)

MOST na političkoj sceni Hrvatske

Idemo na izbore i nemamo za koga glasovati jer su na listama stranački poslušnici (domoljubi i/ili izdajice), neznalice i uhljebi. Ljudi su mnogo puta izigrani, prevareni pa traže nove stranku, pojedince kojima će dati glas s nadom da će se nešto promijeniti. Tako se pojavio MOST i dio građana im je dao glas s nadom da će se nešto promijeniti. Kontrolirani komunističko-četnički mediji podržali su mostovce, otvorili su im mnogo prostora pa su obećali mnogo, a uradili malo. Ako te u Hrvatskoj javni mediji podrže, onda je to znak da odgovaraš vladajućoj strukturi ili glavnoj opozicijskoj stranci. Medije u Hrvatskoj vode ljevičari, neokomunisti, pa je podrška medija MOST-u vrlo indikativna. Naime, krajem 2015. godine domoljubna opcija dobro je stajala pred izbore i trebalo je tu domoljubnu opciju razbiti, podijeliti, da ne stvori stabilnu vladu pa je podržan MOST nezavisnih lista. Projekt razbijanja takozvane desnice (HDZ-a) je u potpunosti uspio pa se bez MOST-a nije moglo formirati vlast. Savjetnici u MOST-u su odigrali svoju ulogu pa su mostovci postavljali uvjete. HDZ je pristao na mostove uvjete i formirana je Vlada Tihomira Oreškovića što se pokazalo kao promašaj. U Oreškovićevoj Vladi mostovci su imali tri ministarstva, ali to im nije bilo dovoljno pa su izazvali krizu i pad Vlade. Išlo se na nove izbore pa je MOST pregovarao sa SDP-om i HDZ-om. Budući da je HDZ napravio više ustupaka, formirana je vlast s HDZ-om. MOST je tražio i dobio 4 ministarstva: unutarnjih poslova, pravosuđa, uprave te okoliša i energetike. MOST nije tražio ministarstvo zdravstva niti socijale, a jako su brižni za građanstvo!? Drug Petrov postaje predsjednik Sabora i tada se pokazuje da mostovci nisu ništa naučili tijekom trajanja Oreškovićeve Vlade. Mostovci ne shvaćaju da Vlada mora biti jedinstvena, da je premijer dirigent i da ne može svatko voditi svoju politiku. Pljušte novi zahtjevi, ucjene i opstrukcija vlade skupa sa SDP-om pa se drug Plenković odlučuje na otpust mostovih ministara. Mostovci su u Vladi bili od 19. listopada 2016. do smjene 27. (28.) travnja 2017. Drug Plenković napravio je ono što bi napravio svaki premijer koji drži do sebe. Došlo je do krize koju je drug Plenković riješio koalicijom s antihrvatskim strankama. Rezultat te koalicije bio je niz kompromisa na štetu hrvatskoga naroda i sve to zahvaljujući diletantima iz MOST-a.

Koliko su nas koštali diletanti iz MOST-a?

- Zahvaljujući MOST-u imali smo pad Oreškovićeve Vlade što nas je koštalo oko 37 milijuna kuna (naknade zastupnicima kojima je prestao mandat nakon raspisivanja izvanrednih izbora).
- Novi izbori koštali su oko 122 milijuna kuna.
- Arbitražu INA-MOL pokrenula je Milanovićeva Vlada (siječnja 2014.) jer su mislili da Švicarski savezni sud sudi kao i sudovi u Hrvatskoj. Drug Petrov je bio potpredsjednik u Oreškovićevoj Vladi i zalagao se za arbitražu; drugi potpredsjednik Tomislav Karamarko bio je za odustajanje od arbitraže. Hrvatska je izgubila sudski spor. Švicarski Savezni sud odbio je zahtjev i naložio da Hrvatska plati troškove postupka od 200.000

švicarskih franaka te troškove druge strane (MOL-a) od 250.000 švicarskih franaka, ukupno 450.000 franaka.

Drugi potpredsjednik Vlade Karamarko tražio je odustajanje Hrvatske od arbitražnoga postupka; optužen je za sukob interesa koji nije dokazan, a rezultat je bio pad Oreškovićeve Vlade. Bio je to “veliki uspjeh” druga Petrova. Kada se odlučivalo o odustajanju, drug Petrov je izjavio: “Za mene niti jedna ozbiljna uređena država neće u trenutku dok traje arbitraža izaći javno i reći da loše stoji u arbitraži. To je prvo, to nikada nećete dočekati u nekoj ozbiljnoj državi. Osim toga, svi argumenti koji su bili u arbitražnom sporu, bili su za Republiku Hrvatsku.” Veliki stručnjak za međunarodno pravo psihijatar Božo nanio je štetu Republici Hrvatnoj od 450.000 švicarskih franaka (oko 2,9 milijuna kuna) što je manji dio ukupnih troškova koji se procjenjuju od 20 do 30 milijuna dolara (130 do 190 milijuna kuna). Bravo Božo!

Saborski igrokazi

U Saboru je bilo više igrokaza mostovaca; izdvojena su dva. Drugarice i drugovi iz MOST-a izveli su dva igrokaza (u Saboru) u godinu dana s ciljem rušenja ministra zdravstva. Drugi igrokaz trajao je punih 8 sati! MOST i komunjare lupetale su, izvodili samodopadne predstave (puni divljenja svojoj pameti i izričaju) kojima nisu ništa dokazali. Ministar zdravstva u svome mandate nije proveo reforme, kao ni njegovi prethodnici, niti je mogao provesti ozbiljne reforme s obzirom na gospodarske i kadrovske prilike. Čudno je da mostovci nisu uzeli ministarstvo zdravstva (kada se formirala Vlada) s obzirom da su birali i dobili traženo. Ti igrokazi (potpomognuti antihrvatskim strankama) imali su samo jedan cilj – rušenje Vlade.

Narod je tražio promjene, reforme, pa je MOST dobio mandate, ali se pokazalo da su oni nesposobni, da ne shvaćaju kako se dolazi do cilja. Nisu shvatili da se politika ne vodi na ulici niti pred kamerama. Samoljublje i velika želja za samopromocijom rezultirali su samo štetom. Korist su imali samo uhljebi iz MOST-a jer su osigurali saborsku plaću...

Diletant Božo kaže da vrijednosti nisu važne i da ćemo se oko njih lako dogovoriti!? Strašno!

Populizam mostovaca

Mostovci su nam otkrili Ameriku, koja je usput budi rečeno otkrivena 1492. godine. Oni misle da nitko prije njih nije govorio o gospodarstvu, investicijama, otvaranju arhiva, isključivom gospodarskom pojasu, izbornom zakonu, obrazovanju, kulturi itd. Mnogo prije MOST-a govorilo se o navedenim temama, tražila su se rješenja i pravili pomaci, a mostovci misle da su oni pokretači svega!

Da nema druga Bože Petrova mi ne bismo znali da HDZ i SDP ne žele uvođenje elektroničkoga i dopisnog glasanja. Još jedno veliko otkriće druga Bože, hvala drugu!

Mostovci su imali Ministarstvo uprave i pravosuđa pa su trebali raditi, umjesto priča, fotografiranja i davanja izjava. Da su radili, mi bismo danas imali novi (pravedniji) izborni zakon. Zahvaljujući mostovcima umjesto reforma stvorena je antihrvatska koalicija koja je blokirala reforme.

Lupetati o lijepim željama je jedno, a znati to postići je nešto sasvim drugo. Kritizirati samo da bi se kritiziralo je čin destrukcije, ali to u MOST-u još nisu shvatili.

Drug Petrov lupeta, kao obično: “Most je bio prvi koji je govorio – otpis, a ne odgoda. Bespovratna sredstva, a ne krediti. Moratorij na kredite i ovrhe, a ne kamata. Kriza se nastavlja i po svemu sudeći će se nastaviti. Puno ljudi će ostati bez domova. To nije dobro. Hrvatska mora zaštititi svoje građane. Ona treba biti država i treba biti ono što jest – da u ovim kriznim vremenima štiti svoje građane.”

A tko će snositi trošak otpisa dugova, obveza? Zašto se Petrov nije odrekao saborske plaće u korist ugroženih građana RH, već je bio protiv rezanja zastupničkih plaća? Ne zna drug Petrov da država ne smije napraviti neke poteze. Banke su u rukama stranaca, a Hrvatska ovisi o međunarodnome tržištu kapitala, zar ne?

Rezanje plaća u javnome sektoru

Za rezanje plaća u javnome sektoru Petrov kaže da prije te mjere ima drugih. “Prije nego se uopće dodirne plaća, oni trebaju početi od političara, dužnosnika, namještenika, pa onda počistiti onaj nered u lokalnim samoupravama, njihovim poduzećima, županijama, gradskim ustanovama, gradskim tvrtkama, državnim ustanovama i tvrtkama. Treba počistiti taj nered. Tek tada mi možemo pričati o rezanju plaća”, kazao je i dodao da se nema zašto dirati u plaće učitelja ili zdravstvenih djelatnika.

Smrt Darka Pajčića

Zaboravio drug Petrov i družina kako je stradao branitelj Darko Pajčić, hrvatski dragovoljac Domovinskoga rata i logoraš srpskih koncentracijskih logora. Zaboravili su da je ministar unutarnjih poslova u vrijeme stradanja bio Ranko Ostojić kojega su MOST-ovci nagradili funkcijom predsjednika Sbornoga odbora za unutarnju politiku i nacionalnu sigurnost! Mostov ministar unutarnjih poslova Vlaho Orepić nije ništa poduzeo da se istraži kako je ozlijeđen branitelj Pajčić.

“Kada sam bivšeg ministra Vlahu Orepića pitao gdje je nestala policijska snimka napada na Darka i što je sa slučajem, decidirano je izjavio da se u taj slučaj ne trebam petljati i da to pustim s mirom! To je rekao i tako je na kraju krajeva – bilo. Prošlo je pet godina, Saša Sabadoš nagrađen je mirovinom, a mog šogora, maloljetnoga vukovarskog branitelja – nema. Došlo je vrijeme da se ta stvar rascisti”, rekao je vukovarski gradonačelnik Penava u Bujici.

„Na toj snimci bi se jasno vidjelo da je policajac Saša Sabadoš prišao s leđa Darku Pajčiću i zakucao ga u zid, licem... Nakon toga je Darko izgubio svijest i pao na pločnik. Bez upozorenja, prema čovjeku koji nije u tom trenutku predstavljao opasnost nikome, osim jednoj ploči koja je već ranije bila razbijena. Vrijednost te ploče je 700 kuna. Radi 700 kuna izgubili smo maloljetnoga hrvatskog branitelja, a Sabadoš je otišao u mirovinu. Samo što odličje nije dobio! Taj Sabadoš nikada ni za što nije odgovarao. Da budemo jasni; tu je umrežena cijela vertikala MUP-a na čelu s Rankom Ostojićem! Preko njih je umrežen i sud, koji nije procesuirao ovaj slučaj, a znamo koliko je slučaj vruć... Pet godina je i previše”, kazao je Penava u veljači. Tako su MOST-ovci brinuli o građanima!

Tko je na listama MOST-a

Na jednoj listi MOST-a je i bivši zatvorenik Gologa otoka koji je navodno izjavio: „Tu ima puno mladih, perspektivnih, sposobnih, stručnih i domoljubnih ljudi.“ Poručio je kako upravo Mostovce smatra graditeljima domovine koju je njegova generacija stvarala, a branitelji u Domovinskom ratu branili.”

Mladi jesu, perspektivni – to je upitno, stručni da, ali samo u jednom segmentu. Nažalost, nemaju širinu što se vidi iz njihovih izjava. Bilo bi zanimljivo te mlade, stručne, pitati koliko znaju o Golome otoku, Ovčari, Bleiburgu, komunističkoj pljački Hrvatske, hrvatskome identitetu itd. Iz moga iskustva ti mladi znaju jako malo o navedenome.

Pitam se što mlada doktorica dentalne medicine zna o gospodarstvu, državnoj upravi, komunikologiji, hrvatskoj baštini, hrvatskoj povijesti, Domovinskome ratu, Bleiburgu itd. Pretpostavljam da malo zna pa i ne može imati jasan stav o mnogim pitanjima. Govoriti uopćeno, lupetati fraze znak je ozbiljnoga nedostatka, a to vidimo kod mladih.

Na pitanje novinara na koji će način Most osigurati nova radna mjesta i zapošljavanje, Petrov je odgovorio: „Dvije su stvari bitne. Na prvom mjestu, vjerovali ili ne, iskorjenjivanje svakoga oblika korupcije i klijentelizma. Sve dok to postoji, naša ekonomija ne može ići naprijed. Osim toga, danas se događa jedna zanimljiva stvar na globalnoj razini. Svi pogoni svih europskih zemalja koji su bili u Kini i na nekim drugim mjestima vraćaju se na europski kontinent. Ako ne omogućimo da ti pogoni i ti investitori dođu u Hrvatsku, ponovno ćemo propustiti bitno razdoblje. Naše će plaće ostati ispod prosjeka. Država treba pod hitno razgovarati s tim investitorima, dovesti ih u Hrvatsku“, zaključio je Petrov.

Iz ovoga odgovora vidljivo je da Božo nema pojma. Investitori ne će doći u Hrvatsku jer je Hrvatska nesigurna zemlja, zakoni se mijenjaju kako se mijenja Vlada i ministri. Hrvatska nije pravna država jer u pravnoj državi se ne može dogoditi da se netko upiše na tvoju djedovinu i da nakon toga ti moraš godinama hodati po sudu i dokazivati da je to tvoje!

Drug Grmoja i drug Božo lupetaju (kao i drugi) o korupciji. Korupciju treba dokazati, bez dokaza nema korupcije! Kada ne možeš dokazati rečeno, onda se radi o kleveti! Još treba navesti do nepotizam i favoritizam nije korupcija već je oblik usvojenoga društvenog ponašanja u Hrvatskoj kao i u drugim zemljama (svatko daje prednost svome).

„Upravo je obrazovanje, odnosno ova besramna politička trgovina koja se dogodila između HDZ-a i HNS-a, a kojoj smo svjedočili proteklih godina, primjer onoga svega što može sažeti naše politike i ono protiv čega se mi borimo u ovom sustavu. Mi obrazovanje stavljamo na visoko mjesto svojih interesa, a to znači da ono nikada neće i ne smije biti predmet političke trgovine“, naglasila je Marija Selak Raspudić.

Shvaćam da Raspudići preko MOST-a žele ući u Sabor, ali ne shvaćam što će oni kao opozicija napraviti. Bilo je u sazivima Sabora više pametnih i odgovornih, bilo je sjajnih i pametnih govornika, ali ih saborska većina nije htjela čuti već je slijedila stranačku stegu pa će tako biti i s Raspudićima. Njihovo znanje će malo utjecati na saborske uhljebe.

Drug Petrov se kao predsjednik Sabora uključio u slučaj “Agrokor” pa Petrov kaže Todoriću: “Ne dam ti državnih 1,5 milijardi kuna” (objavljeno 15. travnja 2017.). To pokazuje kako se sveznadar Božo petlja i tamo gdje se nije trebao petljati s obzirom na funkciju.

Treba se složiti s Petrovom kada kaže: "Agrokoru je država dosad bila samoposluga. Zašto Petrov nije istražio i imenovao sve one koji su davali novac Todoriću i dopustili mu raditi svinjarije i ugroziti gospodarstvo države? Što su radile državne službe i agencije koje plaćamo?"

Budući da drug Božo strašno brine za hrvatske građane, očekivao sam da će u Plenkovićevoj vladi uzeti Ministarstvo zdravstva ali nije. Očekivao sam da će nakon trogodišnjih kritika ministra Kujundžića predložiti cjeloviti program reforme zdravstva, ali ništa od cjelovitoga programa! Samo floskule!

U politici nam ne trebaju bukači, lupetala, klevetnici; trebaju nam ozbiljni ljudi koji znaju, hoće i mogu napraviti i provesti u djelo domoljubni program.

U Hrvatskoj ništa novoga ni prvoga prosinca 2021.

Drug Plenković odgovorio je u Saboru na napad mostovca: *"Najnelojalnija, najpokvarenija, najdemagoškija i najpopulističkija nakupina lokalnih aktera koja se igra nacionalne politike. Razotkriveni ste tada, a i sada."* Točno!

Novi igrokaz MOST-a započinje 4. prosinca 2021. Plenki može mirno spavati jer su stručnjaci za Ustav dali negativno mišljenje o mostovu igrokazu.

Što je Srbija poručila Plenkoviću 2020. godine? (kolovoza 2020.)

Plenkovićev igrokaz obilježavanja 25. godišnjice VRO“Oluja“ nahvalili su režimski komentatori i novinari zaboravljajući da smo imali više sličnih mirotvornih poruka tijekom 25 godina i da ih je sve odnio vjetar. Na istoku ništa novoga: laži, prozivanja i prijetnje bez kajanja za etničko čišćenje Hrvata i nesrba te počinjene zločine. Povijest se ponavlja; Srbi se ne žele suočiti s istinom, s činjenicama o agresiji na Republiku Hrvatsku te Bosnu i Hercegovinu! Iz četničke Vučićeve Srbije stigle su nove laži, optužbe pa i prijetnje. Što je službena Srbija poručila Plenkoviću:

U Sremskoj Rači bio je Dan sećanja na sve stradale i prognane Srbe u oružanoj akciji hrvatske vojske "Oluja". Na igrokazu su bili predsjednik Srbije Aleksandar Vučić, premijerka Ana Brnabić, predsjednica Republike Srpske Željka Cvijanović, srpski član predsjedništva BiH Milorad Dodig i patrijarh SPC-a Irinej.

Patrijarh Irinej o *“tragičnom stradanju nevinog srpskog naroda”*:

Patrijarh srpski Irinej rekao je da "danas obeležavamo tužan i tragičan događaj koji je doživeo naš nevini narod pre 25 godina i to ne od nekog dalekog i nepoznatog naroda, već od naroda koji govori istim jezikom i ima gotovo istu veru".

Patrijarh je nakon služenja pomena svim stradalim Srbima u akciji "Oluja" na mostu na Rači rekao da je "jedina krivica srpskog naroda koji je živeo u oblasti Hrvatske to što su to bili etnički Srbi i pravoslavni po veri".

"Tu je da nazovemo krivicom srpski narod platio hiljadama nevinih žrtava", rekao je Irinej.

"Obeležavamo 25 godina od strašnog stradanja, kada je preko ovog mosta prešlo 250.000 proteranog i unesrećenog srpskog naroda uglavnom nejači lišenog svojih domova i života najbližih, kao najtragičniji događaj u našoj istoriji, a naša braća Hrvati ga slave kao najveći trijumf u svojoj istoriji."

Takođe, Irinej navodi da su "Srbi u Hrvatskoj od 1941. do 1995. godine postali beznačajna manjina i da, iako su Srbi toliko postradali od Hrvata, treba da im kao pravoslavni hrišćani ne želimo nikakvo zlo, kao i da im oprostimo, ugledajući se na Isusa".

Patrijarh je naveo da "predstavnici katoličke crkve u Hrvatskoj počevši od Jasenovca pa sve do Oluje kao da nisu videli i čuli krike nevinog poklanog srpskog naroda".

Retorika Patrijarha Irineja nije se promijenila: laži, optužbe, nepriznavanje srpske agresije, nepriznavanje Republike Hrvatske (on kaže oblast Hrvatske) itd.

Vučić i Dodik kao i do sada:

Na mostu je bio Vučićev i Dodikov igrokaz kojega Plenković nije stigao pogledati; bio je prezauzet svojim igrokazima.

Dodik:

"Ove godine su uspjeli da dovedu Srbina na obeležavanje svoje sramotne slobode i misle da je on dovoljan da zločin postane legitiman. On je na to pristao, tom jednom nije lako, ali sam je birao. Mi biramo da ne zaboravimo jer verujemo u Božju pravdu..."

"Hrvatska se pred svetom danas hvali sa mnogim što je srpsko od Tesle, preko Milankovića, Ruđera Boškovića, Matavulja i mnogih drugi koji su zadužili svet."

Dodik je rekao da je "Oluja deo kontinuiteta koji je počeo 1895., 1902. i 1905. godine kada su u Zagrebu organizovani pogromi Srba, kao i pokatoličavanja srpskog naroda od 1908. godine, a taj proces je nastavljen i u Prvom i Drugom svetskom ratu, da bi dobio ime Nezavisna Država Hrvatska i lice kroz svakog fašistu i ustašu".

"Taj proces i taj plan dobio je svoj rezultat kroz genocid u Jasenovcu, Jadovnu, Jastrebarskom, Pagu i drugim našim stratištima. Taj proces nastavljen je u zadarskoj kristalnoj noći 1991. godine, a svoj konačni cilj, nestanak Srba sa tog prostora, dobio je zločinačkom akcijom Oluja."

Podsjetio je da je "prostor Dalmacije i Like, koji su Srbi naselili još u devetom veku, očišćen od Srba, isto kao i prostor Korduna, Banije i Slavonije, koji je srpski narod u većem broju naselio u 16. veku."

Vučić:

"Nemojte da nas terate da slavimo ubijanje Srba i da govorimo da su to veliki koraci napred."

Istaknuo je "da od 2014. Srbija i Republika Srpska zajednički obeležavaju srpska stradanja i da je na to veoma ponosan".

"Srpski narode, ne zaboravi da niko više ne govori o gencidu u NDH nad srpskim narodom." Kaže "da su napravili zid ćutanja u Jasenovcu na isprazne priče političke kome je dozvoljeno da položi cvet i stavi ustaških tablu u prečniku od nekoliko kilometara."

"Nismo vas terali nikada da priznajete genocid počinjen nad srpskim narodom što je nešto toliko očigledno, već smo samo tražili da pokažete pijetet prema srpskim žrtvama. Ne morate ni lažne suze da pokazujete. Samo recite da znamo da je u Jasenovcu stradao ceo jedan narod, jer je nosio pogrešno prezime."

"Hoćete da slavimo da bi dobili aplauze u Evropi, da bi bili dobri njima. Nećemo da slavimo tragediju srpskog naroda i ubijanje srpskih civila, srpske dece... Srbija neće pristati nikada na takvo poniženje", rekao je Vučić.

"Što se tiče onih koji ćute o najtežim zločinima iz Drugog svetskog rata i najtežem etičkom čišćenju posle Drugog svetskog rata kakva je bila Oluja, naše je da im kažemo da mi pomirenje želimo i mir - uvek, pomirenje da, ali poniženje nikada", poručio je Vučić.

On je rekao "da je Oluja bila najveći zločin etničkog čišćenja u kome je proterano više od 250 000 ljudi, ubijeno na hiljadu dece, staraca."

Andrej Plenković se nije oglasio na laži, napade, prozivanje četničke Srbije pa se postavlja pitanje čije interese on zastupa!

Prisutni (prema srpskim medijima):

“Obeležavanju u Rači, kao predstavnici Srba u Hrvatskoj, prisustvovali su "deca iz kolone" koja su pre 25 godina prešla u toj koloni u Srbiju, a onda su se, nakon nekoliko godina, u želji i čežnji za zavičajem, vratili i počeli da obnavljaju svoj život i život svog naroda u Hrvatskoj i sada tamo žive.”

“Medu njima je Anja Šimpraga, poslanica u Saboru, koja je prošle nedjelje održala emotivan govor i izgovorila rečenicu: 'Pred vama stoji devojčica iz kolone', dok su ostali predsednici opština ili zamenci predsednika opština u kojima Srbi imaju relativnu većinu ili je u njima najveći broj Srba koji žive u Hrvatskoj.”

“Srbija i Republika Srpska šestu godinu zaredom zajedno obeležavaju veliku srpsku tragediju, progon 250.000 Srba iz Hrvatske, ponovo na istom mestu kao i prvi put, na mostu preko kojeg je najveći broj izbeglica na traktorima prešao Savu i ušao u Srbiju.”

Aleksandar Vulin, ministar obrane Srbije:

“I kojeg god Srbina da kupe ili dovuku na proslavu zatiranja Srba i postave ga da bude uz Antu Gotovinu i druge ustaše, neće moći promeniti istinu o građanskom ratu koji su izazvali, o klanju i ubijanju srpske djece u izbjegličkim kolonama.”

“Kome je Jasenovac radni logor tome ni Oluja nije etničko čišćenje. Vlast koja diže spomenike teroristima i daje ulice ustašama ne može da obuzda radost što je Hrvatska očišćena od Srba.”

Novi zahtjevi Plenkoviću:

“Udruženja proteranih Krajišnika smatraju da je potpredsednik hrvatske vlade iz redova Samostalne demokratske srpske stranke, Boris Milošević, umesto odlaska na proslavu u Knin, trebalo da postavi pitanje obeštećenja za uništenu imovinu Srba, kao i za stanarska prava Srba u gradovima širom Hrvatske, bespravno oduzeta još 1991.”

Može se pročitati:

“Za glavnog zločinca u Oluji Antu Gotovinu srpske žrtve ne postoje.”

Kurir: “Za glavnog zločinca u Oluji ne postoje srpske žrtve.”

Novinarka RTS Vesna Damjanić objavila je dio iz svoga dnevnika koji je napisala sa 17 godina u izbjegličkoj koloni, bježeći s roditeljima iz Kistanja, tijekom „Oluje“:

“Posle 25 godina, prvi put imam snage da pročitam svoj dnevnik pisan u avgustu 1995. i prepoznajem sedamnaestogodišnju devojku koja ga je pisala - navela je Dajmanić na početku svoje priče...

Ona je 6. kolovoza 1995. znala koliko ih bježi pa je u dnevnik napisala: “Čak 240.000 pripadnika srpskog naroda putuje u nepoznato. Tom broju pripadam i ja sa svojom porodicom, znanim i neznanim prijateljima.” Čudo neviđeno!

Srbi o proslavi u Kninu: “Hrvati digli oba svoja raspala MIG-a, takve igračke ni deci ne dajemo.”

Milorad Pupovac je izjavio: “Boris Milošević danas ništa nije slavio ni legitimizirao.”

Pametnome dosta! Pupovac o “Oluji” misli što i Vučić, Dodik, Irinej, Vulin itd.

Zavičajna i izbjeglička udruženja OSUDILA SU sudjelovanje Borisa Miloševića na proslavi „Oluje” u Kninu.

BEOGRAD - Povodom odluke potpredsjednika Vlade Hrvatske iz redova Srba Borisa Miloševića da učestvuje na proslavi zločinačke akcije „Oluja” u Kninu 52 zavičajna i izbjeglička udruženja koja djeluju u R. Srbiji donose sljedeće zaključke:

1. Najoštrije osuđujemo skandaloznu i nerazumnu odluku Borisa Miloševića da 5. avgusta bude u Kninu gdje se proslavlja protjerivanje 250.000 Srba, ubijanje 2.000 Srba, sistematsko uništavanje, pljačkanje i paljenje srpske imovine i na taj način opravdava najveće etničko čišćenje u Evropi poslije Drugog svjetskog rata;

2. Odlazak Borisa Miloševića u Knin neće poboljšati položaj preostalih Srba u Hrvatskoj, neće doprinijeti rješavanju imovinskih, stečenih i brojnih drugih problema protjeranih Srba, rješavanju pitanja nestalih Srba, kažnjavanju nalogodavaca i izvršilaca brojnih zločina nad srpskim civilima i ratnim zarobljenicima, razvoju kulture mira, razumijevanju i međusobnom poštovanju;

3. Jedinu korist od odlaska Borisa Miloševića u Knin imaće Hrvatska jer će u međunarodnoj zajednici isticati da je politički predstavnik Srba priznao legitimitet zločinačke akcije „Oluja”;

4. Odlazak Borisa Miloševića u Knin značiće zvanično prihvatanje besmislene hrvatske optužbe da su Srbija, JNA i Srbi bili agresori kako je to definisano tzv. Deklaracijom o Domovinskom ratu iz 2000. godine i predstavljaće najdublju uvredu i poniženje za krajiške Srbe i čitav srpski narod;

5. Pozivamo predsjednika Samostalne demokratske srpske stranke (SDSS) Milorada Pupovca da raskine sramni i nemoralni dogovor sa predsjednikom Hrvatske demokratske zajednice i Vlade Hrvatske Andrejem Plenkovićem i naloži Borisu Miloševiću da ne ide u Knin na proslavu protjerivanja vlastitog naroda;

6. Glavnu odgovornost za odlazak Borisa Miloševića u Knin i davanje legitimiteta zločinačkoj akciji „Oluja” će, pored Borisa Miloševića, snositi Milorad Pupovac i rukovodstvo Samostalne demokratske srpske stranke (SDSS).

Iz navedenoga je vidljivo da je Plenkovićevo mirotvorstvo naišlo na “plodno tlo”. Slijede novi zahtjevi aboliranih četnika, slijede nove laži i ucjene. Ni riječi o agresiji na Hrvatsku, ni riječi o etničkom čišćenju Hrvata i nesrba, ni riječi o počinjenim zločinima, kulturocidu, urbicidu, ekocidu kojega su pobunjeni Srbi i Srbija napravili u Hrvatskoj. Novinari i režimski komentatori u Hrvatskoj ne pišu niti govore o osnovi problema.

Plenković je loš učenik jer nije naučio tijekom 4 godine mandata tko je na vlasti u Srbiji. Umjesto odgovora Vučiću, Dodiku, Irineju šutnja i igrokazi izjednačavanja agresora i žrtve. Sramotno izjednačavanje nekoliko srpskih žrtava sa stotinama hrvatskih žrtava, s etničkim čišćenjem Hrvata itd.! Sramotno!

Srbija tijekom proteklih godina, unatoč pruženoj ruci, nije napravila ništa u vezi s nestalima, srpskim koncentracijskim logorima, povratkom dokumentacije vukovarske bolnice, povratom kulturnog blaga, plaćanjem ratne odštete i drugo. Plenkovićeve trgovine s Pupovcem štetna je za Hrvatsku i ne vodi nikamo. Ta trgovina ne rješava otvorena pitanja odnosa Republike Hrvatske i Srbije. Nažalost, Plenkovićeve vlada dala je pozitivnu ocjenu za ulazak Srbije u EU unatoč revitaliziranom četništvu i otvorenim pitanjima između RH i Srbije pa se postavlja pitanje koga Andrej Plenković zastupa!

Hrvatski političari poručuju: okrenimo se budućnosti, zaboravite tko ste, odakle ste, zaboravite svoju povijest, kulturu, vjeru, svoj identitet jer sve je rečeno u jugočetničkoj historiografiji. Govori se o suživotu s onima koji nas proglašavaju genocidnim, zločinačkim narodom, koji kažu da je RH srpska oblast, suživotu s onima koji kažu da su Hrvati *Srbi druge vere*, da je hrvatski jezik ustvari srpski jezik itd. Tako hrvatski političari vide našu budućnost!

Poruka hrvatskim (antihrvatskim) političarima: Izdajnici, sramite se!
Nema suživota bez istine!

Restart koalicija – koalicija za rušenje Hrvatske (srpnja 2020.)

Hvala Bogu da je završilo predizborno lupetanje i klevetanje. Račun za izrečene laži, lupetanja, klevetanja, etiketiranja, samopromociju platit će postizborno Hrvateki. Sve po zakonu kojeg su donijeli neokomunisti! Hrvateki (hrvatski domoljubi, takozvani fašisti i ustaše) plaćaju predizborne cirkuse, etiketiranja, vrijeđanje, lupetanje, samopromociju poluidiota i uhljeba! Pravi mazohisti!

Današnja Hrvatska je neokomunistička zemlja kojom upravljaju komunisti, njihova djeca i unuci. Hrvatska je zemlja u kojoj se slave komunistički i četnički zločini, zemlja u kojoj se nekažnjeno krade i laže, zemlja u kojoj su komunističke ubojice zaštićene, zemlja u kojoj su četničke ubojice i silovatelji amnestirani i zaštićeni, zemlja u kojoj je spaljivanje državne zastave u centru Zagreba umjetničko djelo. Drug Bero i drug Plenković su činom spaljivanja državne zastave; to je za njih umjetnički čin. Bravo Bero, bravo Plenković!

Za vrijeme predizbornoga cirkusa lupetalo se o lijepim, a neostvarivim željama, klevetalo se bez dokaza, etiketiralo se i lagalo. Nikako da nam antife jasno kažu tko su (imenom i prezimenom) fašisti, ustaše, katotalibani... Tko su fašisti u vladi druga Plenkovića, u Ustavnome sudu, Vrhovnome sudu, Prekršajnome sudu, u Ravnateljstvu policije itd. Antife iskazuju svoju patološku mržnju prema Hrvatima i samostalnoj Republici Hrvatskoj etiketiranjem i vrijeđanjem svih koji ne misle kao oni. Hrvatska nije pravna država jer dopušta takvo ponašanje i govor mržnje takozvanih antifašista. S druge strane, kada im se odgovori istom mjerom, onda pljušte optužbe, zahtjevi za progonom onih koji su im odgovorili te informativni razgovori u policiji. Tako to rade u „ustaškoj“ Hrvatskoj!

Najveći klevetnici i lažovi bili su članovi Restart koalicije i njihovi sateliti (Možemo, Radnička fronta, Za grad, Zagreb je naš...) pa ih treba posebno istaći. Klevetnici su u domoljubima vidjeli fašiste, ustaše, katotalibane, a da nisu pokazali niti jedan dokaz za svoju tvrdnju. Radi se o mrziteljima Hrvata i samostalne hrvatske države. Hrvate i hrvatsku državu mrzi oko 23% stanovnika; to su oni koji uvijek izlaze na izbore i glasaju za rušitelje Hrvatske. To su oni koji su se doselili u Hrvatsku nakon 1945. , njihova djeca i unuci. Htjeli mi to priznati ili ne, to je činjenica koje je bio svjestan i predsjednik Franjo Tuđman.

Sljedbenici zločinca Tita bili su protiv samostalne Hrvatske pa su razoružali Hrvatsku 1990. Napustili su Sabor prije glasovanja o samostalnosti, pa su radili na novoj Jugoslaviji pod parolom regiona, bili su protiv hrvatskih generala, protiv se da agresor (Srbija) plati ratnu odštetu, objavili su deklaraciju o zajedničkom jeziku, deklaraciju o povijesnome revizionizmu itd.). Stalno stvaraju slučajeve, prave ekscese i tužakaju Republiku Hrvatsku međunarodnim institucijama i civilnim udrugama.

Program Restart koalicije pisan je pod utjecajem kanabisa čiju legalizaciju najavljuju. Legalizacijom kanabisa i besplatnom podjelom stanovništvu Hrvateki će biti najsretniji stanovnici svijeta. Sve će im izgledati idealno. Ako bude trebalo, dodat će se i malo bijeloga praha da se pojača osjećaj sreće što ih vodi Restart koalicija.

Dok još nismo pod utjecajem kanabisa, treba podsjetiti građanstvo na velike „uspjehe“ komunisti i neokomunisti.

- **Pred prve višestranačke izbore komunisti su donijeli Zakon o prestanku važenja Zakona o ispitivanju porijekla imovine i oduzimanju nezakonito stečene imovine (NN 19/90.)**

Na temelju člana 389 Ustava Socijalističke Republike Hrvatske, Predsjednik Predsjedništva SR Hrvatske **Ivo Latin, v. r. donio je ukaz o proglašenju Zakona o prestanku važenja Zakona o ispitivanju porijekla imovine i oduzimanju nezakonito stečene imovine (zakon je donesen 1984. N.N. 14/84).**

Zna se da je do 1945. godine vrlo mali broj komunista bio materijalno situiran. Većina su bili krpaši bez ičega, ali su se 1945. naglo obogatili nakon što su bivše vlasnike oslobodili života i imovine. Godine 1990. komunistička elita (bivši krpaši) posjedovala je vile, velike stanove, vikendice, brodove, imanja i podeblji bankovni račun. Komunistima nije odgovaralo da netko propituje njihovu imovinu pa su jednostavno ukinuli zakon.

- **Slučaj INA**

Restart koalicija uporno izvrće činjenice o prodaji INE. Uporno negiraju da je INU prodao SDP na čijem je čelu bio Ivica Račan, a glavni “stručnjak” bio je Ljubo Jurčić. Oni su prodali INU za četvrtinu njezine tadašnje vrijednosti (mišljenje stručnjaka) što je veliki “stručnjak” Ljubo Jurčić i sam kasnije priznao.

Hrvatski sabor je **19. ožujka 2002.** Donio Zakon o privatizaciji Ine kojim Vlada može prodati do najviše 25 posto dionica strateškom ulagatelju. U privatizaciju se krenulo zbog potrebe financiranja javnoga duga.

17. srpnja 2003. u Zagrebu je između Vlade i mađarske naftne tvrtke MOL potpisan ugovor o prodaji 25 posto plus jedne Inine dionice, za 505 milijuna USD. U skladu s ugovorom MOL je u Ininoj Upravi dobio dva mjesta (financijskog direktora i direktora korporativnih servisa) i dva mjesta u Nadzornome odboru.

Za gubitak strateške tvrtke INE odgovornost snose politike SDP-a i HDZ-a. Kada neokomunisti i takozvane antifa govore o INI, uvijek prešućuju veliku pljačku INE koja je izvršena osamdesetih godina prošloga stoljeća. Đureković je razotkrio tu pljačku i zbog toga su ga komunisti, na zvjerski način, ubili.

Posao komunista nastavio je izdajnik Ivo Sanader, a zadnji čavao zabila je skojevka Jadranka Kosor svojim pozivom braniteljima da prodaju svoje dionice...

- **Privatizacija Zagrebačke banke prije privatizacije!**

Sulejman Tabaković pisao je o pretvorbi i privatizaciji banaka. Svatko može naći dolje navedeni tekst.

“Zakon o pretvorbi društvenoga vlasništva donesen je 1991. godine, a u njemu se banke izostavljaju iz pretvorbe vlasništva poduzeća. Banke su prema Ustavu SRH osnovane od strane poduzeća. Dakle, poduzeća su bili vlasnici banaka. Odredbom u Zakonu o pretvorbi da će se banke pretvarati po posebnim zakonima izvršena je strašna prijevara i pljačka! Ovom trećom alinejom prvog članka Zakona legalna pretvorba, a kasnije i

privatizacija banaka ne postoje, a sve što se dalje radilo samo je fingiranje zakonskog ponašanja, a u stvari je pljačka građana.

Kako su pretvorene i privatizirane banke u Hrvatskoj, ako nije bilo Zakona o pretvorbi i privatizaciji banaka, a postojeći zakon eksplicite je rekao da će se za privatizaciju banaka donijeti poseban zakon, a nikada nije donesen? Kako je i kojim zakonom napravljena najveća prijevara naroda i čija je Vlada to predložila?

- **“Kako su hrvatske banke prodane strancima**

Jedan je od rijetkih komentatora koji je imao hrabrosti javno upozoriti na kolonijalno stanje u hrvatskom bankarstvu Milan Ivkošić. On je to u Večernjem listu sažeto opisao ovako:

Odmah nakon što su Ivica Račan i Stipe Mesić početkom 2000. godine preuzeli vlast, počela je najveća rasprodaja hrvatskih banaka strancima. U samo godinu dana, strancima je prodano 44.2% ukupnog hrvatskog bankarstva, a do kraja 2003. godine stranci su postali vlasnici 90.8 % hrvatskih banaka.

Pokojni predsjednik Tuđman se u načelu protivio rasprodaji hrvatskih banaka strancima, tako da je koncem 1998. godine samo 6.7 posto hrvatskog bankarstva bilo u stranom vlasništvu. Od ukupno 60 banaka koje su tada poslovale u Hrvatskoj, njih je 50 bilo u hrvatskom vlasništvu, dok su stranci kontrolirali deset manjih banaka s ukupnom aktivom manjom od 7 posto. Kada je Tuđman već obolio, tadašnji predsjednik Vlade Zlatko Mateša i potpredsjednik Vlade i ministar financija Borislav Škegro prvi počinju s rasprodajom. Samo u 1999. godini, oni strancima prodaju 33 % hrvatskog bankarstva, da bi nakon preuzimanja vlasti, započeti posao dovršili novi premijer Ivica Račan i njegov ministar financija Mato Crkvenac.”

Što kažu stručnjaci, citat: ***Nekoliko stranih banaka u Hrvatskoj ne bi bilo velik problem, ali kada je 94% hrvatskog bankarskog sektora u stranim rukama, onda to nije problem nego katastrofa.***

Stanje bankarstva u Hrvatskoj ovako je opisao stručnjak zagrebačkoga Ekonomskog fakulteta Slavko Kulić: ***Privatizirane hrvatske banke u rukama su stranih državnih banki, a financijski sektor razdvojen je od proizvodnog. Banke zato nemaju nikakvu obavezu financirati naše gospodarstvo i naše zapošljavanje, pa to ni ne čine nego omogućavaju neprestanu potrošnju. Kuna zato nije valuta, nego samo sredstvo konverzije.***

“Zakon o pretvorbi banaka ne postoji u zakonodavstvu RH, a banke su prešle u vlasništvo menadžmenta i kreatora iz vlasti koji su de facto i de iure opljačkali vlasnike banaka, dakle poduzeća i njihove dioničare, odnosno građane Hrvatske kojima je priznato pravo državljanstva.”

Pretvorbu i pljačku Hrvatske napravili su komunisti koji su se rasporedili po svim strankama, a najodgovorniji su bili u: SDP-u, HDZ-u, HNS-u itd. Direktori hrvatskih banaka, članovi upravnih vijeća i nadzornih odbora nisu bili ustaše, ni fašisti već komunisti.

Treba podsjetiti drugove iz Restart koalicije na stanje u gospodarstvu u doba Tuđmana i nakon Tuđmana. Evo nekoliko navoda **Zvonka Koprivčica, dipl. oec.:**

“Što je ostvareno do 1999. godine? Prosječni rast BDP od 1992. do 1999. godine bio je 1,5 milijardi dolara godišnje u tim ratnim godinama. Prosječna stopa rasta BDP-a za razdoblje od 1992. do 1999. godine bila je 14 %. Realni BDP za to razdoblje iz godine u godinu raste po stopama između 5 i 6,9 %. BDP u godinama 2000. i 2001. nije prešao iznos BDP-a iz najlošije godine Tuđmanove i HDZ-ove vlasti kada je ostvaren minus od 0,3 % (Bilten HNB-a, prosinac 2002. – dolarski iznosi BDP-a tekuće cijene). BDP za kasnije SDP-ove vlasti 2000. do 2003. raste po stopama od 3 do 5 %, a po tim postocima raste i BDP nakon 2004. godine na dalje dolaskom nove vlasti.”

“Godine 1998. ostvaren je tekući višak (suficit) u iznosu od 7.136,4 milijuna kuna, što je bio najveći iznos državne štednje tijekom četiri protekle godine, od 1995. do 1998. godine. Četiri godine uzastopce, od 1995. do 1998. godine, ostvaren je primarni višak (suficit) državnog proračuna, što znači da su ukupni prihodi veći od rashoda bez kamata, a to pokazuje da se kamate isplaćuju iz prihoda a ne zaduženja (Godišnje izvješće Ministarstva financija za 1998. godinu). Suficit državnog proračuna ponovno se ostvaruje tek 2017. godine, upravljanjem ministra Zdravka Marića s novcem poreznih obveznika, dakle 19 godina kasnije. Udio inozemnog duga u BDP kroz cijelo razdoblje 92. do 99. ne prelazi 50 %.”

“Međunarodne pričuve naslijeđene su 1991. s nula dolara, a 1999. godine su iznosile nešto više od 3 milijardi dolara. Kamate na pozajmice za isplatu plaća 11. svibnja 1990. godine iznosile su 28 % mjesečno ili na godišnjoj stopi preračunato 1834%. Donošenjem programa iz 1993. godine obuzdana je inflacija. Padaju i kamate. Do 3. siječnja 2000. godine od 162.500 razorenih stambenih jedinica obnovljeno je 80.000 stambenih jedinica a pripremljeno je za obnovu 16.000 stambenih jedinica. Broj obnovljenih stambenih jedinica i onih u pripremi za obnovu je u veličini gradova Osijeka i Splita. I sve to u ratnim okolnostima odnosno kada je Hrvatska bila proglašavana ratnim područjem. Državni proračun raste 88 puta. Koliko je u tom razdoblju primljeno izbjeglica i prognanika kojima su osigurani i smještaj i hrana, o tome također postoje relevantni podaci.”

“Nakon 20 godina, kao da je sve zaboravljeno, kao da ne postoje pokazatelji o rezultatima rasta gospodarstva iz tih vremena. SDP izvlači samo pojedine godine kao opravdani razlog da veliča svoju ulogu da je Hrvatsku izvlačio iz krize, u koju ju je navodno dovela HDZ-ova vlast i to navodi u aktualnom Izbornom programu 2020., što je po njemu razlog da mu se povjeruje i ovaj puta (jer opet prijete kriza). Što se događalo do 2000. godine to se izostavlja. Proglašava sebe kao spasiteljem Hrvatske, na temelju nametnute, izmišljene krize, što ne odgovara istini. Što je napravila Tuđmanova i HDZ-ova vlast, i o kakvom se padu radi, to je iz navedenih pokazatelja razvidno. “

“Drugo, ukupno za vrijeme vlasti SDP-a 2012. do 2015. BDP je imao negativan rast (minus 0,4 %). 2012. minus 2,2 %, 2013. minus 0,5 %, 2014. minus 0,1 %. 2015. godine plus 2,4 %. Kako je onda izveo Hrvatsku iz krize? Ukupni minus nije značajan, ali kada se promatra cijelo razdoblje, upravljanje je neuspješno. Eksperimentom kojim SDP napušta svoju socijalnu agendu, dolazi do povećanja BDP-a tek 2015. godine, tri godine nakon dolaska na vlast...”

Tijekom predizborne kampanje napušeni drug Bero lupetao je o korupciji i pljački bez predočenja dokaza. Klevetao je Bero sestrinsku stranku HDZ: *“HDZ će ostati upamćen po tome*

što je ugasio brodogradilište Uljanik i rafineriju Sisak, nekadašnje gigante hrvatske industrije. "Vlada je našim novcem podržala i održala Uljanik, a on lupeta kako ga je sestrińska stranka uništila. Kada se čovjek napuši, može svašta kazati, zar ne?"

Jedno od Berinih obećanja je sređivanje stanja u zdravstvu: "Hrvatskom zdravstvu potreban je restart, krajnji je čas da se zaustavi propast sustava." Plan je jako jednostavan. Bero i Rajko klonirat će doktore (nedostaje ih 2500 do 4000) i medicinske sestre (nedostaje ih od 8000 do 12000) pa će imati tko raditi i poslijepodnevu smjenu. Kloniranim doktorima i sestrama ne moraš platiti rad; daš im trave i svi sretni i zadovoljni.

Odakle novac za Berine programe?

Kaže da će prodati državnu imovinu. Kome će je prodati? Čekaju li kupci (investitori) prodaju u dugim redovima? Koliko je do sada bilo neuspješnih pokušaja prodaja državne imovine; nitko se nije javio? Očito je dečko pod utjecajem kanabisa pa ne vidi realnost.

Kaže Bero da će donijeti novi (selektivni?) zakon o porijeklu imovine; zaboravio je tko ga je i zašto ukinuo.

Anka bilda mišiće jer treba obnoviti Zagreb; ima tu mnogo posla. Budući da nije odgovarala za Gunju, smatra da Gunju treba ponoviti u Zagrebu. Kada se usvoji lex kanabis, sve će biti lakše. Zagrepčanima će se besplatno podijeliti kanabis i svi će biti sretni što imaju nabildanu Anku.

Drug Snaga je kazao i da će uvesti zabranu ovrha nekretnina iz nepoštenih kredita kojih, po njegovim riječima, u švicarskim francima ima čak 125 tisuća. Dodao je i da će otvoriti urede u najvećim gradovima za besplatnu pravnu pomoć građanima koje su "banke opelješile za 20 milijardi kuna". I ovima će besplatno dijeliti kanabis da vide kako je sve sređeno.

Vlasnici banaka u Hrvatskoj su u strašnoj panici. Neki pakuju kofere jer ih drug Snaga plaši. Tresu se strani bankari i mole Boga da ih drug Snaga ne sredi. Drug Snaga misli da zakon treba primijeniti i retrogradno. Restart koalicija predložit će i jednogodišnji moratorij na kredite i leasinge za nelikvidne građane i poduzeća. Ako banke ne pristanu, loše im se piše jer će ih drug Snaga i titoljubac Bero srediti.

Stvarnost je sasvim drugačija. Strane banke zaštićene su i drug Snaga im ne može ništa. Ako pokuša, slijedi financijska blokada na međunarodnom tržištu i sve staje. Toliko o napušenom drugu Snazi.

Trava otvara nove vidike pa su nam napušeni najavili novu gospodarsku krizu. Građani to znaju i osjećaju i bez pušenja trave. Pod utjecajem svemoćnog kanabisa drug kaže da je došlo vrijeme za „novu politiku iskrenosti i poštenja“. Ni traga iskrenosti i poštenju u toj koaliciji. U poštanskom sandučiću našao pismo Restart koalicije, lista 13. i vidim da je prvi na toj listi lažov koji je tvrdio da treba skupiti 440.000 potpisa za referendum. To je njihovo poštenje.

Kaže napušeni drug: "Hrvatska u protekle četiri godine nije napravila nijednu reformu, osim reforme blagdana od koje će građani sasvim sigurno živjeti bolje." Napušeni članovi Restarta zaboravljaju da su oni mijenjali datume blagdana, s ciljem brisanja memorije naroda.

Podjele podijeljenoga hrvatskog društva intenzivirane su 2015. godine za vrijeme predizborne kampanje za parlamentarne izbore. Ponovno su uskrsnule ustaše i fašisti koji su pobijeni 1945. godine pa su se antifše mobilizirale u obrani komunističkih tekovina (zločina i pljačke). SDP je izgubio izbore, ali je intenzivirana borba protiv virtualnih fašista i ustaša. Restart koalicija i pridruženi sateliti imaju za cilj rušenje samostalne hrvatske države, rušenje nacionalnoga

identiteta, ljudskoga dostojanstva te sprječavanje normalnoga razvoja. To je njihova misija. Restart je uništavanje hrvatskoga identiteta započeo dolaskom Milanovića na Pantovčak, uklanjanjem bista uglednih i zaslužnih Hrvata jer Hrvatska je „slučajna država“.

Ako si protiv samostalne Hrvatske i protiv domoljublja, glasuj za Restart koaliciju i lijeve satelite!

Plenkovićev suverenizam izdaja je nacionalnih interesa! (srpnja 2020.)

Nakon objave neslužbenih rezultata parlamentarnih izbora obratio nam se gospodin (drug) Plenković koji je između ostaloga kazao: *“Hrvatska danas treba vladu koja će voditi politiku modernog suverenizma, koji baštini vrijednosti HDZ-a, prvog predsjednika Franje Tuđmana, jer smo proteklih godina postavili HDZ na ono mjesto političkog spektra gdje ga je on oduvijek stavljao i želio. Znamo da smo na ispravnom putu za vrijednosti i napredak Hrvatske...”*

Gospodin (drug) Plenković krivo je zaključio da je na ispravnome putu, da je sljedbenik prvoga predsjednika Republike Hrvatske dr. Franje Tuđmana i da njegov put vodi napretku Hrvatske. Možda griješim, ali njegov protekli mandat premijera pokazao je da je navedena tvrdnja točna.

Zašto drug? Zato jer je uvrijedio najmanje pola milijuna ljudi kada je rekao da ne znamo što smo pročitali (Istanbulska konvencija); jer se često ponaša kao drug iz prošlih komunističkih vremena.

Protekli mandat premijera pokazao je kako izgleda njegov moderni suverenizam: bezpogovorno slušanje Bruxellesa, usvajanje Istanbulske konvencije i Marakeškoga sporazuma kojim se negira suverenizam članice EU. Dr. Tuđman sigurno ne bi usvojio Istanbulsku konvenciju niti potpisati Marakeški sporazum (to nije bila obveza već preporuka EU birokracije) i na taj način rušio državni suverenitet!

Na izbore je izišlo manje od 50% stanovnika RH (46,85%) pa je upitna “velika” HDZ-ova pobjeda, ali to HDZ-ovce ne brine jer nije njima važna Hrvatska, njima su važni njihovi položaji u vlasti, novac i uhljebljenje. Dobar primjer je jedan akademik koji se odrekao svoga svjetonazora samo zbog visokopozicioniranoga položaja u vlasti.

Plenković se u predizbornoj kampanji hvalio svojim postignućima, hvalio se kako je riješio teške situacije koje je imao tijekom mandata. Točno je da je protekli mandate bio stresan, težak i pun izazova. Točno je da je premijer dobro vodio državu kada se gleda gospodarstvo (ali moglo je i bolje), da je dobro komunicirao s EU (što ne znači da je uvijek branio interese Hrvatske). Mi smo mala zemlja s niskim BDP-om i velikim komunističkim naslijeđem pa je teško voditi suverenističku politiku, ali se moglo napraviti mnogo više. Stalno se ističe da smo mi ravnopravna članica EU, ali u praksi to nije tako. Za to je krivo političko vodstvo Hrvatske koje se dodvorava EU administraciji. Uspoređivati se s Tuđmanom je promašeno jer dr. Tuđman je vodio Hrvatsku u Domovinskome ratu kada nitko nije htio Hrvatsku kao samostalnu državu, kada nam nitko nije htio dati kredit, kada smo bili pod silnim pritiskom međunarodne zajednice (Europske unije, SAD-a, Rusije...) i izvan svih važnih međunarodnih institucija. Dr. Tuđman je također pravio kompromise (to je u politici neizbježno) jer je to bio jedini način da dođe do priznanja Hrvatske i do oslobađanja okupiranih područja Hrvatske. Međunarodna zajednica je u srpnju 1995. pokušala spriječiti oslobodilačke akcije Hrvatske vojske i Policije, omogućila je Srbima nesmetane napade na zaštićenu zonu UN-a (Bihać). Nakon pada Bihaća bili su spremni agresora proglasiti pobjednikom i sva pitanja rješavati za zelenim stolom. U tim okolnostima je državu vodio dr. Franjo Tuđman!

Plenković je postao premijer u sasvim drugim prilikama: Hrvatska je članica NATO-a, “ravnopravna” članica EU, članica niza međunarodnih institucija pa je nepošteno uspoređivati se s predsjednikom Tuđmanom. Da je umjesto Tuđmana Hrvatsku vodio Plenković tijekom Domovinskoga rata, nikada Hrvatska ne bi bila samostalna!

Plenković se u kampanji opravdano hvalio nekim svojim uspjesima, ali se zaboravio pohvaliti svojim nečinjenjem. Budući da premijer govori o napretku Hrvatske, treba ga podsjetiti da napretka Hrvatske bez reforma nema i ne može biti. Što premijer nije napravio, a mogao je i trebao (morao):

- promijeniti nakaradni izborni zakon i poštovati volju naroda
- izvršiti stvarnu reformu katastrofalnoga pravosuđa
- izvršiti reformu glomazne i neučinkovite državne i lokalne uprave
- izvršiti reformu neodrživoga zdravstvenog sustava koji se nezaustavljivo urušava
- riješiti pitanje znakovlja svih totalitarnih sustava i spriječiti podjele u društvu, a ne baviti se jednim legalnim HOS-ovim pozdravom
- donijeti novi zakon o medijima i spriječiti govor mržnje i cenzuru
- osloboditi gospodarstvo nepotrebnih nameta
- smanjiti korupciju i nepotizam
- promijeniti način financiranja političkih stranaka (za bolesnu djecu nema novca, a za političke stranke i njihove igrokaze ima).

Hrvatska je izgubila 4 godine i ostala na začelju EU pa se protekli mandat ne može ocijeniti dobrim. Realno govoreći, opozicija bi bila još gora, ali to nije i ne može biti opravdanje za nečinjenje.

Moglo se i trebalo napraviti navedeno, ali prioriteta premijera bili su neograničena vlast i slušanje EU administracije. Najbolji pokazatelj za navedeno je formiranje (konstituisanje) nove Vlade. Vlada s manjincima (žetončićima, uhljebima i mrziteljima Hrvata i hrvatske države), takozvanim reformistima i takozvanim narodnjacima ne obećava napredak Hrvatske (vidjet ćemo, vrijeme će pokazati). Formirati Vladu s onima koji nisu željeli samostalnu Hrvatsku, s onima koji su sljednici zabranjene zločinačke četničke stranke, s onima koji blate Hrvate i Hrvatsku od 1990. do danas čin je izdaje. Ne radi se tu o pravima manjine! Tuđman je donio Zakon o manjinama kojim se jamči zaštita i pravo manjina. Plenković je veliki pobornik EU pa ga treba pitati u kojoj EU članici manjinci imaju ovakav status kao u Hrvatskoj i u kojoj članici oni formiraju Vladu i teroriziraju većinu. Premijerova trgovina sa zastupnicima manjina protivna je interesima hrvatskoga naroda i hrvatske države.

Kada se pogleda tko su predstavnici nacionalnih manjina, može se slobodno kazati da su to neprijatelji hrvatskoga naroda (ako ne vjeruješ pogledaj što su sve kazali o hrvatskome narodu tijekom proteklih godina). Radi se o uhljebima i plaćenicima kojima je glavni grad RH Beograd i Rim! Plenkovićeva politika “modernoga suverenizma” politika je nove izdaje! Vrijeme će pokazati je li ovo mišljenje točno ili nije; volio bih da budem u krivu. Imam pravo na svoje mišljenje bez obzira jesam li u pravu ili u krivu, bez obzira sviđa li se to nekome ili ne!

Zahvaljujući nakaradnome izbornom zakonu, u Sabor ulaze pljuvači, performer, bukači, neprijatelji hrvatske samostalnosti i neovisnosti. U novi saziv Sabora dolaze novi pljuvači svega hrvatskoga, dolaze novi performer sa svojim antihrvatskim igrokazima (ne vjeruješ; pročitaj njihove izjave-najave). Jedna od budućih zastupnica, koja je opsjednuta mržnjom, kaže: “*Obećavamo dar-mar u Saboru.*” Da je promijenjen izborni zakon, broj pljuvača u Saboru bio bi znatno manji.

Premijer na prvo mjesto postavlja sigurnost građana i države! Budući da je pravosuđe katastrofalno, da postupci traju godinama (te godine treba preživjeti), da postoji neujednačena sudska praksa i da su sudci zaštićeniji od ličkih medvjeda, pitanje je jesu li građani sigurni. Sudci mogu donositi i očito krive odluke pa se postavlja pitanje kakva je to sigurnost građana. Praksa pokazuje da nema sigurnosti (imam i osobna iskustva). Mogao bi premijer pogledati emisiju “*Provjereno*” pa vidjeti kako izgleda pravna sigurnost u praksi.

Suverena država vodi računa o svojoj himni, svojoj zastavi, svom identitetu, svojoj povijesti i kulturi. To u Hrvatskoj nije slučaj. U Plenkovićevoj Hrvatskoj normalno je izrugivanje hrvatskoj himni (Rijeka – prijestolnica kulture), normalno je zapaliti usred Zagreba hrvatsku zastavu (to je navodno umjetnički čin). Ako netko zapali zastavu EU, slijedi privođenje, prijava i kazna). Normalno je širiti jugoslavensku historiografiju, normalno je širiti laži o Hrvatima kao genocidnome narodu (ministarka Ninočka kaže da je Jasenovac zaključena priča).

Što HDZ “dobro” radi? Financira četničke derneke (Srb, Jadovno, Jasenovac i drugdje), financira četničke “Novosti” koje šire međunacionalnu mržnju i vrijeđaju hrvatske domoljube, financira antihrvatske knjige, filmove i skupove. To dr. Franjo Tuđman ne bi radio jer je to izdaja nacionalnih interesa.

Pokazatelj modernoga Plenovićeve suverenizma prihvaćanje je Istanbulske konvencije, potpisivanje Marakeškoga sporazuma, negiranje volje naroda (gruba krađa referenduma), izmiještanje spomen-ploče hrvatskih branitelja, neprovođenje strukturnih reformi itd. Domoljubni Hrvati postali su građani drugoga reda u vlastitoj državi koju su stvarali; to se zove “moderni suverenizam”.

Pitanje je zašto premijer, veliki Europljanin, ne želi provesti Rezolucije EU Parlamenta i Vijeća Europe o osudi komunizma koji je proglašen istim zlom kao i fašizam.

Dotadni dokaz “modernoga suverenizma” je financiranje nepotrebnih antihrvatskih (pročetničkih) udruga civilnoga društva koje blate Hrvatsku.

Izborni zakon protivan je Ustavu RH

Zakon o izborima zastupnika u Hrvatski sabor nije definirao pojam zastupljenosti te utvrdio znači li zastupljenost da zastupnik nacionalnih manjina ima opći politički mandat i ako da, kad i pod kojim uvjetima zastupnik nacionalne manjine ostvaruje opći politički mandat, a kad ta zastupljenost znači savjetodavni karakter bez prava općeg političkog mandata. (Pero Kovačević)

Zastupnici nacionalnih manjina nemaju niti ostvaruju opći politički mandat da mogu odlučivati o pitanju sastavljanja Vlade, glasovanja o Vladi i nekim drugim pitanjima koja traže da

zastupnik ima opći politički mandat (Ustav RH, članak 72.). Ustavni sud je 2011. donio odluku kojom je protuustavnim proglasio 11. i 12. izbornu jedinicu (11. izbornu jedinicu čine hrvatski državljani koji žive izvan Hrvatske, a 12. izbornu jedinicu čine hrvatski državljani koji pripadaju manjinskim etničkim skupinama).

„... ustavnopravno nije dopušteno unaprijed zakonom jamčiti i određivati broj zastupničkih mjesta za bilo koju manjinu po bilo kojoj osnovi (nacionalnoj, etničkoj, jezičnoj, spolnoj, dobnoj, obrazovnoj, strukovnoj, imovinskoj i dr.); (pa ni po mjestu boravka ili prebivališta; op.a.); te da priznavanje unaprijed zajamčenih i osiguranih zastupničkih mjesta za pripadnike neke manjine u okviru općeg izbornog sustava po naravi stvari uzrokuje narušavanje jednakog biračkog prava unutar tog sustava.”

Dakle, u Hrvatskoj svi građani nisu ravnopravni; imamo građane prvoga reda (pripadnici manjina) i građane drugoga reda (Hrvate)!

Osam zastupnika nacionalnih manjina dobilo je ukupno 28.812 važećih glasova: *“Za pripadnike srpske nacionalne manjine ukupno je glasovalo samo 13 565 glasača; svaki birač je imao pravo glasovati za tri predstavnika . Milorad Pupovac dobio je 10.733, Dragana Jeckov dobila je 8376 glasova, a Boris Milošević 7715 glasova. Njih troje izabrano je za zastupnike, a za njih je ukupno glasovalo 10 733 birača.”*

Robert Jankovics dobio je 2807 glasova, a bio je jedini kandidat i izabran je za zastupnika mađarske nacionalne manjine.

Furio Radin dobio je 890 glasova, a bio je jedini kandidat i izabran je za zastupnika talijanske nacionalne manjine.

Kakva je Plenkovićeva Hrvatske?

“Moderni suverenizam” premijera Plenkovića podrazumijeva širenje laži o hrvatskome narodu, laži o kardinalu Alojziju Stepincu za što je primjer film Dane Budisavljević *“Dnevnik Diane Budisavljević”*. Taj film dobio je suglasnost Ministarstva znanosti i obrazovanja za uključivanje u nastavni kurikulum za učenike osnovnih i srednjih škola. Zar to nije sramota? Vidjeti što povjesničar dr. sc. Nikica Barić kaže o ulozi Diane Budisavljević;

Pilar: časopis za društvene i humanističke studije, godište XI. (2016.), broj 21(1), str. 53-111/rujan 2017. Zašto nije uvršten i Sedlarov film “Četverored”?

Plenkovićeva Hrvatska je neokomunistička država s katastrofalnim pravosuđem, s urušenim zdravstvenim sustavom, s uništenom poljoprivredom, država u kojoj državna televizija provodi cenzuru, država u kojoj se obilježavaju zločini nad Hrvatima i to novcem hrvatskih domoljuba!

Hrvatska država financira iz proračuna antihrvatske udruge civilnoga društva (npr. GONG se financira 96% iz proračuna RH). GONG je osnivač Faktografa koji vrši cenzuru, smanjuje vidljivost portala i stranica, briše grupe i pojedince na Facebooku. To je demokracija na Plenkovićev način, sigurnost građana i države.

Zašto premijer radi to što radi?

Premijer računa da će jednoga dana (ako EU opstane) dobiti važnu funkciju u EU administraciji pa će uraditi sve što se od njega traži. Njega ne interesira Hrvatska već briselska fotelja.

Također, premijera Plenkovića zanima neograničena vlast pa se zbog toga okružio istomišljenicima, a riješio se svih konstruktivnih neistomišljenika u HDZ-u. Manjinci mu jamče neograničenu vlast jer ispunjava njihove zahtjeve.

Slučaj Josipe Rimac pokazuje kako funkcionira sustav (listopada 2020.)

Kao građanina koji nije ni u jednoj stranci, koji nije u politici niti na bilo kakvoj funkciji, zainteresiralo me što se govori i piše o slučaju Josipe Rimac. Ne poznajem gospođu Josipu Rimac, ne znam je li kriva ili nedužna, ali njezin slučaj (kao i mnogi drugi) pokazuje da Hrvatska nije pravna država. Siguran sam da niti nakon sudskoga postupka, koji će uslijediti, ne ću znati je li kriva ili nedužna jer hrvatsko pravosuđe je, blago rečeno, čudno.

Odvjetnik Josipe Rimac izjavio je: ‘Ovo je politički proces.’

“USKOK sada proširuje istragu na osnovi istih dokaza koje je već imao prije tri mjeseca. Zbog toga mogu reći da je ovo čisti politički proces kojim se Josipi Rimac krše osnovna ljudska prava. Unatoč tome što je u teškoj depresiji zbog boravka u istražnom zatvoru, traži se ispitivanje još tridesetak svjedoka, koji nemaju više ništa novo za reći.”

Nakon što sam pročitao više tekstova koji su objavljeni o istrazi protiv gospođe Josipe Rimac, stekao sam dojam da je odvjetnik u pravu. Evo poveznica objavljenih tekstova, tako da ih svatko može potražiti i pročitati:

> Koliko se u Hrvatskoj godišnje ukrade kroz korupciju?

> Bulj o vjetroelektranama: ‘Plenković ima zapovjednu odgovornost, ne može pilatovski prati ruke.’

> Troškovi korupcije u Hrvatskoj dva i pol puta veći od sveukupnoga godišnjeg izdvajanja za zdravstvenu skrb – brine li to Plenkovića?

> Mostovi zastupnici: Zbog događaja u Fondu za zaštitu okoliša ostavku uz Ponoša treba dati i ministar Čorić!

> Nakon objava o zapošljavanju HNS-ovaca, ministarstvo tvrdi da nema nepravilnosti u Fondu za zaštitu okoliša i energetske učinkovitost

> Prof. dr. sc. Slaven Dobrović: ‘Manipulacije direktora Fonda za zaštitu okoliša i energetske učinkovitost’

> Plenkovićeva imenovanja: U više od 50 državnih tvrtki trećina imenovanih članovi su vladajućih stranaka

> Bivši ministar energetike Dobrović o aferi vjetroelektrane: ‘Zašto je ministar Čorić poništio rješenje kojim se opravdano traži dodatna studija?’

> Kako je nastao projekt vjetropark Krš-Pađene oko kojega se spominju Milanović i ministri HDZ-a i SDP-a

> Drago Krpina: ‘Zapanjujuća opreka u slučajevima Rimac i Kalmeta’

> Mostar: Uhićeni poduzetnici iz afere s vjetroelektranama koje USKOK sumnjiči da su davali mito Josipi Rimac

Uhićenje 29. svibnja, proširenje istrage 26. lipnja i produljenje istražnoga zatvora za 60 dana te ponovno produljenje istražnoga zatvora za 60 dana, krajem kolovoza. Istragu zbog zlouporaba položaja i ovlasti, trgovanja utjecajem i primanja te davanja mita. Proširenje istrage zbog opasnosti od utjecaja na svjedoke. Pitanje je kako Josipa Rimac može utjecati na svjedoke kada su ispitani glavni osumnjičeni. Drugo pitanje je mogu li se ti svjedoci, koji se slobodno kreću, dogovarati i tako utjecati na istragu.

Novinar Gordan Malić istražio je kako je nastao projekt vjetroparka: *“Kako je nastao projekt vjetropark Krš-Pađene oko kojeg se spominju Milanović i ministri HDZ-a i SDP-a?”* Mnogo je političara i dužnosnika uključeno u taj projekt. Postoji čitav niz nejasnoća koje nemaju nikakve veze s Josipom Rimac. Imaju veze s bratom Zorana Milanovića, imaju veze s ministrima

(Vrdoljak, Ćorić, Dobrović itd.). Nigdje nisam pročitao da je Josipa Rimac donijela rješenje i isto potpisala. Svaki dokument ima svoga autora i potpis odgovorne osobe pa te osobe treba pitati zašto su donijele baš takvo rješenje.

Slaven Dobrović, bivši Mostov ministar zaštite okoliša i energetike, tražio je izradu studije utjecaja na ekološku mrežu za projekt vjetroelektrana. Dobrović je kazao:

“Moj nasljednik, ministar Ćorić, već dva-tri mjeseca nakon imenovanja poništio je rješenje kojim se opravdano traži dodatna studija o utjecaju na ekološku mrežu. Znam dobro da je struka u ministarstvu bila konsternirana takvom odlukom, no na njemu je da obrazloži svoje razloge. U cijelom kontekstu, valjana istraga će moći utvrditi postojanje njegove odgovornosti u ovom slučaju. Jedno je sigurno, on je prekrupna riba da bi sada bio obuhvaćen iznenadnim privođenjem.”

Jako su zanimljivi i ovi navodi:

“Zoran Milanović se pak spominjao glede mogućeg pogodovanja projektu vjetroelektrana jer je u zadnjem danu mandata njegove Vlade, na staru godinu 2013., dan prije isteka roka primjene starog-postojećeg tarifnog sustava ishodio povlaštenu cijenu od HERA-e, čime je kako je pisao Malić, osigurano dodatnih milijardu kuna poticaja C.E.M.P.-u.”

HEP ulaže milijune, a potom izlazi iz projekta bez traženja naknade.

Međutim, HEP OIE dobrovoljno izlazi iz projekta 2013. iako je do tada uložio milijune kuna, pri tom ne tražeći nikakvu naknadu, pisao je HRT, te čak nastavlja s gradnjom na lokaciji Krš-Padene potrebnom za vjetropark. Pri tome treba dodati kako je HRT 2016. godine upozoravao da će građani samo za poticaje za energiju iz vjetroelektrane u sljedećih 15 godine platiti nekoliko milijardi eura, a HEP od toga neće imati ništa.

Dakle, Josipa Rimac nije vodila Hrvatske šume, HEP, HERU, nije donosila rješenja i nije određivala cijenu struje iz obnovljivih izvora. Ako je napravljena šteta, zašto potpisnici rješenja i voditelji državnih tvrtki nisu pod opsežnom istragom kao Josipa Rimac?

Nije problem Josipa Rimac već sustav.

Prema onome što se piše, jasno je da problem nije Josipa Rimac već sustav. Slučaj pokazuje kako funkcionira sustav bez obzira tko je na vlasti (HDZ, SDP, IDS, HNS, SDSS). Koliko sam zapazio, jedino je gospodin Drago Krpina, još 1. lipnja 2020., kazao kako Andrej Plenković ne poštuje pravne akte stranke na čijemu je čelu i kako krši zakone Republike Hrvatske (svatko je nevin dok mu se ne dokaže krivica).

Drago Krpina je 1. lipnja 2020. pojasnio kako je Josipa Rimac mimo statuta izbačena iz stranke i osuđena bez prava na obranu suprotno stranačkom Statutu i Pravilniku HDZ-a:

“Prema Pravilniku o radu stranačkih sudova, svaki član, protiv kojega je pokrenut stegovni postupak, ima pravo iznijeti obranu, čak i uzeti branitelja koji će ga zastupati, a nakon prvostupanjske odluke ima se pravo žaliti drugostupanjskom stranačkom sudbenom tijelu.”

U razgovoru je Drago Krpina kazao i ovo:

“Stavljajući u korelaciju slučaj Kalmeta i slučaj Rimac, nije teško zaključiti kako aktualno HDZ-ovo vodstvo grubo krši temeljna ustavna načela, nastojeći, istovremeno, hrvatske građane učiniti budalama.”

Od strane stranačkoga vodstva Josipa Rimac je unaprijed proglašena krivom i izbačena iz stranke bez prava na obranu. Rimčevoj nije uručena odluka o pokretanju stegovnoga postupka, niti joj je dana prilika da iznese obranu, niti da uzme branitelja, niti da se žali nadležnom drugostupanjskom tijelu pa je odvjetnik Josipe Rimac u pravu kada kaže da se radi o političkome procesu.

Slučaj Josipe Rimac služi Andreju Plenkoviću da pokaže svoju odlučnost u borbi protiv korupcije; analitičari kažu da je to smokvin list. To što je Andrej Plenković poništio Ustav, Statut i Pravilnik stranke pa gospođu Josipu Rimac unaprijed proglasio krivom pokazatelj je da Plenković ne poštuje ni stranačke akte ni zakone Republike Hrvatske. Mediji sugeriraju kako je državna tajnica imala veliku moć i utjecala na niz ljudi (poruke, pozivi mobitelom i slično). Gledajući iz perspektive običnoga građanina, nameće se pitanje kakva smo mi država kada jedna državna tajnica ima takvu moć!

Josipa Rimac ponašala se uobičajeno. Tijekom godina vidjela (naučila) je kako se ponašaju drugi koji su je podupirali i iskorištavali pa je nešto više koristila poznanstva i prijateljstva. Gospođa Rimac mogla je poslati poruku, ali nitko nije morao postupiti po njezinoj poruci. Je li nekoga prisilila da udovolji njezinome traženju i ako jest na koji način? Dakle, ako je netko (imenom i prezimenom) postupio protupravno, neprofesionalno i nemoralno, onda taj mora odgovarati za svoje propuste. Slučaj Josipe Rimac pokazuje da nismo svi jednaki pred zakonom! Kada bi se istražilo lokalne i državne dužnosnike, na stotine njih bi trebali dati ostavku ili bi ih trebalo smijeniti.

Premijer Andrej Plenković je imao vremena (bio je premijer 4 godine) suzbiti bar dio koruptivnoga ponašanja, ali to nije napravio pa je odgovoran. Zbog nečinjenja smo na dnu Europske unije. Umjesto protukorupcijske borbe i borbe za pravnu državu premijer se bavio političkom trgovinom kojom je osigurao opstanak na vlasti.

Dokazivati borbu protiv korupcije samo preko slučaja Josipe Rimac nekorektno je, neučinkovito i protupravno pa je odvjetnik u pravu kada kaže da se radi o političkome procesu.

Dokument novih podjela i uvreda komunističkih žrtava (listopada 2020.)

O Preporukama Vijeća za suočavanje s posljedicama vladavine nedemokratskih režima

Vijeće (bez časnih iznimki) za suočavanje s prošlošću donijelo je očekivanu odluku. Kada je objavljen sastav famoznoga Plenkovićeve vijeća, bilo je jasno da ono ne će napraviti ništa dobro i to se obistinilo. Neki govore o dijalogu! Da je bilo dijaloga, stavovi (preporuke) bi bili usuglašeni, a nisu pa se nije radilo o dijalogu već nizu monologa bez uvažavanja činjenica, dokaza, o komunističkim zločinima od 1941. do 1990. godine. Izdvojena mišljenja i izjave pokazuju da se radilo o monolozima i pokušaju gruboga preglasavanja od komunjara, koji slave zločinca Tita, a koji su bili članovi vijeća (što je nedopustivo). Da je ovo točno, vidljivo je i iz navoda iz Dokumenta:

Citiram: "Zaključno, svi članovi suglasni su u tome da Dokument ne izražava u cijelosti stajališta nijednog pojedinog člana Vijeća, ali je rezultat doprinosa svakog člana Vijeća.

Upravo je u tome i najveća vrijednost ovog dokumenta dijaloga."

Budući da se ne radi o usuglašenoj dokumentu, nije trebalo pisati preporuke! Moglo se napisati što koji član predlaže tako da bude jasno tko je za amnestiju komunističkih zločina u Hrvatskoj, a tko nije.

Za ovaj nedorađeni, nejasni dokument velikim stručnjacima na čelu s izgubljenim (u vremenu i prostoru) akademikom trebalo je godinu dana! Pitam se jesu li oni uistinu stručni kada su nakon godinu dana priložili 30 stranica poznatih navoda bez jasnoga stava. Naveli su, načelno, zločine komunističke ideologije pa su ih u zaključku amnestirali, opravdali! Radi se o novoj uvredi žrtvama komunističke vladavine! To je sramotno!

Budući da je pitanje rada ovoga Vijeća bilo povezano i s konkretnim slučajem ploče HOS-a, predsjednik Vlade kazao je da je Vijeće jasno u svojim preporukama reklo, što je vrlo čvrst i nedvosmislen i njegov osobni stav, da je pozdrav na toj ploči, koji je registriran kao dio statutarnih odredbi određenih udruga, suprotan Ustavu Republike Hrvatske. Dodao je da je Vijeće isto tako uvažilo činjenicu da se pravno gledajući striktno propisanim situacijama može koristiti kao iznimka uz posebno prethodno dopuštenje.

Kako je premijer tražio, tako je Vijeće (čast izuzetcima) postupilo!

Premijer kaže da ima dokument koji će pomno razmotriti kako će progoniti one koji nose majice s oznakom HOS-a, one koji pjevaju budnicu „Čavoglave“ jer prema preporukama samo je to protuzakonito i protuustavno. **Znak HOS-a iz 1991. godine nije protuustavan ni protuzakonit!** Prema Dokumentu daje se mogućnost policiji, tužilaštvu i pravosuđu da sudi po svome opredjeljenju. Ako se policajcu, tužitelju ili sudcu učini, po slobodnoj procjeni, da se radi o govoru mržnje ili fašizmu, onda mogu hapsiti, zatvarati, tužiti i osuditi!

Treba se podsjetiti dosadašnjih proizvoljnih postupanja: hapšenja omladine zbog majice HOS-a, prijava Thompsonu zbog pjevanja budnice Čavoglave, tijekom i nakon proslave Oluje! U isto vrijeme izgredi kojima se slave četnički zločini (Vukovar, Borovo Selo,

Banija), ističe kokarda i oskvrnjuju spomenici hrvatskim braniteljima prolaze nekažnjeno. To Plenković ne spominje!

Vijeće će preporučiti Vladi da zabrani korištenje pozdrava 'Za dom spremni', osim kada je riječ o njegovu korištenju u sklopu HOS-ovih insignija, postrojbi iz Domovinskoga rata, što znači da se ne bi uklanjao iz njihova službena grba.

Preporuka je da se „može koristiti iznimno uz prethodno dopuštenje“ što u praksi znači da komunistički i četnički potomci u državnoj službi (policajci, tužitelji, sudci) donose odluku o dopuštenju, tužbi i osudi prema svome opredjeljenju.

Zašto će se tražiti dopuštenje za nošenje majice, zastave HOS-a? Tko će davati suglasnost i na temelju čega? Radi li se o pravnoj državi ili o nastavku komunističke diktature?

Vijeće navodi:

Isti tretman, prema našim izvorima, imala bi i sva obilježja fašističkog režima i njegovih inačica, od kukastog križa preko simbola poput 'SS' ili ustaškog 'U', četničke kokarde do svih izraza i simbola koji veličaju te totalitarne režime i u javnosti bi bili zabranjeni.

Crvena zvijezda petokraka, komunistički simbol zla, ne spominje se!

Na konferenciji za tisak Premijer i Predsjednik HAZU-a (pardon JAZU-a) usredotočili su se samo na pozdrav „Za dom spremni“ pa ispada da je to jedini problem, a da su komunistički i četnički zločini sasvim u skladu sa zakonom i da oni nisu predmet razmatranja. U Dokumentu se jasno navodi da su četnički spomenici u Hrvatskoj neprihvatljivi i da vrijeđaju hrvatski narod, ali nema preporuke da se zabrane (a traži se zabrana znaka HOS-a)!

Pitanje za Premijera: A što ćemo s četničkim znakovljem, provokacijama u Vukovaru, Borovu, Baniji, s četničkim spomenicima?

Citat: „Kao što je premijer rekao, taj se pozdrav može iznimno koristiti samo na grbu HOS-a“, rekao je Kusić. „To je jedna službena tolerancija, koja je sad naslijeđena i koja se striktno regulirano može tolerirati. Crvena zvijezda i komunistički simboli nisu sporni. Svi znamo da su ti simboli bili dvoznačni i da oni imaju i svoju negativnu konotaciju, uz pozitivnu (antifašistička borba). Preporuke idu da ona obilježja koja se mogu provesti kroz Ustav, mogu se provesti pod regulativu zakonskim aktima, ako do tih situacija dođe“, rekao je Kusić.

„Ako je to striktno vezano uz komemoracije i one pripadnike tih jedinica koji su poginuli ili stradali s tim simbolima, a ne široke manifestacije. Naše preporuke ipak ne mogu nikad biti potpuno detaljne, a suci će uvijek gledati kontekst, no ovo su opća usmjerenja“, naglasio je Kusić.

Ovo je sramotna izjava Predsjednika HAZU-a (pardon JAZU-a) koji je izgubljen u vremenu i prostoru!

Prevedeno, to znači sljedeće: Četničko-komunistički derneci u Srbu (pokolj Hrvata, 27. srpnja 1941. godine), četničko-komunistički derneci kod Šaranove jame (u kojoj nije nađen niti jedan posmrtni ostatak), veličanje zločinca Tita u Kumrovcu i drugdje i dalje se mogu obilježavati sa simbolom komunističkoga zla (crvenom zvijezdom petokrakom)!

Prema Dokumentu komunistički članovi vijeća znaju za komunističke zločine: Bleiburg, Tezno, Macelj, Križne putove, mnogobrojne jame u Sloveniji, Hrvatskoj, Bosni i Hercegovini!

Znaju za političke zatvorenika na Golom otoku, otoku Sv. Grgur, u Lepoglavi, u Staroj Gradiški i drugdje.

Nažalost, komunistički članovi vijeća te zločine smatraju opravdanim pa time vrijeđaju sve žrtve komunističke vlasti! Vijeće se nije uistinu suočilo s prošlošću niti je to namjeravalo. Imalo je politikantsku ulogu i to je obavilo, a to su primijetili i takozvani lijevi i desni.

Isticanje crvene petokrake za Kusića i kompaniju nije govor mržnje; to je znak ljubavi koja se iskazala kroz ubojstva, zatvaranje, otimanje imovine i diskriminaciju u društvu!

Spominju se i Sporna obilježja agresora na Republiku Hrvatsku 1990. – 1995.

Zbog specifičnih povijesnih okolnosti u kojima je došlo do raspada bivše SFRJ u odnosu na Republiku Hrvatsku te nužnosti njezine obrane u Domovinskome ratu, *eventualne blanketne zabrane mogle bi biti usmjerene i na obilježja pod kojima su agresorske postrojbe oružano djelovale na pojedinim dijelovima hrvatskog državnog područja od 1991. do 1995. godine, kao i na obilježja samoproglašene okupacijske vlasti i paradržavnih tvorevina tzv. Republike Srpske Krajine i njoj prethodećih "srpskih autonomnih oblasti" i "srpskih oblasti" protuustavno stvaranih na teritoriju Republike Hrvatske već od lipnja 1990. godine.*

S tim je povezan i poseban problem natpisa-poruka na grobnim spomenicima kojima se propagiraju ideje na kojima se temeljila oružana agresija na Republiku Hrvatsku od 1991. do 1995. godine ili se veliča sama ta agresija i/ili velikosrpstvo.

Navode se primjeri natpisa-poruka na četničkim grobovima, ali Vijeće ne daje preporuka da se isti trebaju ukloniti!

Netko reče da se radi o znanstvenom uratku!

Što je u preporukama znanstveno? Nema ništa znanstvenoga u preporukama; to je politikantski uradak! Tko to tvrdi da se radi o znanstvenom uratku? Jadno, politikantski, nedosljedno i proturječno, a ne znanstveno!

Simbole antifašističke borbe u Drugome svjetskom ratu (primjerice, crvenu zvijezdu) Vijeće ne smatra spornima. S druge strane, jasna je njihova povijesna kompromitacija tijekom

jugoslavenske komunističke vladavine, a potom i oružane agresije na Republiku Hrvatsku,

zbog koje se ona svrstavaju (i) u sporna obilježja. Stoga njihovu javnu uporabu, odnosno korištenje u javnom prostoru nije neprihvatljivo izričito zabraniti ako se tom uporabom, odnosno korištenjem krše ljudska prava poticanjem na uporabu nasilja, na nacionalnu, rasnu

ili vjersku mržnju ili bilo koji oblik nesnošljivosti suprotno članku 39. Ustava. Međutim, s obzirom na to da je opća kvalificirana zabrana "govora mržnje" već sadržana u postojećem zakonodavstvu, a odnosi se i na ta obilježja, još jedna kvalificirana zabrana javne uporabe tih obilježja, sada izričita, u prvom bi redu ovisila o zakonodavčevoj ocjeni svrsishodnosti njezina uvođenja.

Dakle, komunistički članovi Vijeće ne smatraju da je crvena zvijezda (komunistički simbol pod kojim su napravljeni mnogobrojni zločini za koje nitko nije odgovarao) simbol zla pa su time ponovno uvrijedili sve žrtve komunističke vladavine!

Izvršnu procjenu Dokumenta dao je dr. Zlatko Hasanbegović koji je kazao da se radi o intelektualnom nedonošćetu, izbjegavanju mišljenja ili jasnoga stava o bilo čemu, i da ne služi ničemu!

Zvonko Kusić smatra da su bili Vijeće za budućnost. Nažalost, Zvonko Kusić, unatoč godinama, znanju i funkciji koju obnaša, nije shvatio da bez istine nema budućnosti!

Ministarstvo kulture i medija glavni je promotor govora mržnje u Hrvatskoj

Ministarstvo kulture i medija financira one koji šire govor mržnje i mržnju prema neistomišljenicima. Ministarstvo kulture i medija financira neke udruge (npr. *Lupi ga, Priznajem...*), stranke (npr. SDSS), novine (npr. *Novosti, mainstream* medije itd.), koji šire govor mržnje, koji šire laži, vrše cenzuru pa izravni ili neizravno šire govor mržnje. Njihova mržnja prema hrvatskome narodu i pojedinim Hrvatima je zastrašujuća. Ti mediji govore i pišu o ustašizaciji Plenkovićeve neokomunističke Hrvatske bez ijednoga valjanog dokaza, a Ministarstvo kulture i medija ih financira.

Pitanje:

Tko je u hrvatskoj vlasti, Vladi, Saboru, ustaša ili promicatelj ustaštva? Tko je na HRT-u, u Hini, u državnim poduzećima, nadzornim odborima državnih poduzeća ustaša i tko promiče ustaštvo? Koji *mainstream* mediji u RH šire ustaštvo? Tko to na vlasti u Plenkovićevoj neokomunističkoj Hrvatskoj promiče ustaštvo? Tko financira ustaštvo iz državnoga proračuna?

Na ova pitanja treba odgovoriti imenom i prezimenom kada se priča o *ustašizaciji Hrvatske!* Zašto Andrej Plenković dopušta da njegovu vlast nazivaju ustaškom kada mu je SDSS koalicijski partner?

Nina Obuljen Koržinek i Ivo Goldstein su 22. travnja 2020. godine gostovali u središnjeme dnevniku HRT-a povodom komemoracije u Jasenovcu. Ministarka je kazala da povijest prepustimo povjesničarima pa zaključila ***“da je povijest rekla sve ili najviše toga što ima reći o naravi tog zločinačkog režima (op. autora, NDH i Jasenovac) i svega što se dogodilo tijekom 2. svjetskog rata te da to u jednoj uređenoj demokratskoj državi nitko ne bi smio dovoditi u pitanje. Takve osobe moraju ostati na margini.”***

Ova sramotna izjava pokazuje ideološku zaslijepjenost ministarke kulture i medija koja je protiv istine, protiv činjenica, protiv pregleda arhiva koji prije nisu bili dostupni itd. Njena izjava vrijeda svakoga domoljuba u Hrvatskoj jer ona želi da se prihvate četničke laži o 700.000 ubijenih Srba te laži mrzitelja Hrvata i Hrvatske (npr. Slavka i Ive Goldsteina).

Jedan od širitelja govora mržnje u Hrvatskoj kaže: 'Zaustavite bujicu ustašluka i mržnje koja se širi medijima' Piše HINA utorak, 13. 3. 2018 u 23:46

Gdje je širitelj govora mržnje, mrzitelj hrvatske države i Hrvata, video bujicu ustašluka?

Radovi niza povjesničara (Stjepan Razum, Vladimir Horvat, Stipo Pilić, Blanka Matković, Josip Jurčević, Vladimir Geiger i drugi), istraživači (Igor Vukić, Roman Leljak, Nikola Banić, Mladen Koić, Jakov Sedlar i drugi) pokazuju dokumente koji ruše jasenovački mit kojega su stvorili četnici, pokazuju kako je današnji popis jasenovačkih žrtava lažan i preuveličan (oko 84.000 žrtava).

“Javna ustanova Spomen-područje Jasenovac (JUSP Jasenovac) objavila je 2007. poimenični popis žrtava koncentracijskoga logora Jasenovac 1941. –1 945., koji donosi podatke za 72.193 osobe. ... Nekoliko godina poslije, 2013., JUSP Jasenovac na svojim mrežnim stranicama objavio je novi, revidirani i dopunjeni popis, koji donosi podatke za 83.145 osoba koje su život izgubile u logorima Jasenovac i Stara Gradiška.” Nakon 2013. popisu žrtava dodano je više od 600 imena!

“U odnosu na popis iz 1964., revizijom i dopunom JUSP-a Jasenovac, broj žrtava povećan je 2007. godine za 13.005, odnosno nešto manje od 22 %, a 2013. godine za 23.957, odnosno za više od 40 %.”? To su činjenice! Zašto?

Povjesničar **Vladimir Geiger** u svojoj je recenziji o knjizi *Jasenovac* (izdana 2018., financirana sredstvima poreznih obveznika) autora Ive Goldsteina zaključio:

“Goldstein na kraju svoje najnovije knjige kaže da je njezina „intencija” bila da „suzi prostor lažima” o Jasenovcu. A kada pogledate „jasenovačkoj istini u oči”, poručuje nam Goldstein, „onda Hrvatsku činite manje strašnim mjestom.” (str. 800. – 801). Pa, Hrvatska, bojim se, zaista jest prilično strašno mjesto ako redovni profesor Odsjeka za povijest Filozofskoga fakulteta Sveučilišta u Zagrebu ('najvažniji povijesni odsjek u Republici Hrvatskoj, najstarija i najveća hrvatska znanstveno-nastavna institucija koja obrazuje buduće nastavnike povijesti') u svojoj knjizi može pisati na način opisan u ovome prikazu. Kada sam svojedobno pisao o nekim drugim Goldsteinovim umotvorinama, naveo sam – a ovdje ponavljam – da je netko mudar izrekao kako su naši povjesničari u mnogo slučajeva veća sramota od naše povijesti.”

“Mnogo toga o logoru Jasenovac izrečeno je i napisano 'napamet', i u javnosti i medijima, pa i u historiografiji; bez zadržke ponavljaju se i slijeva i zdesna olako iznesene tvrdnje i navodi. Činjenice o logoru Jasenovac od početka su kontaminirane, a svjedoci smo kontaminacije s raznih strana kojoj se teško nazire kraj. Nedvojbeno, točno ustanovljivanje činjenica o logoru Jasenovac moguće je jedino provjerom i potvrdom svih navoda i podataka. To pak zahtijeva vremena, truda i odgovornosti.

U istraživanju žrtava logora Jasenovac i razmjera počinjenih zločina problem je najčešće pomanjkanje ne samo izvora i vjerodostojnih pokazatelja nego i 'dobre volje', a i 'zdrave pameti' da se određena pitanja valjano obrade.

U svojoj najnovijoj knjizi Jasenovac Goldstein nije pokazao ni 'dobre volje' ni 'zdrave pameti'; naprotiv, i dalje nas lobotomizira iskazujući sve osim spremnosti i sposobnosti znanstvenoga pristupa.”

Pametnome i objektivnom dosta!

Novinar i istraživač **Igor Vukić** objavljuje preslike dokumenata koji su u Državnome arhivu RH, dokumente koji daju drugo svjetlo na ustaški logor Jasenovac. Nitko ne negira počinjene zločine, već se iznose činjenice da je ustaški logor Jasenovac bio i radni i sabirni logor. Nitko ne negira da su se u logoru dogodili zločini. Jedno je sigurno – da se nisu dogodili zločini kako su ih opisali (četnički i komunistički historiografi te Slavko i Ivo). Igora Vukića se naziva revizionistom (nisu mu rekli da je ustaša jer nije hrvatske nacionalnosti), ali nisu osporili niti jedan dokument koji je javno pokazao! Umjesto dokumenata, činjenica, oni se razbacuju etiketama i šire govor mržnje zbog toga što Igor Vukić pokazuje dokumente koji otkrivaju njihove laži, krivotvorine i izmišljotine. Igora Vukića se cenzurira, marginalizira, a mrzitelji Hrvata i hrvatske države se glorificiraju i financiraju novcem poreznih obveznika! To je demokracija po Plenkoviću i njegovoj ministarki kulture!

Dr. sc. Nikola Banić i dr. sc. Mladen Koić pokazali su koliko je jasenovački popis žrtava lažan; nitko nije osporio njihove nalaze! Umjesto da se slučajne i namjerne grješke isprave, tijekom godina popis žrtava je uvećan! **Ustaški logor zatvoren je prije 74 godine, a oni još i danas izmišljaju nove žrtve! To hrvatska Vlada i njeno Ministarstvo kulture i medija financira i odobrava s nešto manje od 3 milijuna kuna godišnje (godišnje se ukupno izdvaja više od 3 milijuna kuna za JUSP Jasenovac). Je li to normalno?**

Ministarstvo kulture:

U razdoblju siječanj – prosinac 2018. godine Javna ustanova Spomen-područje Jasenovac ostvarila je ukupan prihod AOP 001 u iznosu 3.207.718,00 kn i to kako slijedi:

- **pomoći AOP 045.....303.724,00 kn**
- **prihod od imovine AOP 074 157,00 kn**
- **prihod od upravnih i administ. pristojbi AOP 105..... 14.138,00 kn**
- **prihodi iz proračuna AOP 130 2.886.695,00 kn**
- **ostali prihodi AOP 136 3.004,00 kn**

Ministarstvo kulture i medija, na čijemu je čelu ministarka Nina Obuljen Koržinek, objavilo je 31. srpnja 2020. odluku o financiranju projekata **“Mediji zajednice – potpora socijalnom uključivanju putem medija”**. Ukupno je podijeljeno **15 milijuna kuna** (85% sredstava potječe iz Europskoga socijalnog fonda, a 15% osigurava Ministarstvo kulture i medija, iz državnoga proračuna). Među projektima koji su dobili novčanu potporu su i udruge koje potiču govor mržnje, šire mržnju i laži: **“Lupiga – svijet kroz obične”**, udruga **“Priznajem”**, **Srpsko privredno društvo Privrednik**. Kada se pogledaju objave navedenih portala, vidljiv je govor mržnje prema neistomišljenicima, a posebno prema hrvatskim domoljubima. Kada se navedenim udrugama dodaju srpske **“Novosti”** koje se posebno financiraju (oko 3,6 milijuna kuna godišnje), jasno je da je Ministarstvo kulture i medija glavni promotor govora mržnje u RH.

Suradnici portala **Lupiga** su suradnici **Novosti CHB/SNV-a, Indexa, HND-a**, suradnici bosanskih i projugoslavenskih portala. Medijski partneri portala **Lupiga** su: **CROL LGBT News portal, Novosti, Balkan Insight, Slobodni Filozofski, CINS** itd.

Dakle, umrežena antihrvatska družina.

O dodjeli sredstava (“Mediji zajednice – potpora socijalnom uključivanju putem medija”) odlučivali su članovi Upravnoga odbora Nacionalne zaklade koju imenuje Vlada RH, Ministarstvo kulture i medija.

<https://narod.hr/hrvatska/davor-dijanovic-je-li-bruxelles-svjestan-mafijaske-podijele-novca-na-natjecaju-ministarstva-obuljen-korzinek>

<https://narod.hr/hrvatska/hkv-nacin-na-koji-je-izveden-natjecaj-mediji-zajednice-dogurao-je-stvari-do-takvih-apsurda-da-bi-vrijedilo-razmisliti-o-prijavi-nadleznim-europskim-tijelima>

<https://narod.hr/hrvatska/sto-znamo-o-portalulupiga-koji-je-od-ministarstva-kulture-zajedno-s-partnerima-dobio-preko-milijun-kuna>

<https://projektvelebit.com/velike-podvale-male-ministrice/>

Citat (da bude jasnije tko je tko) iz članka *Velike podvale male ministrice*:

*“Stalno radno tijelo Skupštine (SRTS) jedno je od tri statutarna tijela **Centra za mirovne studije** (uz Izvršni odbor i Skupštinu). U aktualnom mandatu Stalno radno tijelo Skupštine čine: Lovorka Bačić, Josip Brković, Jasna Račić, Aneta Vladimirov i Drago Župarić Iljić, a među mrežama i inicijativama čiji je CMS član su: Kuća ljudskih prava Zagreb, Platforma 112, Mreža mladih Hrvatske. Kako su pobrojili ne baš previše blesavi “desni portali”, Centar za mirovne studije nalazi se na adresi Selska cesta 112, na kojoj se adresi nalazi i tzv. Platforma 112, unutar koje djeluje čak 60 organizacija tzv. civilnog društva kojima pripada i CMS, i B.a.B.e., i Centar za edukaciju, savjetovanje i istraživanje (CESI), i Documenta-Centar za suočavanje s prošlošću, i GONG, i drugi. Članovi izvršnog odbora CMS-a su Cvijeta Senta, Lana Jurman, Sara Kekuš i Sara Lalić, a Centar za mirovne studije također je jedan od osnivača Documete, a uz Centar za građanske inicijative Poreč, Građanski odbor za ljudska prava (GOLJP Zorana Pusića), Centar za mir, nenasilje i ljudska prava Osijek, Documentu-Centar za suočavanje s prošlošću i udrugu Terra, osnovali su i zakladu Solidarna.*

CMS su, između ostalih, makar u određenim vremenskim odsječcima, financirali Sorosova Zaklada za otvoreno društvo, Vlada RH, Ured za udruge, Nacionalna zaklada za razvoj civilnog društva, Ministarstvo znanosti, obrazovanja i športa (MZOS), Grad Zagreb, EU, UNHCR, Ministarstvo vanjskih

poslova Kraljevine Norveške, i sl.; navodno više od 70 posto sredstava dobivaju izvana, a godišnje primaju oko 4,5 milijuna kuna (oko 700.000 eura). Među tzv. partnerima CMS-a, navode se Ekonomski institut u Zagrebu, Ekonomski fakultet na Sveučilištu u Splitu, Beogradski centar za bezbednosnu politiku, Ured pučke pravobraniteljice, Pravni fakultet i Fakultet političkih znanosti u Zagrebu te Srpsko narodno vijeće. Ta je udruga također organizirala razne radionice i kolegije, koje su vodili Amir Hodžić (Spol Rod Queer), Ana Raffai, Otto Raffai (Nenasilno djelovanje), Vesna Teršelić (Suočavanje s prošlošću), Gordan Bosanac (Ljudska sigurnost), a u njihovim predavanjima sudjelovale su i druge udruge, odnosno njihovi aktivisti: Eugen Jakovčić (Documenta), Vildana Semić Isaković (Medžlis Islamske zajednice Sisak), Vesna Zovkić (Isusove male sestre), Princ Wale Soniyi (Društvo Afrikanaca u Hrvatskoj), Rada Borić (Ženski studiji), Lorena Drakula (Studentski zbor FFZG).

Spomenuta Kuća ljudskih prava Zagreb, mreža je organizacija tzv. civilnog društva koju je 2008. godine osnovalo šest organizacija civilnog društva među kojima su B.a.B.e. (Budi aktivna. Budi emancipirana), opet Centar za mirovne studije, Documenta-Centar za suočavanje s prošlošću, Pusićev GOLJP, Udruga za promicanje istih mogućnosti i Svitanje-udruga za zaštitu i promicanje mentalnog zdravlja. Na svojim stranicama naveli su, naravno, da su osnovani s ciljem zaštite i promicanja ljudskih prava i temeljnih sloboda, a među članicama Kuće za ljudska prava još se nalaze CROSOL i Mreža mladih Hrvatske. Kuća ljudskih prava kao takva članica je Mreže kuća ljudskih prava sa sjedištem u Oslu, članica Platforme 112, Inicijative dobrodošli i GOOD-inicijative.”

Dakle, iz navedenoga je vidljivo da su mrzitelji hrvatske države dobro umreženi i da imaju veliku potporu iz inozemstva. Nažalost, njihovu antihrvatsku djelatnost financiraju i hrvatski porezni obveznici (odlukom Vlade i državnih institucija) kao što je i gore navedeno.

Ministarka kulture i medija imala je 4 godine da donese Zakon o elektroničkim medijima. Nije napravila ništa pa je nagrađena novim mandatom. Tijekom 4 godine mandata govor mržnje (prema braniteljima, domoljubima, takozvanim revizionistima povijesti...) financirala je i pravdala (navodno se radilo o slobodnom umjetničkom izričaju). Ne radi se o slobodnom umjetničkom izričaju, satiri, već o govoru mržnje (vidi brojeve *Novosti*, pogledaj objave *Indexa*, *Lupiga*, *Priznajem*, itd.).

S kojim pravom "levi fašisti" mlade momke rođene 1970., 1990., 2000. proglašava ustašama? Priča da je Plenkovićeva neokomunistička Hrvatska ustaška, fašistička najgori je govor mržnje koji ima potporu u medijima. Evo nekih naslova:

- *NOVOSTI*, 7. kolovoza 2020. (*Hrvoje Šimičević: Ministarstvo medijskog mraka*)
- 25. listopada 2020. (*Jerko Bakotin: Kovanje ekstremizma*)
- 24. listopada 2020. (*Dragan Grozdanić: Bumerang mržnje*)
- *VAL FAŠIZACIJE; 'U HRVATSKU SE VRAĆA USTAŠIZACIJA!' Stjepan Mesić i Budimir Lončar pozvali na suprotstavljanje revizionizmu (Hina, objavljeno: 25. kolovoza 2019. 17:50)*
- *Goldstein: Ustašizacija Hrvatske je civilizacijska regresija 8. decembra/prosinca, 2017.*
- *MESIĆ 'Ustašizacija ne da disati Hrvatskoj' 07. 01. 2018. 16:12 (Hina)*
- Saborska zastupnica Katarina Peović (facebook): *Sabor zagovara, potiče i provodi ustašizaciju!!! 23. rujna 2020. Katarina Peović/Izvor: D.Prša Crni mrak filo-ustaštva ne dolazi s riječkih ulica.*

Mrziteljica hrvatske države i Hrvata nekažnjeno piše: *U Rijeci je na postavljanje instalacije crvene zvijezde umjetnika Nemanje Cvijanovića reagirala filo-ustaška skupina koja se u samo par sati organizirala kako bi došla pjevati „Zovi samo zovi”, istaknula ustašku šahovnicu s prvim bijelim poljem, znak HOS-a koji su sami branitelji povezivali s Antom Pavelićem i Nezavisnom državom Hrvatskom, pozdrav “Za dom spremni”, te poručiti da je „zvijezda najveće zlo u Hrvatskoj”.*

Katarini Peović dopušten je govor mržnje, dopušteno je hrvatski povijesni grb proglašavati *”ustaškom šahovnicom s prvim bijelim poljem”.*

Drugarica Katarina Peović napisala je: *"Najviši dom hrvatske politike – Sabor zagovara, potiče i provodi ustašizaciju priređujući filo-ustašama razne materijale za mržnju, poticanje na nacionalnu netrpeljivost, opasnu reviziju prošlosti, protuustavno djelovanje.*

Samo nekoliko dana prije incidenta filo-ustaša u Rijeci na Odboru za ratne veterane Hrvatskoga sabora predsjedavajući odbora Josip Đakić, članovi Odbora Željko Sačić i Ante Deur te ministar i potpredsjednik Vlade Tomo Medved – dali su uputu prosvjednicima kao i svim filo-ustašama kako se odnositi prema povijesti.

Tamo su istaknuli:

- a) izmišljenu tezu da je crvena zvijezda u Evropi zabranjena*
- b) izmišljenu tezu da je crvena zvijezda simbol pod kojim su Srbi okupirali Vukovar*

c) revizionističku interpretaciju prema kojoj su partizani koljači i „neprijatelji hrvatskog naroda”

d) implicirali da su ustaše ubijene u Drugome svjetskom ratu bili pravi hrvatski branitelji.

Pozivajući se na rezolucije Vijeća Evrope, članovi Odbora, predsjedavajući i ministar izmišljali su kako je zvijezda zabranjeni simbol (niti u jednoj rezoluciji Vijeća Evrope to ne stoji); propuštali su činjenicu da su Srbi sva jugoslavenska obilježja s uniformi skinuli mjesec dana prije pada Vukovara; da su partizani ti koji su zemlju oslobodili od fašizma i nacizma, a najviše njih je bilo hrvatske nacionalnosti; te da su ustaše bili kolaboracionisti fašista i nacista, zastupali rasne zakone i provodili masovna pogubljenja.

Naš vrli ministar Medved na pitanje zastupnice o filo-ustaškoj udruzi Hrvatski domobran čiji član sjedi u Povjerenstvu za vojna groblja ne pokazuje nikakvu iznenađenost tom činjenicom niti smatra da je to potrebno mijenjati; predsjedavajući Josip Đakić Tita proglašava jednim od najvećih zločinaca 20. stoljeća, a Željko Sačić smatra da se partizanska groblja uopće ne trebaju održavati. Čak je i iz friziranog izvještaja s Odbora jasno da je riječ o protuustavnom djelovanju saborskog odbora.

Dakle, Riječani i Riječanke, ne bojte se! Neće crni mrak s ulice doći – crni mrak dolazi sa samog vrha – i taj vrh i vrhuška, domaća elita klijentelistički umrežena i dobro potkožena producira smrad i mrak. Rijeka je uvijek bila i bit će – crvena, solidarna, jednaka, pravedna. Strukturalna nepravda i nejednakost, nezaposlenost, siromaštvo, obespravljeno većine su naši neprijatelji. Te je neprijateljke odlučila iz mračnih i smradnih rupa istjerati – upravo crvena zvijezda, kako nekad tako i sad. Zvijezda je simbol pod kojim se borilo za viziju boljeg i pravednijeg društva, neprijatelji zvijezde borili su se za nejednakost, zlo i zločin kao zakon.

Vratit ćemo zvijezdi svjetlost, Rijeci zvijezdu, a solidarnost, jednakost i pravednost – narodu. Smrt fašizmu – sloboda narodu!”

Nekažnjeni govor mržnje koji potiče na odgovor i mržnju!

Koja ja razlika između ustaškoga pokliča “*Za dom spremni*” iz 1941. i pokliča “*Smrt fašizmu – sloboda narodu*” iz 1945.?

Nema razlike; i ustaše i partizani napravili su zločine uzvikujući svoj poklič. Drugarica Peović ne želi (ili ne može) shvatiti i prihvatiti koliko je nevinih ljudi ubijeno u ime parole “*Smrt fašizmu – sloboda narodu*”. Drugarica Peović isticanjem parole (pokliča) širi govor mržnje prema svima koji ne misle kao ona, vrijeđa sve žrtve komunističke torture i negira komunističke zločine.

Drugarici Peović i njenim istomišljenicima u Hrvatskoj je govor mržnje dopušten, mediji njihov govor mržnje šire, glorificiraju kao da je to nešto pozitivno. S druge strane mediji uglavnom ne dopuštaju odgovor tim širiteljima govora mržnje. U *mainstream* medijima uvijek isti, ideološki zatupljeni ljevičari, komentiraju događaje kako ih oni vide. Drugo mišljenje nije dopušteno. Ponekad je dopušteno ideološki slično mišljenje, ali ne i suprotno bez obzira na argumente, činjenice s druge strane medalje.

Dvostruka mjerila

'Kako netko može biti užasnut govorom mržnje prema Srbima, a širiti isti govor prema Hercegovcima?' (Večernji list, 18. travnja 2017.)

Dvostruka mjerila

Komentar s interneta, *U prolazu:*

Kad Nelson Mandela viče: Ubi bijelca! to je u redu.

Kad Bibi Netanyahu ubija Palestinca, to je u redu.

Kad boljševistički razbojnici otimaju zemlju, žito, tvornice i ubijaju vlasnike, to je u redu.

Kad Bijeli čovjek kaže: Ne! onda to nije u redu.

Quod licet Iovi, non licet bovi.

Vlada Andreja Plenkovića, Sabor, Ministarstvo kulture i medija dopuštaju i financiraju (djelomično) silan govor mržnje kojega šire uglavnom “levi fašisti”. Takozvani nezavisni *mainstream* mediji i takozvani nezavisni pojedinci koji koriste govor mržnje financirani su iz inozemstva, iz državnoga proračuna, ali i iz stranih veleposlanstava u RH!

Premijer govori o radikalizaciji političke scene, a zaboravlja da su Vlada i državne institucije glavni krivci za radikalizaciju jer su dopustile silan govor mržnje pojedinih tiskovina (npr. *Novosti...*), portala (npr. *Index, Lupi ga...*)..., *mainstream* medija (takozvani nezavisni mediji koji su financirani iz inozemstva, ali i iz državnog proračuna). Vlada i državne institucije su nečinjenjem radikalizirale političku scenu. Proglasiti nekoga ustašom (Katarina Peović i drugi) samo zato jer nosi povijesnu hrvatsku zastavu s povijesnim hrvatskim grbom iz 19. stoljeća je govor mržnje kojega Plenković i njegova ministarka kulture i medija dopuštaju i podržavaju (nije bilo reakcija, sankcija). Što je dopušteno Katarini nije dopušteno nekom golobradom mladiću; to je demokracija u neokomunističkoj Hrvatskoj u kojoj Faktograf blokira objave nobelovaca, znanstvenika, blokira istinu, blokira sve one koji ne misle kao voditelji Faktografa. Etiketiranje, cenzura i marginalizacija svih koji ne misle kao aktualna neokomunistička vlast. To neki jadnici nazivaju demokracijom i civilizacijskim iskorakom! Neprocesuiranje ratnih zločinaca, katastrofalno pravosuđe, korupcija, nepoštivanje volje naroda uzroci su radikalizacije političke scene u Hrvatskoj!

Napomena: Sve navode možete provjeriti, ako želite, preko interneta (samo pažljivo jer medalja ima dvije strane pa morate pogledajte obje ako želite dobiti stvarnu sliku radikalizirane političke scene u Hrvatskoj).

Hrvatska 2020. (studenoga 2020.)

Današnja Hrvatske je neokomunistička zemlja silne korupcije, cenzure, nepotizma i nestručnosti.

U HDZ-u su provedeni unutarstranački izbori po komunističkom modelu, bira se jedan kandidat od jednog predloženog! Što se ima birati? Tako briselski čato shvaća demokraciju! Samo su na jednom mjestu bila dva kandidata; na drugim mjestima samo jedan kandidat pa su članovi imali mnogo muke da izaberu pravog kandidata.

Koliko je HDZ vjerodostojan pokazuje slučaj Lovre Kuščevića koji je kao jedini kandidat dobio sve glasove u Nerežišćima! Dan nakon lokalnih izbora u HDZ-u, Povjerenstvo za odlučivanje o sukobu interesa objavilo je svoju odluku na 17 stranica u kojoj pak oni kažu da je Kuščević kriv za sukob interesa vezano uz svoju imovinu. Kaznili su ga "strašnom" kaznom od 6.000 kuna koju će otplatiti tijekom 6 mjeseci.

Još jednom se pokazalo da je Povjerenstvo za odlučivanje o sukobu interesa nepotrebno, da je samo sebi svrha i da služi za uhljebljenje čudnih ljudi. Nakon odluke Povjerenstva drug Lovro može nastaviti svoju političku karijeru bez zadržke.

"Levim" mainstream medijima (desnih nema) to je normalno jer briselski čato provodi njihovu antihrvatsku politiku koja je protiv stvarnih branitelja, protiv istinskih domoljuba i protiv napretka Hrvatske. Nikome u tim medijima nije čudna Plenkovićeva demokracija – da se mogao "birati" samo predloženi kandidat jer drugoga nije bilo.

Kakva je današnja hrvatska zbilja (politika) vidljivo je iz niza događaja:

- HRT, državna televizija koju najvećim dijelom plaćaju domoljubi i branitelji, nije prenosila svečano otvaranje obnovljenoga vukovarskog vodotornja.

Jadnici s Prisavlja tvrdili su kako ***na Vodotornju u vrijeme službenoga otvorenja nije bilo nikakvoga programa ni događaja – osim vatrometa – a da su sve najave, glazbeni brojevi, kao i dizanje zastave, bili unaprijed snimljeni nekoliko dana ranije.***

Podsjetimo, nakon 29 godina obnovljen je Vukovarski vodotoranj – simbol hrvatskoga zajedništva. Svečani čin otvorenja obilježio je spektakl domoljubne pjesme koji se mogao pratiti putem elektroničkih uređaja – na lokalnim televizijama, portalima i društvenim mrežama. U sklopu programa himnu Republike Hrvatske izvela je klapa Hrvatske ratne mornarice sv. Juraj. Državni stijeg na vrh vodotornja podigao je Krešimir Đalto, sin pokojnoga vukovarskog branitelja Hrvoja Đalte koji je zajedno s pokojnim braniteljem Ivicom Ivanikom podizao zastavu na Vodotornju tijekom agresije na Vukovar.

U programu otvaranja Vodotornja nastupili su Tomislav Brajša, Tomislav Bralić, Vladimir Košić-Zec, Najbolji hrvatski tamburaši, Ivana i Marija Husar, Jacques Houdek, Zaprešić boysi.

Program svečanoga otvaranja bio je prilagođen epidemiološkoj situaciji i nije točno da ga nije bilo jer smo ga gledali na lokalnoj televiziji. HRT je mogao preuzeti program lokalne televizije i ništa više od toga nije trebao uraditi!

- Plenkovićev protokol u Vukovaru gura Branka Borkovića, zadnjega zapovjednika obrane Vukovara, u pozadinu jer je prvi red rezerviran za dezertere i uhljebe koji ne znaju ništa o Domovinskome ratu. Sramotno, zar ne?
- Plenkovićev protokol zaobilazi Marka Miljanića, zadnjega zapovjednika obrane Škabrnje, iz Kolone sjećanja u Škabrnji.

“A htjeli su me istjerati iz Kolone sjećanja. Bio je to neki mali iz protokola, gurao me da se maknem, da je početak kolone za izaslanike. Rekao sam mu da je balavac i pitao ga zna li tko sam ja. Zapovijedao sam obranom sela koje je ostalo bez obećanog oružja i tog dana ubijeni su mi otac, brat i sedam rođaka. A načelnik me nije spomenuo ni jednom riječju u pozdravnom govoru. Nema veze, ne treba meni spomenik, moje je bogatstvo u djeci i unucima te mi ne treba ništa, ali čovjeka boli. Udovice, žene, majke i očevi ubijenih hrvatskih branitelja trebali bi prvi položiti vijence, a tek nakon njih kojekakve delegacije. Inače radimo cirkus od komemoracije na kojoj političari paradiraju - govori nam Miljanić.”

Protokol je planirao da dezerteri, izdajnici i uhljebi budu u prvim redovima, da se slikaju, da odrade formalnosti i da se odvezu službenim autima na teret poreznih obveznika. Nije njih briga za žrtve, majke, udovice, djecu poginulih. Nije njih briga za branitelje, invalide Domovinskoga rata; oni gledaju samo svoj interes.

- **Tomislav Merčep, heroj Domovinskoga rata, sahranjen je bez vojnih počasti! Žalosno i sramotno! Bijednici (ministri i drugi dužnosnici) su to pokušali opravdati epidemiološkom situacijom što je besmisleno.**

Tomislav Merčep heroj je Domovinskoga rata kojemu su sudili zbog velikog doprinosa u obrani Vukovara, Gospića, Pakraca i drugdje. Tomislav Merčep nije zapovjedio niti uradio nikakav zločin, ali je unatoč tomu osuđen po zapovjednoj odgovornosti. U hrvatskom pravosuđu, a i šire, zapovjedna odgovornost postoji samo za hrvatske zapovjednike, za agresorske zapovjednike nema zapovjedne odgovornosti, kao ni za počinitelje zločina nad Hrvatima. Kao primjer može se navesti rješenje istražnog sudca (Pavao Rukavina) Županijskoga suda u Gospiću od 16. siječnja 2001. godine kojim je obustavljena istraga protiv prvooptuženoga Čede Budisavljevića i još 81 osumnjičene osobe za zločine na području Novoga Ličkog Osika, dijelova grada Gospića i Široke Kule. U Širokoj Kuli ubijena su 34 nenaoružana civila. Najmlađa žrtva bila je Verica Nikšić (13 godina) koju "levi" mainstream mediji uporno prešućuju, a šire mit o Aleksandri Zec. Za ratni zločin nad Hrvatima u Širokoj Kuli nitko nije odgovarao, a zna se tko je zapovijedao i tko su počinitelji. Toliko o jednom hrvatskom pravosuđu!

Današnji HDZ uglavnom čine uhljebi, karijeristi, izdajnici te izgubljeni u vremenu i prostoru koji podržavaju izdajničku politiku koja negira stvarne heroje Domovinskoga rata, koja prihvaća Memorandum SANU 2 i 3. Plenkovićeva pomirba je besmislena jer četnička Srbija ne prihvaća istinu, ne priznaje agresiju na Republiku Hrvatsku, ne priznaje koncentracijske logore,

ne priznaje zločine, ne daje podatke o nestalima, ne vraća otuđenu dokumentaciju itd. Od takozvane Plenkovićeve pomirbe jedinu korist će imati etnobiznismen Pupovac i njegova bratija iz SDSS-a koji će sve dobro naplatiti bez da priznaju da je Srbija izvršila agresiju na Republiku Hrvatsku, bez kajanja za počinjene zločine, za izvršeni kulturocid, urbicid i genocid. Srbija i Pupovac i dalje šire jasenovački mit, i dalje govore o građanskom ratu, ne žele imenovati agresora, ne žele dati informaciju o nestalima, a drug Plenković priča o pomirbi. Umobolno!

Četničke Novosti, koje financira Ministarstvo kulture RH, pišu: *Može li hrvatska država biti išta drugo nego loša zamisao, retardirana i nakaradna u samoj ideji, ako njene vrijednosti zastupa zastupnik Bulj? Zdrav razum i minimum potrebe za slobodom upućuju na to da ne može. Dok god je svojom batinaškom zaštitom profilira zastupnik Bulj, hrvatska država može biti vrijedna jedino najdubljeg prezira.*

Ovaj govor mržnje Plenkovićeva vlada podržava i financira novcem poreznih obveznika Republike Hrvatske! Na ovaj govor mržnje nema reakcija medija, pravobranitelja niti političara!

Plenković kontrolira medije pa ga oni ne pitaju kada će započeti nužne reforme katastrofalnoga pravosuđa, neodrživog zdravstvenog sustava, reformu uprave, promjenu izbornoga zakona, procesuiranje ratnih zločinaca i zaštitu nacionalnih interesa.

Umjesto demokracije imamo neokomunističku vlast, silnu korupciju, nepotizam, cenzuru i antihrvatsko ponašanje vladajućih. HAZU, pardon JAZU – Jugoslavenska akademija znanosti i umjetnosti, ne želi istražiti srbijanske laži o logoru Jasenovac, ne želi organizirati međunarodnu konferenciju o tim lažima, ne želi odgovoriti na četničke laži i propagandu o logorima Jasenovac, Stara Gradiška, Jadovno itd. Na taj način HAZU prihvaća stavove SANU-a o 700.000 ubijenih Srba u Jasenovcu. Jadni su to akademici kada nisu sposobni, niti žele, odgovoriti na laži i podvale.

Cenzura

Penavi su izbacili ključnu rečenicu iz intervjua (Večernji list). *Izbacivanje ove rečenice iz teksta upravo potvrđuje i dokazuje njezinu istinitost. Penava je poručio: “Za sada je, zahvaljujući prvom hrvatskom predsjedniku Franji Tuđmanu, hrvatskim braniteljima, narodu i građanima koji su se izborili za demokraciju još uvijek tako koliko god se Andrej Plenković trsio vratiti nas korak u nazad, u mračno doba zabrana i onemogućavanja slobode govora političara i medija koji nisu režimski, ali kako sam uvodno rekao u demokraciji narod ima vlast kakvu želi.”*

Peternel je ispričao svoje iskustvo cenzure na Novoj TV. Jednostavno je nestao u montaži kao da intervjua nije ni bilo!

Objave na društvenim mrežama su kontrolirane (skrивene ili izbrisane) od “*fact checking*” organizacija. Te organizacije samovoljno određuju što je točna informacija, a što nije bez ikakve argumentacije. Radi se o cenzuri koju provodi novi naraštaj komunista, marksista, socijalista i drugih. Umjesto demokracije i suprotstavljanja argumentima, činjenicama, imamo diktaturu i jednoulje.

Plenkovićeva vlada nije bila u stanju tijekom 5 godina donijeti novi Ovršni zakon!

Zastupnica Domovinskoga pokreta Karolina Vidović Krišto kazala je: “Ovakav ovršni zakon, kojega Hrvatska ima 2020. godine, uključujući i ove izmjene, bit će zasigurno predmet znanstvenog istraživanja europskih sveučilišta, pod nazivom 'Kako zakonski i efikasno natjerati stanovništvo jedne države da napusti svoje domove i prisili ga na iseljavanje'. Taj ovršni zakon omogućio je da putem jednog čudnog kljunaša, koji se zove Fina, moćne strukture provode teror nad građanima.”

Isključivi gospodarski pojas

Neki mediji javljaju da se Italija sprema proglasiti Isključivi gospodarski pojas (IGP). Vlada druga Plenkovića o IGP-u ni riječi. Zar to nije sramotno? Drug Plenković kaže da smo ravnopravna članica EU pa neka proglasi hrvatski IGP kada smo ravnopravni, neka štiti nacionalne interese.

– *Europska je komisija 13. srpnja 2013. godine, nakon posebne studije koju je naručila oko zaštite ribljeg fonda, pozvala sve svoje članice na Mediteranu da proglase i aktiviraju svoje gospodarske pojaseve, pa tako i Republiku Hrvatsku. Vlada Zorana Milanovića se na to oglušila, unatoč tome što je Italija proglasila i aktivirala ekološku komponentu svog pojasa još 2006. godine. Zašto RH nije učinila isto, aktivirala barem tu eko-komponentu, to nitko ne zna (bivši saborski zastupnik dr. Tonči Tadić).*

Korupcijske afere

Oporba opravdano traži na uvid ugovore o vjetroelektrani. Ministar i premijer to ne žele pokazati pa se postavlja pitanje zašto. Neki pišu da su ugovori nestali, što je malo vjerojatno. Ako ih Vlada nema, ima ih druga strana. Zašto DORH nije ništa poduzeo u vezi s ugovorom o spomenutoj vjetroelektrani? Umjesto da se bavimo reformama, strategijom razvoja, zaštitom nacionalnih interesa, bavimo se jednim ministrom, prepucavanjima predsjednika i premijera te takozvanom pomirbom. Ministar ne poštuje sudske odluke, ali ima punu podršku premijera koji govori o pravnoj državi! Vjerodostojno, zar ne?

Nismo se borili za ovakvu Hrvatsku!

Trgovačka koalicija i samodopadna oporba (prosina 2020.)

Sabor odbio oporbene inicijative, a drug Branko kaže: “Tresla se brda, rodila se – oporba!”

Da će inicijative oporbe biti odbijene znalo se i prije podnošenja inicijativa jer je Veliki vođa naložio da se sve odbije. HDZ-ovi poslušnici i kupljeni uhljebi, koji čine koaliciju, slušaju Velikoga vođu pa kada Veliki vođa kaže da je crno bijelo Gordan, Branko, Vitez i ostali uporno ponavljaju da je bijelo, a ne crno.

Oporbenim saborskim zastupnicima jako je važna samopromocija pa koriste svaku priliku da podijele svoju pamet. Lupetanje o koroni u kasne/rane noćne sate jako je važno samo za oporbene zastupnike i ni za koga više. Vlada ne će priznati da je zakasnila s oštrijim mjerama, da ih je trebala uvesti mjesec dana prije iako to ne jamči da bi stanje bilo mnogo bolje. Slovenija i Austrija su ranije uvele mjere zatvaranja; rezultati su ispod očekivanih. Vlada ima i opravdanje za kašnjenje koje se ne može odbaciti bez stručne analize. Lupetanja pojedinih oporbenih zastupnika u kasne noćne ili rane jutarnje sate ne služe ničemu.

Saborska oporba

Saborsku oporbu čine domoljubi, branitelji, staljinisti, diletanti, mrzitelji hrvatske države, Soroševi plaćenici, uhljebi pa je jasno da je nemoguće ujediniti tu oporbu i da će sve inicijative bez obzira na opravdanost propasti.

Plenkovićeve vlada vodi protunarodnu politiku jer ne želi reformu izbornoga zakona, ne želi reformu pravosuđa, reformu zdravstvenoga sustava, reformu državne i lokalne uprave i na taj način uništava Hrvatsku. Međutim, ima i gora verzija od Plenkovićeve vlade: zamislite Peđu kao premijera, Radu kao ministricu kulture, Daliju kao ministricu pravosuđa, Katarinu kao ministricu unutarnjih poslova, Božu kao ministra zdravstva, Sandru kao ministricu vanjskih poslova, Anku kao ministricu gospodarstva itd. To bi bila prava katastrofa.

Saborska oporba nema izgleda da nešto značajno postigne (promijeni) u Hrvatskoj jer jedan dio oporbe žele graditi demokratsku i pravnu državu Hrvatsku (domoljubi i branitelji) dok drugi žele rušiti državu Hrvatsku (komunisti, staljinisti i Soroševi plaćenici).

U oporbi su: sljednici Komunističke partije Hrvatske – Jugoslavije (SDP, Radnička fronta, Glas i drugi), nejedinstveni domoljubi i suverenisti, “prepametni” Mostovci, dojučerašnji Soroševi plaćenici i uhljebi. Soroševi plaćenici nagrađeni su saborskom plaćom za svoju antihrvatsku djelatnost tijekom niza godina.

Plenković može mirno spavati jer će kupljeni žetončići i manjinci dizati ruke dok on bude ispunjavao njihove želje. Uhljebi iz vladajuće koalicije će sve izglasati što on poželi. Dok postoji trgovačka koalicija, a postojat će do kraja mandata zbog pojedinačnih interesa, nema te oporbene inicijative koja će proći bez obzira koliko bila opravdana, logična, nužna.

Saborske inicijative

Sabor je odbio inicijativu o osnivanju istražnoga povjerenstva za utvrđivanje eventualnih utjecaja vlasti na istrage i procesuiranje slučajeva korupcije. Vladajuća garniture ne želi da narod sazna neka stvari, ali odmah treba kazati da saborsko povjerenstvo ne može zamijeniti sud. Da je prijedlog prošao, ništa se ne bi dogodilo. Koliko mi je poznato, Povjerenstvo ne može izreći zabranu obavljanja neke funkcije, ne može zabraniti izlazak na izbore i daljnje djelovanje (slučaj Kušćević). Konačan rezultat rada Povjerenstva bio bi nula.

Drug Branko, provjereni HDZ-ov kadar, napisao je: "Činjenica da trećina oporbe ne glasuje za vlastite "prijedloge" dovoljno svjedoči kakvo rasulo, kakva razina neozbiljnosti vlada u njenim redovima", poručio je HDZ na svojoj facebook stranici i objavio pod naslovom "Tresla se brda, rodila se – oporba!". Točno!

"Premda broje 75 ruku u Saboru, za zaključak o radu Stožera civilne zaštite i interpelaciju o radu Vlade RH tijekom korona krize uspjeli su prikupiti samo 49 glasova. Dakle, 26 manje nego što ih imaju. Ni pri izjašnjavanju o osnutku (protuzakonitog) istražnoga povjerenstva u slučaju Janaf nisu se baš proslavili – 52 glasa 'za'", istaknuo je HDZ.

Saborsko povjerenstvo ne može i ne smije zamijeniti sustav pravosuđa pa nije velika šteta što inicijativa nije prihvaćena. Svatko je nevin dok mu se ne dokaže krivica pravomoćnom sudskom presudom! To je temelj, bez obzira sviđa li nam se ili ne! Znamo da je hrvatsko pravosuđe katastrofalno i da Vlada ne želi stvarnu reformu pravosuđa pa je pitanje što napraviti. Mislim da treba prikupiti dokumentaciju, ima je koliko želite, i upoznati EU birokraciju sa stanjem hrvatskoga pravosuđa. Isto tako, EU birokraciji treba prijaviti Vladu zbog nepoduživanja reformi državne i lokalne uprave, reforme zdravstva, upitnih ulaganja, lošeg zbrinjavanja otpada itd. Budući da se u Saboru ne može napraviti ništa da bi se stanje u državi poboljšalo, treba zatražiti pomoć izvan Hrvatske, upoznati EU administraciju kako se neracionalno koristi novac, kako u Hrvatskoj cvjeta korupcija, kako se ne zbrinjava otpad, kako banalni sudski postupci traju godinama itd.

Mediji javljaju da spis o AGOROKRU ima 400.000 stranica, a optužnica 400 stranica. To je suludo i dobar je pokazatelj nesposobnoga, neučinkovitog sustava pravosuđa.

Soroševi plaćenici koji su sada u Saboru mogli bi pomoći; imaju višegodišnje iskustvo pri pripremi pritužbi protiv Vlade i jadnoga pravosuđa.

Odgovornost vlade za korona krizu je dvojbena. U vezi s tim Vlada se ponaša prema preporukama EU birokracije, naši znanstvenici "genijalci" nam prevode što piše u stručnim, znanstvenim časopisima i daju svoju interpretaciju bez obzira što nemaju doticaja s pacijentima. Vlada je kasnila s oštrijim mjerama jer je pokušala umanjiti gospodarsku štetu, ništa više. Tek za 6 mjeseci ili godinu dana bit će moguće napraviti stručnu analizu posljedica covid-19 pandemije u 2020. godini.

Interpelaciju o radu vlade u vezi s pripremom zdravstvenoga sustava na posebne okolnosti uzrokovane korona virusom predložilo je 16 oporbenih zastupnika kako bi se preispitala

odgovornost vlade zbog krize u zdravstvenome i bolničkom sustavu do koje je došlo porastom broja oboljelih od covida-19.

Vlada je napravila ono što je znala i mogla; donijela je odluke temeljem praćenja drugih država i preporuka EU komisije nastojeći umanjiti štetu u gospodarstvu. Vlada je mogla mjesec dana prije donijeti strože mjere i ništa više. Slovenija i Austrija su primijenile oštrije mjere, ali rezultati su ispod očekivanih. Najlakše je lupetati i kritizirati. Pojedinci će uvijek kritizirati, govoriti uvijek suprotno, bez obzira ima li to smisla ili nema.

Moram reći da više vjerujem članovima stožera nego Petrovu, Bulju, Benčići, Borički, Oreškovički itd. Samopromocija narikača i populista nije bitna.

Činjenica je da su hrvatske vlade mogle i trebale proglasiti IGP nakon ulaska u Europsku uniju, ali to nisu učinile jer su vodile protunarodnu politiku. Ako želim čuti mišljenje o Isključivom gospodarskom pojasu (IGP), potražiti ću mišljenje dr. Tadića, a ne ću tražiti mišljenje Petrova, Grmoje, Zekanovića, Bauka, Bulja itd.

Maratonac je formirao trgovačku koaliciju i može mirno spavati bez obzira na kritike samodopadne oporbe.

2021.

Tko ruši hrvatsku državu? (siječnja 2021.)

Mediji prenose izjavu premijera Plenkovića:

“Ja zaista nakon ovog iskustva imam toliko istančane radare i filtere da mi je u tri sekunde jasno tko ima kakvu agendu i tko mi spina nekakav projekt ili nekakav dojam za koji se želi ostaviti dojam da nešto nije u redu.”

Hrvateki su zaista sretan narod kada državu vodi Superman!

Tko govori istinu o stvarnom stanju na terenu?

Premijer je još izjavio: *“Ma tko je taj koji će reći iz komfora svog naslonjača da nešto nije dobro? Temeljem čega? Temeljem kojih, čijih podataka?”*

“Tko kasni i gdje kasni? Dajte mi jedan dokaz. Nek’ čitaju zakon, nek’ vide načelo postupnosti, kad se i kako proglašava katastrofa, koliko je ljudi bilo na terenu, koliko pomoći je dato. Nego se traži namjerno, eventualno nekoga negdje, u nekom možda malo zabačenijem dijelu Banovine, do koga eventualno još netko nije došao. Ili se pusti nekakva poluinformacija”, rekao je Plenković.

Izvješća s terena, prilozi antihrvatskih medija ipak pokazuju drugu sliku. Režimski antihrvatski HRT ne daje pravu sliku stanja na terenu. Ako gradonačelnica Majura tri dana nakon potresa kaže da ih nitko nije nazvao, da nitko nije došao u Majur, onda se treba zapitati je li ona ruši državu ili je to istina. Nažalost, to je istina bez obzira što će kazati *superman!* Ona ne ruši državu, samo govori istinu o lošoj organizaciji Civilne zaštite i Crvenoga križa.

Evo i drugih izjava s područja pogođenog potresom: gradonačelnica Siska Ikić Baniček o prvim danima nakon potresa: *“Država se izgubila, ni sa županijom nismo komunicirali... Novi Stožer? Na neka pitanja nisu odgovorili.”* (Matea Vidić; srijeda, 6. siječnja 2021. u 15:59.)

“Tu je bilo i problema: kreveti koje sam osigurala skrenuli su bez mog znanja u Petrinju...Ne želim reći da nisu bili potrebni Petrinji, dapače, ali došlo je do nesporazuma, nisam bila obaviještena i saznala sam tek navečer, nakon uzaludnog čekanja, da kreveti neće doći. No, uspjela sam osigurati druge, iz Čakovca. Stigli su kasno navečer, ali uspjeli smo već prvu noć zbrinuti ljude. Isti dan smo organizirali i čišćenje ulica, već prije prvog mraka sve je bilo prohodno, a sutradan kada su se počele otvarati neke trgovine već je bilo lakše.”

“Do organizacije Stožera kojeg vodi Tomo Medved nitko nas službeno nije kontaktirao s državne razine ili uključivao u rad nekakvog županijskog ili državnog stožera. Nisu me zvali ni na kakve sastanke...”

Pogubljeni gradonačelnik Petrinje: *“Ako netko treba prvi pasti u ovom trenutku, onda je to Crveni križ!”* (Matea Vidić; srijeda, 6. siječnja 2021. u 10:09.)

Darinko Dumbović, gradonačelnik Petrinje, gostovao je u emisiji HRT-a *Studio 4*. Upitan zašto nije nazočan sjednici Stožera za obnovu od potresa odgovara: *“Ja nisam dobio nijedno rješenje, bilo šta, niti poziv. Osim prvog poziva kada je došao gospodin Medved i ne znam šta se dešava. Ako je to stožer van dometa mene kao gradonačelnika, onda ok, to su valjda takve odluke.”*

Izvršna organizacija i koordinacija na terenu, zar ne?

Plenković je u emisiji HRT-a *A sada Vlada* rekao i da je obišao više logističkih centara te da ondje ima toliko količina vode, hrane i higijenskih potrepština da je potrebno tjedan dana i ogroman broj ljudi samo da se to sve sortira. (6. siječnja 2021.)

Župan Žinić (Dnevno.hr, srijeda, 6. siječnja 2021. u 15:44): *“Prve donacije su iscrpljene, nedostaje konzervi hrane, a ovakav tempo imat ćemo još dva do tri mjeseca.”*

Što je istina? Hrane ima u izobilju ili hrane nedostaje? Tko nam govori istinu, kome ćemo vjerovati?

Povjerenje u institucije

Premijer kaže: *“Znači, dio ljudi ima povjerenja. I zato gajimo povjerenje u državu, nemojmo je rušiti. Ovo je naša država, to su naše institucije, ti ljudi tamo rade s ciljem da pomognu kome – svojim sugrađanima. Sto posto sam u pravu. Nije to nikakvo netrpjenje kritike, to je analitičko praćenje o čemu se radi.”*

Filmski režiser Ognjen Sviličić izjavljuje da će na Akademiji dramske umjetnosti u Zagrebu predavati na srpskome jeziku: *‘Odsad ću svojim zagrebačkim studentima predavati isključivo na srpskom jeziku.’* (Jutarnji list, 3. siječnja 2021.) Institucije i državni dužnosnici nisu reagirali iako im je to bila dužnost. Je li Akademije dramskih umjetnosti u Zagrebu, koja je u sastavu Sveučilišta u Zagrebu, privatna prčija druga Ognjena i sličnih? Sveučilište u Zagrebu je državna institucija koju plaćaju građani Hrvatske u kojoj je službeni jezik hrvatski! Nema reakcije premijera Plenkovića, nema reakcije rektora Borasa, nema reakcije ministra Fuchsa! Znači u državnim institucijama svatko može raditi što ga je volja, može predavati hrvatski jezik na srpskome, može blatiti hrvatsku državu, može zlouporabiti svoj položaj neograničeno. Pitanje *“s margine političkoga spektra”*: Zašto državni dužnosnici ne poštuju Ustav RH i zakone Republike Hrvatske, zašto ne poštuju državne institucije, a pozivaju građane (selektivno) da ih poštuju? Zašto državni dužnosnici pojedincima dopuštaju kršenje Ustava i zakona RH?

Ovo je samo jedan primjer kako rade državne institucije i kako funkcionira država koju vodi *superman*.

Kako građani mogu imati povjerenje u institucije države koje godinama ne rade svoj posao ili ga rade na krivi način? Dovoljno je pogledati koliko traju sudski postupci, kako zločinci slobodno šecu Hrvatskom jer ih ne žele procesuirati, pogledati nesređene zemljišne knjige, nakaradni izborni zakon, nakaradni ovršni zakon pa je jasno zašto ljudi u Hrvatskoj nemaju povjerenja u državne institucije.

Tko ruši hrvatsku državu?

Premijer govori o onima koji ruše hrvatsku državu, a ne poduzima ništa. Hrvatsku državu ruše neki mediji koji nesmetano šire govor mržnje, političari koji ne poštuju Ustav i zakone RH te mnogi pojedinci koji se ne mogu pomiriti s činjenicom da je RH država.

Prema mišljenju marginalaca “*s margine političkoga spektra*” glavni rušitelj hrvatske države je premijer Plenković jer:

- je formirao antihrvatsku (antinarnodnu) vladajuću koaliciju i na taj način stvorio podjele u hrvatskom društvu. Izjednačio je agresora i žrtvu što je nedopustivo
- je hrvatske domoljube, branitelje koji ne misle kao on, koji se ne slažu s njegovom antinarnodnom politikom proglasio marginalcima i rušiteljima države (npr. proslava “Oluje”)
- u EU ne brani interese hrvatskoga naroda već provodi politiku EU birokracije (protunarnodnu politiku uništavanja identiteta)
- ne želi provesti reformu katastrofalnoga hrvatskog pravosuđa
- ne želi provesti reformu neodrživoga zdravstvenog sustava
- ne želi provesti reformu državne i lokalne uprave iako je to obećao
- ne želi stvarnu promjenu ovršnoga zakona kojim se osiromašuju i uništavaju mnogi građani
- ne želi promjenu nakaradnoga izbornog zakona koji je od Hrvata napravio građane drugoga reda u vlastitoj državi
- podržava ministra koji ne poštuje hrvatske zakone, ni odluku suda (slučaj Nacionalnoga parka Krka)
- vodi lošu kadrovsku politiku; bira poslušne, a ne sposobne...

Mrzitelji hrvatske države pišu, a *superman* koji se poziva na Tuđmana šuti:

Index piše “*Dva ključna elementa Tuđmanove i HDZ-ove politike: nacionalizam i pljačka.*”

“U tih šest godina Radić je uspio Republici Hrvatskoj nanijeti veliku štetu, od koje se nikad nismo doista uspjeli oporaviti. Sagradio je Maslenički most, koji se zbog bure često ne može koristiti i danas predstavlja infrastrukturni promašaj prve kategorije. Uporno je blokirao povratak hrvatskih Srba, što se iz današnje pozicije demografskog sloma Hrvatske čini naročito suludo. Bio je i glavni pregovarač RH s Vatikanom i idejni tvorac duboko spornih Vatikanskih ugovora... Veliki katolik Radić je inače u Jugoslaviji dobio Orden rada, da bi kasnije bio i nositelj Spomenice Domovinskoga rata. Nakon ministarske karijere bio je jedan od ključnih ljudi moćne građevinske firme IGH, a za njegovu i političku i poslovnu karijeru veže se niz skandala za koje Radić nikad nije odgovarao.” (index)

Drugi autor piše:

“... tako da Plenković može koliko želi pokušavati zaustaviti demontiranje povjerenja u institucije i državu, ali to ovoga puta nije moguće. Rezultati su previše vidljivi da bi se prikrili. Ljudi na terenu rade najbolje što mogu i zaslužuju svaku pohvalu, zahvalnost i divljenje, ali institucije su pokazale svu trulež koja se desetljećima širila kroz njih. Što pukom srećom, što svjesnim okretanjem glave od strane većine građana, većina institucija je do sada skrivala tu trulež...”

“Demontiranje institucija je jedina šansa za njihovo ozdravljenje. Postalo je jasno da ih nije moguće promijeniti reformama, politički ili društveno. Toliko su trule da ih sasvim treba presložiti. Neke jednostavno ukinuti jer ne služe ničemu ili samo smetaju, a druge potpuno i temeljito demontirati gotovo do nestanka da bi se mogle ponovno graditi...”(index)

Ovo su izvadci iz jednoga članka autora koji je poznat po dopuštenom govoru mržnje prema hrvatskoj državi i Hrvatima. Drugi autor je umjereniji; možemo se složiti s dijelovima teksta, ali ne treba se zavaravati – oba autora žele demontažu hrvatske države! *Superman* šuti!

Hrvateki su opet na prvoj crti

Katastrofalni potres opet je pokazao veliko srce hrvatskih domoljuba, branitelja, ljudi dobre volje koji su priskočili u pomoć. Ova katastrofa pokazala je nedostatnu organizaciju i koordinaciju državnih institucija i veliko srce Hrvateka, takozvanog “malog čovjeka”. Oni koji su trebali koordinirati i organizirati građanstvo (Civilna zaštita u sastavu MUP-a) su se pogubili pa je bilo stihije na terenu. Pokazalo se da država nema odgovarajući plan postupanja u slučaju elementarnih nepogoda pa se postavlja pitanje što su ti ljudi radili (Civilna zaštita) tijekom proteklih godina kada smo imali više ugroza.

Nažalost, vodstvo Civilne zaštite RH proziva građane koji su došli pomoći umjesto da prizna svoju nesposobnost i nerad. Ako vodstvo Civilne zaštite RH nije sposobno organizirati i koordinirati rad volontera i donacije građanstva neka odstupi. Sramotno je prozivati i blatiti građane koji su došli pomoći ljudima u nesreći. Naravno da je bilo i onih koji su se došli samo slikati i objaviti slike na društvenim mrežama. Lijepo je napisao prof. dr. Zlatko Miliša *kako je Petrinja postala nova “špica” za neke “humanitarce” – a u naravi medijske face, stalno gladnih samoreklamiranja*. Pisao je o senzacionalizmu i gadljivim samoreklamiranjima. Citirao je intelektualca Ivicu Šolu koji je svojevremeno napisao: *“Kada se ljudska patnja i tjeskoba transformiraju u medijski spektakl ... onda većeg neukusa ne može biti. Medijski je humanitarizam nehuman utoliko što u prvi plan dolaze pjevači, sportaši, političari, razne tvrtke i donatori kojima je to prigoda za samoreklamu, za samopromociju, pa nerijetko proizlazi da više žrtve pomažu svojim dobrotvorima, a ne obrnuto.”*

Izvještavanje nekih novinara, tv ekipa s terena, senzacionalističko je i sramotno pa više govori o njihovim lošim namjerama nego o stanju na terenu. Hrvatsko (antihrvatsko) novinarstvo je neprofesionalno, neetično i senzacionalističko pa je i ono pridonijelo stihiji na terenu. Nije

točno da vojska, policija, vatrogasci, HGSS, Crveni križ, Civilna zaštita nisu odmah izišli na ugroženo područje i da nisu pomogli te pristupili sanaciji posljedica potresa. Oni su odradili i rade svoj dio posla pa premijer ima pravo u vezi s tim (ono što je loše je navedeno gore). Problem je loša organizacija i koordinacija građana volontera koji su došli pomoći, donatora i raspodjela pomoći u zabačena sela. To je bio zadatak Civilne zaštite i Crvenoga križa koji nije odrađen kako treba.

Nužno je da RH napravi planove i postupnike (za građanstvo) u slučaju elementarnih nesreća pa da se zna tko što radi, da se zna broj telefona, mobitela, e-mail adresa na koju se može dobiti točna informacija kako i što donirati, kako pomoći. Također, mora se znati osoba koja će komunicirati s medijima i koja će davati jasne upute građanima kako mogu pomoći. Na taj način bi se moglo učinkovito pomoći i izbjegla bi se stihija. Nužno je svako zlonamjerno i senzacionalističko izvještavanje kazniti.

Vrijeme je za strukturne reforme (resetiranje, rekli bi neki), a ne za demontažu države!

Dvostruka mjerila I. (siječnja 2021.)

Seksualno uznemiravanje i silovanje

Mainstream mediji javljaju o seksualnim uznemiravanjima studentica na Akademiji dramskih umjetnosti, Akademiji likovnih umjetnosti, Filozofskom fakultetu, Veterinarskom fakultetu itd. koja su se dogodila prije više godina.

Trenutno je glavna tema mainstream medija seksualno uznemiravanje i silovanje. Objavljuju se priče o seksualnom uznemiravanju i/ili silovanju koje se dogodilo prije 10, 20, 30, 40 godina. Svaku prijavu treba istražiti (dokazati istinitost) što nije lagan posao, a nekada je to nemoguće jer su silovatelji napustili ovaj svijet ili kada nema svjedoka. HRT je objavio priče (Engleska, SAD, Španjolska) o silovanjima poznatih nogometaša, plivačica, gimnastičarki. O silovanju su pričale i mnoge američke glumice. Neke od tih glumica su zbog trpljenja napravile sjajnu glumačku karijeru. Seksualno uznemiravanje/silovanje bila je javna tajna. Znalo se tko su poznati silovatelji i da su nedodirljivi. Pored njih su bile tisuće manje poznatih nasilnika i silovatelja. Iz svjedočanstava žrtava saznajemo da nisu bile svjesne, da su zbog karijere podnosile uznemiravanje i silovanje, da ih je bilo sram i da nisu imale snage ispričati priču. Neke su ispričale svoje priče i ništa pozitivno se nije dogodilo jer su silovatelji bili nedodirljivi. Neke su pobjegle od nasilnika kojima nisu mogle ništa, odustale od karijere. Sigurno ima i lažnih priča iz osvete jer dotične nisu napravile karijeru, nisu ostvarile svoje snove. Većina je imala izbor podnositi ili odustati.

Kada su zatočene Vukovarke i druge žene govorile (više puta nakon rata, zadnji put 2018. u Vukovaru) o sustavnom zlostavljanju i silovanju u srpskim logorima nitko od onih koji danas dižu glas nije javno podržao žene iz Domovinskoga rata kada su javno rekle kako njihovi silovatelji slobodno šeću Vukovarom i Lijepom Našom. Mainstream mediji su šutjeli, silovane glumice, umjetnice, bivše studentice i druge su šutjele! Zašto? Zar je patnja žena silovanih u srpskim logorima manja nego ovih koje danas pričaju? Zašto poznate glumice koje su bile seksualno uznemiravane/silovane nisu digle svoj glas kao danas, zašto nisu organizirale tribine, proteste zbog neprocesuiranja silovatelja koji slobodno šeću Vukovarom i diljem Lijepe Naše? Malobrojni su podržali protest žena silovanih u srpskim logorima. Ni drugarice pravobraniteljice nisu digle svoj glas iako im je to bila dužnost.

Žene zatočene i silovane u srpskim logorima ili okupiranim područjima nisu imale izbora, nisu mogle pobjeći dok su glumice, umjetnice i druge koje danas pričaju svoje priče imale izbor: mogle su pobjeći i ispričati svoju priču u realnom vremenu, kada se dogodila, a ne nakon 10, 20 i više godina.

Mediji u Hrvatskoj, političari, javne pravobraniteljice, ženske udruge imaju dvostruka mjerila: silovanja Hrvatica u Domovinske ratu prihvatljiva su i ne zaslužuju osudu dok seksualna uznemiravanja i/ili silovanja onih koje danas pričaju svoje priče zaslužuju svu moguću pažnju i javni linč dokazanih i nedokazanih uznemiravanja i silovanja. Kada četnici-silovatelji slobodno šeću Vukovarom, to je za Lori OK, a kada netko prijavi pokušaj silovanja na Akademiji onda je to strašno. Davati nemoralne ponude, ucjenjivati studenticu je za njih mnogo

strašnije nego sustavno silovanje Hrvatica u srpskim logorima. Tako je to u Lijepoj Našoj, dvostruka mjerila.

"Novo normalno"

Moćne multinacionalne kompanije ne poštuju ugovore u svezi s isporukom cjepiva, a moćna EU birokracija ne može ništa! Kada se radi o Hrvatskoj, EU birokracija je jako moćna, a kada se radi o multinacionalnoj kompaniji s kojom je potpisala ugovor, tada birokracija podvije rep i priča: *Povjerenica za zdravstvo Stella Kyriakides naglasila je da će 'poduzeti sve mjere potrebne za zaštitu svojih građana'*. Komentar može biti: hahaha...

Odnosi između farmaceutske tvrtke AstraZeneca i Europske unije sve su lošiji. Nakon što je tvrtka obavijestila Bruxelles da će kasniti s isporukom cjepiva te kako ugovor koji je potpisan s EU-om o isporukama cjepiva nije obvezujući, iz EU-a su zatražili sastanak s čelnicima tvrtke.

Čelnici AstraZenece odbili su doći na sastanak s predstavnicima EU-a i poručili im da "ne budu toliko osjetljivi".

Ako njima odgovara, Ugovor se mora poštivati. Ako ne odgovara, onda je Ugovor za naivne budale. Tako to funkcionira u "demokratskoj" i "pravnoj" EU zajednici i šire.

Bombaš iz Pakraca

U Pakracu je abolirani četnik "izgubio živce" i bacio bombu na tri djelatnika HEP-a koji su radili svoj posao po radnom nalogu HEP-a. Radi se o pokušaju ubojstva, ali to mainstream novinarčići ne će napisati, to nam antihrvatske televizije ne će kazati. Zločin aboliranoga četnika sporedna je vijest koju mainstream mediji ne nazivaju pravim imenom. Da je bio bivši pripadnik HOS-a, tada bi to bila udarna vijest (vest), ali kada se radi o aboliranome četniku, tada je to sporedna vijest kada mainstream mediji prešućuju ime i prezime te o kome se stvarno radi. Tek kada su "marginalni desničari" objavili ime, i mainstream mediji stidljivo objavljuju Milorad A. pa naknadno puno prezime Arsenić. Tko se usuđuje isključiti struju neplatiši, aboliranom četniku? Zar to nije dokaz kako je Srbima u Hrvatskoj teško? Četnik Savo Štrbac, poznati lažov, kaže da je bombu bacio jer se branio. Koalicijski partneri Andrej i Milorad slažu se pa su bez komentara. O nedopuštenome držanju oružja ni riječi! Možda bi sin Predrag mogao objasniti zašto je otac Milorad imao oružje koje nije smio imati.

Kada se na području Banovine nađu arsenali oružja, nema podataka kod koga je nađeno, otkud im to oružje, zašto ga imaju i zašto ga nisu predali MUP-u. Da je oružje bilo kod hrvatskoga branitelja, tada bi to bila udarna vijest koja bi se danima ponavljala. Odmah bi mediji i pojedinci ponavljali laži o NDH, laži o Jasenovcu, laži o Jadovnom, laži o Dari Budisavljević itd. Dvostruka mjerila!

Tajno snimanje

Pozoveš političara u klet na druženje pa ga tajno snimaš, potom javno objaviš snimku. Snimatelj "poštenjačina" je kazao:

"Jučer sam prikazao svoje poruke pred kamerama, danas nosim i slike toga. Vidio sam da su neki portali objavili screenshotove koje je vjerojatno poslao gradonačelnik, a to je napravljeno tako da se inscenira da sam ja inicirao sastanak. Nudili su mi da uđem u stranku, da budem njihov kandidat, ali nitko se nije usudio reći da budem potpredsjednik bilo čega, skupštine, nečega što bi možda bilo i normalno. Ali ne pozicije institucija."

Zašto je drug snimao razgovor u privatnoj kleti? Za koga? Je li bio ugrožen ili je htio ucjenjivati?

Opet slušamo dvojaka tumačenja glede tog sramotnog čina (snimanja).

Svima naivnima treba biti jasno da su svi natječaji ciljano objavljeni za neku osobu iz stranke ili odabranu nestranačku osobu. Stranka koja je na vlasti predlaže i bira svoje podobne kandidate. Sve se dogovori unaprijed. Moguć je neplanirani ishod, ali to je rijetkost.

Opet im smeta HOS

Jugočetnicima, četnicima, dezerterima, komunjarima smeta hrvatska država. Budući da je nezgodno javno kazati (ima i toga) da im smeta hrvatska država koja ih hrani, onda to rade tako da napadaju HOS i njegovo znakovlje iz Domovinskoga rata. Zločin je branitelje iz 1991. povezivati s NDH kao što to rade mrzitelji hrvatske države (npr. Goldsteini i drugi).

Povodom obilježavanja 29. godišnjice osnutka Antiterorističke jedinice (ATJ) Lučko SDP-ov Peđa Grbin napao je ministra zbog znakovlja ATJ Lučko. (8. rujna 2019.,MAXPORTAL)

Znak Udruge (Foto: MAXPORTAL)

Grb u kojem su šahovnica i mač – znak su "Udruge ratnih pripadnika ATJ Lučko '90" (idejni autor je Ante Jurendić), nastao je sredinom 90-ih godina, a SDP-ov saborski zastupnik Peđa Grbin to je primijetio tek danas, 29 godina od osnutka te elitne postrojbe hrvatskog MUP-a.

Što Peđi smeta? Peđi smeta hrvatska država pa napada one koji su je stvarali!

Smeta im HOS, smeta im hrvatski povijesni grb, smeta im hrvatsko znakovlje, smeta im istina, smetaju im činjenice o zločinima nad Hrvatima. To im smeta! Ne smetaju im četnička kokarda, ne smetaju im četnički spomenici po Hrvatskoj, ne smetaju im laži o Drugome svjetskom ratu, ne smetaju im komunističke laži, ne smetaju im laži o Jasenovcu, ne smetaju im četnički filmovi o Dari Budisavljević itd. Dvostruka mjerila!

Umrta Mira Furlan

Počivala u miru. Čime je to Mira Furlan zadužila Hrvatsku da se toliko piše? Kada umre **domoljubni** hrvatski akademik, znanstvenik, umjetnik imamo štur vijest i zaborav.

Neprijatelji hrvatske države i Hrvata iskoristili su smrt Mire Furlan za napade na Hrvatsku devedesetih godina kada su se Hrvati krvavo borili za opstojnost hrvatskoga naroda. Mira Furlan bila je protiv hrvatske države. Otišla je u Srbiju koja je izvršila agresiju na Hrvatsku. Tamo je Mira bila sretna i zaštićena od “pomahnitalih ustaša” koji su 1991. harali Hrvatskom.

Pišući o Miri Furlan, jugočetnici pišu o građanskom ratu, a ne o agresiji Srbije. Pišu o hrvatskom antisemitizmu, a ne pišu o srbijanskim službama koje su izvršile bombaške napade na Židovski centar u Palmotićevoj ulici u Zagrebu i na groblju Mirogoj.

Nažalost, drug Plenković koji “nastavlja Tuđmanovu politiku” šuti na silne podvale i laži. Ministrica kulture, drugarica Ninočka, također šuti jer ona je i ministarka srpske nekulture u Hrvatskoj pa nije zgodno komentirati podvale i laži.

Mira Furlan je iz Beograda 5. studenoga 1991. godine pisala “*Pismo sugrađanima*” (u Zagrebu). Nije pisala Slobodanu Miloševiću, nije pisala srpskim generalima koji su ubijali Hrvate i razarali hrvatske gradove. Nije pisala srpskokocnogorskoj armadi koja je 1. listopada 1991. krenula prema Dubrovniku, ubijala, pljačkala i palila sve pred sobom. Nije pisala i pitala zašto Srbi razaraju barokni Vukovar.

Mira Furlan bila je protiv hrvatske države pa je zato u mainstream antihrvatskim medijima dobila silnu pozornost. Da je bila za samostalnu hrvatsku državu, bila ni jedna crtica i ništa više. Dvostruka mjerila!

Preporučujem Esej o Dubokoj državi (Karolina Vidović Krišto):

<https://teleskop.hr/59728-2>

„Ujedinjena“ oporba srušila kvorum!? (veljače 2021.)

Legendarni Mladen Delić: „Ljudi moji, je li to moguće? Ludnica, šta je ovo?“

Da, ludnica! Domoljubi i mrzitelji hrvatske države zajedno protiv *Supermana* i Njonje (HDZ-a).

Tko čini vladajuću koaliciju i opoziciju?

Vladajuću trgovačku koaliciju čine: HDZ (62), SDSS (3), Neovisni (6), HSLS (2), HDS (1), HNS (1), Reformisti (1). Dakle čine je oni koji su stvarali i branili Hrvatsku (HDZ), oni koji su je razarali (SDSS), oni koji je nisu željeli (Neovisni, HNS), oni koji su je blatili i uhljebi kojima je sasvim svejedno. Na čelu vladajuće koalicije je Superman koji dijeljenjem narodnih kuna i funkcija održava mršavu većinu od jednoga glasa. Ta koalicija je antinarodna, izdajnička i suprotna izbornim rezultatima. Narod je tražio i traži reforme: izbornoga zakona, pravosuđa, zdravstvenog sustava, glomazne lokalne i državne uprave, ali ništa od toga jer kada bi to napravili, političari bi ostali bez kuna i položaja, a neki bi završili u zatvoru.

Oporbu čine: SDP (34), Domovinski pokret (12), Most (8), Možemo (4), Suverenisti (4), IDS (3), HSS (2), Fokus (1), GLAS (1), HSU (1), Pametno (1), STRIP (1), Nova ljevica (1), Radnička Fronta (1), Nezavisni (2), skupina nespojivih stranaka i bolesnih egomana.

Oporba se „ujedinila“ i srušila kvorum

„Ujedinjena“ oporba srušila je kvorum nakon što su Superman i Njono pokazali svoju aroganciju, nakon vrijeđanja i omalovažavanja. Spojilo se nespojivo; ujedinili se domoljubi i neprijatelji hrvatske države pa kazali drugu Njoni i Supermanu da je dosta njihove arogancije. Odmah treba naglasiti da je „ujedinjenoj“ oporbi pomogao stjecaj okolnosti; vladajuća većina nije imala dovoljno ruku jer je jedan saborski zastupnik bio bolestan i nije mogao glasovati. Taj stjecaj okolnosti su neki oporbeni zastupnici proglasili svojom pobjedom što je notorna glupost.

Nakon gubitka kvoruma i neizglasavanja zakona Superman, Njonjo i drugi poslušnici-uhljebi koji žive na grbači naroda napali su oporbu:

„Žao mi je što zbog rušenja kvoruma nismo mogli donijeti Zakon o obnovi, kojim smo željeli pomoći unesrećenim sugrađanima. Oporba je pokazala nevjerojatnu destruktivnost. Nadam se da ćemo ga ipak donijeti - ako se udostoje ukazati u Saboru. Pitajte Grbina, Škoru, Petrova misle li pomoći Banovini.“

“Rušenjem kvoruma udružena oporba od krajnje ljevice do krajnje desnice onemogućila je da Hrvatski sabor donese izmjene Zakona o obnovi. Spriječili su i glasovanje o Isključivom gospodarskom pojasa. Neka ih bude sram pred sugrađanima koje je pogodio potres i pred hrvatskim ribarima! Njihova destruktivnost nema veze s demokracijom, pristojnošću, kulturom. No ima veze sa spregom koju su demonstrirali još na predsjedničkim izborima.”

“Ne možemo shvatiti da je oporba odbila glasovati o Zakonu o obnovi & pomoći nastradaloj Banovini, Sisku & svim unesrećenim građanima.”

Nije oporba odbila glasati o Zakonu o obnovi, nije odbila pomoći nastradaloj Banovini, Sisku i svim unesrećenim građanima, već je bila protiv arogancije Supermana i Njonje.

Da je vladajućem HDZ-u, Supermanu i Njonji bio važan Zakon o obnovi i Zakon o IGP-u, ne bi u zadnji čas skinuli točku s dnevnoga reda i tako „ujedinili“ oporbu. Arogancija HDZ-a (Supermana i Njonje) isključivi je krivac što se nije glasalo o Zakonu o obnovi i Zakonu o IGP-u. Što su drugovi iz HDZ-a tražili, to su i dobili.

Treba podsjetiti da nije bio problem u oporbi već u koaliciji u kojoj nije bilo suglasja i kojoj je nedostajao jedan glas. HDZ-ova arogancija također nema veze s demokracijom, pristojnošću i kulturom političkoga dijaloga. Zbog istine treba napisati da je takozvana ujedinjena oporba jadna, ali ponašanje Supermana prema svima u oporbi je krajnje neprihvatljivo: vrijeđanje, izrugivanje, omalovažavanje – bez obzira što oporba (pojedinci) predlaže. Potez „ujedinjene“ oporbe treba tumačiti kao odgovor na ponašanje HDZ-a i Supermana i ništa više.

Da je oporba (MOST i comp.) bila u pravu po pitanju HGK priznaje i drug Superman: *“Dogovorili smo da će se zatražiti da se usvoji zaključak da se u roku od 6 mjeseci predloži Saboru reforma sustava HGK sukladno analizi itd.”*

Hrvatski suverenisti i Radnička fronta zajedno, Domovinski pokret i Možemo zajedno – pa to je stvarno ludnica! *“Ljudi moji, je li to moguće? Ludnica, šta je ovo?”* (rekao bi Mladen Delić)

O kakvoj se oporbi radi vidljivo je da drugovi iz SDP-a (Komadina, Ahmetović i drugi) nisu bili nazočni puštanju u rad LNG terminala. Drugovi iz SDP-a su jako žalosni što je LNG terminal završen i pušten u rad. SDP je bio protiv stvaranja hrvatske države, 2000. godine je pokušao stvarati novu Jugoslaviju takozvani “region”, omogućio je stranim obavještajnim službama pristup državnim (tajnim) arhivima, progonio je hrvatske generale koji su vodili oslobodilačke operacije, prodavao je hrvatske tvrtke, davao je Slovencima Savudrijsku valu itd. To je stranka koja se nikada nije ispričala za počinjene zločine i pljačku Hrvatske.

Najnoviji skandal vezan uz SDP je privatni posjet talijanskih europarlamentaraca kojim su kršeni zakoni RH. SDP je podržao kršenje zakona s ciljem blaćenja RH u EU i svijetu. Sramota!

Kad je riječ o MOST-u, drug Superman je u pravu. To je stranka diletanata, demagoga, populista – s javnim bilježnikom i bez njega. Ne treba zaboraviti da je zahvaljujući manipulacijama Zokija, Dalije i MOST-a drug Superman došao na vlast. Nije im se zahvalio, a trebao je!

Istražno povjerenstvo

“Ujedinjena” oporba traži istražno povjerenstvo o poslijeratnoj obnovi da bi mogli držati konferencije za tisak, lupetati i praviti svoju samopromociju. Ništa više od toga.

Poruka druga Supermana:

“Oporba je vodila hajku o poslijeratnoj obnovi & generirala hysteriju. No činjenice su srušile njihove laži kao kulu od karata!”

„Priča“ o istražnom povjerenstvu angažirana je agenda oporbe uoči lokalnih izbora. Od 5.888 kuća koje su nakon rata obnovljene u SMŽ-u, dosad ih je samo 69 ili 1.83% dobilo crvenu naljepnicu.”

Budimo realni i pošteni pa priznajmo da je u vezi s ovim drug Superman u pravu!

Nije potrebno nikakvo saborsko istražno povjerenstvo, potrebno je stručno tijelo koje će napraviti izvide o poslijeratnoj obnovi i podnijeti izvješće Saboru o nađenome. Da se ne bi ponavljale svinjarije iz poslijeratne obnove, treba imenovati stručno tijelo koje će pratiti proces obnove i koje će svakih 6 mjeseci podnijeti izvješće u Saboru o tome kako teče obnova.

Moralna vertikala Superman kaže: *“Nemoralan potez oporbe”, “Njihov potez je nemoralan, HDZ nikad to ne bi napravio. Nitko nije mislio da je oporba toliko niska i toliko nemoralan, da je u stanju to napraviti, tu nema ničega, nema fer playa, pristojnosti ni kulture, razina ispod svih kriterija političkog i javnog angažmana.”*

Superman ne govori o svojim nemoralnim potezima, a trebao bi.

“Jasno sam i jučer naglasio – inicijative za izmjene komorskog sustava trebaju dolaziti iz bilo koje političke opcije, ali na način na koji to želi parlamentarna većina i u trenutku koji je primjeren.”

Ova rečenica pokazuje diktatorske sklonosti Supermana!

Komentar, citati: *“Diktature su jednosmjerne ulice. U demokraciji dopušten je promet u oba smjera.” (Alberto Moravia)*

“Priroda nam je dala po dva oka i po dva uha a samo jedan jezik, da bismo mogli više gledati i slušati a manje govoriti, jer se nikad ne može reći toliko mudrosti koliko se može prešutjeti gluposti.” (Konfucije)

“Svaki političar mora imati tri stvari: debelu kožu, dobar želudac i čistu savjest.” (Frano Supilo).

Političari (vladajući i oporba, bez razlike) imaju debelu kožu, imaju dobar želudac, ali većina nema savjesti.

Oporba bez amandmana!

Drug Superman navodi da oporba nije dala niti jedan jedini amandman u raspravi o strateškome dokumentu o razvojnoj strategiji Hrvatske.

Nisu imali vremena za amandmane; smišljali su svoje igrokaza u Saboru. Međutim, da je oporba i dala amandmane, ne bi bili usvojeni. Dosadašnja praksa pokazuje da vladajuća koalicija načelno odbacuje sve amandmane oporbe, bez obzira na njihovu opravdanost. Na taj način HDZ i Superman pokazuju svoju aroganciju i omalovažavanje oporbe bez obzira na kvalitetu i opravdanost prijedloga, amandmana.

Koliko nas koštaju saborski zastupnici?

U 2019.godini naši su saborski zastupnici potrošili 8.614.274,80 kuna.

Saborski zastupnici tako su od 22. srpnja 2020., kada je konstituiran 10. saziv Hrvatskoga sabora, do 18. prosinca 2020. kada je zaključeno prošlogodišnje zasjedanje Hrvatskoga sabora, potrošili, bez plaća, 2.463.626,91 kunu (to nisu svi troškovi – službeni podatci).

Nevenko Barbarić ukupno je potrošio 49.042,11 kuna (auto: 29.508,00; cestarina: 6.665,00; hotel: 2.148,00; stanarina: 8.187,78; i odvojeni život: 2.533,33 kuna).

Miro Bulj ukupno je potrošio 42.471,98 kuna (auto: 24.540,00; cestarina: 3.322,00; stanarina 11.873,66; režija: 202,99; odvojeni život: 2.533,33 kuna).

Branko Bačić ukupno je potrošio 23.634,00 kuna (auto: 18.180,00; cestarina: 3.621,00; javni: 1.833,00 kuna).

„Ljudi moji, je li to moguće? Ludnica, šta je ovo?“

Za političare ima, a za zdravstvo nema pa često neki doktor, bolnica, mole za donaciju. Primjerice, treba im uređaj od 200.000 kuna pa “prose”, a saborski uhljebi troše milijune kuna. Sramota!

Hoće li, mogu li, naši političari nešto naučiti od gospođe Angele Merkel?

“Jučer je A. Merkel napustila mjesto vodstva stranke i predala ga onima koji je slijede, a Njemačka i njen njemački narod su u najboljem stanju.”

Reakcija Nijemaca bila je bez presedana u povijesti Nijemaca – svi su ljudi izašli na balkone kuća i spontano joj pljeskali neprekidnih 6 minuta.

Na konferenciji za novinare, jedna je novinarka pitala Merkel: „Primijetili smo da se vaša odjeća ponavlja. Zašto?“

Ona je odgovorila: “Ja sam državni službenik, a ne model.”

Na drugoj konferenciji za novinare pitali su je: “Imate li kućne pomoćnice koje čiste kuću, pripremaju hranu i tako dalje?”

Njezin je odgovor bio: „Ne, nemam radnika i ne trebaju mi. Suprug i ja svaki dan radimo svoj posao kod kuće.“

Gospođa Merkel živi u običnom stanu kao i svaki drugi građanin. Živjela je u ovom stanu dok nije izabrana za njemačku premijerku i nije ga napuštala. Nije vlasnik vile, sluga, bazena i vrtova.

Angela Merkel, bivša savezna kancelarka Njemačke, vodila je najveće europsko gospodarstvo !!!

Bavljene politikom u Hrvatskoj je vrlo unosno pa političari (vladajući i “ujedinjena” oporba) ne žele reforme; oni su protiv reforme izbornoga zakona i protiv ukidanja financiranja političkih stranaka iz državnog proračuna; oni su protiv smanjenja broja zastupnika i reforme uprave. U novom sazivu Sabora su i bivši Soroševi plaćenici. Sada su 100% na grbači naroda protiv kojega su rovarili više od dva desetljeća!

„Ludnica!“ rekao bi Mladen Delić. Od ove oporbe ne treba ništa očekivati jer se radi o uhljebima različitih političkih uvjerenja kojima je važnija samopromocija nego interes naroda (čast malobrojnim izuzetcima). Hrvateki su opet prevareni jer je postizborno formirana antinarodna koalicija koja uništava Hrvatsku. Vladajući i oporba su na istoj strani; ni jedni ni drugi ne žele pokrenuti nužne reforme pa tako uništavaju Hrvatsku.

Drug Superman je petoga veljače 2021. godine okupio većinu (s jednim glasom više) i ona je odradila dobiveni zadatak, digla ruke protiv razuma i naroda.

Hrvateki se tješe: Svaka sila za vremena! Kada će Hrvateki kazati: DOSTA JE?

Vraća se verbalni delikt! (veljače 2021.)

Ministarstvo kulture i medija pod vodstvom ministarke Nine Koržinek Obuljen poslalo je u proceduru novi Zakon o elektroničkim medijima (ZEM) kojim se guši sloboda govora, uvodi verbalni delikt i rodna ideologija. Novi Zakon provodi direktive Europske unije (zadnja Direktiva EU, 2018/1808).

Subjektivni osjećaj pojedinca je važniji od činjeničnoga stanja. ZEM-om se negira prirodni zakon i uvodi verbalni delikt. *Prema novom ZEM-u može biti tužena svaka osoba koja muškarcu koji se osjeća kao žena ili neki drugi rod kaže da je on zapravo muško!*

Verbalni delikt, kazneno djelo predviđeno u čl. 133. Krivičnoga zakona Socijalističke Federativne Republike Jugoslavije. Odredba je glasila:

(1) Tko natpisom, letkom, crtežom, govorom ili na drugi način poziva ili potiče na obaranje vlasti radničke klase i radnih ljudi, na protuustavnu promjenu socijalističkog samoupravnog društvenog uređenja, na razbijanje bratstva i jedinstva i ravnopravnosti naroda i narodnosti, na svrgavanje organa društvenog samoupravljanja i vlasti ili njihovih izvršnih organa, na otpor prema odlukama nadležnih organa vlasti i samoupravljanja koje su od značaja za zaštitu i razvoj socijalističkih samoupravnih odnosa, sigurnost i obranu zemlje, ili zlonamjerno i neistinito prikazuje društveno-političke prilike u zemlji,

kaznit će se zatvorom od jedne do deset godina.

(2) Tko djelo iz stava 1. ovog člana učini uz pomoć ili pod utjecajem iz inozemstva, kaznit će se zatvorom najmanje od tri godine.

Temeljem navedene zakonske odredbe osuđene su desetine tisuća stanovnika Jugoslavije. Sve je bilo po komunističkom zakonu koji se tumačio po napatku i potrebama dnevne politike: uhititi, zatvoriti, osuditi, konfiscirati imovinu, ukinuti građanska prava, ukinuti pravo na školovanje, studiranje itd. To je bio obrazac komunističke vladavine. Oni koji ne vjeruju neka potraže svjedočanstva i sudske spise iz doba komunističke vladavine. (Vlado Gotovac, Franjo Tuđman, Zlatko Tomičić, Dražen Budiša, Ante Paradžik itd.)

Danas je iznošenje očitih bioloških istina i kritičkih mišljenja o rodnoj ideologiji, iznošenje istina o Drugome svjetskom ratu i komunističkoj vladavini, korumpiranoj i nesposobnoj vlasti cenzurirano, a sada se želi ZEM-om kazneno goniti.

Istina o migrantima koji žele ilegalno ući u Europu, istinu o ponašanju migranata u Europi, istinu o paljenju crkava u Europi, o zločinima koje su migranti počinili zbog vjerske netrpeljivosti se cenzurira, a prema ZEM-u bit će ubuduće kažnjivo kao govor mržnje. Svako iznošenje istine, drugoga mišljenja o rodnoj ideologiji može biti kažnjeno kao govor mržnje jer nema jasne, precizne definicije što je govor mržnje pa svaki sudac može proizvoljno tumačiti što je govor mržnje.

Rasprava u Saboru i u medijima pokazala je da se radi o nedorečenome zakonu koji guši slobodu govora, uvodi cenzuru i drakonske kazne, a da “počinitelj” jasno ne zna zašto je kažnjen. Kako definirati “govor mržnje”? Ne postoji u našem pravnom sustavu “govor mržnje” i kao pojam ga je nemoguće jasno definirati. U našoj sredini se pojam često koristi za diskreditaciju i ušutkavanje neistomišljenika.

Novi ZEM je kontradiktoran jer u članku 4. govori o pravu na slobodu govora, a poslije nameće cenzuru i priječi slobodu govora.

U članku 71. kaže da će se poticati: proizvodnja i objavljivanje audiovizualnih i radijskih projekata, programa i sadržaja za (...) poticanje svijesti o ravnopravnosti rodničkih identiteta i spolnoj orijentaciji. Zašto će se poticati nešto što je neprirodno, protivno naravnome zakonu?

U Zakonu se navodi da je pružatelj elektroničke publikacije odgovoran za cjelokupni sadržaj objavljen na elektroničkoj publikaciji uključujući i sadržaj koji generiraju korisnici. Ovim se guši sloboda govora, kritike i komentara.

Članak 97. Propisuje drakonske kazne: Novčanom kaznom u iznosu od 100.000,00 do 1.000.000,00 kuna kaznit će se za prekršaj pravna osoba koja:

8. objavi audiovizualnu komercijalnu komunikaciju koja uključuje ili promiče bilo kakvu diskriminaciju na temelju rase ili etničke pripadnosti ili boje kože, spola, jezika, vjere, političkog ili drugog uvjerenja, nacionalnosti ili socijalnog podrijetla, imovnog stanja, članstva u sindikatu, obrazovanja, društvenog položaja, bračnog ili obiteljskog statusa, dobi, zdravstvenog stanja, invaliditeta, genetskog nasljeđa, rodnog identiteta, izražavanja ili spolne orijentacije (članak 22. stavak 4. podstavak 2.)

9. objavi audiovizualnu komercijalnu komunikaciju koja potiče ponašanje koje je štetno za zdravlje ili sigurnost (članak 22. stavak 4. podstavak 3.)

Tko će dati ocjenu komunikacije i temeljem čega? Mora se jasno navesti kako se procjenjuje diskriminacija na raznim osnovama. Također, treba ljude educirati što je to diskriminacija i na taj način im pomoći da ne rade kaznena djela.

Prema članku 325. Kaznenoga zakona Republike Hrvatske kažnjava se govor mržnje i poticanje na mržnju. Što je govor mržnje? Je li iznošenje bioloških činjenica o rodnoj ideologiji govor mržnje? Je li otkrivanje istine o logoru Jasenovac govor mržnje, kako neki tvrde?

U raspravi je još rečeno:

Velik dio cenzure koja se odvija na društvenim mrežama, a i u medijima, nema nikakve veze s ilegalnim sadržajem već s mišljenjima i stavovima koji štite obitelj, pravo na život i izražavanje vjerskih istina ili svjetonazora u javnom prostoru.

Novi ZEM uvodi verbalni delikt i totalitarnu ideologiju (rodnu ideologiju). Ne sprječava govor mržnje jer **prijedlog ZEM-a omogućava da vladajući određuju što je prikladni, a što**

neprikladni sadržaj kao i u doba komunizma. Prijedlogom zakona onemogućava se sloboda govora, krši Opća deklaracija o ljudskim pravima UN-a, članak 19.

"Svatko ima pravo na slobodu mišljenja i izražavanja; to pravo uključuje slobodu zadržavanja mišljenja bez uplitanja i slobodu traženja, primanja i širenja informacija i ideja putem bilo kojeg medija i bez obzira na granice."

Predložene odredbe Zakona o elektroničkim medijima su nejasne, neprecizne, otvorene širokim interpretacijama, zlorabama i pogubne za slobodu mišljenja i izražavanja.

Prijedlog ZEM-a suprotan je USTAVU RH, članku 40.

Članak 40 kaže: "Jamči se sloboda savjesti i vjeroispovijedi i slobodno javno očitovanje vjere ili drugog uvjerenja."

Predlagatelj nastavlja s uvođenjem u hrvatski pravni sustav 'rodnog identiteta' kao novoga prava, koji to ni po svojoj prirodi ne može biti - i to mimo Ustavom propisanoga postupka uvođenja novih i razrade postojećih prava.

Prijedlog ZEM-a protupravan je i protuustavan (pravo na rodni identitet)!

Tijekom rasprave u Saboru Obuljen Koržinek nije znala objasniti što je rodni identitet iako ga prijedlogom zakona želi izjednačiti s ustavnim kategorijama poput rase, boje kože, spola, jezika i vjeroispovijesti te predviđa financiranje programa i sadržaja za podizanje svijesti o ravnopravnosti rodni identiteta i spolnoj orijentaciji.

Vlada ZEM-om uvodi verbalni delikt za iznošenje očitih bioloških istina i kritičkoga mišljenja te nastavlja aktivno financiranje rodne propaganda.

Za sintagmu govor mržnje sigurno je samo jedno - može značiti sve što treba, kome treba.

Svjedoci smo diktature i cenzure tzv. *Big Techa* (pod kojim se podrazumijeva pet tehnoloških divova: Amazon, Apple, Google, Facebook i Microsoft) koji krši sve antimonopolističke zakone. Cenzurirali su američkoga predsjednika Donalda Trumpa i time pokazali da mogu cenzurirati sve one koji im se ne sviđaju. EU birokracija podupire cenzuru svega što se ne uklapa u njihovo shvaćanje. O provedbi i zaštiti njihova shvaćanju života i rada brinut će njihovo Ministarstvo istine (kao i u doba staljinizma, maoizma, komunizma) koje kontrolira mainstream medije, društvene mreže i provodi cenzuru.

Saborski zastupnik Zlatko Hasanbegović pitao je ministarku Ninu Koržinek Obuljen:

"Molim Vas gospođo Obuljen da mi kao političaru kojem su nacionalizam i sloboda temeljni postulati djelovanja i ideološkog stava razjasnite koji bi to nacionalizam i nacionalistički režim trebalo medijski kriminalizirati i koja je kompetencija činovnika i politički imenovanih članova Vijeća za elektroničke medije, pa ako hoćete i sudaca da o tome prosuđuju?"

Nije znala odgovoriti!

Članak 16. propisuje i da “vijesti moraju biti nepristrane i profesionalno korektne te moraju poticati slobodno oblikovanje mišljenja, mišljenja i komentari moraju biti lako prepoznatljivi kao mišljenje ili komentar te mora biti razvidno čije se mišljenje ili komentar objavljuje. **Pružatelji medijskih usluga i elektroničkih publikacija obvezni su promicati nepristranost, poštujući razlike u mišljenjima o političkim ili gospodarskim pitanjima ili u svezi s trenutačnom javnom politikom**”, kaže se u prijedlogu. Ukratko, **proizlazi da će država određivati kako pojedini medij mora “vjerno prikazivati” određeni događaj, a “različita mišljenja primjereno zastupati”**.”

Svakodnevno smo svjedoci diskriminacije pojedinaca i skupina u hrvatskom društvu, svjedoci smo cenzure na društvenim mrežama, svjedoci smo govora mržnje prema braniteljima, domoljubima, Katoličkoj crkvi, pojedinim biskupima itd. Navedeni govor mržnje potiče se od strane mainstream medija i političara, a odgovor na taj govor mržnje se blokira. Mainstream mediji vrše cenzuru na ideološkoj osnovi, neke događaje prešućuju, a druge ističu. Ti mediji svojim komentarima nameću svoj stav i onemogućavaju drugo mišljenje bez obzira na argumente, činjenice. Očito je da Direktiva EU, 2018/1808. i Zakon o elektroničkim medijima RH vode totalitarizmu, cenzuri slobode govora i progonu svih koji ne misle kao EU birokrati, kao ministarka Koržinek Obuljen i njezin šef Plenković.

Neoliberalni fašizam na djelu

Obavijest:

Prije desetak dana, CitizenGO je obaviješten da je naš račun u TransferWiseu tehnološkoj kompaniji specijaliziranoj za bankovne transakcije putem interneta zatvoren. Kad smo tražili objašnjenje rečeno nam je da je to ne zato što kršimo zakone ili kodeks ponašanja već jednostavno zato što ne žele podržavati naše aktivnosti.

CitizenGO se zalaže za pravo na život i na obitelj, razotkriva kulture smrti, transrodno ludila i indoktrinaciju djece rodnom ideologijom!

Tako neoliberalni fašisti shvaćaju demokraciju, toleranciju, jednakost, slobodu govora i mišljenja...STRAŠNO!

Ja ne ću doživjeti njihov pad, ali netko hoće!

Dvostruka mjerila II. (veljače 2021.)

Riječka tri majmuna aktualizirali su pitanje diskriminacije, govora mržnje i antihrvatske politike u hrvatskome društvu. Najveći krivac za postojeće stanje jest Vlada koja zbog svojih dvostrukih mjerila nije ništa napravila već je dopustila diskriminaciju i govor mržnje prema domoljubnim Hrvatima, braniteljima, katolicima i onima koji se ne uklapaju u njihov svjetonazor, njihovu političku opciju. Rezultat politika vladajućih (HDZ-a, SDP-a) je da su Hrvati diskriminirani u vlastitoj državi. Najbolji primjer za navedeno je izborni zakon RH.

Superman Andrej našao se pogođenim majmunskom objavom na društvenim mrežama da su članovi HDZ-a i njihovi simpatizeri nepoželjni u jednom majmunjaku.

Vlasnik bara 'Three Monkeys' u Rijeci poručio je HDZ-ovcima i njihovim simpatizerima: *“Povodom nagrade koju nam je uručio naš premijer jer smo bili vrlo disciplinirani i dobri – a ta nagrada je da caffè barovi od ponedjeljka mogu prodavati kavu za van (do sada su mogle pumpe, frizerski saloni, kiosci, itd.) – imamo zamolbu za sve članove, glasače i simpatizere HDZ-a. Kao krajnji čin poniženja što smo doživjeli od vas, naše vlade i vašeg premijera molimo vas da ne dolazite u naš bar jer ovdje niste dobrodošli. “*

Radi se o diskriminaciji iako nas dežurne profesorice prava uvjeravaju da to nije diskriminacija. S obzirom da su profesorice prava učile socijalističko (komunističko) pravo, njihovo mišljenje je očekivano, ali nije opravdano.

Nakon kritike vlasnik majmunjaka otišao je korak dalje:

Na upit bi li, kao profesionalac, ipak skuhao kavu premijeru Plenkoviću i, recimo, ministru Berošu da navrate u "Three Monkeys", rezolutan je:

– Ne bih. Ne smijem ih potjerati, ali bi ih odbio uslužiti – kazao je vlasnik riječkog bara, koji je – usput rečeno – objavu na FB-u zaključio riječima "No pasaran".

U "levim" medijima (a drugih ni nema) novinari i SDP-ovi političari ovu izjavu izvrću, ublažavaju i mijenjaju joj smisao pokušavajući na razne načine opravdati vlasnika kafića. Da je zamolba da ne dolaze u kafić bila upućena njima (SDP-u i sličnima) umjesto HDZ-u, povela bi se javna haranga i sva bagra bi tražila osudu, uhićenje, kaznenu prijavu i slično (slučaj zadarskog iznajmljivača, slučaj karnevala u Kaštelima i Imotskom).

Nakon ovih sramotnih izjava vlasnik kafića se nije ispričao i zaključio slučaj. Drug dragovoljac je rekao da je apolitičan što nije točno jer se dao u politiku. Njegove naknadne izjave i spominjanje niza ljudi iz HDZ-a pokazuju da je u službi politike. Izjavio je da je *krađa temeljni cilj većine članova i simpatizera HDZ-a. “A ne volim ih jer 30 godina uništavaju ovu državu.”*

Riječki dragovoljac je konačno “progledao” pa prozvao Plenkovića i HDZ, ali je slijep na ponašanje gradonačelnika Rijeke i njegovo dugogodišnje upravljanje Rijekom.

U jednoj tiskovini (Hrvatski tjednik) piše (citat): *“...Tri majmuna o krađi govore u gradu Rijeci u kojem je gradonačelnik Vojko Obersnel prihvatio zahtjev Danka Borovine, koji godinama*

nije plaćao zakup u restoranu Municipium pa mu je otpisao 51.686 kuna kamata koje su nastale kao rezultat duga za zakupninu od oko 300.000 kuna, dok su proteklih godina milijuni kuna otpisani raznim korisnicima gradskih, poslovnih prostora. Inače, Tri majmuna nisu čuli kako je stanje dospjelih nenaplaćenih potraživanja Grada Rijeke na dan 30. rujna 2020. godine s osnove zakupnine poslovnih prostora iznosilo 17,3 milijuna kuna pa nisu mogli napisati Facebook objavu u kojoj prozivaju većinu članova i simpatizera SDP-a jer su to, upravo, oni sami.

Tri majmuna su 12. lipnja 2020. dobili nalog Grada Rijeke za uklanjanje terase i pri tome im nije palo na pamet spominjati SDP ili njihove članove i simpatizere. Tri majmuna uglavnom su šutjela i pokrila se po glavi. U današnjoj Facebook objavi Tri majmuna niti jednom riječju ne spominju Vojka Obersnela niti SDP koji im je uklonio terasu. Nema ni riječi o srbočetnicima ni komunistima. Nema usklika “No pasaran”, nema spominjanja lopovluka i krađe...”

Drug dragovoljac očitno podržava SDP-ovo vođenje Grada Rijeke, odobrava crveni (lijevi) fašizam, diskriminaciju, izrugivanje nacionalnim simbolima, veličanje zločinca Tita i obnovu broda Galeb.

Drug dragovoljac, vlasnik kafića, piše da je ogorčen! I ja sam ogorčen, ali ne zato što ne rade kafići već zato što nema nužnih reformi, što pravosuđe ne funkcionira, što se govor mržnje nekažnjeno širi i zbog diskriminacije domoljubnih Hrvata.

Vojko Obersnel pohvalio se da je kaznena prijava vezana uz postupak javne nabave opreme za svečano otvorenje godine Europske prijestolnice kulture u potpunosti odbačena. Ta vijest je očekivana s obzirom na stanje hrvatskoga pravosuđa koje također ima dvostruka (višestruka) mjerila. O gradonačelniku Rijeka nije potrebno trošiti riječi. Poznati su njegovi antihrvatski stavovi, njegovo veličanje zločinca Tita i zaboravljivost koliko je hrvatska država uložila u Grad Rijeku (riječka obilaznica, sveučilišni kampus, bolnica, luka, a za projekt Rijeka grad kulture HDZ-ova je vlada dala 10 milijuna eura). Svečano otvaranje godine Europske prijestolnice kulture bio je sramotni antihrvatski igrokaz financiran sredstvima poreznih obveznika. Ruganje s hrvatskom himnom, postavljanjem crvene velike zvijezde petokrake, simbola zla, na neboder u središtu Rijeke dokaz su gradonačelnikove “širokogrudnosti” i “demokratičnosti”. Drug gradonačelnik ima dvostruka mjerila i po pitanju oslobađanja Rijeke (zaboravio drug na nepotrebne žrtve osloboditelja kao i na ratni zločin kojega su partizani napravili na sv. Ani kada su strijeljali zarobljene Nijemce).

Očito je da u društvu imamo dvostruka mjerila; jedan kriterij za HDZ, a drugi za SDP i bratiju!

Nisam član nijedne stranke, ne branim HDZ niti bilo koju drugu stranku (mogu se same braniti), već branim načelan stav da pred zakonom moramo imati jednak tretman što danas nije slučaj. Domoljubni Hrvati su u današnjoj Republici Hrvatskoj građani drugoga reda. To možemo zahvaliti političarima HDZ-a, SDP-a, HNS-a, IDS-a i drugih.

Nastavlja se Indexov govor mržnje. Index je pitao čitatelje jesu li oni ljudi ili su članovi HDZ-a. Index godinama nekažnjeno širi govor mržnje, pljuje po braniteljima, domoljubima,

Katoličkoj crkvi, obiteljima i pojedincima, a državne institucije ništa ne poduzimaju. Vlast i "levi" mediji imaju dvostruka mjerila i kad je riječ o govoru mržnje pa se tako očiti govor mržnje prema domoljubnim Hrvatima, braniteljima, katolicima opravdava kao kritika vlasti, umjetnički izričaj, satira i slično. Profesori komunističkoga prava i razne pravobraniteljice ne vide problem kada je govor mržnje upućen domoljubnim Hrvatima, braniteljima i katolicima; oni vide govor mržnje samo onda ako se radi o manjincima, neprirodnoj spolnoj orijentaciji i pojedincima koji veličaju komunističke zločine i zločince...

Svakodnevno smo svjedoci dvostrukih mjerila u medijima pa svakodnevno imamo reportaže o straćarama koje su se urušile zbog potresa, ali nema reportaža o arsenalima oružja koji su pronađeni na Banovini, niti o rušenju spomenika braniteljima u Hrvatskoj Kostajnici. To se usputno spomene i nakon toga je muk. Mediji provode diskriminaciju pa uvijek na televiziji gledamo dežurne komentatore koji ne mogu napraviti otklon od komunističke ideologije, slušamo profesorice prava koje nam tumače komunističko pravo, jer one drugo i ne znaju.

Vrijeđanje nacionalnih simbola, vrijeđanje domoljubnih Hrvata, branitelja i katolika za crvene (lijeve) fašiste normalna je stvar. Opravdavaju je slobodom govora, navode da se radi o satiri, umjetničkom izričaju. Tako je poziv na paljenje Hrvatskoga narodnog kazališta za njih umjetnost! Ne, drugovi, ne radi se o umjetnosti već o mržnji prema jednome narodu. Crveni fašisti nekažnjeno lijepe etikete, pričaju o crnim košuljama, o fašizmu, o ustaštvu i revizionizmu itd. Pokazati dokument iz Državnoga arhiva koji negira laži o Nezavisnoj državi Hrvatskoj je fašizam i revizionizam. Na takvo ponašanje crvenih (levih) fašista Vlada i druge institucije države šute, što znači da odobravaju govor mržnje prema onima koji teže istini, onima koji dokumentirano razotkrivaju komunističkočetničke laži o Drugome svjetskom ratu. Radi se o dvostrukim mjerilima koje vladajuća garnitura dopušta! Kada se na karnevalima napravi karikatura crvenih fašista (npr. karneval u Kaštelima, karneval u Imotskom) tada se digne silna halabuka, podnose se kaznene prijave, traže se uhićenja, zatvaranja na višegodišnji zatvor itd. Drugarice i drugovi uvijek imaju dvostruka mjerila; oni znaju samo za diktaturu proletarijata, a pojma nemaju o demokraciji, toleranciji i o satiri.

Hrvatska država troši novac poreznih obveznika na Ured pučke pravobraniteljice koji loše radi, koji je poznat po svojim dvostrukim mjerilima. Mišljenje koje Ured pučke pravobraniteljice napiše i objavi nikoga ne obvezuje pa je besmisleno postojanje Ureda kao takvoga. Praktično, taj Ured služi samo za uhljebljenje pojedinih osoba.

Treba podsjetiti na dvostruka mjerila pri radu pravobraniteljica u RH. Prema pravobraniteljici za djecu vjerski sadržaj u školskim predstavama je nedopustiv! Zar to nije diskriminacija djece vjernika?

Pravobraniteljica za ravnopravnost spolova također zloupotrebljava svoj položaj. Za pojašnjenje je najbolje citirati Udrugu *U ime obitelji* koja je analizirala izvješće pravobraniteljice:

“Jedan od glavnih uzroka diskriminacije žena u RH je nepoštivanje radnih prava trudnica i mladih majki – od otežanog zapošljavanja žena koje planiraju imati djecu do nemogućnosti korištenja bolovanja za malu djecu ili vraćanja na manje odgovorno i niže plaćeno radno mjesto nakon rodiljnog dopusta. No, pravobraniteljica se odabrala baviti i nametati ideološke teme poput redefinicije braka, udomljavanja i posvajanja djece za homoseksualne parove, promocijom pobačaja i progonom neistomišljenika.”

“Pravobraniteljica Ljubičić, koju je Plenkovićeva saborska većina (HDZ-SDSS-HNS) izabrala na novih osam godina mandata (2019. – 2027.), zajedno sa svojih 11 zaposlenika i proračun od oko milijun eura više predstavlja lijevo-liberalnu udrugu koja se bavi nametanjem vlastite ideologije nego državnu instituciju od koje svi mogu očekivati pomoć, nepristranu inicijativu i rješavanje problema, o čemu svjedoči i njezino najnovije Izvješće o radu u 2019.”

“Njezin je pristup više činovnički, a premalo proaktivan. Izvješće o radu svjedoči da je učinila minimum koji od nje traži Zakon o ravnopravnosti spolova – izdavanjem preporuka, upozorenja i prijedloga, što je sve nedovoljno da se suzbije diskriminacija i pronađu trajna i učinkovita rješenja koja će štititi žene kao trudnice i majke od diskriminacije.”

Profesorica prava koja je Plenkovićeva kandidatkinja za Sud Europske unije bila je protiv donošenja ustavne odredbe o definiciji braka kao zajednice muškarca i žene. Također je ismijala i stavila u negativan kontekst misu zahvalnicu na kraju akademske 2018. godine!

Gornji primjeri pokazuju da Superman i njegovi podanici biraju kadrove koji aktivno vrše diskriminaciju neistomišljenika. Promicati kadrove koji zastupaju antinarodne stavove, koji nameću svoje osobne stavove iznad stavova onih koje bi trebali predstavljati nedopustivo je i sramotno.

Glavni krivci za nekažnjeni govor mržnje u Hrvatskoj, koji se događa godinama, su hrvatske institucije (Vlada i državne institucije). Ministarka kulture i medija te Vlada su glavni krivci za diskriminaciju i govor mržnje jer ta pitanja nisu pravno (zakonski) regulirana. Naprotiv, Ministarstvo kulture i Vlada financiraju (Novosti, medije) diskriminaciju i govor mržnje prema domoljubnim Hrvatima, braniteljima, katolicima te pojedincima (intelektualcima, pjevačima, sportašima). Hrvatska Vlada i njezina ministarka kulture imali su 4 godine da donesu zakon o elektroničkim medijima kao i druge pravne akte koji će definirati govor mržnje i diskriminaciju, ali to nisu uradili. Za HDZ postoje dvostruka mjerila pa je blaćenje domoljuba, branitelja, nacionalno svjesnih građana dopušteno, a pod zaštitom su SDSS, Novosti, srpski i jugoslavenski političari.

Do kada će Vlada imati dvostruka mjerila, podržavati govor mržnje prema domoljubnim Hrvatima te njihovu diskriminaciju u društvu?

Nisu ga "voleli" (ožujka 2021.)

Umro je Milan Bandić. Počivao u miru!

Nakon smrti gradonačelnika Milana Bandića može se svašta pročitati. Više je zločestih, negativnih komentara, neljudskoga blaćenja, laži i govora mržnje prema pokojniku.

Politički analitičari, dežurni komentatori, potrudili su se da iskažu svoj negativan stav i tako su se željeli dodvoriti negativnim *mainstream* medijima zaboravljajući kazati bit. Zaboravili su reći da glavni problem nije Milan Bandić već sustav koji generira nepotizam, korupciju i pogodovanje u hrvatskome društvu. Nije problem Milan Bandić već hrvatsko pravosuđe i druge institucije koje nisu radile svoj posao. To je bit slučaja zagrebačkoga gradonačelnika.

Zanimljiv je feljton 24 sata za objektivnije sagledavanje slučaja Bandić:

U jesen 2014. godine, nakon što je Milan Bandić uhićen u velikoj akciji policije i USKOK-a, novinari 24sata Ivan Pandžić i Jelena Badovinac istražili su djetinjstvo, mladost i tajne poslove zagrebačkog gradonačelnika te svoje materijale 2015. godine objavili u knjizi 'Ja, Milan'.

Kada je gradonačelnik izazvao prometnu nesreću u pijanome stanju, kada je bježao s mjesta nesreće i pokušao podmititi policajca zaštitio ga je SDP, koji je bio na vlasti!

Kako i zašto? Zar je SDP to uradio? Jest, gospodo, uradio je protivno zakonu i moralu u skladu sa svojom dugogodišnjom praksom!

Kada je na nelegalan način Milan smjenio "Cezara" Canjugu u Zagrebu, opet je sve bilo u redu jer su SDP-u u borbi za vlast dopuštena sva sredstva. SDP je bio na čelu vladajuće koalicije koja je započela proces takozvane "detudmanizacije", proces veleizdaje u kojemu je i Milan aktivno sudjelovao.

Iz feljtona 24sata:

"Blitzkrieg koji je Bandić izveo za rušenje HDZ-ove vlasti u to proljeće 2000. ući će u anale hrvatske političke povijesti. U petak kasno navečer predao je u poštu kuvertiranih 26 ostavki vijećnika u Skupštini. Uz oporbena 24 vijećnika, pridobio je na ostavke i HDZ-ove uglednike Ranka Marinkovića i Miroslava Šuteja. Time više nije postojala većina u Skupštini i ona se morala raspustiti.

Poznajući utjecaj HDZ-a, ništa nije prepustio slučaju i pritiscima da se netko od dvojica predomisli. Rokove za žalbe i povlačenje je izbjegao neradnim vikendom. Službeni list Republike Hrvatske tiskan je ipak preko noći i u ponedjeljak je sve bilo gotovo. HDZ je izgubio vlast. Navodno je Canjuga u subotu obilazio vijećnike, nagovarao ih na povlačenje ostavki, ali sve je bilo uzalud. Vlast je pala, a Zagreb je dobio povjerenika - Josipa Kregara.

“...Nitko nije ponovio ništa slično u Hrvatskoj i HDZ je srušen na isti polulegitimni, polugerilski način kako su pet godina vladali Zagrebom – koristeći političku silu i trgovinu. Bandićev nevjerovatni potez i lukavština zacementirali su mu mjesto u aleji pragmatičnih političara koji ne prežu ni od čega da ostvare cilj. Kako je HDZ bio omražen, on je ispao heroj, a ne čovjek koji traži rupe i zaobilazi procedure kako bi ostvario svoj probitak. Ta aura mu stoji i danas kod onih koji ga vide kao borca protiv nesposobnih političara koji rade loše....”(Feljton, Ja Milan)

Antihrvatska i antinarodna stranka HNS (Hrvatska narodna stranka), kaolicijski partner SDP-a, radi malverzacije sa zemljištem (slučaj Nanbudo, Ferenčak i drugi) u Zagrebu. Milan Bandić (čitaj SDP) u borbi za što veću moć i utjecaj započinje proces rušenja HNS-a.

*“Iako je bio na rehabilitaciji, zaustavio je prodaju velikog zemljišta u Novom Zagrebu trgovačkom centru koju je gurao HNS-ov Srećko Ferenčak, tajnik HNS-a koji je tada bio zadužen na gradsku imovinu. Umjesto prodaje "obiteljskog srebra" Bandić je obećavao stanove za mlade u Podbrežju. Oni nikada nisu izgrađeni, ali dogradonačelnik je opet ispao heroj koji je spriječio da privatni interesi nadvladaju gradske. Ferenčak će nakon nekog vremena pasti, a za sobom povući i popularnost čitave stranke kada je oporbeni zastupnik **Tomislav Jelić** otkrio da je zemljište koje je dobio od grada za gradnju doma za djecu, preprodao drugom trgovačkom lancu. Ta Afera Nanbudo ime je dobila po Nanbudo centru u kojem je tada bio Srećko Ferenčak i preko njega se zalagao u humanitarne svrhe. Ispalo je da su on i njegov kompanjon **Petar Turković** zaradili preko 10 milijuna na preprodaji zemljišta. Ferenčak je ludio zbog afere i ljutio se na novinare zašto potenciraju tu prodaju u kojoj je sve bilo čisto dok protiv Bandića nema nikakvih optužnica, primjerice za zamjenu zemljišta s Croatia Busom. Nije mu pomoglo. Ferenčak je kasnije završio s osudom, a Bandića je Državno odvjetništvo još godinama ostavilo na miru.*

*S rehabilitacije je Bandić povukao i drugi potez koji će, kasnije će se pokazati, u potpunosti uništiti kredibilitet HNS-a u glavnom gradu. Na njegovu inicijativu je osnovano **povjerenstvo** koje je trebalo utvrditi koliko je zelenih površina prenamijenjeno iz zelenih u građevinsko kroz GUP koji su predložili njegovi partneri. Povjerenstvo na čelu s njegovim prijateljem **Zdravkom Tomcem** mjesecima je skupljalo materijale i na kraju ustanovilo da je grad izgubio stotine tisuća zelenih površina. HNS se uzaludno pokušavao oprati, nakon svih afera, javnost ih je percipirala kao klijentelističku i kradljivu stranku.”*

Iz navedenoga je jasno da je postojao klijentelizam, nepotizam i pogodovanje i prije Bandića i kod drugih stranaka, u ovom slučaju u HNS-u. Time se politički analitičari, komentatori, novinare i ostali ne bave. O HNS-ovim hobotnicama se ne piše. Zašto? Jesu li one normalne, poželjne, prihvatljive?

Bandić će nastaviti sličnu rabotu kao i HNS, a SDP će ga podržati. Pravosuđe zaprima kaznene prijave i ne poduzima ništa, i opet je kriv Bandić? Ne, krivo je pravosuđe, kriv je sustav jer dopušta pogodovanje, nepotizam i korupciju.

Druga Milanovića i druga Plenkovića treba pitati (ne Bandića) zašto nisu proveli temeljitu reformu bolesnoga pravosuđa da se ovakvo nešto ne ponavlja.

Politički analitičari, komentatori, ne naglašavaju ono što treba naglasiti: da je Milan Bandić potekao iz komunističke stranke Savez komunista Hrvatske i da je tamo ispekao zanat (pogodovanje, nepotizma, korupcija, laganje...). Milan Bandić je proizvod hrvatskoga postkomunističkog, neokomunističkog društva gdje je korupcija, nepotizam, privilegiranje, laganje normalan oblik ponašanja u borbi za vlast.

Bandić je bio vješt političar koji je znao vješto balansirati i zadržati vlast. Bio je radoholičar, čovjek koji je mnogima pomogao i koji je ostavio vidljivi trag u Zagrebu, ali i u Hrvatskoj (npr. Knin, Vukovar). Bandić je gradio Zagreb kao hrvatsku metropolu, tolerantan multikulturalni grad često i na štetu nacionalnih interesa. Dr. Tomac je kazao: *S tim da je on uspio nešto što drugi ljudi možda ne bi, okupio je i tvrde desničare i 'jugoslavene-antifašiste', barem tako slove u javnosti, i Muslimane, i Srbe, i vjernike i nevjernike. Mislim da je to veliki Bandićev potez i da je on na taj način proveo Tuđmanovu politiku, zato on i jest 'Tuđmanovac'.*

Novinari pišu: *Protiv njega je do njegove predsjedničke kandidature (studenoga 2009.) predano preko 250 kaznenih prijava.*

Bio je uhićen 2014. godine (afera Agram), a 2015. objavljena je knjiga „*Ja Milan*“ koja navodi Bandićeve afere. Bandić je 2017. godine pobijedio na lokalnim izborima unatoč brojnim kaznenim prijavama i nekim podignutim optužnicama!

Mnoge prijave su neutemeljene. Kao primjer može se navesti Cvjetni trg. Uklonjen je "štakornjak" u samome centru grada i sagrađen poslovno-stambeni prostor na Cvjetnome trgu. Potres je jasno pokazao u kakvom su stanju zgrade u Gornjem i Donjem gradu. Većina tih zgrada građena je u 19. i 20. stoljeću i nisu u skladu s današnjim standardima gradnje. Mnoge kuće treba srušiti pa ponovno izgraditi; to je sva mudrost koju neki ne mogu prihvatiti. Nije Bandić kriv što se radi o starim, dotrajalim zgradama. Nije Bandić kriv što pucaju vodovodne cijevi ili cijevi vrelovoda. Rekonstrukcija cijele vodovodne i toplinske mreže iziskuje ogromna sredstva kojih nema pa se Bandić nije ni pokušavao upustiti u te nužne zahvate. Njega su zanimali projekti koji se vide, kojima će zadržati vlast (dobiti glasove) i za koje će biti zapisano da su napravljeni u mandatu Milana Bandića.

Nisu ga "voleli", bio je Hercegovac; nisu ga voleli jer je bio Hrvat (lijeve orijentacije); nisu ga "voleli" jer je gradio Zagreb kao europsku metropolu, a oni mrze Hercegovce, mrze Hrvate i sve hrvatsko. To je to!

Došao Hercegovac u Zagreb i uspio. Bio je 6 puta biran za gradonačelnika. To mu se nikako ne može oprostiti. Doći s kuferom od skaja i osvojiti Zagreb, to je mnogima nešto grozno, ali dogodilo se. Devedesetih godina su se neki Zagrebčanci okupljali da se distanciraju od

prodornih Hercegovaca, da se distanciraju od bijelih čarapa. Zagrebom su se prepričavali vicevi o Hercegovcima i njihovim bijelim čarapama. I danas čujemo takve komentare onih koji zavide uspješnima i radišnima. Razlika između Milana Bandića i njegovih protivnika je u odnosu prema poslu. Hercegovac Milan Bandić radio je 15 ili 16 sati dnevno, 365 dana u godini, a njegovi kritičari nisu u stanju raditi ni 8 sati dnevno tijekom 5 dana u tjednu. U nekoliko sati u Zagrebu je palo 60 centimetara snijega. Čistilo se cijelu noć i grad je sljedećega jutra funkcionirao, nije stao zahvaljujući gradskim službama pod vodstvom Milana Bandića. Da su kritičari Milana Bandića bili na čelu grada, grad bi bio paraliziran.

Kritičari Milana Bandića prešutjet će ono što je Bandić dobro napravio, a isticat će ono što je loše napravio, uz podvale i laži. Bio je sposoban političar, populist, koji se znao dodvoriti glasačima, koji je pomogao mnogima. Želio je i uspio učiniti Zagreb prepoznatljivim što mnogima smeta jer oni ne vide dalje od svoga nosa. Njegovi projekti prepoznatljivosti Zagreba su koštali jer ništa nije besplatno. Neki projekti su preplaćeni kao i u drugim gradovima Lijepe Naše, kao i u svijetu. Mnoge kritike i kaznene prijave su neutemeljene. Radi se o hrvatskome jalu (zloba, zavist) te samopromociji kritičara.

Najglasniji kritičari ne mogu Bandiću oprostiti fontane, spomenik dr. Franji Tuđmanu i Spomenik domovini. Oni mrze sve hrvatsko, mrze domoljubne Hrvate i samostalnu državu Hrvatsku pa to izražavaju preko Milana Bandića.

Drugi ga ne vole. To su oni koji sve gledaju s pozicije svoga interesa i koji ne vide dalje od svoga nosa. Za njih ne postoji opći nacionalni interes.

Bilo bi dobro pogledati fotografije i filmske trake o Zagrebu šezdesetih, sedamdesetih, devedesetih i danas pa će pametnom biti jasno o kojim razlikama se radi.

Uspoređivati spavaonice preko Save iz šezdesetih godina i danas je bespredmetno jer to su bila druga vremena gdje je Partija odlučila što će se i gdje graditi i tko će to platiti (gradilo se na štetu drugih sredina).

Dežurna komentatorica usporedila je klijentelističku hobotnicu Milana Bandića s talijanskom mafijom (*oni su se stvarno ponašali kao familija u onom talijanskom smislu te riječi, a znate koga oni zovu familia*). Drugarica je ipak pretjerala. Bilo bi zanimljivo pitati dežurnu komentatoricu (koja se nekome dodvorava) kako bi ocijenila vladavinu IDS-a u Istri ili vladavinu Obersnela u Rijeci.

Bandić se dodvoravao građanima besplatnim udžbenicima, jeftinijim gradskim prijevozom, legalizacijom bespravno izgrađenih objekata, izgradnjom gradske infrastrukture itd. Snažno se zalagao za legalizaciju bespravne gradnje, dok je HNS bio protiv. Marina Matulović Dropulić bila je ministrica graditeljstva i najavila je velika rušenje, pa i na Bandićevoj Peščenici. Bandić je poručio:

Ako treba stat ću pred bager! Dok smo mi na vlasti, neće se rušiti. Treba omogućiti tim ljudima koji su pobjegli od pakla rata samo s vrećicama u rukama i izgradili svoje domove

da imaju legalan krov nad glavom – energično je govorio Bandić. I u potpunosti dobio simpatije većine javnosti.

Krivci za bespravnu izgradnju su gradske uprave i inspeksijske službe diljem Hrvatske, kako u vrijeme socijalističke Republike Hrvatske tako i u državi Hrvatskoj. Diljem Hrvatske rušilo se ono što je trebalo srušiti, ali i mnogo objekata koje nije trebalo rušiti. Nekima su srušene vikendice pa im se nakon toga odobrila građevinska dozvola za izgradnju na istom mjestu! Žalosno, sramotno i bolesno ponašanje vlasti!

Bandić se okružio iskusnim operativcima koji su prije radili u gradskoj upravi i koji su znali kako funkcioniraju gradske službe. Za razliku od Bandića, HNS je imao šminkere.

Evo jednoga navoda:

“HNS je vodio operaciju donošenja urbanističkog plana, a koliko je stručnosti bilo najbolje svjedoči da je mladi HNS-ov član Poglavarstva Mislav Žagar skraćenicu "kč. br." koja znači "katastarska čestica broj" na sjednici čitao kao "kućni broj". Bandić osobno i njegovi ljudi su ratovali s HNS-om oko prenamjena zemljišta iza kojih su stajale sumnje u kriminal, ali i bespravne gradnje.

Urbanistički plan donosio se u kaotičnom okružju i nikada neće biti jasno koliko je tada interesa progurano pod krinkom razvoja grada. Primjerice, dok je došao iz Poglavarstva u Skupštinu, u njega je preko noći ugurana legalizacija katova Importanne galerije u Zagrebu. Zastupnici svih stranaka su amandmanima mijenjali zelene površine u građevinske, ali Bandić i njegovi su ispali puno pošteniji od HNS-ovaca.”

Dakle, to je bio obrazac ponašanja u neokomunističkoj Hrvatskoj i drug Milan se izvrsno uklapao u taj obrazac ponašanja.

U borbi za vlast Milan Bandić je obećao svoj model stanogradnje. Dao je točan komentar Čačićeva POS-a:

“...lagano je graditi jeftine stanove kada Zagreb mora osigurati zemljište i sagraditi o svom trošku svu infrastrukturu, škole i javne objekte.”

Pišu što je sve obećao, a nije napravio. Neki novinarčići skupe sva obećanje vlada RH i svih vladajućih stranaka diljem Lijepe Naše pa neka napišu tko je i koliko lagao. U borbi za glasače i vlast lagalo se, laže se i lagat će se i u budućnosti. Treba naglasiti da Hrvateki vole laži mainstream medija, plaćaju ih u obliku HRT preplate...

Mala digresija. Pitaju premijera Plenkovića, nedavno, u Splitu (veljače 2021.): Kada će se riješiti prometni kaos u gradskoj luci (tijekom ljetnih mjeseci)? Premijer jasno i kratko odgovara: Kada se donese PUP (Provedbeno urbanistički plan)! Dakle, gradske uprave u gradu

Splitu (HDZ-ove, SDP-ove, HSLŠ-ove) nisu tijekom 30 godina usvojile urbanistički plan kojim se rješava prometni kaos. Nisu riješile pitanje željezničkoga kolodvora! Da je Split imao svoga Bandića (ili Kalmetu) to bi davno bilo riješeno.

Novinari dobro zaključuju da je “svima znao cijenu”, da ih je kupovao: “*Nekoga novcem, nekoga zaposlenjem, nekoga rehabilitacijom, popravkom ceste, vodovodne cijevi, ustupanjem prostora.*”

Nije problem Milan Bandić već su problem ljudi koji će se prodati iz interesa. Milan Bandić je bio pragmatik, kalkulant, dio vladajućega sustava u neokomunističkoj Hrvatskoj. Hrvatsko pravosuđe i druge državne institucije su nekima (među njima i Milanu Bandiću) dopustile korupciju, nepotizam, pogodovanje i varanje građana. U neokomunističkoj Hrvatskoj imamo građane prvoga, drugog i trećeg reda. Milan Bandić je bio građanin prvoga reda (on je to znao iskoristiti) pa mu je bilo dopušteno ono što je drugima bilo zabranjeno. Za objektivniju ocjenu Bandićeve dvadesetogodišnje vladavine gradom Zagrebom nužan je vremenski odmak.

Nakon smrti Milana Bandića svjedoci smo objava mržnje, neljudskosti, zavisti, laži znanih i neznanih pojedinaca te političara bez dostojanstva i ljudskosti. Nažalost, u Hrvatskoj je dopušten (selektivno) govor mržnje putem društvenih mreža i *mainstream* medija.

“Ustavno-zakonski” igrokaz (ožujka 2021.)

Svjedoci smo novoga igrokaza komunističke mladeži. Komunistička mladež se preko medija svađa o izboru predsjednika/predsjednice Vrhovnoga suda Hrvatske. Da bi ih Hrvateki bolje razumjeli počela je spika i na engleskom. Napuhanko s Pantovčaka koristi svoje ustavno pravo da Saboru predloži svoga kandidata za predsjednika Vrhovnoga suda. Taj prijedlog nije u skladu sa Zakonom o sudovima, nije u skladu s procedurom koju propisuje zakon. Drug predsjednik otvoreno kaže da ne će poštivati zakon jer da isti nije u skladu s Ustavom pa se postavlja pitanje što je drug Predsjednik radio do sada. Imao je godinu dana kako bi zatražio mišljenje Ustavnoga suda i izmijenio zakon. Zašto nije pokrenuo pitanje ocjene zakona pred Ustavnim sudom kada se znalo da slijedi izbor predsjednika/predsjednice Vrhovnoga suda.

“Ako predsjednik Republike misli da je ta odredba suprotna Ustavu, u kojem stoji da predsjednik Republike predlaže predsjednika Vrhovnog suda, onda je on po Zakonu o Ustavnom sudu trebao podnijeti zahtjev za ocjenu ustavnosti te odredbe. Na temelju toga Ustavni sud će reći je li ta odredba protuustavna ili nije – ističe Mato Palić. Sličan stav oko ocjene ustavnosti ovoga je vikenda u izjavi za Jutarnji list iznijela i profesorica s Katedre za ustavno pravo na Pravnom fakultetu u Rijeci Sanja Barić.”

“Ako predsjednik smatra da je zakon neustavan, to je njegov subjektivni stav. Njegovo mišljenje nema pravni učinak. Odredbe zakona koje su po njemu neustavne može jedinu ukinuti Ustavnu sud”, dodao je Palić.

Zašto se u jednom slučaju traži poštivanje zakona i procedure, a u drugom se zaobilazi zakon i procedura? Zašto dvostruka mjerila; za političare jedna pravila, a za raju druga? Kakva je to poruka građanima?

Mediji javljaju da će drug predsjednik *“Osim sa čelnicima HDZ-a i SDP-a razgovarati i s drugim političkim grupacijama, primjerice predstavnicima manjina.”*

I tako će “predstavnici” manjina odlučivati, tumačiti, što je u skladu s Ustavom i Zakonom o sudovima, a što nije! Svašta! Cirkus!

Prema izmjenama i dopunama zakona o sudovima iz 2018. godine u postupak izbora predsjednika Vrhovnoga suda uključeno je Državno sudbeno vijeće koje raspisuje javni poziv, na koji se zainteresirani kandidati javljaju sa životopisom i svojim programom rada. DSV je njihove kandidature dužan dostaviti predsjedniku Republike, koji nakon toga treba zatražiti mišljenje saborskoga Odbora za pravosuđe i opće sjednice Vrhovnoga suda, i onda nekoga od kandidata predložiti Hrvatskom saboru, koji većinom glasova od ukupnoga broja zastupnika, uz uvjet da je nazočna većina svih zastupnika, donose odluku o izboru na mandatno razdoblje od četiri godine.

Novi način izbora predsjednika Vrhovnoga suda uveden na preporuku instituta Vijeća Europe GRECO-a, s ciljem da procedura bude transparentna i da se izbjegne da netko nepoznat mimo procedure postane predsjednik Vrhovnoga suda.

Predsjednik o Vrhovnom sudu: *‘Travestija, bijedna gluma gdje stavljamo periku i štikle i glumimo natječaj, a nemamo ga.’*

Iz navedenoga proizlazi da nam Vrhovni sud ne treba i da ga treba ukinuti!

Predstojnik Milanovićeve ureda: *‘Održavanje statusa quo je neodgovorno. Ne talasaj, dobro nam je. Predsjednik želi promjenu.’*

Promjenu/promjene? Kakve promjene? Gdje je program?

Pravni stručnjaci se ne slažu o pravu druga predsjednika. Jedni mu daju za pravo, a drugi mu to pravo osporavaju pa je evidentno da se Ustav i Zakoni guma za žvakanje koju svatko može razvlačiti kako mu se sviđa. Drugo što je uočljivo, pravni stručnjaci podržavaju druga predsjednika samo iz jednoga razloga da oblate svoje kolege ustavne stručnjake. To pokazuje kako su nam zakoni nedorečeni, kako su nam sudci jadni pa se svrstavaju po ideološkom ključu i po svojim kriterijima.

‘Zakon o sudovima vrlo jasno propisuje proceduru na koji se način izabire predsjednik Vrhovnog suda i ja ću tu proceduru poštivati.’

‘Sve dok Ustavni sud ne utvrdi da neki zakon nije u skladu s Ustavom, taj zakon je na snazi i pravno obvezuje sve, uključujući i predsjednika.’

Odvjetnica je povukla kandidaturu jer smatra, s pravom, da se radi o cirkusu. *“Očigledno je da se ovdje ne radi o izboru najboljeg i najkvalitetnijeg kandidata kao što je jasno i da se neće poštivati procedura predviđena zakonom.”*

Zlata Đurđević prihvatila je Milanovićev prijedlog:

"Izuzetno cijenim što je Predsjednik Republike prepoznao moj znanstveni i stručni rad i javno zalaganje za vladavinu prava i demokratski sustav te me je predložio na čelno mjesto sudbene vlasti. Moj osobni integritet, dosadašnji rezultati i profesionalna nastojanja mi nalažu da ga prihvatim te da i u Ustavom predviđenom političkom načinu izbora štitim ugled dužnosti Predsjednika Vrhovnog suda i sutkinje Vrhovnog suda Republike Hrvatske zadržavajući svoju samostalnost i neovisnost."

Kad je u pitanju kandidatkinja druga predsjednika nije važan natječaj, nije važan program, nije važna procedura, važno je što drug kaže. Kažu da je kandidatkinja druga predsjednika bila za *lex Perković!* Ako je to točno, znači da je protiv vladavine prava i da ne zaslužuje biti predsjednica Vrhovnoga suda. Upitno je da dotična pristaje na kandidaturu budući da je ona u suprotnosti sa Zakonom o sudovima, a ona bi kao predsjednica prva trebala raditi po Ustavu i važećim (usvojenim) zakonima. Ako je zakon loš, treba ga promijeniti; ali dok je važeći, treba ga poštivati. Zašto za predsjednika države i njegovu kandidatkinju jedan pristup, a za građane drugi pristup? Jesu li oni građani prvoga reda, a ostali građani drugoga ili trećeg reda?

Hrvatsko sudstvo je loše (dugotrajnost postupaka, nepotrebni postupci, neujednačene odluke...) i nužna je temeljita reforma cjelokupnoga pravosudnog sustava. Danas su sudci u Republici Hrvatskoj tako zaštićeni (bez obzira na kvalitetu rada i učinkovitost) da je građanima **praktično nemoguće** dovesti njihov rad u pitanje. U drugim strukama se licence trebaju obnavljati svakih 5 ili 6 godina. Ako se licence ne obnovi, gubi se pravo na rad u struci. Za sudce to ne vrijedi pa se postavlja pitanje zašto su oni povlašteni.

Županijski sud u Splitu

Mišljenja o hrvatskome pravosuđu i hrvatskim političarima:

Hrvatsko sudstvo najkorumpiranije u EU, 59 posto Hrvata osobno pogođeno korupcijom

Autor: Poslovni.hr, 14. prosinca 2017. u 13:10

Hrvatski građani kao najkorumpiranije doživljavaju političke stranke (61 posto ih to misli), a da su političari, i to na svim razinama, nacionalnoj regionalnoj i lokalno, korumpirani misli 59 posto ispitanika.

Takvi rezultati istraživanja koje je provela Europska komisija u listopadu ove godine u svim članica Europske unije možda i ne iznenađuju domaću javnost, ali podaci o korumpiranosti sudova su porazni, piše portal Novac za sve.

Odmah iza političkih stranaka i političara, na treće mjesto po korumpiranosti, hrvatski građani smještaju sudstvo. Čak 58 posto ispitanika u Hrvatskoj je reklo da su sudovi korumpirani i po tome je Hrvatska neslavni rekorder EU.

Niti u jednoj drugoj zemlji sudovi nisu tako loše ocijenjeni kao kod nas. Iza hrvatskoga sudstva, po korumpiranosti je bugarsko – 56 posto bugarskih građana je reklo da je njihovo sudstvo korumpirano, ali ga ne percipiraju kao tri najkorumpiranija javna sektora, kao u Hrvatskoj. Bugari, naime, smatraju da su kod njih najkorumpiraniji policija i carina, zdravstvo, te inspektori.

U zemljama Nove Europe, s kojima se volimo uspoređivati, još samo u Slovačkoj i Sloveniji više od polovice ispitanih građana smatra da ima korumpirano sudstvo. U Slovačkoj 52 posto ispitanih, u Sloveniji 51 posto.

U ostalim zemljama Nove Europe postotak je znatno niži: 35 posto ispitanih Čeha svoje suce smatra korumpiranima, u Poljskoj 27 posto. Inače, Poljaci svoje javne institucije i servise ne drže toliko korumpiranima kao u ostalim usporedivim zemljama. Npr., zdravstvo im je na 1. mjestu s 44 posto, političke stranke 34 posto Poljaka doživljava korumpiranima, a iza njih smještaju političare i dužnosnike koji odobravaju javne nabave (33 posto).

U susjednoj Mađarskoj građani relativno cijene svoje sudstvo i tek ih 20 posto smatra da je ono korumpirano. U usporedbi s Hrvatskom, Mađarska djeluje kao pravno mnogo uređenija zemlja, ali je i ona daleko od kriterija pravne uređenosti zapadne i sjeverne Europe.

Tako u Švedskoj, Finskoj i Danskoj tek pet posto građana misli da imaju korumpirano sudstvo, u Njemačkoj osam posto, u Nizozemskoj i Austriji 11 posto, a u Velikoj Britaniji 13 posto.

Ne raspravlja se o meritumu – kako promijeniti poraznu sliku o hrvatskome pravosuđu, kako izvršiti reforme, već se igra igrokaz.

Svjedoci smo teškoga stanja hrvatskog pravosuđa:

Suci do kraja 2021. trebaju riješiti 25.000 starih predmeta (starijih od sedam godina)! Strašno!

410.000 neriješenih predmeta trenutačno je stanje na svim hrvatskim sudovima. Ministarstvo pravosuđa i uprave priprema novi strateški plan čiji je glavni cilj skratiti sudske postupke, a priprema se i izmjena nekih zakona, uključujući i ZKP.

Hrvatski sudovi u novu su godinu ušli s oko 410.000 neriješenih predmeta, što je za 70.000 manje od broja s kraja 2019. Po podacima Ministarstva pravosuđa i uprave, lani je na svim sudovima u zemlji zaprimljeno oko 380.000 novih predmeta, a riješeno je više od 413.000 predmeta. Kako bi osigurali efikasnije sudovanje, u resornom ministarstvu u tijeku je priprema novoga strateškog plana koji bi trebao skratiti sudske postupke.

Srednjoročno, najavljeno je kako će se u ovu svrhu analizirati i izmijeniti dva procesna zakona, o parničnom i kaznenom postupku. U Ministarstvu se može čuti kako je glavni cilj za ovu godinu riješiti sve predmete starije od sedam godina, kako bi se izbjeglo da odu u zastaru. Takvih je predmeta na hrvatskim sudovima trenutačno oko 25.000, a intencija Ministarstva je da se svi oni analiziraju i, u skladu s procesnim mogućnostima, riješe do kraja godine. Nakon toga u svakoj sljedećoj godini granica od sedam godina postupno bi se spuštala.

O navedenim podacima treba raspravljati. Komunistička mladež može raspravu voditi javno i na engleskom. Zašto imamo 25.000 sudskih postupaka koji su stariji od sedam godina? Radi li se o lošim zakonima, neradu sudaca ili nečemu trećem?

Dok Srbija provodi Memorandum SANU 2. i 3., dok blate Hrvate i Republiku Hrvatsku diljem svijeta, dok Hrvate u Vojvodini maltretiraju i prijete im, za to vrijeme se komunistička mladež prepucava neprimjerenim izjavama preko medija i izvodi igrokaze. Sa zakašnjenjem su usput spomenuli Hrvate u Vojvodini; samo spomenuli da se ne zamjere Miloradu i Aleksandru. Prava diplomatska reakcija je izostala jer njih nije briga ni za hrvatsku državu niti za Hrvate izvan domovine.

Supermen ne vidi problem (austrijski kancelar vidi koliko je Hrvatska diskriminirana) u činjenici da su nam isporučili samo desetinu doza cjepiva revidiranog (ne dogovorenog) plana isporuke. Žalosno i sramotno!

Nažalost, slijede nastavci igrokaza komunističke mladeži koji nas udaljavaju od rješavanja egzistencijalnih problema hrvatskoga društva. Cirkus se nastavlja, na engleskom: “*I dare you*”; “*Grow up, respect the law...*”

Narikače savjetuju ministra! (travnja 2021.)

Tragediju male Nikoll narikače su iskoristile za samopromociju uz veliku pomoć ministra. U toj nečasnoj raboti podržali su ih premijer i ministar socijalne skrbi pa su tako pokazali koliko drže do struke na koju se zaklinju. Narikače su glavni oslonac premijera i ministra po pitanju reforme sustava socijalne skrbi i promjene zakona. Svojim sramotnim ponašanjem premijer i ministar potaknuli su novi val nepovjerenja u sustav socijalne skrbi kojeg vode te niz prijetnji socijalnim radnicima. Zaboravili su na svoj dio odgovornosti. U “normalnoj” zemlji ministar bi podnio ostavku jer je odgovoran kao i direktor područnoga Centra za socijalnu skrb koji je smijenjen. Budući da je ravnatelj smijenjen i prije završetka stručne istrage i ministar je trebao podnijeti ostavku kao moralni čin. Je li ravnatelj kriv zbog propusta djelatnika? Ako je ravnatelj kriv, kriv je i ministar po istome načelu.

Narikača – nova država tajnica?

Poruka psihijatra Hermana Vukušića ministru: *“Neka Aladrović uzme Veljaču za državnu tajnicu, da mu pomogne svojom kompetencijom, a mi ćemo se odmoriti.”*

Nakon propusta pojedinaca dogodila se tragedija; umrla je mala Nikoll. Svjedočimo novoj hajci na sustav socijalne skrbi, svjedočimo sramotnoj samopromociji narikača koje koriste tragediju za svoju promociju. Sramotno je da ministar podržava tu samopromociju i da tako urušava struku. Važnije je što kaže osoba koja ima dvostruka mjerila, koja politizira i koja svojim privatnim životom ne može biti primjer drugima.

Borba protiv nasilja u obitelji ili društvu nije lagan zadatak. Nasilje se neizravno potiče u medijima, filmovima, pričama, ponašanju političara i javnih osoba. Društvo ima dvostruka mjerila. Pojedinci, takozvani borci protiv nasilja, također imaju dvostruka mjerila pa tako drugarica iz udruge “Spasi me” osuđuje silovanje studentica, a odobrava silovanje žena u Domovinskome ratu. Treba naglasiti da su studentice imale mogućnost izbora, a žene u logorima i na okupiranim područjima nisu imale nikakav izbor. Ministar je još neiskusna pa to ne zna, a na studiju ekonomije nisu ga podučili jer to se tamo ne uči.

Ministar je nesposoban i nemoralan (ima dvostruka mjerila; ono što vrijedi za ravnatelja ne vrijedi za njega). Nesposoban jer su mu važniji savjeti i prijedlozi narikača nego struke.

Što predlažu narikače:

- popis svih obitelji u kojima je "itko ikad osuđen za nasilje i informacija gdje se nalaze djeca, s nasilnikom/nasilnicom"
- otkaz i oduzimanje licenci i/ili dozvole za rad cijelom stručnom timu iz Nove Gradiške
- osnivanje nezavisnoga povjerenstva koje će kontrolirati socijalne radnike! *“Sada se, kada netko ima pritužbu na rad centra, to prijavljuje ravnatelju. Ako on odluči negativno o pritužbi, može se žaliti ministarstvu, a ako oni donesu negativnu ocjenu, to je, po sadašnjem sustavu kraj”, kaže pa dodaje kako je to incestuozno jer tako sustav zapravo kontrolira sam sebe. “Sada bi Povjerenstvo bilo treća instanca u procesu. Ako ono utvrdi drugačije od ravnatelja ili ministarstva, pritužba se vraća na ministarstvo,*

koje mora slijediti tu procjenu Povjerenstva”, kaže. Za kraj je rekla kako se još radi na pitanju imenovanja članova Povjerenstva, odnosno odlučuje se o tome kako će oni biti birani i imenovani, a kaže i kako je velika razlika i u tome što će njihovo mišljenje biti ključno i javno.

- Traže na uvid dokumentaciju u slučaju male Nikoll da oni provjere o kojim se propustima radi...
- Osnovali su Fond Spasi me, paralelni sustav socijalne pomoći!?

Narikače su svojim prijedlozima i traženjima pokazale da one žele upravljati sustavom socijalne skrbi i državom jer će one procjenjivati (po svojim kriterijima) što je dobro, a što loše. One traže uvide, popise nasilnika, one hoće dijeliti otkaze i stavljati ljude na stup srama. Ministar i njegovo ministarstvo su nepotrebni jer tu je udruga narikača Spasi me!

Ministar je svojim postupkom obezvrijedio struku, ponizio ljude koji vrijedno i teško rade u sustavu socijalne skrbi, obezvrijedio njihov trud i znanje. Ministar ne zna da će biti incidenta, propusta i kada sustav bude idealno posložen jer čovjek nije bezgrješan.

Pitanje za ministra i premijera: **Hoće li građanske inicijative voditi državu, ministarstvo? Hoće li ulica, skupina frustriranih, nestručnih i nemoralnih narikača voditi državu, ministarstvo?**

Uloga *mainstream* medija u cijeloj priči je sramotna jer potiču javni linč, govor mržnje i samopromociju narikača.

Izvanrednu poruku drugu ministru uputio je Herman Vukušić:

"Ja mu s ovog mjesta poručujem, uskoro će mu to poručiti malo više ljudi iz struke, moj prijedlog je da gospođu (Jelenu) Veljaču uzme za državnu tajnicu, neka ona svaki dan od 8 do 16 bude uz njega, neka mu pomogne svojim znanjem, kompetencijom i poznavanjem problema iz struke, a mi ćemo se malo odmoriti."

"Nikakav propust ovoga ranga se ne smije opravdati, ali se isto tako ne smije a priori etiketirati cijeli sustav i tražiti kolektivnu odgovornost, svih ljudi u sustavu, svih ljudi u Centru, prejudicirati nekakvu kaznenu odgovornost i zahtijevati zatvorske kazne. To je nedopustivo. S te strane, mi ne pomažemo, nego samo dolijevamo ulje na vatru."

Ne treba ništa dodati, sve je rečeno. Pitanje je koliko drug ministar razumije rečeno!

Evo još jednoga suvislog komentara (Peternel):

"Da je država u potpunome kaosu dokaz je i to što svi mediji najavljuju sastanak Jelene Veljače i ministra! Kao da se radi o međunarodnome posjetu! O čemu oni uopće imaju razgovarati? Tko vodi ovu zemlju? Jelena Veljača? Što će ona u ministarstvu osim prodavati ideološku

agendu? Ako Plenković želi njezine usluge neka je uzme u vladu i zaokruži proces uspostave vjerodostojne i sigurne Hrvatske.”

Komora socijalnih radnika poručila je ministru: *“Potrebno je naglasiti da navedene „inicijative“ čine osobe koje nisu kvalificirane, stručne i obrazovane za rad u sustavu socijalne skrbi, niti poznaju i razumiju problematiku i rad sustava socijalne skrbi.*

Smatramo da do korjenitih promjena u sustavu socijalne skrbi neće dovesti niti najave traženja otkaza, oduzimanje licenci za rad i prijetnje zatvorom za nadležne stručnjake koji su radili s obitelji preminule djevojčice.

Struka socijalnoga rada ima potrebne mehanizme nadzora nad svojim radom, a to su nadležno ministarstvo i strukovna komora socijalnih radnika.

Apeliramo da nadležni ministar kao odgovorna osoba bez odgode pokrene potrebne promjene u sustavu uz konzultaciju i uvažavanje glasa stručnjaka – socijalnih radnika, koji na navedenu problematiku upozoravaju dugi niz godina.”

Mediji su prešutjeli bitnu činjenicu da se radi o romskoj obitelji koja živi u romskom naselju Gaj pored Nove Gradiške. Činjenica da se radi o romskoj obitelji važna je jer se radi o drugačijoj kulturi i tradiciji i o tome treba voditi računa.

Inicijativa “Spasi me” pokrenula je, uz pomoć nesposobnoga ministra, javni linč ljudi koji rade u Centrima za socijalni rad. Prve rezultate kaosa vidjeli smo 8. travnja 2021. godine, napad na djelatnike Centra za socijalni rad u Ivanić Gradu. Zašto ministar i narikače nisu posjetili područni Centar za socijalnu rad u Ivanić Gradu i dali podršku djelatnicima Centra?

Predsjednik Komore socijalnih radnika Antun Ilijaš o javnom linču:

Ako gledate komentare u svemu tome, da nas treba ubiti, zatvoriti, da smo uhljebi, da ne radimo dobar dio svog posla, da radimo sve krivo. Ja mislim da se itekako osjeća, ja danas imam hrpu mailova i poruka od socijalnih radnika koje sugrađani prozivaju i govore zašto neke stvari ne rade ili nisu radili. Stvara se medijska slika da su socijalni radnici krivi za sve što se događa u ovom sustavu.

Otvoreno pismo Udruga za ravnopravno roditeljstvo (HURR-a): Inicijativa “Spasi me” nije stručna; zašto ih je Ministarstvo pozvalo?

*“Nejasno je kako i na koji način je Ministarstvo prepoznalo jedino inicijativu “Spasi me” i gospođu Jelenu Veljaču kao jedinu i najviše pozvanu da s Ministarstvom održi sastanak na tu temu, te kako i zašto su oni jedini pozvani o tome diskutirati?” zapitali su se iz HURR-a u otvorenom pismu koje su u ponedjeljak uputili resornom ministru **Josipu Aladroviću.***

Iz HURR-a tvrde da Jelena Veljača i osobe koje ju okružuju, nisu "ni stručne niti uopće o toj temi imaju ikakvih stručnih saznanja da bi sa znanstvenog, praktičnog ili stručnog aspekta o tim i takvim temama mogle adekvatno govoriti i iznositi prijedloge".

Ustvrdili su i da "pojedene aktivistice predmetne 'inicijative' koriste medijsku pozornost i nažalost tragični događaj kako bi ostvarile pojedine partikularne interese i rješavale vlastite probleme o čemu imamo neposrednih saznanja".

"Najoštrije se protivimo da se takve važne odluke donose na temelju javnog linča i prozivanja osoba za koje imamo saznanje da štite samo pojedine partikularne interese, a ne one najnezaštićenije i najvažnije, a to su naša djeca."

Oglasi li su se i Udomitelji: *Otpočetka čekamo sastanak s ministrom, a s Veljačinom udrugom dogovorio se u dva dana.*

"Šaljem Vam ovaj e-mail kao udomiteljica, a čije mišljenje dijele mnogi udomitelji iz cijele RH. Godinu dana Vas udomitelji traže da se s Vama sastanu i da Vam iznesu svoje probleme, a koji se velikim dijelom odnose na kontakte s biološkim roditeljima i obitelji djece koja su udomljena u našim obiteljima.

Prije dva tjedna nas je primila Vaša državna tajnica, a od Vas i dalje nema ni traga. Da ste iz prve ruke od nas čuli sve naše probleme, možda biste nešto pokrenuli i ne biste izgubili još dva tjedna kao i sve ove godine koje su uzalud potraćene i radi kojih se svi mi vrtimo u krug, a udomitelja je sve manje s razlogom. I to ne radi novčanih sredstava o kojima uopće ne želim tratiti vrijeme, nego s onim čime se udomitelji nose godinama i gdje smo prepušteni sami sebi."

Na društveni mrežama objavljene su i prostačke objave drugarice Jelene Veljače, savjetnice nesposobnoga ministra. Štefica Karačić, predsjednica udruge socijalnih radnika u razgovoru za Dnevnik Nova TV komentirala je sastanaka ministra Josipa Aladrovića s Jelenom Veljačom i javno zamolila ministra da prije nego li primi Jelenu Veljaču i njezine suradnike, obrati pažnju na ono što objavljuje na Facebooku o sustavu socijalne skrbi i njegovim djelatnicima, a kojem je Aladrović na čelu.

Diplomirana socijalna radnica Iva Žic na svom je profilu komentirala sastanak ministra i samoproglašeni boraca za društvenu pravdu.

"Krasan primjer "nenasilne komunikacije" borkinje za društvenu pravdu Jelene Veljače i njezine kolegice Nataše Janjić. Očito misle da je dobar način mijenjanja sustava nabolje tako što će generalizirati i poticati na mržnju i nesnošljivost prema čitavoj jednoj profesiji. Ljudi koji misle da smo svi mi "ignoranti smrdljivi" imaju sastanak s ministrom."

Psihijatar Herman Vukušić rekao je kako ovo nije prvi put da Jelena Veljača poziva na javni linč:

*“Kompetencije Jelene Veljače za bilo kakav sud o sustavu socijalne skrbi iste su onima koje ja imam za vožnju svemirskog broda, a ovakav poziv na javni linč, iliti “lov na vještice” ista je uputila i prije par godina nakon slučaja zlostavljanja djece na Pagu, kada joj je dva sata svojeg vremena poklonio i premijer Plenković. Rezultat: dvoje ubijenih djelatnika centra za socijalni rad u Đakovu i porast svih oblika obiteljskog nasilja i nasilja nad djecom. Da se razumijemo, nema apsolutno pravičnog i savršenog sustava, a pisac ovih redova imao je itekakvih osobnih negativnih iskustava sa pojedincima u centrima za socijalni rad. Međutim, **ovakve tragedije neće se ubuduće spriječiti javnim progonom socijalnih radnika i stavljanjem mete na njihova leđa**, već jačim uključivanjem struke u donošenje političkih odluka za unaprijeđenje cijelog sustava socijalne skrbi, kao i sankcioniranjem odgovornih pojedinaca. **Kažem struke, a ne priučenih laika kojima je kvalifikacija da kroje sustav samo to što su “majke” i kojima je temeljna metoda rješavanja problema poziv na progon kako krivih, tako i nevinih.**”*

Na dvostruka mjerila ukazuje odvjetnik Zvonimir Hodak (facebook): *“Dvostruka mjerila februaruke, SDP-e, tzv. lijeve elite koje su u trajnom šoku zbog tragedije koja se dogodila u romskoj obitelji. Ali kad pitate za abortus, sve su žestoko za. Koliko je djece ubijeno lege artis? Naravno, to su za naše farizeje ljudska prava ne ljudska bića.”*

Tragedija koja se dogodila poslužila je pojedinim političarima za samopromociju i predizbornu kampanju pa to govori o kakvim se jadnicima radi.

Po izjavama narikača s nesposobnim ministrom dogovoreno je osnivanje neovisnoga Povjerenstva za nadzor Centara socijalne skrbi. Znači, još jedno Povjerenstvo za uhljebljenje nemoralnih narikača i uhljeba. Zar nemamo dovoljno neučinkovitih Povjerenstava, zar nemamo nepotrebne i neučinkovite Urede pravobranitelja/ica koji služe za uhljebljenje i ništa više. S obzirom na loše stanje državne blagajne pitanje je tko će to novo uhljebničko povjerenstvo plaćati.

Ovako zbori socijalna radnica:

- Sama sam na 250 do 300 obitelji. U pravilu, ide se kući svima njima, ili ja kao socijalni radnik ili voditeljica na terenu, koja me onda izvještava ako joj je nešto sumnjivo. Kad je s nekom obitelji sve u redu, više se posvećujemo onima u kojima vidimo probleme, i onda tražimo mišljenje pedijatra jer mi nismo liječnice. Pitamo i školu ili vrtić za mišljenje te sukladno tome poduzimamo daljnje mjere ako treba. Svaki bi socijalni radnik tako trebao raditi, i nadam se da radi – ispričala nam je o svom poslu jedna mlada socijalna radnica, koja se trudi raditi najbolje i najviše što može. Ali, dodaje, normativ je od 70 do 80 obitelji na jednog socijalnog radnika, a ovdje ih u Hrvatskoj bude od 150 do 300, ovisno o području. Socijalni radnici često, zaključuje ona, samo “gase požar” jer zbog količine posla koju imaju to jedino i mogu.

Budući da je ministar podržao one koji šire govor mržnje, koji zazivaju javni linč socijalnih radnika i psihologa, koji imaju dvostruka mjerila, trebao bi podnijeti ostavku jer je očito da je nesposoban i da nema jasne stavove o funkcioniranju ni ministarstva, ni države. Umjesto mišljenja struke ministar je odabrao mišljenje nestručnih i nemoralnih aktivistica. To je nedopustivo!

Antihrvatski cirkus (svibnja 2021.)

Propovijed domenikanca patera Domenika uzбудila je komunjare i četnike u Hrvatskoj i Srbiji. Pater Domenik je kazao istinu o današnjem trenutku Hrvatske, rekao je istinu o licemjerju političara i Hrvateka koji se predstavljaju kao vjernici katolici, a podržavaju Istanbulsku konvenciju, rekao je istinu o bradatim sveštenicima opasnih namjera koji djeluju kao politička stranka, koji blate hrvatski narod, hrvatsku državu i blaženika Alojzija Stepinca.

Pater je kazao o prividu vjere i o pojmu biopolitika (organiziranoj moći političkih struktura koje represijom uređuju naše živote):

“...Toliko je zločinaca još uvijek među nama, a nisu procesuirani. I onda u jednom trenutku nađu se još i neki tamo bradati sveštenici opasnih namjera govoriti nama tko su naši sveci, tko su naše svetinje, tko su naši velikani. Pa vrijeme je, hrvatski narode, da se probudiš!”

“...Po uzoru na našega pastira trebaju biti ne samo svećenici, nego i političari. Jer većina njih kažu da su katolici. A što se događa? Svako naše ‘da’ i za HDZ, i SDP, i Možemo i svim lijevima, je ‘ne’ za Hrvatsku! I tu se mora jednom podvući crta. Mi moramo izaći iz privida vjere i ući u stvarnost onoga što se zove Isusom, dobrim pastirom. Oko nekoga se moramo okupiti. A tko bi to bio? Isusova moć traje i danas i ona je uprisutnjena u osobi kardinala Bozanića. Oko njega se trebamo okupiti i duhovno i molitveno”, kazao je Gerbic.

Neokomunistički HRT našao je za potrebu upozoriti da stavovi patera Domenika nisu stavovi HRT-a. Naravno da nisu; njihovi stavovi su antihrvatski (bratstvo i jedinstvo), antikatolički i protudemokratski. HRT kao javna televizija, koju obvezno plaćaju građani, radi protiv zakona jer ne izvještava javnost o svemu što je važno za narod i državu (izvještava selektivno), prešućuje niz događaja koji se ne uklapaju u njihov neokomunistički svjetonazor, promoviraju tezu o genocidnosti hrvatskoga naroda (npr. njihov stalni gost je Ivo Goldstein).

Prema Zakonu o HRT-u:

čl. 5: *“HRT u svojim programima mora zadovoljiti interese javnosti na državnoj (...) razini.”*

čl. 6, (1): *“U ostvarivanju programa, HRT je dužan: – promicati nacionalne interese, pridonositi poštivanju i promicanju temeljnih ljudskih prava i sloboda, domoljublju.”*

čl. 7, (1): *“HRT je dužan: – trajno, istinito, cjelovito, nepristrano i pravodobno informirati javnost o činjenicama, događajima i pojavama u zemlji i inozemstvu od javnog interesa.”*

HRT se ogradio od stavova patera Domenika, a nije se ogradio od stavova poglavara SPC-a patrijarha Porfirija koji zagovara veliku Srbiju (*kao u šali je priopćio da želi biti patrijarh Srba, Hrvata i Slovenaca*)! HRT je ignorirao peticiju hrvatskih generala i uglednika! Zašto? Koju politiku vodi HRT? Čije stavovi zastupa i promovira HRT koju mi plaćamo?

“Diplomatska” polemika (bikijada) na visokoj razini!?

- Što je Plenković u induciranoj komi? Ne očekujem ništa, ima ministra, to je moglo biti deset puta riješeno. Nemojte svoditi ovo na to tko će koga nazvati. Pokušavam svojim ograničenim mogućnostima spriječiti da HDZ zgrabi i odere sve. Sve ide u tom pravcu, to je želja za totalnom dominacijom i ja tome stojim na putu - poručio je Milanović.

- Plenković je nakon moje pobjede najavio tvrdi kohabitaciju, odnosno najavio je nered. Nered, nered, to je Plenkovićeva zasluga. Postoji ta Plenkovićeva strast za uništavanjem i rađanjem štete. Ova zemlja je postojala prije Plenkovića, a on voli govoriti što je bilo prije njega. Prije njega je bilo sve i nakon njega će biti svašta. Plenković je predugo vremena proveo na drugorazrednim poslovima u Ministarstvu vanjskih poslova, ali ja sam mislio da je on to prerastao. Jel', hrvatski Kissinger...

- Ja nisam radio u nabavci ćumura, on je bio odgovoran za to, papire i toalet papir. On je bio blizak rođak ili prijatelj ministra - rekao je Milanović za ministra vanjskih poslova Gordana Grlića Radmana.

Drug Supermen (Plenković) odgovara:

“On se dodvorava krajnjoj desnici.”

"Imamo nekoga tko je izabran za predsjednika, a tko je u biti jedan licemjer. Koji kad govori o drugima, u biti stalno priča o sebi. To je vrlo bitno. I u toj cijeloj tiradi uvreda raznih istovremeno hini o nekom zajedništvu, o nekoj suradnji. Najbitnije je da je izašao iz cipela svih građana, ponaša se kao predsjednik koji se bori protiv HDZ-a. To je sam priznao, sam sebe razotkriva. Trudi se igrati čelnika opozicije, biti protiv vlade koja je dobila izbore, protiv stranke koja će sad opet na lokalnim izborima dobiti uvjerljivu potporu. Ja razumijem da on želi njima pomoći, ali to se ne radi tako.

Što se tiče diplomacije, Milanovića kao diplomata se nitko ne sjeća, nije ostavio nikakav trag. Ono po čemu ga se u Bruxellesu sjećaju je kupnja rabljenih automobila. To je njegov rezime", kazao je premijer o Milanoviću.

Žalosno, sramotno, ispod svake diplomatske razine. Njima važne obljetnice iz Domovinskoga rata i šire služe za prepucavanje, samoisticanje i obezvjeđivanje hrvatskih branitelja i domoljuba. Nije važna obljetnica, nisu važni poginuli i živi branitelji; važni su oni (dezerteri) koji nisu branili ovu zemlju!

Drug Superego i drug Superman polemiziraju preko medija, vrijeđaju jedan drugoga umjesto da se bave državničkim poslovima (19 veleposlanika i 6 konzula čekaju imenovanje). Ono što im je zajedničko to je prvenstveno isticanje sebe, zajedničko im je rušenje nacionalnoga hrvatskog identiteta, zajedničko im je obezvjeđivanje domoljuba, branitelja i neovisnih stručnjaka. Drug Superego za sebe kaže da je Kennedy (*“Plenković je Hruščov, ja Kennedy.*

Ovo je dječja verzija kubanske krize”)! Nije jasno što drug ima s herojem Kennedijem koji je bio dragovoljac (javio se u mornaricu i otišao u rat na Pacifiku), a ne dezertter. Cirkus!

Vuk obješen na tablu u Gračacu

Vuk je strogo zaštićena vrsta prema Zakonu o zaštiti prirode, pa je njegovo namjerno ubijanje zabranjeno, a naknada za ubijanje jednog vuka iznosi 40.000 kuna uz kaznenu odgovornost. Zakon propisuje kaznu zatvora do tri godine za onoga tko usmrti jedinku strogo zaštićene vrste.

U noći sa 17. na 18. travnja, na OPG-u Đekić u selu Štikada kod Gračaca vukovi su u štali zaklali 87 ovaca.

Ministarstvo kaže da oštećenicima osigurava isplatu šteta od napada vuka, koje se na godišnjoj razini kreću oko 1,75 milijuna kuna. Ministarstvo apelira na stočare da poduzmu dodatne mjere čuvanja domaćih životinja od velikih zvijeri, odnosno ako nemaju adekvatne ograde na štali i oboru da ih povise, ojačaju te ukopaju.

Birokrati iz Ministarstva poljoprivrede sporo i nedovoljno plaćaju štete:

Suvlasnik OPG-a iz Udbine Stipo Gučanin kaže da je prije nekoliko godina od vukova stradala njegova 291 ovca, a država je priznala samo 77 grla koja su neposredno usmrćena.

Za ostalih 214 ovaca ocijenjeno je da su se pogušile u bjesomučnoj jurnjavi po staji pred vukovima.

Gučaninu su ovce plaćene po 800 kuna, a Čeoviću po 300 kuna, koliko se daje za staru ovcu. Obojica su na isplatu čekali dvije ili više godina.

"Oni nama čak mudruju da slabo čuvamo stoku, a ljudi to rade cijeli život i čuvaju je kako najbolje znaju i mogu."

Gučaninove ovce stradale su u prostoru ograđenom željeznom mrežom visokom 220 centimetara, a Čeovićeve na otvorenom krškom prostoru obraslom šumom na padinama planine Snježnice.

Zakon je propisao izgradnju nastambe, kvalitetnu ogradu oko štale, postavljanje električnog pastira s osam žica i slične mjere, a to su kriteriji koje stočari ne mogu ispuniti!

"Kad mi vuk zakolje junicu, nisam izgubio samo meso nego i dvije godine posla na uzgoju i deset godina za koje sam računao da ću biti miran", kaže jedan od stočara. To birokrati iz Ministarstva ne mogu shvatiti kao što ne mogu odgovoriti na pitanje imamo li danas previše

vukova! Bilo bi normalno da Ministarstvo pomogne pri izgradnji zakonski propisanih nastambi umjesto da plaća nastalu štetu. Cirkus!

Antihrvatska koalicija u Kninu

SDSS izlazi s SDP-om na lokalne izbore u Kninu i Drnišu! Zajednička kandidatkinja za kninsku gradonačelnicu bit će Anja Šimpraga. U Kninu će im se pridružiti i Radnička fronta. Hrvatekima na znanje!

Antihrvatski cirkus vlada, a Hrvateki šute i razmišljaju kojem antihrvatskom cirkusantu će dati svoj glas. Poruka patera Dominika Hrvatekima: *“Pa vrijeme je, hrvatski narode, da se probudiš!”*

Trgovačka koalicija HDZ-a i SDSS-a (svibnja 2021.)

Koalijski partner HDZ-a poručuje:

Jeckov: Politički smo trgovali, nastaviti ćemo tako i ubuduće!

– *Ovaj mandat nije nikome bio lagan. Dali smo sve što smo mogli od sebe, pregovarali smo i dogovarali, gotovo da smo trgovali. Ali, zna se zbog čega, zbog naših, na području gdje žive naši. Vrlo je jednostavno, nastaviti ćemo tako i ubuduće, kazala je Dragana Jeckov prisutnima u Islamu Grčkom.*

Ono što drug Superman negira bez dvojbe potvrđuju članovi SDSS-a, koalijskoga partnera HDZ-a; radi se o političkoj trgovini. Također, i drugi članovi koalicije koji nisu iz HDZ-a potvrđuju da se radi o nemoralnoj trgovini i prevari birača.

Sve su koalicije interesne, trgovačke, ali nisu sve veleizdajničke kao što je ova HDZ-a i SDSS-a.

Koalijski partner druga Supermana je SDSS, stranka koja je sljednica zločinačke Srpske demokratske stranke (SDS) koja je organizirala oružanu pobunu i čiji su članovi počinili mnogobrojne zločine diljem Hrvatske. SDSS nije osudio zločine SDS-a, a pojedini članovi današnjeg SDSS-a su aktivno sudjelovali u oružanoj pobuni, agresiji na Republiku Hrvatsku.

Koalijski partner za zločin u Borovu Selu kaže:

“Ubijenih 12 u Borovu 1991. nisu bili civili!”

Pupovac je naposljetku rekao kako okolnosti nisu iste te da 12 redarstvenika nisu bili civili. “Što je time Pupovac htio reći, da su redarstvenici zaslužili što su ih kasapili sjekirama i vadili oči? I predsjednik 'stožerne stranke hrvatskog naroda' na to šuti? Što na takve riječi Milorada Pupovca kažu generali skloni HDZ-u?” pita se Stipić.

Izjava Pupovca je bez odgovora druga Supermana! Zaboravio drug Superman odgovoriti koalijskom partneru da su hrvatski policajci išli u legalnu akciju oslobađanja dvojice zarobljenih hrvatskih policajaca koje su četnici dan prije zatočili. Zaboravio mu je odgovoriti da se radilo o oružanoj pobuni i teškom zločinu četnika iz Borova Sela koji su bili potpomognuti specijalcima JNA. Zaboravio mu je odgovoriti da se radilo o planiranoj zasjedi, o masakru hrvatskih policajaca. Također drug Superman ne zna (možda i zna!) da nitko nije odgovarao za počinjeni zločin, da njegovo pravosuđe nije sankcioniralo zločince i da to izaziva revolt svakoga poštenog građanina Lijepe Naše.

Drug Pupovac je prozvao svog mecenu, druga Supermana, te je kazao:

Tko se jučer na obilježavanju Bljeska sjetio ljudi koji su stradali u izbjegličkoj koloni? Smatramo li da su to nemilosrdni ljudi koji ne žele kazniti ratni zločin? Ne smatramo! Nemojte mi zatvarati usta stvarima koje smatram odavno jasnima. Mnogo je onih koji se u ovoj državi

zauzimaju da ti ljudi budu kažnjeni. Na žalost, nekad to radim samo ja i poneka civilna udruga – rekao je predsjednik SNV-a.

Vodstvo SDSS-a svakodnevno izražava mržnju prema hrvatskoj državi, širi laži i govor mržnje. Svaku obljetnicu iz Domovinskoga rata koju obilježavamo oni koriste za blaćenje hrvatske države, branitelja i domoljuba. SDSS uporno prešućuje kazati što je uzrok rata, prešućuje kazati da je Srbija izvršila agresiju na Republiku Hrvatsku, da je organizirala i vodila oružanu pobunu te aktivno preko JNA i dobrovoljačkih četničkih odreda sudjelovala u agresiji u kojoj su počinjeni: genocid, kulturocid i urbicid. Nikada se SDSS nije ispričao za zločine koje su počinili članovi SDSS-a; neki zločinci su članovi današnjega SDSS-a. Svaku obljetnicu SDSS i SNV koriste za stvaranje slučajeva, izvrtanje istine o Domovinskome ratu te odaju počasti zločincima iz svojih redova (polaganje vijenaca za poginule četnike).

Izjave vodstva SDSS-a o “Oluji”, “Bljesku”, zločinu u Borovu Selu, zločinima u Vukovaru iritiraju, vrijeđaju i potiču na odgovor. Vodstvo SDSS-a i SNV-a širi mržnju prema domoljubnim Hrvatima, negira istinu o Domovinskome ratu, negira istinu o Jasenovcu, Jadovnom i blaženiku Alojziju Stepincu. Oni redovito sudjeluju na manifestacijama koje “VRO Oluju” proglašavaju zločinačkom i genocidnom, redovito sudjeluje na manifestacijama o Jasenovcu na kojima se govori o 700.000 ubijenih Srba u Jasenovcu, a drug Superman to obilato plaća novcem poreznih obveznika.

Svake godine uoči 18. studenoga SDSS izvodi igrokaz i odaje počast poginulim četnicima, zločincima, ubojicama, silovateljima. Nema opravdanja za ubijanje zarobljenika na Ovčari, u Borovu Naselju, u Borovokomercu i drugdje. Zločinci i danas slobodno šecu Vukovarom, istočnom Hrvatskom, diljem Hrvatske, a neki su u državnoj službi. U 30 godina hrvatsko pravosuđe nije uspjelo napraviti istrage i kazniti zločince jer je tako odlučila izdajnička politika Račana, Sanadera, Milanovića, Plenkovića i drugih.

Robert Bosak, preživjelih policajaca krvavog napada u Borovom Selu:

"Kako da pogledam u oči roditeljima poginulih kojima smo obećali još prije 30 godina da će se kazniti počinitelji? Ja sam dao svoje svjedočenje u Osijeku, ismijali su me! 'Pa jeste li svjesni da je prošlo 25, 26 godina, znate li vi da se ništa više ne može', to su mi rekli. Pa što ste me zvali?" pitao se Bosak.

Već 30 godina kaže, priča se jedno te isto. "Nama se četnici teroristi po Vukovaru smiju! Stavite se u poziciju da ste bili tamo, da ste vidjeli, da znate da ste živi svjedok i da se ništa nije promijenilo. Ja sam kao čovjek poražen u svim tim njihovim prepucavanjima i političkim prodajama."

"Što smo mi radili tamo? Ja sam tamo išao izvršiti zadatak koji sam izvršavao kao profesionalni policajac. Ja ne želim biti nikakav heroj. Mene to ne zanima, mene samo zanima da budu kažnjeni oni koji trebaju biti kažnjeni", ljut je Bosak.

"Oni zatvore cijelo selo kad mi dolazimo tamo. Srbi spuštaju rolete, kao da smo mi agresori, a umjesto da oni kleknu pred spomenik i traže oprost. Obećanja, obećanja, obećanja, a svaka vlast iz godine u godinu izda naša očekivanja i obećanje koje su nam dali godinu prije, a sve zbog njihovih ruku u Saboru i malo vlasti."

"To je samo jedna stranica u mom životu, ali je poražavajuće za pravnu državu, za Hrvatsku. Što to pokazuje našim naraštajima koji dolaze? Da treba pobjeći kad te netko napada? Ova

država nije zaštitila onaj najosjetljiviji dio hrvatskoga korpusa, ljude koji su prvi branili hrvatsku državu, a to su bili policajci '91. godine. I nisu stali iza njih."

"Trebalo pitati Plenkovića i Božinovića čemu sve to i do kad će nas lagati zbog svojih koalicijskih partnera", poručio je Bosak i zaključio:

"Iza mene je 30 godina izdaje i prevare."

Najteži ratni zločin je ubijanje, masakriranje ratnih zarobljenika, vojnika koji su se predali, ali to pravnik Superman ne može shvatiti. On ide na komemoracije, obilježavanja važnih datuma iz Domovinskoga rata bez emocija; to je za njega dio protokola i ništa više. Sramotno, zar ne?

Koalicijski partner HDZ-a, partner druga Supermana blati operaciju "Bljesak" pa kaže: ***"Polu sata nakon početka 'Bljeska' počinjeni su zločini nad Srbima."***

Povodom obljetnice "VRO Bljesak" Srpsko narodno vijeće izdalo je priopćenje kojim je oslobodilačku operaciju hrvatske vojske i policije proglasilo ratnim zločinom, citat iz priopćenja: *"Tokom operacije ubijani su srpski civili, napadnute su izbjegličke kolone, a nakon operacije na području tadašnjeg UN-ova Sektora Zapad ostat će 2000 do 3000 Srba, što znači da je područje napustilo gotovo cjelokupno srpsko stanovništvo..."*

Drug Superman i HDZ nisu se oglasili nakon priopćenja SNV-a! Zar to nije veleizdajnički? Treba kazati da tamo nije bilo civila jer su svi bili naoružani i svi su aktivno sudjelovali u oružanoj pobuni, a neki su počinili i ratne zločine. Taj prostor je prije operacije "Bljesak" napustio veći broj Srba, a to drug Superman ne zna jer je bio anemičan tijekom Domovinskoga rata.

Pupovac pravda spomenike četničkim zločincima u Hrvatskoj, kaže da su to privatni spomenici! Ako je to tako, zašto se ne može privatno postaviti spomenik i ustaškom bojovniku koji je branio Hrvatsku od četnika tijekom Drugoga svjetskog rata? Drugu Supermanu ne smetaju spomenici četničkim ubojicama u Hrvatskoj, njemu je smetala ploča HOS-ovcima u Jasenovcu!

SDSS masno naplaćuje svoje sudjelovanje u vlasti druga Supermana. Radi se o amoralnoj političkoj trgovini najniže razine jer koalicijski partner svakodnevno izražava svoju mržnju prema hrvatskome narodu i hrvatskoj državi. Nikada nisu osudili srpske zločine. Redovito sustavni srpski zločin pravdaju sporadičnim incidentima s hrvatske strane pa uspoređuju Paulin Dvor i Ovčaru. To se ne može usporediti! SDSS redovito polaže vijenac za poginule zločince-četnike, a ne za branitelje. To drug Superman obilno plaća našim novcem.

Nakon sramotnoga incidenta u Borovu Selu (pjevanje i izvikivanje neprimjerenih parola) SDSS, koalicijski partner HDZ-a, prozvao je Vladu i izvršnu vlast. Pupovac: *"Nisam govorio samo o jednom predstavniku vlasti, govorim i o izvršnoj vlasti. I ovoj i o Vladi prije ove. Govorim i o govoru u Saboru. O imenima, ne bih govorio."*

Također treba spomenuti sljedeće:

Naposljetku, i u godišnjem izvješću **Srpskog narodnog vijeća** o govoru mržnje prema Srbima u 2020. godini ističe se kako treba mijenjati pravne termine, a ista tematika u fokus je došla i ovaj put. Ministar unutarnjih poslova **Davor Božinović** rekao je kako je riječ o remećenju javnoga reda i mira, no ne slažu se ni Jeckov ni Pupovac: “Riječ je o poticanju na mržnju i nasilje prema pripadnicima jedne zajednice”, govori Pupovac. “To sigurno za mene nije bilo remećenje javnog reda i mira. Čula sam poruke mržnje, poticanje na nasilje i to ne može biti samo remećenje javnog reda i mira, to bi bila banalizacija ovog događaja koji je zaista stravičan”, dodaje Jeckov.

Milorad Pupovac i Dragana Jeckov ne krive navijače za incident već: “Najvažnije je da su svi oni, koji su sudjelovali u ovom događaju, najmanje krivi. Puno veći krivci su oni koji su ih organizirali, koji su im dali vjetar u leđa da ovakve stvari rade.” (Jeckov)

“Zadnji sam koji će kriviti navijače, prvi su krivi oni koji ih potiču, na lokalnoj ili državnoj razini dajući im motiv pa i metu. Načelnik općine Borovo je jučer skoro dobio batine kada je prolazio kraj murala. Onaj papak, kako ga je nazvao netko zaštićen, uz užitak kamera, koji prenose svaku njegovu riječ.” (Pupovac)

Ni Jeckov, ni Pupovac ni drug Superman nam nisu kazali što je prethodilo incidentu u Borovu Selu (jakom četničkom uporištu). Umjesto komemoracije masakriranim hrvatskim policajcima imamo četnički igrokaz i šutnju druga Supermana.

Kada drugarica Jeckov u Saboru daje neprimjerene izjave, kada napušta dvoranu jer joj branitelj odgovara, onda je to znak ljubavi, a ne govor mržnje. Nazovimo to pravim imenom, kako kaže i drug Pupovac, to je govor mržnje prema hrvatskim braniteljima i domoljubima.

Nepogrješivi Superman (hrvatski Kim Jong-un)

HDZ-ov župan Ivan Anušić osudio je neprimjereno ponašanje skupine mladih u Borovu Selu, te kazao: **Bio bih puno sretniji da nismo u koaliciji s ovakvim SDSS-om.**

“Sretniji bih bio da nismo s takvim SDSS-om. Nije problem SDSS, problem su pojedinci koji ovako komuniciraju i šalju poruke. Oni ne osuđuju kad se Hrvatima u Vojvodini kaže da će ih se automatom sve pobiti. Nismo čuli ni od Pupovca ni od nekoga drugog ni jednu riječ. I za vrijeme Tuđmana Srbi su bili sastavni dio Vlade, ali su drugačije komunicirali problematiku. Bez rješavanja problema iz prošlosti, nećemo doći na zelenu granu. Koalicija sa SDSS-om postojala je i za vrijeme Tuđmana, i predstavnici su se ponašali kako treba, nisu dolijevali ulje na vatru.”

Superman (hrvatski Kim Jong-un) se požurio izjaviti: “Anušićeva izjava o SDSS-u je loša, nije na njemu da o koaliciji odlučuje.”

Veliki vođa odlučuje o svemu! Bilo bi dobro da nam veliki vođa pokaže pozitivne rezultate svoje politike: da kaže koliko je ratnih zločinaca iz SDS-a pravomoćno osuđeno, koliko je dokumenata, umjetnina, kulturnoga blaga vraćeno iz Srbije, koliko je odštete naplaćeno od agresora, koliko je protokola o nestalima dobio iz Srbije itd.

Veleizdajnička politika druga Supermana dala je sljedeće rezultate: optužbe i vrijeđanja iz Srbije, paljenje hrvatske zastave na veleposlanstvu u Beogradu, negiranje hrvatskoga jezika, negiranje Hrvata u Vojvodini, prijetnje Hrvatima u Srbiji, izjednačavanje prava branitelja i agresora u Hrvatskoj... Hrvatska je isplatila velike odštete Srbima stradalima u Domovinskom ratu (vidi sliku nekih isplata), malobrojnim Hrvatima dala je mrvice, a većini ništa.

Evo što o politici druga Supermana i HDZ-a misli vukovarski branitelj **Tomislav Josić** (predsjednik Savjeta za branitelje grada Vukovara):

"To je sramota hrvatskih političara koji jednostavno - umjesto da uzmu deset hrvatskih stranaka u koaliciju - oni koaliraju s onima koji su rušili i palili i koji nisu htjeli Hrvatsku. Garantiram vam da ne žele Hrvatsku niti danas."

'Nema suživota u Vukovaru.'

"Već deset godina govorim da nema suživota u Vukovaru – ima 'sutrpljenja'. Odvojene su škole, vrtići, kafići... Sve je odvojeno, svatko živi na svojoj strani. Mlađi se možda druže među sobom, no stariji koji su bili zahvaćeni ratom - i s naše, ali i njihove strane - nema tu suživota i ljubavi", govori pa nastavlja:

"To je čisto 'sutrpljenje' agresora i žrtve koju je Hrvatska dovela do toga da tako mora biti. Garantiram da ni Steven Spielberg ne bi mogao snimiti da oni koji su pucali jedni na druge žive u suživotu i skladu. To su apsolutne gluposti. Nažalost, politika je puno toga odradila, a jedna stvar je i taj prividan suživot."

Upozorio je i na veliki problem u tim selima. Kaže da nitko nije pokupio oružje. "Sva okolna sela puna su oružja. Ne daj Bože da sutra dođe do problema, dogodit će se ista stvar kao i 1991. godine. Ali, to našu Hrvatsku ne zanima, niti politiku. Oni jednostavno trguju s SDSS-om, plate im i daju – svi zadovoljni, a narod trpi", kaže.

"Trpi 30 godina, a vjerojatno će trpjeti dok se neke generacije ne maknu i dok ne dođu mladi, novi ljudi koji će razmišljati prohrvatski."

Citirani navod pokazuje stvarno stanje u istočnoj Slavoniji pa su Supermanove priče o suživotu i pomirbi laž i fikcija. Dok zločinci slobodno šecu Vukovarom i istočnom Slavonijom, nema suživota ni pomirbe. Trgovačka koalicija HDZ-a i SDSS-a praktično provodi neke od smjernica Memoranduma 2 SANU i zbog toga je veleizdajnička.

O izdajicama hrvatskoga naroda, osobito iz redova političara, **Antun Gustav Matoš** zapisao je: „Hrvati su jako čudan narod. Imaju više izdajica nego cijela Europa zajedno. No, na čudan način oni postupaju s njima. Francuzi svojim izdajicama poskidaju glave giljotinom, Englezi ih povješaju po podrumima, Srbi ih jednostavno pokolju, a Hrvati ih njeguju ko najveće nacionalno bogatstvo.“

Novi uhljebi, plaćenici, preuzimaju grad (svibnja 2021.)

Hrvatskoj su nužne reforme, ali o njima ne govore novi političari (građanski aktivisti), o njima ne govore niti pišu mainstream mediji pa je jasno da se radi o uhljebima najgore vrste. Nužna je reforma izbornoga zakona, državne i lokalne uprave, pravosuđa, zdravstva, financiranja političkih stranaka i niza drugih djelatnosti. Hrvatska je na začelju Europske unije jer ne provodi reforme, ima glomazan birokratski aparat, loše zakonodavstvo, nesređene katastarske i zemljišne knjige te neriješene vlasničke (suvlasničke) odnose. Novi ljudi u politici (novi zastupnici u Saboru, novi ljudi na lokalnoj razini) ne zalažu se za stvarne reforme; njima je najvažnije da se oni uhljebe (sigurna saborska plaća, sigurna plaća u gradskoj ili županijskoj upravi, osigurana naknada za članstvo u nadzornim odborima). Njihov jedini cilj je domoći se državnoga, gradskog ili županijskog bankomata i lagodno živjeti prodajući “bozu”. Narod lijepo kaže: “*Sjaši Kurta da uzjaše Murta.*” To je to i ništa drugo.

Lokalni izbori u Hrvatskoj pokazali su političku neodgovornost i nepismenost Hrvateka. Najbolji je primjer grad Zadar gdje je jedan redikul osvojio 7 mandata za gradsku skupštinu. Drugi primjer je grad Zagreb gdje su gradski aktivisti (neradnici i plaćenici) dobili najviše glasova. Hrvateki su izgubljeni u vremenu i prostoru pa daju svoj glas probisvjetima, demagozima, diletantima koji nemaju nikakvih rezultata iza sebe, koji su stalno živjeli na tuđoj sisi (donacije iz inozemstva, sredstva državnoga i lokalnog proračuna) i koji nisu ništa konkretno napravili. Njihova aktivnost je uvijek bila destruktivna, antinarodna, protuprirodna i protudemokratska. Mogu se pohvaliti prosvjedima, zviždanjima, igrokazima na gradskim ulicama, laganjima, pljuvanjima svih koji ne misle kao oni. To su novi političari (građanski aktivisti, plaćenici) Hrvatske.

Gradu Zagrebu trebaju promjene upravljanja jer je stanje zabrinjavajuće. Bolji poznavatelji zagrebačkih prilika pišu o gubitcima i velikom minusu na računu grada Zagreba. Gubitci i minus su primarno rezultat populističke politike Milana Bandića koji se dodvoravao “raji” (npr. cijene u javnome prijevozu).

Što čeka budućega gradonačelnika? Kažu da ga čeka minus od dvije milijarde kuna!?! Gubitci Zagrebačkoga Holdinga procjenjuju se na 200 milijuna kuna. Budućega gradonačelnika čeka reforma gradske uprave jer nije normalno da grad ima 27 pročelnika i njihovih zamjenika, da gradonačelnik ima 30 savjetnika. U uredu gradonačelnika radi 280 ljudi! Jasno je da je reforma gradske uprave nužnost i da je postojeće stanje financijski neodrživo. Postavlja se pitanje je li platforma Možemo sposobna riješiti postojeće probleme. Brzopleto su najavili otkaze, rošade, raskidanje ugovora, ukidanje radnih mjesta itd. Zaboravili su da postoji Zakon o radu, Zakon o trgovačkim društvima, da postoje ugovori koji se moraju poštivati. Ako novi ljudi u gradskoj upravi ne budu poštivali postojeće zakone to bi moglo rezultirati dugotrajnim sudskim postupcima i velikim odštetama koje će grad (građani Zagreba) morati platiti.

Najava “kristalne noći” u gradu Zagrebu, zahtjev za davanje svih mandata na raspolaganje čin je diktature, a ne pravne države i demokracije. Postavlja se pitanje tko će to od građanskih aktivista ocjenjivati rad djelatnika u gradskoj upravi i u gradskim poduzećima. Koje su kvalifikacije Urše Raukar ili Sandre Benčić da ocjenjuju rad Ljube Jurčića? Nakon sramotne

najava bivših građanskih aktivista (plaćenika) nitko ne treba dati mandate na raspolaganje, načelno. Neka ih legalno smijene i neka im jasno pokažu što su loše radili. Ne mogu histerične babe i probisvjeti ocjenjivati nečiji rad!

Građanski aktivisti kažu da je Zagreb bio Bandićev bankomat, a zaboravljaju kazati da je bio i njihov bankomat te navesti koliko novca su dobili iz tog Bandićeva bankomata. Zaboravili su kazati kako je Bandić financirao i njihove igrokaze po Zagrebu.

Tko su građanski aktivisti, budući upravitelji grada Zagreba, pojasnili su članovi Demokratskog pokreta. *“Stranka Zelenih osnovala je institut Heinrich-Böll-Stiftung koji uplaćuje novac u Institut za političku ekologiju (institut pod navodnim znacima). Iz tog instituta nastaju stranke Možemo! i Zagreb je naš! Gospodin Tomašević bio je koordinator oba instituta. Imamo ovdje na početku trag novca od jedne stranke koja je stranka u Saveznoj Republici Njemačkoj i koja ima identične ciljeve kao i stranka u Republici Hrvatskoj, a to je Možemo! Ustavom Republike Hrvatske zabranjeno je financiranje stranih pravnih osoba i političkih stranaka. Ovo je čak loše prikriven trag novca.”*

“U svakom trenutku sjedenja na toj cesti, Tomašević je putem stranih donacija uzimao mjesečnu plaću koja je u svakom trenutku bila veća od mjesečne plaće hrvatskoga učitelja ili medicinske sestre. To nije protuzakonito, ali ne radi se o skupini volontera koji su na kruhu i vodi sjedili na cesti i spavali u vrećama za spavanje već o ljudima koji su bili financirani. Tomašević je bio djelatnik nečega što je pretenciozno nazvano institutom, a zapravo je bila udruga donirana ne samo iz stranih izvora, već i iz hrvatskoga državnog proračuna. On je bio zaposlenik te udruge i primao plaću.”

“Benčić nikad nije nijednu kunu zaradila izvan stranih donacija izvan državnoga proračuna i proračuna Milana Bandića, koji je bio financijer i njen najmoprimac. Pola liste Možemo su zaposlenici Gradske uprave, kazališta, ustanova i sl. O demontaži sustava Milana Bandića govore ljudi koji su godinama bili korisnici gradskog proračuna.”

Gornji navodi su točni i oni pokazuju o kakvim se ljudima radi.

Plaćenici su protestirali protiv gradnje na Cvjetnome trgu, ometali su izvođenje radova. Umjesto da protestiraju na gradilištu, trebali su protestirati ispred gradske uprave jer je Horvatinčić imao legalnu građevinsku dozvolu. Toliko o njihovom poimanju prava i pravne države. Usput treba spomenuti da je Horvatinčić napravio uslugu gradu Zagrebu. Nakon potresa grad ne mora obnavljati tri stare kuće u najužem centru. Koliko je poznato, Horvatinčić je kao investitor gradu Zagrebu platio sve namete.

Zanimljivo je da državni dužnosnici i institucije nisu komentirali strano miješanje u lokalne izbore u Hrvatskoj. *Gadonačelnik Budimpešte Gergely Karácsony, gradonačelnik Innsbrucka Georg Willi i gradonačelnik Grenobla Éric Piolle uputili su video podrške kandidatu zeleno-lijevе koalicije Tomislavu Tomaševiću za njegovu kandidaturu za gradonačelnika Zagreba. (Zagreb, 11. svibnja 2021.). Zar je ovo normalno? Zar ovo nije strano miješanje u unutardržavne odnose u Republici Hrvatskoj? Izborno povjerenstvo šuti, ministarstvo “spoljnih” poslova šuti, premijer i predsjednik šute, mainstream mediji šute jer se radi o lijevim*

radikalima. Da se radi o takozvanoj desnici, tada bi mainstream mediji danima dizali halabuku... Kada se radi o lijevim aktivistima, sve je dopušteno!

Trebaju nam promjene i reforme, ali nam ne treba nova ljevica. Ne trebaju nam plaćenici, uhljebi, ne trebaju nam građanski aktivisti koji od Zagreba hoće napraviti provincijski grad.

Tomaševićev igrokaz s biciklom je neoriginalan, već viđen 2000. godine. To je još jedan pokazatelj da se radi o demagogu.

Hrvatski mainstream mediji obmanjuju hrvatsku javnost, hvale građanske aktiviste namjerno zaboravljajući da se radi o plaćenicima koji ne mogu biti neovisni i koji ne će provoditi politiku koja je u interesu građana.

Obnova Zagreba ne može ići brže uz postojeće zakone; postojeći nered u katastru i zemljišnim knjigama, neriješene imovinske odnose (vlasništvo, suvlasništvo) i zakone koji su kontradiktorni. Da bi obnova Zagreba išla brže, treba promijeniti niz idiotskih zakona koje su izglasali saborski tupani, koji ih nisu ni pročitali, a ako su ih pročitali, nisu ih shvatili.

Nova radikalna ljevica koja najavljuje promjene zaboravlja da HDZ nije bio na vlasti u gradu Zagrebu. Milan Bandić nije potekao iz HDZ-a već iz SDP-a. Zagreb nisu vodili takozvani desničari već preobraženi komunisti pa prigovarati HDZ-u za stanje u Zagrebu je nekorektno. Ako usporedimo vladavinu HDZ-a u nekim sredinama Hrvatske i vladavinu IDS-a u Istri možemo vidjeti da je obrazac isti: korupcija, nepotizam, pljačka i nesposobnost. Evo nekoliko navoda Bruna Langerera o IDS-u:

"Istra je konačno skinuta s respiratora, jer je 30 godina zahvaćena virusom IDS-a..."

"Građani su konačno shvatili da 'institucije koje rade svoj posao' zapravo 'ne rade taj posao'. Pobijedio je istarski slobodarski duh, napokon. Već sada se lakše diše i krenulo se u konačnu borbu protiv ove pošasti zvane IDS. Siguran sam da je ovo početak kraja IDS-a."

"Na ovim su izborima ključne tri stvari: Prvo, izgubili su Pulu; drugo, izgubili su Vodnjan, a to je posebno važno jer su upravo na tom području sve IDS-ove malverzacije, od Hypo banke, do trgovanja zemljištem, nekretninama... I treće, izgubili su Buzet jer je Damir Kajin tamo učinio veliku stvar – potukao IDS"

"Sada su u tom gradu stvoreni preduvjeti, ako institucije zaista prorade, da se padom IDS-ovog gradonačelnika otvore mogućnosti u kojima će konačno na vidjelo izaći IDS-ova rasprodaja istarskoga zemljišta i neviđena pljačka ljudi."

Upravo je u Istri na djelu ono što sam još davno govorio, a to je da istarsku mafijašku obitelj čine političke elite, tajkuni, pravosuđe i, dakako, mediji. U takvim uvjetima ovo je briljantna pobjeda birača i hvala im što su izašli na izbore i što je, zahvaljujući njima, IDS doživio debakl. Zaista se lakše diše..."

O malverzacijama, korupciji, nepotizmu, pljački u Istri mainstream mediji (a drugih i nema) rijetko govore i pišu iako je obrazac ponašanja gori nego što ga provodi HDZ. Ljudi na vlasti su svuda isti bez obzira u kojoj su stranci.

Jedna aktivistica, danas saborska uhljebica, traži promjenu silueta (umjesto muške ženska) na semaforu (rodno ispravni semafori). Radi se o usputnom igrokazu, a ne o reformi koja će donijeti boljitak građanima Zagreba i šire.

Nisu oni ni za kakve reforme već za vlastito uhljebljenje. Da su za reforme, bili bi za promjenu nakaradnoga izbornog zakona; da su za stvarne reforme, bili bi za prestanak financiranja političkih stranaka iz proračuna; da su za reforme, bili bi za smanjenje broja općina i silne administracije. Ako Hrvateki u Zagrebu žele demagoga na biciklu, neka glasaju za njega, a protiv sebe i svoje djece.

O čemu se stvarno radi pojasnio je Davor Dijanović: *“...sada svjedočimo naletu trećega vala komunizma koji se može nazvati zelenim komunizmom, koji pod krinkom ekologizma nameće radikalno lijeve ideje.”* To je to! Da je živ Stjepan Radić, poručio bi Hrvatekima: ***“Još nije prekasno! Ne srljajte kao guske u maglu!”***

Treba nam reforma izbornoga zakona, državne i lokalne uprave, pravosuđa, zdravstva, financiranja političkih stranaka i niza drugih djelatnosti. Plaćenici i uhljebi iz platforme Možemo, Nove ljevice, Zagreb je naš, Zelene alternative – OraH, Radničke fronte i sličnih lijevih uhljeba nisu za navedene promjene već žele neograničeni pristup državnom i gradskim bankomatima. Njih reforme ne zanimaju jer postojeći sustav im osigurava lagodan život na grbači naroda (financiranje političkih stranaka iz proračuna).

Valjda ćemo preživjeti i novu pošast, *“Nigdar ni tak bilo da ni nekak bilo, pak ni vazda ne bu da nam nekak ne bu.”* (Miroslav Krleža, *Balade Petrice Kerempuha*)

Protunarodna politika EU (srpnja 2021.)

Birokrati EU nameću protunarodnu politiku, nameću jednoulje, diktaturu, liberalni fašizam. Sve članice EU moraju misliti kao Ursula i njene odabranice i odabranici. Svi moraju promicati protuprirodno ponašanje, protupravno nametanje jednoulja. Mediji javljaju da je EK pokrenula postupak protiv Mađarske i Poljske zbog navodne diskriminacije LGBTIQ, zbog navodnoga kršenja prava LGBTIQ osoba. Odmah treba postaviti pitanje što je s našim pravima, s pravima većine koja je normalna. Tko štiti naša prava? Tko štiti veliku većinu stanovnika EU-a?

Postupak protiv Mađarske pokreće se zbog nedavno usvojenog zakona kojim se zabranjuje „prikazivanje i promicanje rodnog identiteta različitog od spola po rođenju, promjene spola i homoseksualnosti” mladima od 18 godina u školama, na televiziji te prilikom oglašavanja. Isto tako, postupak se pokreće i zbog zakona usvojenog početkom ove godine kojim se izdavači knjiga za djecu u kojima se prikazuju LGBTIQ osobe obvezuju da stave izjavu o odricanju odgovornosti da je riječ o obliku „ponašanja koje odstupa od tradicionalnih rodnih uloga“.

“Zaštita maloljetnika legitimni je javni interes koji i EU zastupa. Međutim, u ovom slučaju Mađarska je propustila objasniti zašto bi izlaganje djece LGBTIQ sadržaja bilo štetno za njihovu dobrobit ili u neskladu s najboljim interesima djeteta”, navodi Komisija.

Dakle, Mađarska pokušava zaštititi mlade od 18 godina od bolesnoga i protuprirodnog pristupa životu. Mađarska pokušava zaštititi djecu od nasrtaja bolesnih pedofila i pripadnika LGBTIQ zajednice i njihove propagande i to EK osuđuje. Sramotno!

Nametanje EU jednoulja

Poljska vladajuća stranka Pravo i pravda (PiS) optužuju EU da se upliće u poljsko pravo da donosi vlastite zakone osporavanjem pravosudne reforme za koju kažu da je potrebna kako bi sudovi bili učinkovitiji i kako bi se uklonili ostatci komunističkog utjecaja.

“Uz najbolju volju za tumačenjem ustava, u njemu je nemoguće pronaći ovlasti Suda EU-a da suspendira poljske zakone koji se tiču sustava poljskih sudova”, rekao je sudac Ustavnoga suda Bartłomiej Sochanski.

EU nema pravo članicama nametati zakone koji promiču pedofiliju i homoseksualnost!

Predsjednica Europske komisije Ursula von der Leyen prošli je tjedan u Europskom parlamentu izjavila da *“Europa nikad neće dopustiti da dijelovi našeg društva budu stigmatizirani zbog toga što vole koga vole, zbog svoje dobi, etničke pripadnosti, političkog mišljenja i vjerskih uvjerenja”.* (Hina)

Nažalost, normalni su u EU stigmatizirani jer ne smiju reći da su muško ili žensko, antikomunisti su stigmatizirani jer ih se proglašava homofobima, domoljubi su stigmatizirani proglašava ih se fašistima (u Hrvatskoj i ustašama). EU podržava neokomunističke snage u Sloveniji, Hrvatskoj, Poljskoj, Mađarskoj i drugdje. Rezolucije EU o komunističkoj diktaturi i komunističkim zločinima su mrtvo slovo na papiru, nije provedena lustracija komunističkih

kadrova i njihovih nasljednika u članicama EU. Komunistički zločinci nisu kažnjeni, a komunistička ideologija se tolerira. Katolici su u EU diskriminirani pa je žalosno da EK i EP govore o poštivanju prava, o slobodi, demokraciji i toleranciji. Današnja politika EU vodi u destrukciju ljudskoga roda i propast.

Treba dati punu podršku Poljskoj i Mađarskoj jer sutra će biti kasno. Sve diktature, jednoulja, započela su s malim skupinama pojedinaca koji su zbog nečinjena većine uspjeli nametnuti svoje jednoulja. Ako „padnu“ Poljska i Mađarska, nastupa vrijeme liberalnoga fašizma, jednoulja koje će u konačnici završiti tragično.

Europska birokracija krši prava Hrvata u BiH

U vezi s pitanjem Hrvata u Bosni i Hercegovini Europska komisija i Europski parlament krše prava Hrvata kao konstitutivnoga naroda u BiH. Krše Daytonski sporazum te omogućavaju da Hrvatima drugi biraju njihove predstavnike. Takvo ponašanje EK i EP nema veze s pravom, s demokracijom već ima veze s jednouljem. Drug Superman, premijer RH, i njegov loši ministar "spoljnih" poslova više su puta upozorili EU birokraciju o kršenju prava Hrvata u BiH, ali EK i EP nisu ništa napravili da to isprave već su njihovi predstavnici (visoki predstavnici) diskriminirali i progonili Hrvate u BiH (npr. slučaj uništenja hrvatske Hercegovačke banke u Mostaru). S obzirom da su EK i EP podržali diskriminaciju i progon Hrvata, premijer i njegov ministar "spoljnih" poslova povukli su se u mišju rupu i zašutjeli. EU je ponovno dopustila izborne manipulacije, kršenje prava Hrvata i negiranje Dayton, pa Komšić ponovno protupravno predstavlja Hrvate u BiH. Slučaj Komšić pokazuje koliko je EU jadna, nedemokratska i kako ne poštuje pravo naroda da bira svoje predstavnike. Također, slučaj Komšić pokazatelj je koliko EU „cijeni“ Hrvatsku, punopravnu članicu EU, druga Supermana i njegova izgubljenog ministra "spoljnih" poslova. Umjesto borbe da se poštuje Dayton, da se poštuje konstitutivnost hrvatskoga naroda u BiH, oni su podvili rep, zavukli se u mišju rupu i zašutjeli.

Pitanje za druga Supermana: Je li Hrvatska ravnopravna članica EU? Ako jest, kako je moguće takvo ponašanje prema Hrvatima u BiH (Hrvatska je potpisnica Dayton)? Kako je moguće da EU vrši takvu diskriminaciju Hrvata, da ih omalovažava i ponižava, a u isto vrijeme govori o pravu i pravnim stečevinama?

Drug predsjednik posjetio je BiH i poručio da će "doći kraj" preglasavanju Hrvata na izborima za kolektivno predsjedništvo i parlament. Hrvatski predsjednik je među ostalim rekao da je najveći problem preglasavanje Hrvata, odnosno nametanje Željka Komšića za hrvatskoga člana tročlanog predsjedništva glasovima Bošnjaka i pokušaji da se to isto učini u gornjem, nacionalno koncipiranome Domu naroda.

Na mjesta rezervirana za Hrvate u Domu naroda dolaze ljudi koji očito nisu Hrvati i lažu da su Hrvati, a bira ih druga etnička skupina. Dakle, isti obrazac kao u predsjedništvu. Ista priča. Tome će doći kraj, rekao je drug predsjednik. Bravo! Svaka čast!

Nakon izjave predsjednika javlja se anemični premijer koji umjesto podrške predsjedniku priča o svojim višegodišnjim neuspjesima po pitanju rješavanja statusa Hrvata u BiH.

Nakon izjave predsjednika uzбудili su se bosanski fundamentalisti pa izjavljuju: “*HRVATI ĆE TRPJETI ŠTETU ZBOG MILANOVIĆA; Komšić je njihov legitimni predstavnik!*”

Drug Superman i njegov ministar "spoljnih" poslova RH ne reagira na prijetnju bosanskih fundamentalista. Zar to nije sramotno?

Bošnjački član kolektivnog državnog vrha Šefik Džaferović ocijenio je u ponedjeljak da se Milanović, koji je bio u trodnevnom posjetu BiH, ponaša poput "nepristojnog gosta u tuđoj kući" i da se upliće u unutarnja pitanja susjedne države.

Milanović je bio u svojoj kući, u stoljetnoj domovini Hrvata koji su zaslužni da BiH uopće postoji. Da Hrvati 1992. nisu izišli na referendum i podržali neovisnu BiH nikada je ne bi bilo! To su fundamentalisti iz Sarajeva zaboravili!

Treba kazati da se pitanje položaja Hrvata i njihova diskriminacija u BiH mora rješavati u centrima moći (Washingtonu, Briselu, Berlinu, Parizu i Moskvi). Onima koji vode međunarodnu politiku treba pojasniti što se tijekom povijesti događalo i što se danas događa u BiH jer ti političari najčešće pojma nemaju o povijesti Bosne i Hercegovine i ne mogu razumjeti današnje stanje niti odnose između tri konstitutivna naroda.

Održano je 81. zasjedanje Biskupske konferencije (BK) Bosne i Hercegovine na kojemu je nadbiskup metropolit vrhbosanski, kardinal Vinko Puljić kazao (IKA, dio govora):

“Osvrćući se na razdoblje od proljetnog zasjedanja Biskupske konferencije BiH u ožujku ove godine u Mostaru do danas, osjećam potrebu reći da naša krajevna Crkva nastoji i dalje plivati protiv struje ovog javnog mnijenja i krize nastale Covidom-19 kao i domaćim i svjetskim igrama oko politike jednakopravnosti. Hvala Bogu, još nismo klonuli duhom iako „čudni vjetrovi“ pušu. Ne razumijem domaće političare da uporno izbjegavaju konstruktivni dogovor oko jednakih prava na ovim prostorima. Ne razumijem zašto su Hrvati i drugi katolici, ali ne samo oni, u najvećem dijelu naše domovine Bosne i Hercegovine godinama prepušteni sami sebi pa se za njih ne zauzimaju ni oni koji su to dužni činiti kao ni oni koji tvrde da su njihovi predstavnici.

Ne razumijem uporno ignoriranje provedbe Temeljnog ugovora između Bosne i Hercegovine i Svete Stolice i Zakona o slobodi vjere i pravnom položaju crkava i vjerskih zajednica u Bosni i Hercegovini. Ne shvaćam maćuhinski odnos prema oduzetoj imovini koja još uvijek nije vraćena nego se preprodaje i uništava. Ne razumijem donošenje pojedinih zakona čijom se provedbom nerijetko otima ljudima, a tako i Crkvi, njihova imovina i dovršava „etničko čišćenje“. Ne razumijem čudne zahvate međunarodne zajednice koja uporno negira naš opstanak i naš identitet. U ime navodne slobode nam žele ograničiti slobodu naučavanja kršćanskog nauka pa nam čak prigovaraju da nismo demokrati jer propovijedamo evanđelje.

Ne možemo ostati nijemi pred čudnim načinom zapošljavanja kojim se uporno sprječava prokreacija. Žalosno je da postoje oni koji ne žele primiti u radni odnos ženu koja želi rađati i odgajati veći broj djece. Ne razumijem da tolikim ljudima u državnim poduzećima ne uvezuju radni odnos. Unutarnja i vanjska politika nas zamara jer dolazi do čestih „prepucavanja“ na

štetu malobrojnijeg i nemoćnijeg. Mnogima je prestiž glavni cilj u svim crtama njihova djelovanja.

Međunarodna politika kao da se pomalo igra s našom situacijom. Dobiva se dojam da neki i ne žele da se ovo stanje riješi i da im odgovara ova politička igra na račun malog čovjeka, taj kontrolirani kaos.

Nejednakopravnost je prisutna i na političkom, gospodarskom i administrativnom planu. Kada se pogleda struktura zaposlenih u državnoj administraciji, diplomaciji, itd., jasno se uočava manji broj zaposlenih Hrvata u odnosu na druga dva naroda u BiH. Naši političari u vlasti samo ponavljaju da su nemoćni, ali nisam primijetio njihovo uporno zauzimanje za sve Hrvate na svim prostorima Bosne i Hercegovine kao i za sve one za koje su dužni zauzimati se po svojoj službi. Posebno je nejednakost kod raspodjela sredstava iz proračuna za infrastrukturu ili za program povratnika. Ne smijemo zaobići ni činjenicu da nas je i na unutar-crkvenom planu politika dobro podijelila, ali i da su neke stvari baštinjene kroz povijest...”

U Hrvatskoj ništa novoga

U Hrvatskoj ništa novoga! Nastavlja se s izdajom nacionalnih interesa (npr. najnoviji Zakon o civilnim žrtvama rata), blate se branitelji, USKOK je aktivan, ali u konačnici malo koristi će biti od toga jer sjašio je Murta, a uzjašio Kurta. Nova vlast je već pokazala nepotizam, sukob interesa, želju za apsolutnom diktaturom, LGBTQ sklonosti i drugo. Najavljena je antidemografska mjera, ukidanje mjere roditelja odgojitelja.

U Saboru je izglasan Zakon o civilnim žrtvama rata pa će oni koji su rušili Hrvatsku, ubijali i proganjali Hrvate biti nagrađeni za učinjeno. Saborski zastupnik Domovinskoga pokreta Stipo Mlinarić o Zakonu je rekao: *“Ovo je prevara svih prevara, jasno za koga se donosi ovaj zakon, a to je za SDSS.”*

Predstava ”Bitka za Vukovar” opet nije dobila potporu

‘Bitka za Vukovar’ je glazbeno-scensko-filmski uradak kojemu je cilj mlađim generacijama približiti žrtvu branitelja i Domovinski rat. Dosad je prikazana u mnogim gradovima i mjestima diljem Hrvatske i dijaspore, a dobila je i preporuku i suglasnost Ministarstva znanosti i obrazovanja te Agencije za znanost i obrazovanje. Predstava objedinjava projekcije filmova, glumu, ples i pjesmu, a ujedno promovira Domovinski rat i hrvatsku kulturnu i narodnu baštinu. Ulaz na predstavu uvijek je slobodan, a autori nikada ne naplaćuju svoj angažman.

Svake godine Ministarstvo odobravalo ukupno oko 10 milijuna kuna za potpore, ali za jedinu braniteljsku predstavu i jedini program o Domovinske ratu nije bilo novca ni 2021. godine.

Od uspostave Plenkovićeve vlade, tj. od dolaska ministarke Obuljen Koržinek na čelo Ministarstva kulture, predstava je odbijena na ovim natječajima:

1. 2017. Glazbeno scenska predstava “Bitka za Vukovar“ (za gostovanje na: Novom Zelandu i u Kanadi)

2. 2018. Glazbeno scenska predstava “Bitka za Vukovar“ (za gostovanje u SAD)
3. 2019. Glazbeno scenska predstava “Bitka za Vukovar“ (edukativni program prilagođen za 7. i 8. razred osnovne škole) za projekt Ministarstva “Ruksak (pun) kulture – umjetnost i kultura u vrtiću i školi”
4. 2020. Glazbeno scenska predstava “Plamen Vukovarskoga svjetla“ (za gostovanje u Južnoj Americi i Švedskoj)
5. 2021. Program “Poticanje čitanja putem edukativne glazbeno scenske predstave “BITKA ZA VUKOVAR“ na natječaju: “Poziva za dodjelu potpora programima koji potiču čitanje i razvoj čitateljske publike u kulturi u Republici Hrvatskoj za 2021. godinu.“

Sramotno i žalosno! Hrvateki “mudro” šute i paze da se ne zamjere izdajničkoj vlasti!

Svjetla točka u neokomunisičkoj Hrvatskoj je Marin Čilić sa svojom zakladom. Bravo, Marine!

Plenkovićeva pomirba doživjela je fijasko (kolovoza 2021.)

Politika pomirbe druga Plenkovića doživjela je težak poraz. Plenkovićev mentor Pupovac izjavio je: „*Milošević ove godine neće u Knin na obilježavanje Oluje.*” Ide odavati počast poginulim četnicima i izmišljenim srpskim žrtvama Drugoga svjetskog rata. Na Vladi druga Plenkovića dogovoreno je da potpredsjednik vlade ide odavati počast četnicima novcima hrvatskih poreznih obveznika.

Plenkovićevi prijatelji i mentori iz SDSS i SNVa, (koji su sljednici SDS-a, zločinačke terorističke stranke), ove godine nisu bili na proslavi oslobođenja hrvatskoga kraljevskog grada Knina. Za prošlogodišnji Plenkovićev igrokaz kažu de je to bila gesta, a da će se ove godine u SDSS-u posvetiti drugim komemoracijama (komemoracijama četnicima). Ne trebaju nam (nisu nam trebale ni prošle godine) njihove “geste” takozvane pomirbe. Plenkovićevi partneri, sljednici zločinačkog SDS-a, dobro su naplatili svoju gestu takozvane pomirbe. Nisu dali ništa (a dobili su sve): nisu priznali zločine koje su Srbi učinili 1991. – 1995., nisu dali podatke gdje su nestali, nisu platili odštetu već su stalno optuživali Hrvate i Hrvatsku. Stalno su trabunjali o nekim Plenkovićevim ustašama u trećem tisućljeću. Plenković ih je nagradio, dao je novac za četnički dernek u Srbu, dao je novac za *Novosti* (za blaćenje Hrvata i Hrvatske te za širenje međunacionalne mržnje). Umjesto kakve takve pomirbe imali smo i imamo govor mržnje, nove laži i podmetanja o ustaškim zločinima. Nažalost, sve je to plaćeno novcima hrvatskih domoljuba i branitelja. Srbi iz SDSS-a i SNV-a dobro su naplatili svoju “gestu” dolaska u Knin, dobili su novac za svoje laži, podmetanja i za govor mržnje. Članovi SDSS-a i SNV-a imaju neograničenu medijsku pozornost za razliku od hrvatskih domoljuba koji su cenzurirani i zabranjeni.

Na jesen će Plenkovićevi prijatelji i mentori iz SDSS-a i SNV-a imati nove zahtjeve, bit će nove ucjene glede pozdrava „Za dom spremni“, tražit će se progon domoljubnih Hrvata i branitelja. Tražit će se zabrana obilježavanja stradanja Hrvata od srpske ruke, tražit će se zabrana proslave Oluje i Kolone sjećanja u Vukovaru jer četnike to podsjeća na poraz pa loše utječe na njihovo psihičko zdravlje.

Plenkovićev mentor Pupi obrušio se na politiku sjećanja hrvatskih domoljuba i poručuje da bi sve trebalo zaboraviti osim njegovih laži o Drugome svjetskom ratu i o Domovinskome ratu. Samo komunističko-četnička historiografija se smije učiti!

Porfirije i Pupovac poslali su istu poruku: Dosta je *ratovanja komemorativnom politikom sjećanja*. Pupovac jasno poručuje: “*Tako su i danas komemorativne politike sjećanja pretvorene u neku vrstu ratovanja, bez svijesti da pravi mir može biti postignut promjenom takvih praksi. Umjesto da slijedimo primjere Francuske i Njemačke, Poljske i Njemačke, Jugoslavije i Njemačke, Jugoslavije i Italije, koje su već 26 godina nakon rata stvarale zajedničku Europu i otvarale prostor prijateljstvima, mi na prostorima bivše Jugoslavije, prije svega na prostorima Hrvatske, Srbije i BiH, mi i dalje produbljujemo rovove svojim politikama sjećanja.*”

Izrečeno se odnosi samo na Hrvate! Hrvati ne trebaju komemorirati svoje žrtve, ne trebaju se sjećati četničkih (srpskih) zločina. Pravo komemoriranja pripada samo Srbima koji će istu žrtvu (stvarnu i izmišljenu) "komemorisati" nekoliko puta godišnje!

Pupovac, mentor druga Plenkovića, stalno naglašava da je Vojno redarstvena akcija Oluja zločinački čin, da se radi o etničkom čišćenju, a drug Plenković ih za to nagrađuje novcima hrvatskih poreznih obveznika. Zar to nije veleizdajnički čin!

Mi slavimo Oluju, a Plenkovićev mentor Pupovac priča o srpskim žrtvama (stvarnim i izmišljenim) tijekom Drugoga svjetskog rata. Drug Plenković ne vidi što mu njegov mentor Pupovac poručuje. Mentor Pupi mu poručuje da je današnja RH ista kao i NDH. I on (Plenki) je ustaša jer je svaka hrvatska država za Plenkovićeva mentora ustaška. Drug Plenković ne želi vidjeti, nije Plenković glup već, da je njegova pomirba u stvari promocija četništva u RH.

Plenkovićev mentor drug Milorad stalno govori o nekim ustašama, slavi četničke zločine nad nevinim Hrvatima (Srb, Glina, Vukovar), blati branitelje, hrvatsku mladež naziva ustaškom, širi mržnju preko Novosti i sve to novcem hrvatskih poreznih obveznika.

Koalicijski partner druga Plenkovića nikada nije osudio četničke (srpske) zločine u Domovinskome ratu, nikada se nije ispričao hrvatskome narodu i obiteljima žrtava, nikada nisu kazali da je Srbija izvršila agresiju na RH i da je imperijalistička politika uzrok krvavoga rata.

Ante Nazor jasno kaže: *"Izbjegava se da se jasno kaže što je uzrokovalo rat i Oluju. Bilo kakav dolazak ne znači ništa ako će se ove stvari izbjegavati. Da zastupnici srpske nacionalne manjine u Saboru kažu da je Srbija kriva, to je temelj za gradnju boljih odnosa, a ne stalno dociranje hrvatskome narodu, hrvatskom vodstvu. To je nešto što je iritirajuće i bojim se da je prepreka uspostavi pravog zajedničkog života."*

Mi domoljubi, koji smo za dom uvijek spremni, odajemo počast hrvatskim braniteljima i civilima koji su poginuli ili ubijeni tijekom srbijanske četničke agresija na Hrvatsku, a Plenkovićev mentor Pupovac odaje počast onima koji su te zločine počinili.

Milošević nije bio u Dalju (komemoracija ubijenim hrvatskim policajcima), nije bio u Boričevcu (komemoracija ubijenim Ivezićima), ali je bio u Srbu gdje se slavio pokolj Hrvata u srpnju/kolovozu 1941. godine. Također, Milošević je bio u Uštici gdje su ustaše počinile zločin nad Romima, ali nije bio u Kulen Vakufu gdje su četnici (Srbi) ubili nekoliko stotina Hrvata. Dakle, nije se dogodila nikakva pomirba, već je četništvo uzelo maha u Republici Hrvatskoj.

Kaže Milošević da to nije korak unazad. U pravu je; to je korak naprijed u promociji četništva u Republici Hrvatskoj. Nije fer da Milošević na nagovor Plenkovića ide u "ustaški" Knin jer to loše djeluje na njegovo psihičko zdravlje. Budimo humani, vodimo računa o psihičkome zdravlju drugova Miloševića i Pupovca.

Kaže Milošević da se sve radi dogovorno! Plenkovićev mentor Pupovac sprema nove ucjene pa je odbio novi Plenkovićev igrokaz o pomirenju. Nove ucjene su već pripremljene za jesen. Traži se zabrana pozdrava "Za dom spremni", zabrana HOS-a i drakonske kazne za "ustašku"

mladež koja vikne "Za dom spremni". U isto vrijeme četnička kokarda, crvena petokraka, slavljenje četničkih i komunističkih zločina nad Hrvatima bit će neometano slavljeno uz potporu vlade (na teret poreznih obveznika) i medijsku potporu državne televizija te pročetničkih privatnih medijskih kuća. Ne će više proći niti jedan tv dnevnik na državnoj televiziji, a da Milorad, Boris, Dragana i drugi ne kažu nešto o Pavelićevoj i Plenkovićevoj ustaškoj Hrvatskoj.

Ljudi danas ne znaju kakve je zločine počinio ustaški režim, kazao je Pupovac. Znamo za zločine ustaškoga režima, ali ne prihvaćamo laži i preuveličavanja te izmišljanja. Pustimo laži o ustašama jer nismo živjeli u tome vremenu. Rođeni smo i živjeli smo u Jugoslaviji (Srboslaviji) pa puno znamo o srpskim zločinima u Titovoj Jugoslaviji, puno znamo o četničkim (srpskim) zločinima tijekom Domovinskoga rata 1991. – 1995.

Slavimo Oluju jer je to pobjeda nad zlom, odajemo počast onima koji su dali život za slobodu, a Plenkovićev mentor odaje počast zločincima, ubojicama i silovateljima. Dok mi slavimo veličanstvenu pobjedu, Plenkovićev mentor Pupovac slavi četničke zločince iz 1941. i iz 1991., izmišlja i uveličava srpske žrtve iz Drugoga svjetskog rata, uspoređuje današnju RH s NDH. Kakve vezi imaju ustaški zločini u Glini i Uštici s Olujom ili Plenkovićevom neokomunističkom Hrvatskom? S kojim pravom Pupovac i družina hrvatske branitelje, hrvatske domoljube i hrvatsku mladež nazivaju ustašama?

Ministar Medved, koji je izgubljen u vremenu i prostoru, ove godine ne ide u Grubore jer je Plenkovićeva pomirba doživjela fijasko!

Plenkovićev mentor Pupi odlučuje tko može, a tko ne može doći u Srb vidjeti njegov dernek, čuti njegove laži i govor mržnje.

Morbidno je da hrvatski narod plaća dernek na kojemu se slavi pokolj nevinih Hrvata. Neuspjeh Plenkovićeva pomirbe vidljiv je na svakom koraku: imamo četnikovanje u hrvatskom Saboru, imamo srpske novine koje šire laži i mržnju, godišnje imamo nekoliko komemoracija za iste žrtve, imamo komemoracije za izmišljene srpske žrtve, imamo spomenike četničkim zločincima iz Drugoga svjetskog rata i spomenike četničkim zločincima iz Domovinskoga rata na kojima piše da je ovo srpska zemlja! Tako nešto je moguće samo u neokomunističkoj Plenkovićevoj Hrvatskoj.

Neka Srbi koji ne priznaju srpsku agresiju i četničke zločine tijekom Domovinskoga rata ne dolaze u Knin niti u Vukovar jer ta lažna pomirba iritira svakoga istinskog branitelja.

Plenković i dalje nastavlja sa svojom propalom pomirbom pa 5.

kolovoza 2021. godine u Kninu kaže:

„Upravo zato simbolične geste s prošlogodišnje obljetnice nastavljamo provoditi u djelo vodeći se politikom pomirbe, suživota uz poštivanje povijesne istine i izražavanje pijeteta svim nedužnim žrtvama. Velikodušnost u pobjedi ne znači da ćemo ikada ikome dopustiti da dovodi u pitanje legitimnost Oluje ni obrambeni karakter Domovinskoga rata. To je poruka i našoj susjednoj zemlji Srbiji koja bi po meni trebala napustiti jalovu retoriku prošlosti, suočiti se sa svojom odgovornošću i okrenuti se politici pomirenja i budućnosti.“

Poznato je da koalicijski partner (SDSS) druga Plenkovića dovodi u pitanje legitimnost Oluje i da drug Plenković to nagrađuje novcima poreznih obveznika pa su njegove riječi neiskreno lupetanje.

Na Plenkovićevu pomirbu iz Srbije su odgovorili novim optužbama, lažima, podmetanjima i prijetnjama (naoružavanjem). Nedavno su poslali novu poruku o “*srpskom svetu*” (Velikoj Srbiji) kojega misle ostvariti bez rata (to drug Plenković ne shvaća, a nije glup), ali ako treba može i ratom jer su kupili mnogo oružja. Ne će ih napasti Hrvatska, ne će ih napasti Kosovo, ne će ih napasti Bugarska, ne će ih napasti Rumunjska ni Makedonija pa se postavlja pitanje čemu su kupili toliko oružja. Za nove ratove, za homogenu Srbiju?!

Srbi su i ove godine u svom stilu odgovorili Plenkoviću na njegovu politiku pomirbe:

- *U ime pomirbe srpski Kurir je na naslovnici stavio veliku fotografiju umirovljenoga generala Ante Gotovine uz nadnaslov: “Stradanje Srba ostalo nekažnjeno” i naslov: “Krvnik”.*

Foto: Kurir (naslovnica)

- Održan je i skup “*Oluja – zločin koji traje i danas*”.
- *U znak sjećanja na civilne žrtve stradale tijekom i nakon vojno-redarstvene operacije "Oluja" u ljeto 1995. sense Centar za tranzicijsku pravdu, Srpsko narodno vijeće, Documenta – Centar za suočavanje s prošlošću i Fond za humanitarno pravo Srbije pokreću kampanju na društvenim mrežama zasnovanu na video segmentima interaktivnog narativa "Oluja u Haagu".*

Na istoku ništa novoga, a on uporno trabunja o pomirbi!

O kakvoj pomirbi govori Plenković? S kime se to Plenković želi miriti? Srbija je rehabilitirala četništvo pa pitam hrvatske političare: Kako mogu govoriti o napretku današnje Srbije u predpristupnim pregovorima za ulazak u EU?

Plenkovićeva višegodišnja politika pomirbe nije dala nikakav rezultat: Srbija nije dala protokole o nestalima, nije vratila dokumentaciju Vukovarske bolnice, nije vratila umjetnine, nije vratila arhivsku građu, nije platila ratnu odštetu, nije priznala agresiju itd.

„Za dom spremni“

Umjesto da se Plenkovićeva vlada bavi važnim državnim poslovima ona se bavi jedim pokličem („Za dom spremni“) kojega su branitelji koristili u Domovinskome ratu 1991. –1995.

Da ne bude nesporazuma, nisam pobornik pokliča „Za dom spremni“, ali budući da ga napadaju mrzitelji Hrvata i hrvatske države sve više sam pristalica toga pokliča. Rođen/i sam/smo

pedesetih godina prošloga stoljeća i nemamo nikakve veze s ustaštvom. Za dom smo bili spremni u doba Hrvatskoga proljeća (Pokret hrvatskih sveučilištaraca). Tada nas nisu nazivali ustašama već nacionalistima i šovinstima, što nismo bili. Za dom smo bili spremni 1991. (kao dragovoljci Domovinskoga rata) kada nismo imali nikakve izgleda (nismo imali ni vojsku ni oružje). Za dom smo spremni i danas bez obzira na životnu dob. Nitko nema pravo braniti nam domoljublje! Nitko nema pravo proglašavati nas ustašama jer smo za dom spremni! Nitko nema pravo hrvatsku mladež nazivati ustašama jer je za njih izvikivanje pokliča "Za dom spremni" znak mladenačkoga bunta kao što je pjevanje Vile Velebite u naše doba (1971. i poslije) bio znak mladenačkoga bunta iako se kažnjavalo zatvorom do 6 mjeseci.

Mi smo branili svoj dom pa nam poklič „Za dom spremni“ ne smeta. Pozdrav smeta dezerterima i neprijateljima hrvatske države. Za mrzitelje hrvatske države svaka hrvatska država je ustaška pa i ova Plenkovićeva. Mrziteljima smeta hrvatski povijesni grb, smeta im kuna, smeta im hrvatski jezik, smeta im sve što je hrvatsko. Kada netko uzvikne taj poklič, nikoga ne vrijeđa, nikome ne nanosi zlo pa se ostavimo pokliča, a uhvatimo se reformi: pravosuđa, zdravstvenoga sustava, obrazovnog sustava, socijalne zaštiti, porezne politike itd. Vlada Andreja Plenkovića uništava Hrvatsku svojom politikom takozvane pomirbe, svojom politikom nečinjenja, nerješavanja problema korupcije i neprovođenjem reformi. Zbog navedenoga može se kazati da je ova politika veleizdajnička!

Genijalni Hrvateki (kolovoza 2021.)

Genijalci iz KBC-a Osijek

Uprava KBC-a Osijek uputila je svojim djelatnicima dopis kojem ih upozorava na mogućnost plaćanja odštete ako se pacijent zarazi u bolnici i tuži bolnicu. Bolnica navodi da će od necijepljenoga radnika tražiti nadoknadu štete!

Dopis upućen od uprave KBC-a Osijek je promašen, neprimjeren, neprofesionalan i neostvariv ako budemo poštivali medicinsku i pravnu struku. Pacijent treba dokazati da se zarazio točno od određenoga zdravstvenog radnika koji nije bio cijepljen. To će biti jako teško ili nemoguće pa je taj dopis promašen. Lijepo je da je ustanova pozvala zdravstvene djelatnike da se cijepi, ali nije lijepo da na njih vrši pritisak na ovaj način, da im prijeti plaćanjem odštete. Pritisak uprave KBC-a Osijek na zdravstvene radnike podržali su ministar zdravstva, liječnička komora, komore medicinskih sestara i drugi. Radi se o čistom politikantstvu i dodvoravanju drugu ministru i vlasti. Podrška dopisu iz KBC-a Osijek otvara niz pitanja.

Ako Ministarstvo zdravstva misli da svi zdravstveni radnici moraju biti cijepljeni, zašto ne donese odluku (protupravnu) da se svi moraju cijepiti, da oni koji nisu cijepljeni ne mogu raditi? Zašto Ministarstvo zdravstva ne propiše jasne postupnike za pacijente i za zdravstvene radnike, već podržava neprimjenjive pritiske, prijetnje?

Članovi spomenutih komora cijepljeni su i necijepljeni zdravstveni radnici (liječnici i medicinske sestre/tehničari) pa su komore dužne zastupati i cijepljene i necijepljene! Predsjednik Komore medicinskih sestara kaže: *Ovaj je dopis pravno utemeljen. Pacijenti moraju imati negativan test prije hospitalizacije, pa ako se razbole, primjerice, deseti dan boravka u bolnici, jasno je da su se zarazili u bolnici. Bolnica će im morati platiti odštetu, a po zakonu ima pravo na regresno potraživanje.*”

Pravnici kažu da je dopis pravno upitan (neutemeljen) i da je u praksi neprovediv jer će trebati na sudu dokazati da se pacijent zarazio u bolnici i da je za to odgovoran necijepljeni zdravstveni radnik. Tumačenje predsjednika Komore medicinskih sestara o plaćanju odštete, na sreću, nije točno. Kada bi to bilo tako, mogli bi zatvoriti sve bolnice jer ne bi bile u stanju isplatiti tražene odštete.

Kada država donese odluku o obveznom cijepljenju u određenim djelatnostima ili cijepljenju cjelokupne populacije, tada će se pravno gledano situacija promijeniti, ali ni tada ne će biti lako dokazati gdje se pacijent zarazio i koga je sve pacijent zarazio. Dok nema zakonske odluke da se zdravstveni radnici moraju cijepiti, dopis uprava KBC-a je promašen pa je neprofesionalno, protupravno i neetično podržati ga.

Je li KBC Osijek ili Ministarstvo zdravstva spremno platiti odštetu zdravstvenome radniku (liječniku, medicinskoj sestri) kojega je pacijent zarazio, a ima ozbiljne zdravstvene poteškoće nakon što ga je pacijent zarazio?

Je li KBC Osijek i Ministarstvo zdravstva spremno platiti odštetu pacijentima koji su dobili rezistentni bolnički infekt i zbog toga umrli ili im je ozbiljno narušeno zdravstveno stanje?

Tko će biti kriv (platiti odštetu) kada se pacijent zarazi u bolnici, a svi zdravstveni radnici koji su bili u kontaktu s pacijentom bili su cijepljeni?

Pitanje odštete i dokazivanja je li nastala šteta i tko je kriv za tu nastalu štetu vrlo je sklizak teren i ne može se gledati pojednostavljeno kako to pojedinci čine. Naš zdravstveni sustav (a i drugi) ne može nikome jamčiti da nakon ulaska u bolnicu ne će dobiti neku infekciju. Pacijent pri ulasku u bolnicu treba potpisati suglasnost za bolničko liječenje i da prihvaća uvjete u kojima ta bolnica radi (nedostatak opreme, nedostatak liječnika, nedostatak medicinskih sestara i drugo). To je načelni pristanak na bolničko liječenje, a za sve medicinske postupke će se posebno dati obavijest i zatražiti suglasnost pacijenta. Liječenje bez suglasnosti je nedopustivo i kažnjivo. Pacijent pristaje na uobičajene rizike i komplikacije liječenja, ali ne pristaje na pogreške zdravstvenih radnika. Ako dođe do pogreške zdravstvenoga radnika ili pogreške u bolničkome sustavu, pacijent ima pravo na odštetu nakon nagodbe ili pravomoćne sudske odluke. Pacijent ima pravo uskratiti suglasnost za bolničko liječenje pa ne će biti primljen u bolnicu. Isto tako pacijent ima pravo uskratiti suglasnost za neki medicinski zahvat pa on ne će biti izvršen. Pacijent davanjem suglasnosti pristaje na eventualne rizike i komplikacije liječenje s tim da je sve rađeno prema stručnom protokolu. Ako je počinjena stručna pogreška, pacijent ima pravo na odštetu nakon što je pogreška dokazana.

Nedavna tužba da se bolesnica (84 godine) zarazila (covid-19) u jednoj zagrebačkoj bolnici i da je zbog toga umrla je upitna jer je pitanje kako će tužitelj dokazati svoju tvrdnju. Svatko ima pravo tužiti. Ima obvezu, kada izgubi spor, i platiti sudske troškove. Svaki zahtjev da necijepljeni zdravstveni radnik nadoknadi štetu bolnici za isplaćenu štetu treba će vještačiti i dokazati na sudu. Problem nije lako rješiv kako nam sugeriraju drugovi iz komora. Kada se svi zdravstveni radnici cijepu, a pacijent se zarazi u bolnici tko će onda platiti odštetu? Mogu li cijepljeni širiti bolest covid-19? Neki izvještavaju da cijepljeni mogu širiti bolest pa sve rečeno postaje upitno!

Da ne bude zabune, nisam protiv cijepjenja. To je nužno zlo. Cijepio sam se i preporučujem da se i drugi cijepu, ali da je situacija po pitanju cijepjenja protiv infekcije covid-19 jasna, baš i nije (vidi objave o covid pandemiji). U vezi s cijepjenjem protiv virusa covid-19 imamo niz dvojbi. Nažalost, stručna i znanstvena rasprava o covidu-19 i cijepjenju bila je blokirana. Oni znanstvenici koji su kritički propitivali infekciju covidom-19 bili su blokirani, cenzurirani, etiketirani i progonjeni. Takav pristup je išao na ruku teoretičarima zavjere, koji su djelomično u pravu, što je stvorilo lošu sliku u populaciji i otpor prema cijepjenju.

U svijetu je, također, situacija kaotična u vezi s ograničenjima necijepljenima pa se vrši pritisak, ograničava pristup pojedinim događajima, dijele otkazi te krše temeljna ljudska prava. Nema jedinstvenoga stava jer svaka država reagira u skladu sa svojim procjenama i zakonskim odredbama. Jasno je da države, pojedine tvrtke, krše temeljna ljudska prava (“novo normalno”).

Pravnici u Hrvatskoj tvrde: *Gledano pravno, zdravstveni radnik koji se nije cijepio ne može dobiti otkaz: "Poslodavac nema pravo voditi evidenciju o tome tko je cijepljen i nije cijepljen."* Poslodavac ne bi smio niti propisati da na posao mogu doći samo cijepljeni.

"Sva ova akcija, stvaranje atmosfere straha gdje se ljudi trebaju bojati za svoj posao, da će dobiti otkaz ako ne budu cijepljeni – to je potpuno protuzakonito."

Od dva zla moramo izabrati jedno. Cijepi se, to je manje zlo.

Genijalci iz HDZ-a i državne uprave

Na zahtjev koalicijskoga partnera Milorada Pupovca, uz suglasnost i podršku druga Plenkovića, popis pripadnika srpske nacionalne manjine tijekom popisa stanovništva ove godine popisivat će isključivo pripadnici iste etničke skupine. “Takvo što ne postoji niti u jednoj drugoj zemlji. To je očita posljedica najobičnije političke trgovine” kaže ugledni hrvatski demograf doc. dr. sc. Stjepan Šterc, s Odsjeka za demografiju i hrvatsko iseljeničtvo na Fakultetu hrvatskih studija. (narod. hr)

Podsjetimo, Milorad Pupovac je 28. veljače 2020. godine iznio zahtjev da popisivači srpske manjine budu isključivo Srbi. HDZ-ov Branko Bačić to je i potvrdio izjavljujući kako će Državni zavod za statistiku u potpunosti udovoljiti Pupovčevu zahtjevu te će u lokalnim sredinama, gdje Srbi imaju većinu, popisivači biti pripadnici te manjine. “Zavod će voditi računa da na područjima gdje su koncentrirani pripadnici nacionalnih manjina popisivači dolaze iz redova nacionalnih manjina”, rekao je tada Bačić.

Šterc također upozorava da popis treba odgoditi: *“Budući da nisu napravljene preliminarne radnje, pripreme i procjene, zapravo je potrebno odgoditi popisivanje stanovništva kako bi rezultati bili što vjerodostojniji. To su učinile i nama susjedne zemlje, odgodivši popis za 31. ožujka 2022. Ali, kao i uvijek, politika se ne osvrće kada znanost nešto kaže.”*

> Vidović Krišto traži odgodu popisa stanovništva: Plenkovićeve Vlada ima sumnjive političke ciljeve

Nezavisna zastupnica Karolina Vidović Krišto u saborsku je proceduru u srijedu uputila **zahtjev za interpelaciju** o radu Vlade oko popisa stanovništva. **“Kako je moguće da saborski zastupnik određuje provedbeni akt koji treba donijeti DZS (Državni zavod za statistiku), koji pak može i smije slijediti isključivo zakonski propisane procedure i međunarodne standarde? Bačićeva izjava govori da će DZS provoditi dogovor Bačića, Plenkovića i Pupovca, što znači narušavanje vjerodostojnosti budućeg rezultata popisa“**, ističe Vidović Krišto.

Zahtjev je potpisalo **17 zastupnika**. Njime traže da se popis odgodi za najmanje godinu dana zbog upitne vjerodostojnosti pripreme toga postupka.

Treba podsjetiti da temeljem Ustavnoga zakona o pravima nacionalnih manjina, pripadnicima nacionalnih manjina koji u ukupnom stanovništvu Republike Hrvatske sudjeluju s više od 1,5% stanovnika jamči se najmanje jedno, a najviše tri zastupnička mjesta pripadnika te nacionalne manjine, u skladu sa zakonom kojim se uređuje izbor zastupnika u Hrvatski sabor.

Ustavnim zakonom o pravima nacionalnih manjina propisano je da pripadnici nacionalnih manjina u općinama i gradovima u kojima sudjeluju u stanovništvu od 5% do 15% imaju pravo na jednog vijećnika – manjinskoga predstavnika u predstavničkom tijelu jedinice.

Ako sudjeluju u stanovništvu općina i gradova sa više od 15%, te u županijama s više od 5%, pripadnici nacionalnih manjina imaju pravo na razmjernu zastupljenost u predstavničkim tijelima. Itd.

Dakle, popis stanovništva RH koji će se izvršiti u rujnu i listopadu ove godine bit će nevjerodostojan. “Genijalci” iz HDZ-a su opet trgovali na štetu Hrvata i Republike Hrvatske kao države.

Genijalne hrvatske institucije ne rade svoj posao

Ministar unutarnjih poslova Davor Božinović kazao je u četvrtak da dvojica osumnjičenika za nedavnu pucjavu u romskom naselju Parag zajedno imaju više od 110 kaznenih i prekršajnih prijavi. (Hina, 26. kolovoza 2021.)

“Ukoliko vas policija prijavi zbog nelegalnog oružja i ukoliko redovito izlazite na slobodu onda je poruka da to nije neko naročito djelo i da se ono može ponavljati”, kazao je Božinović.

Imaju li stanovnici Međimurja pravo na miran i siguran život ili moraju biti žrtve terora? Postavlja se logično pitanje što su radile (što rade) državne institucije kada takvi šetaju okolo s kalašnjikovom u prtljažniku ili negdje drugdje. Hoće li netko biti kažnjen, dobiti otkaz za nerad i nebrigu?

Kaže jadan visoko pozicionirani policijski službenik da policija ne smije upadati u tuđe domove u potrazi za oružjem. Nedavni događaji nude rješenje; to može samo Darinka. Treba joj dati “novinarski zadatak” i ona će to obaviti jer ona može nekažnjeno upadati u tuđe domove.

Genijalna pučka pravobraniteljica

Pučka pravobraniteljica Tena Šimonović Einwalter ocijenila je kako su poruke mržnje i prijetnji na društvenim mrežama i portalima, ispisane posljednjih dana kao reakcija na rad novinarkinje Danke Derifaj, nespojive sa slobodom izražavanja (direktno).

Drugarica pravobraniteljica govori o govoru mržnje prema novinarki koja je nepozvana upala u tuđi dom, a ne spominje govor mržnje prema Marku Perkoviću Thompsonu i onima koji su osudili postupak novinarkinje.

Genijalna pučka pravobraniteljica odobrava provalu u tuđi dom, uznemiravanje malodobne djece! Sramotno!

Provalu u tuđi posjed i uznemiravanje malodobne djece podržali su: Pučka pravobraniteljica, Hrvatsko novinarsko društvo, Zoran Šprajc, Slavica Lukić, Jutarnji list, Glorija, Anto Nobilo, Jadranka Sloković itd...

Jugočetničkim novinarima i medijima smeta domoljub Marko Perković Thompson. Oni mogu slobodno širiti govor mržnje prema domoljubima i braniteljima. Jugočetnički novinari preko Thompsona izražavaju svoju mržnju prema Domovinskomu ratu, prema hrvatskoj državi i svima koji ne misle kao oni. Ti novinari nisu nikada javno kazali tko je izvršio agresiju na RH, tko je ubijao, silovao i proganjao Hrvate u Domovinskomu ratu. Radi se o širiteljima govora mržnje koji svojim lažima, podmetanjima i etiketiranjima truju javni prostor. Pisati i govoriti o ustašama u današnjoj neokomunističkoj Plenkovićevoj Hrvatskoj je govor mržnje kojega institucije dopuštaju. Odgovor domoljuba na jugočetničko etiketiranje redovito se propituje, izvrće i sankcionira.

I drug Superman je osudio govor mržnje prema novinarki, ali nije osudio govor mržnje prema domoljubu Marku Perkoviću Thompsonu jer je on za njega građanin drugoga reda. Tako se u neokomunističkoj Hrvatskoj poštuje Ustav i nepovredivost doma.

“Veliki” Hrvateki (HAZU - JAZU, Matica hrvatska, Sveučilišta...) šute, vire iz podruma, bunkera, iza spuštenih roleta i čekaju rasplet... Ne bi se htjeli zamjeriti drugu Supermanu i njegovoj družini koja gura probleme pod tepih (situacija u Međimurju), koja s koalicijskim partnerima radi protiv interesa Hrvata i hrvatske države (npr. popis stanovništva).

Mister „Senf“ uvodi građanski odgoj u škole! (rujna 2021.)

Senf je gusti začin u obliku umaka/namaza koji se proizvodi iz sjemenki biljke gorušice. Da bi se stvorio ovaj začin, prvo je potrebno samljeti sjemenke gorušice te onda taj prah pomiješati s vodom, octom te drugim tekućinama. Ponekad se u ovu mješavinu mogu dodati još i drugi okusi i začini. Jaki senf može prouzročiti suzenje očiju, ljuti okus u ustima i na nepcu te osjećaj topline u nosnim putevima. Takve vrste senfa mogu također izazvati i alergijske reakcije. Zbog toga se od 2005. godine na svim proizvodima u Europskoj uniji mora označiti ako u sebi sadržavaju senf. Također, navodi se da se senf može koristiti protiv upala, bolova i raka, da je bogat vitaminima i mineralima. Navodi se da su mogući štetni učinci opekline u ustima i jednaku te želučane smetnje.

Ima različitih vrsta senfa: Smokvin senf, Kruškin senf, Medeni senf, Pivski senf, Ljuti senf, Ideološki senf.... Od nabrojenih najgori i najopasniji je Ideološki senf.

Najava Mistera “Senfa”: “Uvest ćemo građanski odgoj u škole kao izvannastavnu aktivnost!”

Iz zagrebačkoga Gradskog ureda za obrazovanje potvrdili su kako je u tijeku ispitivanje interesa škola, učenika, učitelja i nastavnika o provođenju izvannastavne aktivnosti Građanski odgoj i obrazovanje. Ravnateljima je upitnik stigao početkom ovog tjedna, a u Gradu očekuju detaljnije podatke “o broju škola, uključenih učenika, učitelja i nastavnika početkom listopada”.

Građanski odgoj i obrazovanje provodit će zainteresirani učitelji/nastavnici, postojeći zaposlenici škola, i to u okviru svog redovnog tjednog zaduženja. Samim time, uvođenje izvannastavne aktivnosti Građanski odgoj i obrazovanje ne predstavlja dodatni financijski teret za Grad Zagreb, niti Republiku Hrvatsku (plaća učiteljima i nastavnicima isplaćuje se iz državnog proračuna) – tvrdi pročelnica Tatjana Dalić.

Agencija za odgoj i obrazovanje je 10. lipnja 2021. godine dala pozitivno stručno mišljenje! Stručno usavršavanje nastavnika provest će se tijekom listopada u suradnji s Agencijom za odgoj i obrazovanje. Zanimljivo i neodgovorno od Agencije za odgoj i obrazovanje!

Prema sporazumu o koaliciji Možemo! i SDP najavili su kako će građanski odgoj uvesti prema riječkom modelu. Učenici bi se, prema tome zaključku, trebali obrazovati prema "viziji informiranog, aktivnog i odgovornog građanstva pri čemu bi se isticala važnost tolerancije, ljubaznosti, poštovanja prema sebi i drugima, odnosno preuzimanja aktivne uloge u zagovaranju ljudskih prava". Učili bi kako postati "aktivni i odgovorni građani" te usvojili vještine "argumentiranja stavova, sudjelovanja u konstruktivnim raspravama, prihvaćanju različitosti, financijske pismenosti, ali i komunikacijske u kontekstu razumijevanja uloga medija".

Gore navedeno pokazuje da se radi o uobičajenoj lijevo-liberalnoj frazeologiji bez jasnoga stave o sadržaju nastave iz predmeta građanski odgoj, bez educiranoga nastavnog kadra. Nastavni kadar bili bi zainteresirani učitelji/nastavnici bez obzira na njihove kompetencije! Možemo pretpostaviti da će građanski odgoj predavati podobni lijevo-liberalni idiološki zatucani kadrovi i to prema svom viđenju (rodno-lijevo-liberalna ideologija).

Najavu Mistera “Senfa” kritizirali su **Krešimir Miletić** (diplomirani socijalni radnik i društveni aktivist), **Radovan Fuchs** (ministar znanosti i obrazovanja), **Vinko Filipović** (v. d. ravnatelja Nacionalnoga centra za vanjsko vrednovanje obrazovanja), **Željko Stipić** (predsjednik Školskoga sindikata Preporod), **Marko Kovačić** (znanstvenik s Instituta za društvena istraživanja) i drugi. Krajem lipnja (26. lipnja 2021.) **Zlatko Miliša** (istaknuti hrvatski pedagog, sociolog i društveni kroničar) kritizirao je najavu uvođenja građanskog odgoja (vidi poveznicu) koji nije stručan već ideološki.

<https://narod.hr/hrvatska/prof-milisa-sdp-i-mozemo-politickim-dekretom-uvode-gradanski-odgoj>

“Nametanje građanskog odgoja tretiram kao politički dekret gdje se potire demokratska rasprava. Iva Ivšić, zastupnica Možemo! u Gradskoj skupštini Zagreba dezinformira javnost izjavom da Grad pod njihovim rukovodstvom “nudi nešto novo u obrazovnom sustavu” jer bi oni preuzeli isti model iz Rijeke. Gđa. Ivšić sa završenim Kineziološkim fakultetom i zaposlena u razvojnom centru za djecu rane i predškolske dobi nema nikakve kompetencije da bi inicirala ili sudjelovala u implementaciji građanskog odgoja. Ni prva ni posljednja koja ignorira glas struke, eksperata, roditelja, učenika.... Građanski odgoj su prvi uveli u Rijeci, a sada takva inicijativa dolazi od SDP-a u Zadru i gradskih vlasti u Zagrebu.

Krešimir Miletić piše: *Ono što sam do sada uspio pročitati o ciljevima ovog i ovakvog građanskog odgoja u Hrvatskoj ili Zagrebu je to da je puno više riječ o ideološkoj indoktrinaciji pod krinkom ‘razvijanja kritičkog mišljenja, tolerancije (...)’ itd., a u smjeru provođenja daljnjeg promicanja rodne ideologije i točno određenog tzv. ‘liberalnog svjetonazora’. (vidi poveznicu)*

<https://narod.hr/hrvatska/kresimir-miletic-pravi-gradanski-odgoj-trebao-bi-bitilisen-bilo-kakvih-ideoloskih-osnova>

Pravi građanski odgoj trebao bi biti lišen bilo kakvih ideoloških osnova, a svjetonazorske teme prepuštene slobodnom izboru svake obitelji, na što po Ustavu roditelji imaju pravo. Ekstremna ljevica pokazuje izniman interes za obrazovni sustav i nametanje jedne i isključivo usko oblikovane svjetonazorske matrice koja još uvijek uvelike nalikuje na komunistički model obrazovanja koji je tek preuzeo suvremene metode poučavanja (čime se hvali i koristi kao reklamu nečega što je jako ‘in’, ‘suvremeno’), a u srži ostao totalitaran i praktički štetan.

Nitko ne bi imao problem poslati dijete na radionice na kojima bi se poučavalo djecu o aktivnom sudjelovanju u životu zajednice, ali kada se radi o radionicama koje zapravo predstavljaju 'ljevičarski vjeronauk' i rodno-ideološku propagandu (redefiniranje temeljnih istina o čovjeku, braku, obitelji...), onda nema šanse da bilo koje moje dijete u tome sudjeluje. Između ostaloga, oni koji se toliko trse za uvođenje građanskoga odgoja ostat će zapamćeni kao najveći protivnici referendumskih inicijativa i neposredne demokracije.

Akteri koje oni vide kao 'poučavatelje' tolerancije, ljudskih prava i sl. u stvarnosti su izrazito pristrani, jednosmjerni i isključivi zaštitnici samo svojih istomišljenika, a s druge strane su progonitelji, difamatori, zlostavljači i 'hejteri' svih onih koji misle drugačije od njih. Primjerice, mnoštvo onih koji se vole identificirati kao zaštitnici žena i ženskih prava, tobožnje ravnopravnosti spolova – iz javnog života bi uklanjali sve žene koje drugačije misle od njih, iste redovito difamiraju, progone, dehumaniziraju i medijski razapinju, javno zagovarajući da se iste treba doslovno isključiti iz bilo kakvog javnog i političkog djelovanja...

Fuchs: Ne vidim razlog za uvođenje ovakvoga građanskog odgoja u Zagrebu.

Ministar Fuchs pojasnio je da u Hrvatskoj građanski odgoj postoji kao dio obveznoga poučavanja. **"Važno je za reći da imamo građanski odgoj kao dio obveznoga poučavanja u školama. Imamo ga u kurikulumu koji je usvojen od 2019. godine; tad je donesen i objavljen. U njemu su definirani ishodi učenja koji se postižu kroz predavanja, kroz različite predmete - povijest, zemljopis, hrvatski jezik itd."**

<https://vijesti.hrt.hr/hrvatska/fuchs-gradanski-odgoj-vec-proucavamo-kroz-druge-predmete-2815190>

<https://www.jutarnji.hr/vijesti/hrvatska/tomasevic-bi-uveo-gradanski-odgoj-ali-tko-ce-ga-predavati-nastavnika-nema-dovoljno-a-postojeci-imaju-punu-normu-15098877>

<https://narod.hr/hrvatska/mozemo-krece-s-ideoloskim-predogojem-djece-tko-vjeruje-da-im-je-cilj-slobodno-i-kriticko-promisljanje>

<https://vijesti.hrt.hr/hrvatska/kovacik-gradanski-odgoj-neophodan-ali-je-program-napisan-za-zagrebacke-skole-manjkav-2811214>

Postavlja se pitanje i tko će građanski odgoj predavati.

– To uglavnom predaju nastavnici etike, filozofije te politike i gospodarstva koji ne postoje u osnovnim školama. Na kraju će to ispasti da će predavati oni kojima nedostaje satnice, koji nisu nužno intrinzično motivirani ili kompetentni. Nadam se da će Agencija za odgoj i obrazovanje napraviti kvalitetniji program usavršavanja nastavnika ne samo u Zagrebu, a za zagrebačke nastavnike će se očito morati unajmiti edukatori koji će moći prenijeti nastavnicima kompetencije, rekao je Kovačić dodajući da takva edukacija treba trajati godinu dana.

Vinko Filipović – predavat će nastavnici društvenoga smjera. Dakle, sociolozi, filozofi, psiholozi, politolozi... **No, nastavnika tog profila nema dovoljno, pogotovo u osnovnim školama, gdje su profilu nastavnika koji bi uz dodatnu edukaciju bio osposobljen za izvođenje građanskog odgoja najbliži zapravo nastavnici iz povijesti, jer psihologa nema dovoljno. U srednjim školama situacija s nastavnicima društvenih znanosti je bolja, pogotovo u gimnazijama. Ali, problem je što i ti nastavnici imaju svoju punu normu već sada.**”

Suzana Hitrec (predsjednica Udruge srednjoškolskih ravnatelja Hrvatske): – *Svaki novi sadržaj značajno opterećuje već opterećenu satnicu, pogotovo u srednjim školama, no svaku slobodnu aktivnost za učenike treba podržati. Ključno je pitanje ima li svaka škola kompetentnoga i motiviranog nastavnika da to predaje, pri čemu izvannastavne aktivnosti ne ulaze u normu nastavničke satnice.*

Riječki model građanskoga odgoja!?

Predaju ga nastavnici, uglavnom razrednici, koji su za to, na vlastitu inicijativu, prošli edukaciju. Isto tako, Rijeka je omogućila i besplatno preuzimanje modela građanskoga odgoja svima koji to žele pa ga je do sada preuzelo devet gradova te tri županije i uvelo ga u svoje škole. U prošloj školskoj godini u 20 riječkih škola građanski odgoj pohađalo je 470 učenika.

Edukacija nastavnika putem tečajeva stara je partizanska škola za podobne i poslušne. Rijeka je prvi grad u Hrvatskoj koji je građanski odgoj uveo u osnovne škole još 2016. godine pa je podatak da je prošle školske godine u 20 riječkih škola građanski odgoj pohađalo 470 učenika porazan! Zašto nema stručne analize riječkoga modela građanskoga odgoja? Što to razrednici stvarno govore djeci? Predmet se ne ocjenjuje pa je pitanje koliko su djeca zaista naučila i jesu li ispravno shvatila predavanja svojih razrednika.

Jasno je da struka nema ništa protiv građanskoga odgoja već je protiv ideološkoga građanskoga odgoja koji će predavati nestručnjaci i ideološki zatucani pojedinci koji će promicati rodno-lijevu-liberalnu ideologiju. Ministarstvo znanosti i obrazovanja mora se postaviti jasnije i odlučnije u sprječavanju nametanja neke ideologije (u ovom slučaju rodno-lijevu-liberalne) u obrazovanju bez obzira provodi li se ona nastavno ili izvannastavno.

Aktivisti Platforme Možemo bi stvarno mogli educirati djecu kako se lijepo plakati, kako se prosvjeduje, kako se laže i podmeće, kako se vrijeđa neistomišljenike, kako se postaje plaćenik Sorosa ili nekoga stranog veleposlanstva u Hrvatskoj. Oni imaju dugogodišnje iskustvo u navedenim radnjama pa bi stvarno mogli educirati djecu o navedenome.

Platforma Možemo, SDP, Glas i drugi žele sve sastavnice Nacionalnoga obrazovnog kurikulumu garnirati svojim ideološkim senfom. Zar nije vrijeme da im se kaže DOSTA?!

„Hrvatska šutnja“ je zabrinjavajuća (rujna 2021.)

Nedavno su se dogodile promjene na hrvatskoj Wikipediji kojima se nastoji prekrajati povijest prema jugoslavenskom i/ili srpskom obrascu. Taj jugoslavenski i srpski obrazac vrvi lažima, prešućivanjima, podmetanjima i srpskim imperijalističkim posezanjima za hrvatskim teritorijem. Također, najavljeno je objedinjavanje srpskoga i hrvatskog jezika kao srpsko-hrvatskog.

Treba podsjetiti hrvatsku vladu, premijera, ministricu (ministarku) kulture i medija da je, prema Ustavu RH, hrvatski jezik službeni jezik u Hrvatskoj, da je međunarodno priznat kao samostalan jezik (ISO 639-3 hrv) pa je neshvatljivo da hrvatska vlada, premijer i ministarka nisu reagirali na sramotni čin negiranja hrvatskoga jezika. Žalosno je da nije reagirala Hrvatska akademija znanosti i umjetnosti. Moguće je da je to još uvijek Jugoslavenska, komunistička i prosrpska akademija, a ne hrvatska. Također je žalosno da nisu reagirala sveučilišta u Hrvatskoj (zagrebačko, splitsko, osječko, riječko). Niti Matica hrvatska nije reagirala. Svi su oni zaduženi promovirati hrvatski jezik, čuvati hrvatski identitet i braniti istinu o hrvatskome narodu. Anonimni procjenitelji dezinformacija daju ocjene o člancima na hrvatskoj Wikipediji. Zar to nije sramotno? Zašto anonimni? Koje su kvalifikacije tih procjenitelja? S kojim pravom se izvorni hrvatski tekstovi prevode na srpski jezik, na hrvatskoj Wikipediji?

Ponašanje gore navedenih pojedinaca i institucija je veleizdajničko i sramotno. Na upite hrvatskih domoljuba Wikipedija nije odgovorila što je znakovito i sramotno. Dužnost je hrvatske vlade, Hrvatskoga sabora, HAZU-a, Sveučilišta, Matice hrvatske da traže službeno pojašnjenje od Wikipedije. Oni to nisu napravili pa se postavlja pitanje zašto. Koga oni predstavljaju i zastupaju?

Kovid ludilo se nastavlja. U nekim zemljama uvodi se kovid diktatura (uskoro i u Hrvatskoj), inzistira se na cijepljenju, ne uvažavaju se nikakvi argumenti kojima se stručno-znanstveno propituje pandemija i cijepljenje. Nije moguće provesti stručnu niti znanstvenu raspravu o covidu-19, o cijepljenju, o maskama i mjerama. Takvo neznanstveno i nedemokratsko postupanje dovelo je do bunta: dio ljudi se ne želi cijepiti, dio njih protestira javno, a neki su i nasilni. Bunt je nastao kao odgovor na liberalno-fašističke diktature koja danas vladaju u nekim državama svijeta.

Kovid ludilo je i u Hrvatskoj: mediji vrše silnu propagandu, prijeti se necijepljenim zaposlenicima, djecu se prisiljava na nošenje maske tijekom nastave itd. Dijete koje ne želi nositi masku, koja je stručno-znanstveno upitna, ne može pohađati obvezno školsko obrazovanje. Djeca do 12 godina ne trebaju nositi masku, a oni iznad 12 godina moraju! Koja je to znanost, koja je to stručnost? Nema tu nikakve znanosti! Radi se o teroru, politikantstvu i nemoralu onih koji to provode. Nije prvi put da su znanstvenici pokazali koliko su jadni, potkupljivi i nemoralni.

U Hrvatskoj se priprema oduzimanje djeteta roditeljima koji ne žele da njihovo dijete nosi masku tijekom nastave. Vidjet ćemo kako će ovaj žalosni, nepotrebn, cirkus završiti. Tko će

udomiti dijete: premijer, ministar prosvjete, ministar zdravstva, ministar socijalne skrbi ili neka od pravobraniteljica. Igrokaz kojemu svjedočimo ostavit će trajne posljedice na dijete i obitelj, ali to birokrate ne zanima.

Govore i pišu o sporoj obnovi nakon potresa zbog zakona koji nisu pisani za elementarne nepogode. Hrvatski zakoni su generalno rečeno loši. Nisu ni za normalne okolnosti, a još manje za katastrofalne situacije. Tek nakon godinu i pol sjetili se da treba mijenjati zakon jer da je obnova po postojećem zakonu nemoguća. „Genijalci“ se nisu sjetili da odmah nakon potresa donesu poseban zakon o obnovi, s ograničenim vremenom primjene, koji će jasno propisati što se obnavlja, tko što radi, tko je odgovoran i tko snosi troškove obnove. Jadni hrvatski birokrati prelijevali su iz šupljega u prazno i tako godinu i pol, a narod šuti!

Srbijanski predsjednik Aleksandar Vučić pozvao je povodom tzv. Dana srpskog jedinstva “Srbe iz svih srpskih zemalja” da 15. rujna izvjesu srpske zastave ma gdje živjeli! Četnik iz Beograda pozvao je da se u srpskim zemljama (Crna Gora, Bosna i Hercegovina, Kosovo, Hrvatska, Makedonija) izvjesu srpske zastave (Srbi “svih srpskih zemalja”), kao znak pripadnosti Velikoj Srbiji. Plenkovićev mentor i koalicijski partner prvo je podržao Vučićev poziv za isticanje srpskih zastava po Hrvatskoj (*Novinari su o Vučićevu pozivu upitali i Milorada Pupovca koji kaže kako ga je shvatio kao “ohrabrenje, a ne nametanje”*).

– *U skladu sa zakonima u Republici Hrvatskoj, svaka institucija srpske zajednice, od Srpske pravoslavne crkve do manjinskih srpskih institucija kao što su Srpsko narodno vijeće, Zajedničko vijeće općina, Srpsko kulturno društvo ‘Prosvjeta’, mogla bi i trebala imati osjećaj slobode. Ne samo prava, nego osjećaj slobode da, pored svoje državne zastave, zastave Republike Hrvatske, pored EU zastave kojoj pripada RH, može javno istaći, ne samo u svojim prostorijama, i svoju narodnu zastavu, svoju nacionalnu srpsku trobojku, rekao je Pupovac.*

– *Mi to razumijemo kao ohrabrenje da to ljudi učine, ne kao nametanje nečega što bi trebalo činiti zato da se nekome gura prst u oko. I to ohrabrenje treba tako prihvatiti i očekujemo da će vlast u Hrvatskoj ohrabriti sve ljude da i na zgradi u kojoj je sjedište SNV-a, i na zgradi u kojoj je središte SKD ‘Prosvjeta’ ili Zajedničkog vijeća općina, može nesmetano, 24 sata, biti zastava koja simbolizira prisustvo pripadnika srpskog naroda i njegovih institucija u Republici Hrvatskoj, zaključio je Pupovac, a piše Jutarnji list.*

Naknadno se Plenkovićev mentor povukao, ali će to povlačenje naplatiti kroz nove zahtjeve drugu Plenkoviću.

„Srpski svet“ napreduje i u Hrvatskoj, provocira se srpskim zastavama, svakodnevnim izjavama o Jasenovcu, izjavama o Oluji i o današnjoj hrvatskoj državi. Kažu da je Plenkovićeva država „ustaška“ jer im je dala mnogo novca (poreznih obveznika) za promociju četništva i srpske imperijalističke politike. Baš su nezahvalni!

Posjetio nas je i promotor četničke ideologije drug Porfirije, opet je bio u Jasenovcu (na obilježavanju Dana Svetih novomučenika jasenovačkih). Članovi bivšega zagrebačkog kružoka s Porfirijem su oduševljeni novim četničkim provokacijama SPC-a u Crnoj Gori i Hrvatskoj. Svečanosti su bili nazočni predsjednik Samostalne demokratska srpske stranke Milorad

Pupovac, potpredsjednik Vlade Boris Milošević i član Predsjedništva BiH Milorad Dodik. (Hina)

Milo Đukanović, predsjednik Crne Gore, komentirao je događaje na Cetinju:

*"Ustoličenje Joanikija, mitropolita desantno-helikopterske Crkve Srbije, jedna je u višegodišnjem nizu epizoda obnovljene ofenzive velikosrpskog nacionalizma na Crnu Goru. A sve u skladu s neugaslom strategijom **Garašaninovich** Načertanija još od sredine 19. vijeka. Iako je i ova faza anticrnogorske agresije zasnovana na istim, lažnim premisama negiranja crnogorskog nacionalnog, kulturnog i vjerskog identiteta, time logično i potrebe za nezavisnom Crnom Gorom, prioritetna meta je zapravo građanski i sekularni karakter naše države i njezina europska i euroatlantska orijentacija.*

Nasilnički velikosrpski nacionalizam, situiran u samom sjedištu državne politike Srbije, drsko pokušava nametnuti sliku o Crnoj Gori kao drugoj srpskoj državi, koja je greškom i nepažnjom ranijeg beogradskog državnog vrha ostvarila nezavisnost. I sada se ta "greška" pokušava ispraviti militantno-političkim djelovanjem preostale prekogranične infrastrukture Velike Srbije - Crkve Srbije, kvazivjerske zajednice odgovorne za većinu zločina koje je taj nacionalistički projekt počinio od 90-ih godina do danas.

Početni uspjesi dali su krila toj retrogradnoj klerofašističkoj menažeriji: političke su se litije uz gromoglasnu podršku službenoga Beograda uspjele predstaviti kao obrana ugroženih svetinja i vjerskih prava; teokratska vlada Crne Gore, anticrnogorska i kvislinška, u službi je posrbljivanja svoje države koju osvajanjem Cetinja žele i simbolično baciti na koljena i poniziti, da je kao pokrajinu pripreme za život u projektiranom "srpskom svetu", što je eufemizam za Veliku Srbiju.

Ispostavit će se, vjerujem, da je to početak kraja te prljave prevare koja je lažnim prenemaganjem o navodno ugroženim pravima Srba u regiji, baš kao i ranih 90-ih godina, uspjela paralizirati pažnju europske, zapadne politike, budući da se istovremeno provodi platforma hibridnog rata Rusije protiv Europe i NATO-a na Zapadnom Balkanu."

Predsjednik Đukanović je još kazao:

"Linija zapovijedanja ofenzive na Cetinje i Crnu Goru je, makar danas, valjda očigledna. Vlada Crne Gore je servis Crkve Srbije, koja je instrument realizacije projekta Velike Srbije, što je službena državna politika Beograda. A Srbija je političko-sigurnosna i informativna baza za realizaciju ruskih geopolitičkih interesa na Balkanu. Dobro je da im pamet nije vrlina, pa nijesu izdržali da se ne pohvale svojom ulogom u toj dozlaboga glupoj operaciji na Cetinju.

*Kao da smo ih mi učili kako da se ugruvaju. Uostalom, vidjeli ste to utrkanje u samoreklamiranju predsjednika **Vučića** i glasnogovornice ruskog MVP-a **Zaharove**. Zašto su to činili? Uvijek iz istog razloga: da Crnu Goru po bilo koju cijenu, uključujući i rat, stave pod svoju kontrolu. Srbija zato što misli da je vrijeme za novi pokušaj prekrajanja granica na Balkanu, a Rusija da bi poslala poruku NATO-u, EU i državama u regiji.*

Vjerovali su da će to završiti nakon prošlogodišnjih izbora i instaliranja njihove vlade u našoj državi. Nijesu uspjeli, usprkos ogromnom naporu. Sjetite se samo političko-medijske ludorije – bitke za Nikšić, ozvaničene u režimskim medijima Beograda, i to u povodu lokalnih izbora u tom gradu. Neće uspjeti ni sada.

*Naprotiv, presudili su kleronacionalističkoj srpskoj mitropoliji na Cetinju. Duhoviti Cetinjani su odmah za Joanikija rekli da je on, iako kao izdajnik, drugi u našoj povijesti s tim imenom, prvi "dostavljeni" mitropolit. A vlada je tu samo bila u ulozi uslužne kompanije Glovo. Nije samo dostavljeni, nego i krvavi mitropolit. U toj nečasnoj raboti je i **Porfirije**, prvi čovjek Crkve Srbije, obilježen tim žigom, što nikad neće moći sprati, dok se ne ispriča Crnoj Gori i Crnogorcima."*

Dukanović je kazao ono što je kristalno jasno iz srbijanske politike. Hrvatski političari to još nisu shvatili; pitanje je hoće li i kada će shvatiti da su oni provoditelji politike "srpskog sveta" u Hrvatskoj. Hrvatskim političarima nije jasno zašto Srpska pravoslavna crkva kupuje, hrvatskim novcem, zemlju u Jasenovcu. Vrijeme je da se malo raspitaju o razlozima!

Drug Beroš prijeti zdravstvenim radnicima sankcijama ako se ne cijepe. Drug Plenković izjavljuje: "Ne možemo obvezu cijepjenja uvesti ni za koga jer smo na početku rekli da to nećemo. Vjerujemo u razboritost, mudrost, informiranost hrvatskih građana." A građani koji su loše, jednostrano, informirani vode se narodnom mudročću i razboritošću, a ne briselskom kao drug Plenković. Drugi ministar najavljuje obvezne covid-potvrde, pa ti sad budi pametan i zaključi radi li se o kršenju ljudskih prava ili ne!?

Umjesto da drug Beroš donese plan i program reforme zdravstvenoga sustava, on se bavi brojenjem zaraženih, cijepljenih, hospitaliziranih, umrlih te prijetnjama ljudima koji održavaju zdravstveni sustav. Zna li netko podatak koliko je ljudi u Hrvatskoj preboljelo covid-19? Drug Premijer tolerira nesposobnoga ministra i arogantno poručuje da ministar ima njegovu podršku!

Umjesto neophodnih strukturnih reformi slušamo prijetnje Plenkovića, Beroša, Fuchsa, pravobraniteljica. Najbolje je da drug Plenković proglasi diktaturu tako da narod zna što mu je raditi. Nema smisla govoriti o demokraciji kada se radi o neokomunističkoj diktaturi.

Bilo bi dobro da se ministar Fuchs zapita kako je moguće da su više od pola učenika odlikaši, da svaki peti učenik prolazi ocjenom 5,0!

Prema podacima Ministarstva znanosti i obrazovanja za školsku godinu 2019./2020. više od polovine učenika, odnosno njih 240.596 (52.59 posto) nastavnu je godinu završilo odličnim uspjehom. Od toga njih 99.087 (21.66 posto) završilo je školsku godinu s prosjekom 5.0.

Medicinski fakultet u Zagrebu prvi put u dvadesetak godina održao je jesenski rok za prijemni ispit, ali ni tada nisu uspjeli popuniti kvotu od 300 studenata. Ove godine prijavilo se 809 maturanata, ali kako je nakon prijemnoga ispita na ljetnom roku ostalo 59 praznih mjesta, održan je i jesenski. Na jesenski rok izašla su 174 kandidata, a samo njih 46 uspjelo ga je položiti. Ostalo je nepopunjeno 13 mjesta!

Očito je nešto trulo u obrazovnome sustavu!
Svakoga dana u svakom pogledu nazadujemo!

Mišljenje „ulice“ važnije je od mišljenja struke! (listopada 2021.)

Poliklinika za zaštitu djece i mladih Grada Zagreba

“Iz Poliklinike za zaštitu djece i mladih Grada Zagreba ocijenili su nedopustivim da se javna riječ i javni prostor koriste za iskrivljeno i neistinito informiranje javnosti te su istaknuli kako su u protekla dva mjeseca izloženi prozivanjima i napadima putem društvenih mreža.”

“Ti pritisci i prijetnje koje nam upućuju pojedini roditelji nezadovoljni nalazima koji nisu pisani po njihovim željama otežavaju redovni rad naše ustanove te s obzirom da se ne možemo javno braniti i komentirati niti jedan slučaj konkretno, jedino što je Poliklinika mogla poduzeti za zaštitu naše ustanove i naših djelatnika jesu pravne radnje.”

<https://www.poliklinika-djeca.hr/aktualno/novosti/priopcenje-poliklinike-o-neistinitim-navodima-o-nasem-radu-koji-se-objavljaju-u-nekim-medijskim-i-na-drustvenim-mrezama/>

Sud je na temelju Ovršnoga zakona donio rješenje kojim je određena privremena mjera kojom se zabranjuje jednom portal (H-alter) objavljivati sadržaje u kojima se iznose informacije koje se odnose na dostojanstvo, profesionalni rad i profesionalna dostignuća Poliklinike za zaštitu djece i mladih Grada Zagreba i ravnateljice prof. dr. sc. Gordane Buljane Flander.

<https://www.index.hr/vijesti/clanak/sud-zabranio-portalu-halter-da-pise-o-sefici-poliklinike-koju-je-optuzila-severina/2305772.aspx>

<https://narod.hr/hrvatska/evo-odlicnog-objasnjenja-suca-andrije-krivka-za-odluku-okobuljan-flander-i-portala-h-alter>

Iz obrazloženja rješenja jasno je da je odluka sudca ispravna i na zakonu utemeljena. Na odluku sudca reagirali su premijer, ministarka kulture i medija, ministar pravosuđa i drugi.

Ministarka kulture i medija RH izjavila je: *“Ovo što se danas dogodilo da je netko zabranio a priori novinaru da dalje o nekoj temi piše je potpuno neprihvatljivo i ne mogu shvatiti na temelju čega se mogla izvući takva odluka s obzirom na to da vi ne možete znati što će netko dalje pisati ili govoriti. Zabranjivanje da se govori unaprijed je nešto što je neprihvatljivo. Reagirao je i ministar pravosuđa i to je nešto što se mora osuditi.”*

Za ministarku kulture i medija prihvatljivo je da netko (tko je plaćen našim novcem) zlonamjerno koristi medije za blaćenje djelatnika Poliklinike za djecu i mlade Grada Zagreba. Ministarka podržava da zlostavljačice i „ulica“ preko neprofesionalnih i zlonamjernih medija određuju što je stručno, a što nije.

Ministarka Obuljen Koržinek istaknula je da se vlast u ovom konkretnom slučaju ne smije uplitati u odluku sudbene vlasti. *“Zato smo reagirali kako smo reagirali, i premijer i ministar pravosuđa i uprave, a i ja. Rekli smo da smatramo to neprihvatljivim. Pravosuđe je jedan od stupova vlasti i samostalno je u donošenju odluka.”*

Ne smiju se uplitati, ali su se upleli na grub i neprihvatljiv način i podržali govor mržnje te blaćenje 23 člana Poliklinike i ravnateljice te iste Poliklinike (vidi seriju članaka na portalu H-alter *Sustav za zaštitu ili za zlostavljanje djece?*). Objave portala H-alter financijski podupire Agencija za elektroničke medije temeljem provedenoga Javnog poziva za ugovaranje novinarskih radova u elektroničkim publikacijama! Dakle, našim novcem se financira govor mržnje!

Ministarka je još kazala: *„Kada je nešto stvarno utuživo bilo bi dobro ubrzati postupke i donijeti presudu. Nemojmo posezati za privremenim mjerama pogotovo kad se to odnosi na medije.”*

<https://www.vecernji.hr/vijesti/obuljen-korzinek-o-presudi-portal-u-i-buljan-flander-zabraniti-nekome-da-pise-neprihvatljivo-1525507>

Iz navedenoga je jasno da ministarka kulture i medija RH živi u nekoj virtualnoj Hrvatskoj, za razliku od nas koji živimo u stvarnoj Hrvatskoj gdje sudski prvostupanjski postupci u prosjeku traju nekoliko godina. Prema ministarki, premijeru, ministru pravosuđa dopuštena je zlouporaba medija za blaćenje i iznošenje neistina. Za blaćenje i iznošenje neistina može se nakon 10 do 15 godina dobiti zadovoljština ako poživate!

Tendenciozno, neargumentirano i neprofesionalno pisanje za premijera, njegove ministre i gradonačelnika Zagreba predstavlja „slobodu medija“!

Na odluku suda osvrnuo se i premijer Plenković: *“To je odluka koja zabrinjava. Mi se zalažemo za slobodu medija. Želim naglasiti da je jasan politički stav Vlade Republike Hrvatske da sloboda govora, medija, mišljenja, pisanja, emitiranja ničim ne smije biti ugrožena. Odbacujem bilo kakve insinacije da se u Hrvatskoj guši sloboda medija. Sloboda medija da, a od jednog slučaja stvarati sliku da postoji problem slobode medija to ne.”*

Za premijera je zlonamjerno pisanje, neistinito pisanje i javno blaćenje “sloboda medija”!

“Hrvatske Laure” (hrvatske zlostavljačice) su pomoću portala i neprofesionalne novinarke iskoristile javni prostor za iznošenje neistina i optužbi na rad stručnjaka u Poliklinici za djecu i mlade. Stručnjaci iz Poliklinike im ne mogu odgovoriti na pravi način jer ne smiju iznositi podatke iz slučajeva na kojima su radili. Samo idiotima nije jasno da će uvijek jedna strana biti nezadovoljna mišljenjem stručnjaka, odlukom suda i da će ta strana nastojati na sve moguće načine pokazati da je ona u pravu. Nije moguće sa strane donositi sudove o radu Poliklinike za djecu i mlade, nije moguće donijeti ispravno mišljenje bez upoznavanja svih činjenica pa je jednostrano pisanje novinarke neprofesionalno i nemoralno. Jednostrano pisanje o hrvatskim Laurama, poziv na javni linč svih koji ne misle kao Laure su neprihvatljivi pa ih treba zaustaviti. Ne možemo prihvatiti da “ulica” određuje što je stručno, a što nije.

<https://h-alter.org/author/jjindra/>

<https://www.index.hr/vijesti/clanak/ovo-su-tekstovi-zbog-kojih-je-sud-zabranio-pisati-o-buljan-flander/2305792.aspx>

Objavljeni tekstovi pokazuju slabosti sustava, nepotizam, utjecaj politike na odabir stručnjaka koji se ne mogu pripisati Poliklinici za djecu i mlade. Činjenica je da gradonačelnik Zagreba nije “stigao” primiti ravnateljicu Poliklinike tijekom tri mjeseca. Činjenica je da je portal H-alter glasilo platforme Možemo u funkciji političke eliminacije u institucijama koje se ne može preuzeti drugim putem. Glavni urednik portala H-alter je stranački kolega aktualnoga gradonačelnika Zagreba. On je aktivist kontraverzne Antiratne kampanje iz 1991. godine, pisac tekstova za Pupovčeve Novosti, za Feral Tribune, za Kulturpunkt i slične. Nažalost Ministarstvo kulture financira, našim novcem, H-alter, Novosti i druge antihrvatske tiskovine i portale koji jednostrano, tendenciozno i neistinito pišu o ljudima i događajima.

<https://www.vecernji.hr/vijesti/urednistvo-portala-direktno-glavni-urednik-h-altera-javno-je-spreman-ustrajati-na-ideoloskim-podjelama-1525539>

Dobar osvrt napisala je mr. Danijela Didić, spec. kliničke psihologije, stalni sudski vještak za psihologiju. Vidjeti na:

<https://slobodnadalmacija.hr/vijesti/hrvatska/splitska-sudska-vjestakinja-za-psihologiju-mr-danijela-didic-ovo-nije-poruka-za-buljan-flander-sutkinju-peto-kujundzic-ni-za-devastiranu-djecu-ovo-je-poruka-za-sve-roditelje-koji-se-osjecaju-beznadno-i-prestraseno-1130087>

Serijal članaka “*Sustav za zaštitu ili za zlostavljanje djece*” (od 1. do 10.) iznosi neke činjenice, otkriva kako djeluje sustav na razini države, ali bit tih članaka je blaćenje voditeljice Poliklinike i njenih suradnica. Točno je da cjelokupan sustav zaštite djece (kao i drugi sustavi zaštite žrtve) ne djeluje kako bi trebalo, ali to je širi društveni problem za koji nije odgovorna Poliklinika već društvo u cjelini. Za lošu zaštitu žrtava u društvu odgovorna je Vlada RH, ministarstvo pravosuđa, ministarstvo socijalne skrbi, ministarstvo kulture i medija, odgovorne su institucije i pojedinci koje ne rade svoj posao. Razloge lošega stanja treba tražiti u lošoj politici vladajućih tijekom proteklih godina, zapošljavanju uhljeba, nepotizmu i nečinjenju na državnoj i na lokalnoj razini. Mainstream mediji uz potporu Vlade i državnih institucija šire govor mržnje prema neistomišljenicima, nameću mišljenje zlostavljačica i moralno upitnih osoba, nameću mišljenje “ulice” kao stručno i jedino prihvatljivo pa zato imamo ovu situaciju.

Nakon svega što se događalo može se tvrditi da su članci novinarke naručeni s ciljem smjene ravnateljice Poliklinike za djecu i mlade grada Zagreba. Uspjela je!

Bijedni hrvatski političari osudili su privremenu sudsku zabranu blaćenja struke, iznošenja neistina i promociju zlostavljačica. Oni podržavaju zlostavljačice, iznošenje paušalnih ocjena, neistina, blaćenja i svrstavanja na jednu stranu jer žele ušćariti koji glas. Stručni tim Poliklinike ne smije iznositi pojedinosti i komentirati konkretne slučajeve hrvatskih Laura (zlostavljačica) pa se ne smije dopustiti da samo zlostavljačice govore i pišu svoju istinu. „Ulica“ i pojedinci sa strane nemaju uvid, niti mogu imati, u spise bračnih brodoloma pa je nedopustivo da se svrstavaju na jednu ili na drugu stranu. Može se načelno govoriti samo o sustavu zaštite djece i mladih, može li se poboljšati ili ne. Jedan „mudrijaš“ iz MOST-a kaže: *"Građani imaju pravo iznositi pritužbe, mediji imaju pravo pisati, a mi hvala Bogu imamo i govornicu, a imaju i oni koji su postavljeni na određene pozicije priliku se obraniti i iznijeti svoj stav, tako da je ovo što se tiče zabrane skandalozno."*

Skandalozno je da „mudrijaš“ iz MOST-a brani govor mržnje u mainstream medijima, iznošenje neistina od strane zlostavljačica i moralno upitnih persona te blaćenje struke čiji je glavni cilj smjena vodstva Poliklinike za djecu i mlade grada Zagreba. Ne zna „mudrijaš“ da neki građani (politički nepodobni) ne mogu odgovoriti na neistine medija i da ne mogu javno braniti svoj stav.

„Ulica“ i mainstream mediji ne mogu rješavati bračne brodolome, ne mogu procijeniti tko je stvarno zlostavljač pa ne mogu zaštititi djecu od zlostavljača. *"Iz Poliklinike za zaštitu djece i mladih Grada Zagreba ocijenili su nedopustivim da se javna riječ i javni prostor koriste za iskrivljeno i neistinито informiranje javnosti te su istaknuli kako su u protekla dva mjeseca izloženi prozivanjima i napadima putem društvenih mreža."*

Ne znamo tko je u pravu, a tko u krivu, ali ovo je točno:

"Ti pritisci i prijetnje koje nam upućuju pojedini roditelji nezadovoljni nalazima koji nisu pisani po njihovim željama otežavaju redovni rad naše ustanove te s obzirom da se ne možemo javno braniti i komentirati niti jedan slučaj konkretno, jedino što je Poliklinika mogla poduzeti za zaštitu naše ustanove i naših djelatnika jesu pravne radnje."

Quo vadis Croatia?!

Velika civilizacijska pitanja za maloga sudca (listopada 2021.)

Hrvateki su konačno odahnuli. Dobili su predsjednika VS-a koji je ideološki osviješten, a pravno upitan. Komunistička mladež ga je izabrala jer se to traži u neokomunističkoj Hrvatskoj koja mora ostati na tekovinama komunističke revolucije. Nitko ne smije dovesti u pitanje komunističku vlast i njene zločine jer su počinjeni komunistički zločini civilizacijski iskorak za razliku od ustaških zločina. Nakon ustoličenja drug sudac je davao intervjue koji su pokazali kako je ideološki zacementiran, a pravno upitan stručnjak. Drug sudac je u razgovoru za Jutarnji list kazao da je *“Za dom spremni” nedopustiv u bilo kojoj prilici!*

“Kao društvo, prije svega moramo povući jasnu crtu između onoga je crno, a što bijelo. Ne može tu biti neka fluidna razlika poput one da je u nekim uvjetima taj poklič dopušten, a u nekima nije. Stvari su jasne: pod tim su pokličem ljudi bili ubijani bez ikakvog povoda i razloga, na temelju nepojmljivih kriterija koji ne mogu i ne smiju postojati. Tu nema nikakve dvojbe. To je civilizacijsko pitanje. Ne može se civilizacija, a pravni sustav jest temelj civilizacije, zasnivati na tome da se veličanje zločina imalo tolerira”, kaže Dobrović.

Drug sudac nije podvukao jasnu crtu što je crno, a što bijelo kada se radi o komunističkim zločinima; recimo o ubijenima i bačenima u jamu Jazovka. Za njega je odvođenje bolesnika i bolničkoga osoblja iz zagrebačkih bolnica te ubijanje i bacanje u jamu Jazovka (oko 25 kilometara od Zagreba) normalna stvar jer su zločin napravili partizani s crvenom zvijezdom petokrakom. Osuda partizanskoga zločina za predsjednika VS-a nije civilizacijsko pitanje!

Zašto kažnjavanje partizanskih i udbaških ubojica nije civilizacijsko pitanje? Zašto zabrana komunističkih simbola nije civilizacijsko pitanje?

Zašto DORH nije reagirao na javne izjave o živom nalogodavcu ubojstava 38 hrvatskih emigranata? Objavljeno 24. 10. 2021.

U svakoj normalnoj državi, nakon što bi netko ovako javno izgovorio da ima dokaze za 38 ubojstva, vani bi ga odmah čekala policija, tražili bi da im se predaju dokazi i pokrenuli bi odgovarajuće postupke... U normalnoj zemlji da, ali današnja Hrvatska nije normalna zemlja. Radi se o neokomunističkoj zemlji u kojoj su partizanske (udbaške) ubojice i nalogodavci zaštićeni.

Zašto se drug sudac ne zalaže za zabranu crvene zvijezde petokrake koja je simbol genocida i zla. To je sudcu prihvatljivo. Čudan neki osjećaj za pravo i pravnu državu. Izjave pokazuju da se radi o čovjeku koji na pravo gleda kroz komunističko-četničku prizmu.

U intervjuima je predsjednik VS-a zaključio da ne treba postojati norma za sudce; da neki postupci mogu trajati koliko se sudcu prohtije! Valjda je taj stav zbog toga jer on nije poštivao norme!

Je li pozdrav (poklič) „Za dom spremni“ gorući problem hrvatskoga pravosuđa i hrvatske države da ga pri svom imenovanju ističe predsjednik VS-a?

Pozdrav nije problem ni pravosuđa, niti društva jer današnja neokomunistička Hrvatska nema nikakve veze s NDH. Oni koji nisu branili Hrvatsku 1991. godine, ne znaju niti shvaćaju što je taj pozdrav značio 1991. godine. Vladajuća komunistička mladež koja nije branila Hrvatsku (bili su dezerteri) ne razlikuje 1941. i 1991. godinu. Također ta mladež ne zna da ZAVNOH nije temelj današnje Hrvatske već Domovinski rat. **Odluke ZAVNOH nisu za samostalnu Hrvatsku već za Hrvatsku kao federalnu jedinicu u komunističkoj Jugoslaviji (Srboslaviji).** O kakvom se federalizmu radilo poznato nam je... Također, treba kazati da su odluke i zaključci ZAVNOHA izigrani još 1945. godine pa je glupo tvrditi da je ZAVNOH temelj današnje samostalne Hrvatske. Komunistička mladež učila je jugočetničku povijest; drugu ne poznaje niti je želi upoznati.

Pozdrav „Za dom spremni“ (ZDS) iz 1991. godine nije gorući problem hrvatskoga pravosuđa niti hrvatske države! Oni koji su 1991. godine branili Hrvatsku nemaju nikakve veze s ustašama i uvredljivo je branitelje od 20 godina iz 1991. godine povezivati s ustašama. Kome smeta ZDS iz 1991. godine?

Pozdrav ZDS iz 1991. godine smeta onima koji nisu željeli samostalu Republiku Hrvatsku, smeta četnicima, smeta komunistima i njihovoj djeci kojima je komunizam dao tuđe stanove, tuđu imovinu, unosne položaje i časti koje nisu zaslužili. Među navedenima ima neprocesuiranih ratnih zločinaca koji i danas žive na grbači hrvatskoga naroda. Civilizacijski minimum je da zločinci ne obnašaju nikakve funkcije u društvu, ali to u Hrvatskoj nije slučaj.

Dok su dečki s pozdravom ZDS ginuli za Hrvatsku 1991. godine, nije poznato u kojim podrumima je bila komunistička mladež kojoj danas smeta pozdrav ZDS. Jedno je sigurno! Na bojišnici nisu bili. To nije bio njihov rat jer oni su bili za očuvanje Srboslavije, a ne za samostalnu državu Hrvatsku. Zločin je izjednačavati 1941. i 1991. godinu temeljem spomenutoga pozdrava. Jedno je isto! Hrvatski narod branio se od četnika i 1941. godine, kao što se branio i 1991. godine.

Netko je točno primijetio da se Radovan Dobronić preko noći s najniže sudačke razine uspeo na sam vrh te hijerarhije pa je jasno da nije izbor struke već da ga je izabrala politika.

Predsjednika VS-a ne zabrinjavaju dugogodišnji sudski postupci, ne zabrinjava neujednačena primjena zakona, ne zabrinjava činjenica da udbaške ubojice mirno žive u stanovima svojih žrtava, ne zabrinjava da ubojice i silovatelji iz Domovinskoga rata slobodno šeću Hrvatskom. To druga predsjednika VS-a ne zabrinjava. Samo ga zabrinjava pozdrav ZDS pod kojim je obranjena RH. Čudan neki sudac!

Sudca ne zabrinjava da udbaške ubojice hrvatskih emigranata nisu procesuirani već slobodno žive na grbači naroda. Čudno poimanje prava i pravne države ima predsjednik VS-a.

Sudca ne zabrinjava činjenica da Ježić još nije vratio 5 milijuna eura u državni proračun? Čudno, zar ne?

Kaže sudac da njegov izbor nije politički! Jest, 100% je politički jer su ga podržali oni koji su protiv pokliča ZDS iz 1991. godine, podržali su ga oni koji su protiv procesuiranja udbaških ubojica, oni koji su protiv procesuiranja četnika-ubojica iz Domovinskoga rata. Podržali su ga oni koji su bili protiv izručenja i procesuiranja udbaških ubojica kojima se u Hrvatskoj nije htjelo suditi.

Sudca ne brine činjenica da 30 godina nakon vukovarske tragedije nakon genocida nad Hrvatima u Vukovaru zločinci slobodno šeću, da rade u hrvatskoj policiji, da obavljaju funkcije na državnoj i lokalnoj razini. Za čudno se pravo zalaže predsjednik VS-a.

Očito je da se hrvatsko pravosuđe s njim ne će osloboditi ideološkoga poimanja prava, već će i dalje biti relikv komunističkoga prava.

Predsjedniku VS-a poručili su:

Od predsjednika Vrhovnoga suda RH očekujemo da ubrza procesuiranje onih koji su pod petokrakom i kokardom činili zlo Hrvatima od Vukovara do Dubrovnika, a ne da nastavlja s kriminalizacijom Domovinskoga rata!

Đapić je dobro kazao: ***“S obzirom da su ljudi koji znaju i razumiju funkcioniranje državnoga poretk, dakle i pravosudnoga, jasno ukazivali da su najave reforme ili značajnih poboljšanja pravosuđa, koje su se vezale za kandidaturu Dobronića obična podvala, jer predsjednik Vrhovnoga suda nema ni nadležnosti ni prava na sustavne korekcije ili promjene te da je samo neka vrsta upravitelja institucije koju čine svojim integritetom i potpuno neovisnim odnosom prema predmetima pravosudne naravi svi članovi suda, jasno je bilo da se iza njegove kandidature skriva prije svega politička agenda i cilj.***

Dobronić ne može presudno utjecati na pravni status ZDS, na status HOS-a. Njegove poruke mogu eventualno ohrabriti jedan dio sudaca, kao što mogu dati politički i aktivistički zamah i ohrabrenje onima koji već godinama vode javnu i političku kampanju protiv Domovinskoga rata i same temeljne naravi Republike Hrvatske.

Pozdrav ZDS je sastavnica obrambenoga oslobodilačkog rata hrvatskoga naroda, baš kao svaki stijeg, svaki vojnik i policajac, kao Tuđmanov poljubac zastave na kninskoj tvrđavi, kao tisuće i tisuće pisanih i narativnih detalja, znakova, simbola, kao i Bojna Čavoglave, ali i kao Vukovar, Škabrnja, Gospić, Dubrovnik i bilo koji znamen toga rata, žrtve i slave. To nitko ne može kriminalizirati, ne može ni zabraniti izuzev ako mu nije cilj dovesti državu Republiku Hrvatsku u trajni i sve žešći sukob s većinom hrvatskoga naroda.

Dobronić odgovara kritičarima: ***“Sve stranke, lijeve i desne koje sudjeluju u parlamentarnom životu, ne smiju imati nikakvih problema s osudom simbola koji se povezuju s nekim ovakvim sistemom koji je bio za vrijeme NDH. To nema nikakve veze s Hrvatskom.”***

Nemamo mi problema s osudom simbola ustaštva već sudac ima problema s osudom crvene zvijezde petokrake i zločina koji su počinjeni pod tim simbolom (tijekom Drugoga svjetskog rata i tijekom Domovinskoga rata). Mi nismo u 1941., kao sudac, mi smo u 1991. godini i o toj godini govorimo. To je bitna razlika! Mi razlikujemo 1941. i 1991., za razliku od predsjednika VS-a. Mi smo branili Hrvatsku od srpske agresije, a gdje je bio drug sudac, nije nam poznato.

Izjave predsjednika VS-a ne će povratiti povjerenje građana u pravosuđe već će napraviti dodatno nepovjerenje jer je njegov pristup ideološki, a ne stručni (pravni). Osuđivati ustaški pozdrav, a zanemariti komunističke zločine i zločince, zanemariti zločine iz Domovinskoga rata (neprocesuirani četnički zločini) nakaradno je poimanje prava i pravne države.

<https://kamenjar.com/domovinski-pokret-dobronicu-tko-si-ti-da-im-sudis/>

<https://kamenjar.com/dobronicu-ovo-je-pet-kljucnih-podataka-koje-treba-znati-o-hos-u-i-njegovu-znakovlju/>

Još su mu poručili:

“Postoje stanovite baštine i potpuno je nerazumno na ovakav neustavan i nepravni način, politikantski i ideološki otvarati Pandorinu kutiju ustavnih povijesnih prijevora. Izrijeком je rekao da je nešto zabranjeno, a mi imamo inicijative da se nešto zabrani, prema tome kako nešto može biti zabranjeno, ako imamo inicijative?” upitao je Hasanbegović.

“Čemu stvaranje moralne panike i pretvaranje toga pitanja povijesnih prijevora u središnje društveno i pravno pitanje? Uostalom, Ustavni sud uopće nije u tom smislu donosio odluke. Postoje neke odluke Ustavnoga suda u konkretnim situacijama, gdje se također iznose pravno povijesno neutemeljene interpretacije”, rekao je Hasanbegović.

Komentirajući početak Dobronićeva mandata i njegovu izjavu da treba ujednačiti sudsku praksu o ustaškome pozdravu, koji smatra neprihvatljivim, Turudić je kazao da Dobronić to ne može učiniti. *“On to ne može. To je ideološko pitanje par excellence. Pozdrav ‘za dom spremni’ je nesporno bio ustaški pozdrav u tzv. NDH. Taj pozdrav su koristili pripadnici HOS-a 1991. pa nadalje, tako da je teško uspoređivati situaciju sa situacijom u Njemačkoj ili Austriji gdje su stvari jasnije nego kod nas. Predsjednik Vrhovnoga suda hrabro je rekao što je rekao, to je njegovo mišljenje. Valja isto tako napomenuti da je to stvar koja je u prekršajnoj grani sudovanja. Teško je povodom jednoga prekršaja doći do odluke Vrhovnoga suda. Postoji izvanredni pravni lijek – zahtjev za zaštitu od zakonitosti, ali ne znam je li podignut u jednom slučaju”,* kazao je Turudić.

Osvrnuo se i na prve dane Dobronića na čelu Vrhovnog suda. *“On je u medenome mjesecu s medijima i sad teče med i mlijeko. Situacija je dobra: ima opće simpatije, iskoristio je nekoliko dana da nam da pouke o sudačkoj etici i deontologiji, da govori o ovrhama, ali nije odgovorio na temeljno pitanje, kako se namjerava postići učinkovitost. Danas je 10 ili 12 godina od početka suđenja Sanaderu. To nije ničija pobjeda; pobjeda države i vladavine*

prava ako postupak traje 12 godina, od čega čovjek u istražnome zatvoru provede 6-7 godina. To su temeljni problemi hrvatskoga pravosuđa na koje nisam čuo osvrt predsjednika Vrhovnoga suda, tim više što kaže da suci ne moraju rješavati norme nego da se može čekati da predmet sazrije. To su razbarušene izjave. Vidjet ćemo što će vrijeme pokazati dalje.”

Sve u svemu, Hrvateki ne trebaju imati velika očekivanja od predsjednika VS-a. Vrijeme će pokazati! Početak je zaista katastrofalan jer nismo u 1945. već u 2021. godini.

Ovdje su naslovnice nekih knjiga... Ne bi bilo loše da ih sudac pročita i da se informira o onome što je crno, da se informira i o komunističkome zlu u 20. stoljeću...

Superman se hvalio, a oporba lupetala

Drug Superman je u Saboru podnio godišnje izvješće. Pohvalio se svojim radom i uspjesima, ali je zaboravio nešto kazati o neuspjesima svoje Vlade (katastrofalno pravosuđe, rastrošno zdravstvo, glomazna administracija, neprovođenje nužnih reformi itd.). Oporba je, kao i obično, lupetala, kritizirala samo da se kritizira, samodopadno izbacivala floskule itd.). Kada se poslušaju drugaricu Sabinu, drugaricu Sandru, druga Božu, druga Peđu, moram priznati da Hrvateki imaju sreću da vladu vodi Plenki, a ne oporbena lupetala.

S obzirom da je drug Supermen loš, zašto ga oporba ne poduči konkretno kako izvršiti reformu pravosuđa, kako izvršiti reformu zdravstvenoga sustava, kako smanjiti nenormalno veliku administraciju itd. Drug Božo je svestrani stručnjak pa je šteta što ne ponudi svoj prijedlog kako izvršiti reforme; za sada samo zdravstvenoga sustava budući da je medicinar. Od lupetala nikada niti jedan konkretan prijedlog, već izljevi mržnje prema Plenkiju i prema hrvatskoj državi.

Kaže drug iz oporbe da ljudi žive loše. Žive loše i zbog njega jer od njega niš' koristi, a godišnje ga narod plaća 204.000 kuna (neto čista plaća bez dodataka). Nije se drug sjetio da kaže: "Idemo mi saborski zastupnici na prosječnu plaću, ni kune više!" To se nije sjetio! Nije se sjetio da se njegova partija odrekne sredstava iz proračuna. Godišnje narod plaća političke stranke oko 62 milijuna kuna! Za što dobivaju novac? Novac dobivaju za izbore, nekorisna putovanja, za igrokaze, performanse, skečeve, za lupetanje bez veze itd.

“Zabrinuli” se saborski uhljebi za ljude s malim plaćama. Njihova zabrinutost je kratkotrajna: dok traje igrokaz, dok televizija snima, dok daju izjave i slično. Što plaćamo? Njihove igrokaze, performanse, njihovo samoljublje, njihove glupe i zločeste primjedbe. Kada se odreknu 50% svoje uhljebničke plaće za sirotinju (imenom i prezimenom), mogu govoriti u ime sirotinje. Do tada neka imaju malo pristojnosti i neka šute. Dosta nam je njihovih igrokaza, njihove lažne brige za pravnu i poštenu državu.

Jedna je saborska uhljebica kazala:

“Ako premijer zaista želi biti velikodušan, onda mora razmisliti kako da poveća tu plaću iz svoga džepa; neka primjerice, kako mu sugeriraju poduzetnici, digne neoporezivi dio plaće na pet tisuća kuna.”

Nije mogla bez igrokaza. Uvodno je, pak, ispričala kako se jutros probudila osjećajući se darežljivo pa je svima u klubu ponudila da naruče što žele na njezin račun, a kad je račun stigao, trknula je Nikoli Grmoji i rekla mu “de ti plati”.

“Genijalno”, nema što! Zašto drugu Supermanu nije ponudila svoje rješenje? Ima li bar ideju kako bi se to moglo urediti? Umjesto blebetanja neka ponudi suvislo i održivo rješenje!

Stalno kritiziram druga Supermena zbog nepoduzimanja reformi, zbog izbornoga zakona, zbog veleizdaje koju je počinio. Ne kritiziram ga zbog gospodarske politike jer je ta politika relativno dobra s obzirom na sve okolnosti. Čekam da oporba jasno kaže svoj suvisli prijedlog (ako ga ima!) o reformi pravosuđa, reformi uprave, reformi zdravstva jer od njihova lupetanja nitko nema koristi.

Četnicima u Zagrebu smeta mural o herojskom gradu Vukovaru!

Pitanje za branitelje: Do kada ćemo dopuštati četnički teror u Zagrebu i diljem Lijepe Naše?

Državni udar bez korištenja tenkova (studenoga 2021.)

Hrvatska je još jednom pokazala da je zemlja političkih čuda u kojoj se pored zdravoga razuma i zdravih osjetila stvari nazivaju krivim imenom. Prošli tjedan izvršen je mini državni udar, ali su malobrojni to nazvali pravim imenom. Izmotavali su se, pokušavali opravdati sramotno ponašanje, tražili kojekakve razloge, ali ih praktično nisu našli. Stvar je jasna! Superego (Milanović) je kazao: "Vojska to sam ja. Ja zapovijedam i nitko drugi! Ja sam iznad zakona i oni koji me ne slušaju će to skupo platiti." Jasno je da kada podređeni poslušaju zapovijed kojom se krši zakon, mora biti smiljenjen ili se časno povući, ali u Hrvatskoj – zemlji neviđenih političkih čuda – to nije tako!

„Diplomatski“ izričaj:

Pa tko je ta mala stranačka štetočina?! Neka priča o muškom razgovoru, ali ja s njim neću pričati' (Jutarnji.hr, 29. 10. 2021.)

*"Ne može Hranj ništa tražiti, ja sam mu to naredio. Ministar Banožić ima posla, a danas se upleo u zapovjedni lanac i instalirao političku osobu, glasnogovornicu MORH-a, da to odradi. To je politička svinjarija. Mora se znati hijerarhija u vojsci, a kada prestane slati zaslužne brigade u mirovinu, možemo razgovarati. Nema tu ministra, samo **Plenković**. Nije ovo HDZ pa da tako vode vojsku", kazao je Milanović.*

"Sve je zakonito i još više po Ustavu. Ja sam vrhovni zapovjednik, a on ima skrbnika – Plenkovića. Njegovo ponašanje je protuzakonito, i laže. Nepripremljen je i pun frustracije, no moj položaj je jači. Neće biti strančarenja. Hvala Bogu pa ne mogu narediti raspust u vojsci... Ponavljam, neće biti strančarenja", nastavio je Milanović.

"Smatraju moju odluku nezakonitom. Ok, to je bila gesta. Bit će toga još, ma on će nama govoriti o zakonu...", vidljivo uzrujan bio je Milanović.

"Taj ministar je svojim šparanjem doveo vojsku na rub siromaštva. Sad će biti rebalans. Mene vojska servisira, pa taj helikopter koji spominju je letio par puta. U vertikali se ministra ne pita ništa, to zna svaki profi vojnik. Dok ne vrati Burčula u službu – ovako će biti do daljnjeg", oštro je poručio Milanović.

"On može temeljem zakona šikanirati ljude, to je zlouporaba prava. E pa ja se obijesno koristim svojim pravom da mu naneseš štetu. Neću dati obrazloženje. Okupio je generale prije mene i tražio ostavku. Pa tko je on!? On je stranačka instalacija. To je najgore strančarenje. Po kojim kriterijima ljude šalje u mirovine? On je zloupotrijebio ovlasti. I on priča o muškom razgovoru, ja s njim više ne razgovaram. S kim ću razgovarati? Pa neću s patrijarhom SPC-a, valjda s Plenkovićem."

"On je zlostavljač vojske, čovjek koji je zalutao u u sustav, a samo zato što je s četrdeset i kusur godina došao na prvi važniji položaj. On je mali stranački štetočina", kazao je Milanović.

"Ovdje se radi o običnoj divljačkoj šikani. Pitajte, tu sam", rekao je Milanović na pitanja o sličnosti ove situacije s onom oko Vrhovnoga suda. Dodao je da je ministar stranački administrator kojega sutra ne mora biti, a da vojnici uvijek postupaju po naredbi vrhovnoga zapovjednika.

"Za ovo danas se ne traži suglasnost. Svako imenovanje na kraju donosi predsjednik, ne ministar. On samo daje suglasnost. Ako je ne da, ne da. Ali mora objasniti zašto. U današnjem slučaju ne treba suglasnost. To su dva pola moći, jedan je viši", kazao je Milanović dodajući da, ako ministar ne da suglasnost za nešto, on ne može ništa.

"Ministar je običan eksponent svoje političke stranke i zato je važno da vojska nema doticaja s dnevnoj politikom. Ja nemam stranačkih okova, nikome ne dugujem ništa", kazao je.

"Ja sam mislio otići za Zagreb, odvesti mamu na Mirogoj. Vidio sam što je rekao Banožić. To je laž do laži. Htio je umočiti načelnika GS-a. Traži njegovu ostavku. Tko je on da traži ostavku? Neka se vrati odakle je došao. Engleski ne zna govoriti, ne zna pisnuti, s kim razgovara? Bio je neki dan u Bruxellesu; pitajte ga je li imao konzultacije s Uredom predsjednika? Kao dudlek je otišao u Bruxelles, tamo je neke dogovore napravio, ja sam to sutra dužan provesti. Tako je kad nedokuhani, slabo obrazovani ljudi, koji ništa bitno nisu radili u životu... Nebitan je, a radi užasnu štetu", kazao je Milanović.

"Ovo je ispod svake razine. Poslao si svoju suradnicu da istisne službenog moderatora. Ovo je problem. To je jedan beznačajan tip kojeg se može pripitomiti. Tko može smijeniti načelnika glavnog stožera? Nitko. Vlada i predsjednik zajedno. Krenem li ja talasati i tamburati po generalima i časnicima koji su bitni njemu i njegovim mentorima, to će biti katastrofa. Ja to ne radim. Tako divljački nekoga najuriti u penziju, godinu dana prije penzije. To može samo low-life", rekao je Predsjednik.

"Taj tip je skupljao Pokemone dok su ovi ljudi branili Hrvatsku. Ministar mu može čizme glancati", rekao je Milanović. (Hina)

Superego je zaboravio kazati što je on skupljao i gdje je on bio, kako je on branio Hrvatsku. Imao je 25 godina 1991. godine!

Na obilježavanju pokolja u vukovarskom naselju Lužac uslijedio je nastavak vrijeđanja:

Milanović: "Plenković je puzajući državni udav, očekujem da malo pridavi svog malog Baneta." Banožić uzvraća: "Milanović je psihijatrijski slučaj."

Upitan kakva je budućnost glavnoga načelnika OSRH-a admirala Hranja, čiju smjenu traži Banožić, kazao je da ga nikad neće razriješiti, a komentirajući je li admiralov autoritet sada doveden u pitanje jer se našao između dvije vatre, Milanović je ustvrdio: ***"Nema tu vatre. Banožić nije vatra. Banožić je opušak."***

"Ima li Hrvatska vojska bolje? Nema. Hranj je čovjek koji kad ode u Bruxelles predstavlja malu vojsku i malu državu, ali odaje dojam kao da smo tri puta veći i dva puta bolje naoružani. Kad

Banožić predstavlja Hrvatsku u Bruxellesu, kao da je došao predstavnik nekakve autoškole iz Šumadije."

*"Da bi se napakostilo nekome jer je držao Titovu sliku, doveden je u pitanje i **Davor Ivo Stier** koji je uređivao ustaške novine. Ja sam mu bio šef u Ministarstvu vanjskih poslova. Predložio sam njegovo promaknuće, nisam ga pitao što mu je bio deda. Znam što mu je bio deda. Čepinski ubojica, ratni zločinac. To više nije bitno. Preko toga pokušavam prijeći. Da bi mi onda Grlić, čiji je otac bio istaknuta komunjara, direktor Kafilerije koju su privatizirali kao obitelj, predsjednik partije lokalne, držao lekcije o Titu, a to koordinirao Plenković za koje znamo koje je sorte. To je takvo licemjerje, to uništava društvo", zaključio je Milanović.*

<https://dnevnik.hr/vijesti/hrvatska/zoran-milanovic-i-mario-banozic-na-polaganju-vijenaca-u-vukovaru--682242.html>

Jadno! Sramotno! Tako se ne razgovara ni u najgorim krčmama!

<https://direktno.hr/direkt/olujic-za-direktno-milanovic-se-ponasa-prostacki-i-zubima-se-bori-za-svoj-feud-a-banozic-je-trebao-prosvjedovati-kod-plenkovica-249207/>

Dio ustavnih stručnjaka tvrdi – predsjednik je prekoračio ustavne ovlasti. Zašto samo dio stručnjaka? Opet su nam zakoni loše napisani pa ih je moguće dvojako tumačiti.

“Gospodin Hranj mora biti zaštićen jer je izvršavao zapovjedi pošto je predsjednik države po svojoj dužnosti vrhovni zapovjednik. Admiral Hranj nije ni mogao postupiti drugačije“, kaže Matko Kuzmanić, član saborskoga Odbora za obranu.

Ako je zapovijed vrhovnoga zapovjednika protivna Zakonu o obrani i drugim zakonima, Admiral mora odbiti zapovijed. Ako to nije sposoban, mora se povući ili ga treba smijeniti! Točka!

Novi list nas je podsjetio kako je Superego govorio 2015. godine kada je bio premijer. Tada nije poštivao predsjednicu RH kao vrhovnu zapovjednicu!

Godine 2015. je Vlada kojoj je on bio premijer odlučila 20. godišnjicu Oluje obilježiti velikim vojnim mimohodom u Zagrebu. Potom je uslijedio politički sukob s tadašnjom predsjednicom Republike Kolindom Grabar-Kitarović koja je željela da se obilježavanje obljetnice održi isključivo u Kninu.

Budući da nije bilo nikakvog dogovora, Grabar-Kitarović je u jednom trenutku bila zaprijetila da će, budući da je po Ustavu vrhovna zapovjednica oružanih snaga, zapovjediti pripadnicima HV-a da ne mogu sudjelovati na mimohodu. Iz Milanovićeve Vlade odgovorili su da ona u skladu sa Zakonom o obrani to naprosto nema pravo napraviti.

Tadašnji ministar obrane Ante Kotromanović rekao je tada da je zakonom jasno utvrđeno upravljanje oružanim snagama u ratu i miru, te da u ratu načelnik Glavnoga stožera Oružanih snaga Republike Hrvatske (OS RH) prima i provodi odluke predsjednika Republike, a u

mirnodopskim uvjetima odluke Vlade, te ustvrdio da predsjednica Republike mora poštovati zakon. On je podsjetio da je Ustav izmijenjen 2010. godine, te da je tom prilikom donesen Ustavni zakon o provedbi Ustava koji je jasno regulirao upravljanje Oružanim snagama.

"A taj zakon jasno određuje da Oružanim snagama u ratu upravlja predsjednik Republike, a u miru Vlada i ministar obrane. Osobno sam potpisao u posljednje dvije do tri godine nekoliko stotina takvih odluka, a zadnja je bila ona o organizaciji proslave 20. obljetnice akcije Bljesak i mimohoda u povodu te proslave. To je tako i drukčije ne može biti jer bi se u protivnom kršio zakon", rekao je Kotromanović 2015. godine.

Na izravno pitanje novinara može li predsjednica Republike zapovjediti načelniku Glavnog stožera da zabrani vojsci dolazak na mimohod, Kotromanović je kratko odgovorio da ne može, dodajući kako je po članku 58. Zakona o obrani, jasno definirana i razdvojena uporaba OS RH u ratu i miru."

Dvostruka mjerila kao i obično!

Zaboravni Hrvateki zaboravili kakvu je politiku vodila Milanovićeva vlada (vlada od 23. 12. 2011. do 22. 1. 2016.). Podsjetnik na Milanovićevu "Kukuriku" vladu:

Milanovićeva vlada šesta najnesposobnija na svijetu! (Helena Puljiz, 14. 7. 2015.)

Hrvatska ima jednu od najneučinkovitijih vlada na svijetu! Pokazalo je to posljednje izvješće Svjetskoga ekonomskog foruma (WEF) o konkurentnosti. Među 144 analizirane zemlje, Hrvatska je šesta. Dakle, u samom vrhu kad je riječ o neučinkovitosti vlade.

Milanovićevu vladu obilježile su smjene 8 ministara i najdulji pad BDP-a zaredom. (Goran Penić, 15. siječnja 2016.)

Mirela Holy Vladu je prva napustila zbog afere s mailom, a Veljko Ostojić, u fotelji ministra turizma, također nije dugo izdržao zbog afere sa zemljištem. Slavka Linića premijer je najurio zbog slučaja Spačva i narušavanja povjerenja, a Zlatko Komadina, sadašnji Milanovićev protukandidat, iz Ministarstva prometa je otišao navodno zbog bolesti. Rajko Ostojić najuren je zbog neslaganja s Milanovićem, Željko Jovanović otišao je iz Ministarstva obrazovanja kao protuteža Ostojiću i zato što je ulazio u velike sukobe s mnogim interesnim skupinama u društvu, a Andrea Zlatar Violić, kao HNS-ova ministrica, Vladu je napustila zbog peglanja službene kartice. Neven Mimica otišao je u Bruxelles kao prvi hrvatski povjerenik u Europskoj komisiji. Milanovićeva Vlada rekorder je i po broju kvartala u kojem je BDP neprestano padao, no ipak je u posljednjoj godini mandata gospodarstvo napokon počelo rasti, pa je mandat završila u plusu.

Na listi neučinjenih stvari, Milanovićevoj vladi se pobrojava nezaposlenost, visoki porezi, loša javna poduzeća, visoki javni dug i netaknut javni sektor.....U sustavu javnih poduzeća najslabija karika su javna i komunalna poduzeća svih razina jer ih loše vode politički komesari...(Večernji list)

Ministarka “Kukuriku” vlade nas je gurala u takozvani region, protivila se tužbi protiv Srbije, vodila antihrvatsku politiku. Ministar unutarnjih poslova progonio je branitelje i po političkom ključu dijelio otkaze u policiji. Kasnije su vraćeni na posao, a njegov igrokaz platili su porezni obveznici. Na kraju mandata “Kukuriku” vlade započela je kampanja protiv virtualnih ustaša koja traje do danas! Izbor kadrova je bio po političkoj pripadnosti, a ne po stručnosti. Postavljeni komesar na HRT-u je 2012. godine naredio da svi radiotelevizijski centri čitaju njegov komunistički proglas povodom obilježavanja VRO “Oluja”. Taj sramotni proglas opravdavao je agresiju na RH i izjednačavao žrtvu i agresora.

“Kukuriku” vlada je donijela Lex Perković i pokazala kako je protiv suđenja udbaškim ubojicama. Autori toga sramotnog zakona su danas u uredu predsjednika!

“Kukuriku” vlada je kastrirala Zakon o sigurnosnim provjerama 2012. godine! Izmjene Zakona o sigurnosnim provjerama omogućile su da se na *odgovorne dužnosti lakše dovode osobe za čiji integritet i poštenje nitko razborit ne bi stavio ruku u vatru!*

“Kukuriku” vlada je vodila protunarodnu politiku (Milanović, Pusić, Matić, Jovanović, Radman i drugi) i bila je druga najgora vlada RH.

Zaboravni politički analitičari, zaboravni komentatori, zaboravni novinari manipuliraju javnim medijima, prešućuju činjenice, brane samovolju i zlouporabu položaja.

Moglo bi se kazati da je napad na ministra/ministre napad na premijera, a da su ministri kolateralna žrtva. Superego želi pokazati svoju nadmoć nad Supermanom (Plenkovićem) pa ne bira riječi kao da je u birtiji. Treba naglasiti da nema bitne razlike između Superega i Supermana jer i jedan i drugi vode protunarodnu politiku.

Komunistička mladež (koja nije željela samostalnu državu Hrvatsku, koja se nije borila za nju) bori se za prevlast, potkopava i uništava državu, potkopava njenu obrambenu sposobnost, čini je slabom u međunarodnim odnosima itd. Umjesto borbe za očuvanje hrvatskoga identiteta u Hrvatskoj, Bosni i Hercegovini te u Vojvodini oni se prepucavaju rječnikom koji se koriste u krčmama.

Drug Supermen jest udav jer guši volju naroda, vodi antinarodnu politiku, financira cenzuru, promiče rodnu ideologiju i briselske antihrvatske stavove. S druge strane Superego ga nadopunjava slabljenjem hrvatske vojske, izborom komunističkih kadrova na rukovodeća mjesta, predlaganjem veleposlanika koji su blatili Hrvatsku i koji veličaju zločinca Tita. Zaboravio drug Superego što je sve njegov kandidat za veleposlanika nadrobio o Jasenovcu i NDH, zaboravio na njegove laži, zaboravio na njegovo blaćenje Hrvata i Hrvatske. Nakon što ga je “Kukuriku” vlada nagradila veleposlaničkim mjestom 2012. u Parizu sada ga opet predlaže za veleposlanika kao nagradu za protuhrvatsku aktivnost.

> Dr. sc. Jareb za Narod.hr: ‘Bujna mašta dr. Ive o drobilici pokazatelj je da se njegov rad ne temelji na povijesnim izvorima’

> Osvrt dr. sc. Geigera na Goldsteinovu knjigu o Jasenovcu: 'Ono čega nema moguće je izmaštati'

Podsjetimo da je Europski parlament usvojio 19. rujna 2019. rezoluciju naziva “**Važnost europskoga sjećanja za budućnost Europe (2019/2819(RSP)**“, kojom je osudio i izjednačio nacističke i komunističke zločine kao i zločine svih ostalih režima. U njoj se između ostaloga podsjeća kako su “*nacistički i komunistički režimi provodili masovna ubojstva, genocid, deportacije i doveli do nezapamćenih gubitaka života i slobode u 20. stoljeću u dotad neviđenim razmjerima u ljudskoj povijesti*”, a također i poziva “*sve države članice EU-a da provedu jasno i principijelno preispitivanje zločina i djela agresije koje su počinili totalitarni komunistički režimi i nacistički režim.*”

Ovu rezoluciju Europskog parlamenta veliki europejac Superman i njegov ministar pravosuđa ignoriraju i štite komunističke zločince!

Za Hrvatsku je bolje da nema predložene veleposlanike nego da je predstavljaju osobe koja opravdavaju komunističke zločine. Jedan je izjavio:

“Za te ljude koji su jednim velikim dijelom okrvavili ruke ja nemam nikakvog razumijevanja, niti ikakvog žaljenja. I to je ono što mi moramo ne samo reći nego i afirmirati u javnosti. Nažalost, to objektivno nije moguće, ali to je Bleiburg.”

Pravdati masovni zločin protiv nevinoga civilnog stanovništva i vojnih obveznika koji su ubijeni samo zato jer su bili Hrvati, bez istrage i bez suđenja najgori je mogući zločin po svim međunarodnim propisima. Superego podržava svoga veleposlanika iz 2012. godine i traži da ga se nagradi novim veleposlaničkim mandatom!

Ovo financira vlada druga Supermana:

<https://hr.n1info.com/kolumne/boris-dezulovic/jebo-vas-vukovar/>

"Jebo vas Vukovar!"

Jebo vas posebni domovinski pijetet. Jebale vas kolone sjećanja, posmrtni marševi i počasni plotuni. Jebali vas plastični lampioni, plastični vijenci i plastične krizanteme. Jebale vas komemoracije, rekvijemi i mise zadušnice. Jebale vas minute šutnje, dani žalosti i noći svijeća. Jebali vas nogometni memorijali, domoljubni recitali, vukovarski arzuhali i navijački murali. Jebo vas Vukovar.

Jebala vas smrt. “ (novinar Boris Dežulović)

Drugarica ministarka kulture i medija, drug Superego, Drug Superman oduševljeni su izrečenim/napisanim pa će sljedeće godine s više novca financirati govor mržnje, faktograf i HND koji taj govor mržnje brane.

HND izvrće činjenice i podržava govor mržnje:

<https://direktno.hr/direkt/ovko-hnd-nece-reagirati-na-tekst-borisa-dezulovica-a-moze-reagirati-na-napade-ministarstva-branitelja-na-autora-249164/>

<https://direktno.hr/direkt/hnip-svi-koji-u-dezulovicevom-izljevu-primitivizma-i-prostacenja-prepoznaju-eventualnu-satiru-i-slicno-sami-se-prokazuju-kao-osobe-dosljedne-svakog-249208/>

Umjesto da se komunistička mladež bori za status Hrvata u BiH ona izvodi igrokaze. Za 9. studenoga 2021. godine dogovoren je novi igrokaz Superega i Supermana u kojemu će se komunistička mladež popričati (vrijeđati se iza zatvorenih vrata), svatko iz svoga rova. Igrokaz ne će donijeti ništa dobro hrvatskome narodu. Na temelju datih izjava ništa ne će biti riješeno u vezi s vojskom, nacionalnom sigurnošću, nacionalnom strategijom i uzurpacijom ovlasti od strane Superega.

Neokomunistička Hrvatska koju vodi komunistička mladež (Superego i Superman) zemlja je korupcije, nepotizma, cenzure, veleizdaje nacionalnih interesa, pravne nesigurnosti, protunarodne politike u svim segmentima, zemlja nekažnjenih izljeva mržnje prema domoljubima, braniteljima i katolicima.

Neokomunistička Hrvatska (studenoga 2021.)

Slučaj sutkinje iz Čakovca

Piše u prvostupanjskoj presudi: "...na glavi nosio kapu tzv. beretku s ustaškim obilježjima (grb s crveno-bijelom šahovnicom, s početnim bijelim poljem i natpisom 'BOG I HRVATI') te je na opisan način na javnom mjestu isticao zabranjene simbole i tako uznemirio prisutne goste remeteći javni red i mir."

<https://www.maxportal.hr/premium-sadržaj/visoki-sud-oslobodio-s-h-zbog-kape-bog-i-hrvati-i-ocitao-lekciju-sutkinji-iz-cakovca/>

Ovo je jedan od primjera koji pokazuje svu bijedu hrvatskoga pravosuđa. Samo u neokomunističkoj Hrvatskoj sutkinja može nastaviti s radom u pravosuđu. Nedodirljiva!

Tko je opljačkao Hrvatsku?

Odgovor na postavljeno pitanje može se naći u članku:

<https://direktno.hr/direkt/bomba-iz-bruxellesa-od-kuda-novac-tedeschiju-i-druzini-istražite-zlocine-i-sumnjive-poslove-zloglasne-udba-e-ili-cemo-razgovarati-o-sankcijama-249030/>

Citat iz navedenoga članka:

"Vanjskopolitički odbor Europskoga parlamenta usvojio je "Izvješće o borbi protiv organiziranoga kriminala na Zapadnom Balkanu", kojim se, između ostalih, i od Hrvatske traži ono što se zagovara već 20 i više godina, da "države regije" što prije otvore dosjee jugoslavenskih tajnih službi, kako bi se iskorijenile političke i administrativne veze bivšega totalitarnog sustava s organiziranim kriminalitetom, koji je 'države Balkana' strahovito premrežio i uništava ih gotovo od osamostaljenja. Kako u Izvještaju stoji, Odbor navodi "da su veze između organiziranoga kriminala, politike i biznisa postojale prije raspada Jugoslavije i da su se nastavile nakon 1990-ih".

*"Jedan od prvih, kaže, koji je o tome znanstveno progovorio je slovenski sveučilišni profesor, ekonomist i matematičar **dr. Rado Prezdir**, koji je iznio veliki broj činjenica o 'monstrumu INA', to jest o 'plavoj hobotnici' iz koje je novac izvlačen iz RH."*

"Prezdir je u ljubljanskome arhivu pronašao originalne dokumente o povezanosti hrvatskih tajkuna i UDBA-e, govorio je kako su opljačkani milijuni kojima su u pretvorbi kupovana hrvatska poduzeća, zatim tko vlada našim gospodarstvom i bankama te posebno zanimljivo kako se komunistički vrh sa službama bivše države još 80-ih dogovorio o pljački Hrvatske i Slovenije.

On vrlo detaljno opisuje način na koji je novac odlazio iz INA-e. INA bi davala kredite različitim poduzećima u RH, bili su fiktivni, kao što su bili fiktivni i vlasnici tih poduzeća, a

pravi vlasnici su oni koji su ispumpavali novac iz INA-e. Poduzeća u Lihtenštajnu ili Luksemburgu pa na Karibima, kupovala su naftu i prodavali je INA-i, a INA nije imala novac pa su uzeli kredit od tih istih tvrtki koje su im obračunavale ogromne kamate. To je bio jedan od načina na koji je nestajao novac iz RH. Samo sredinom 80-ih, u samo jednoj godini, nestao je trag od 100 milijuna njemačkih maraka iz INA-e, pojašnjava Prezdir te dodaje kako je pronašao originalne dokumente iz kojih je vidljiva ilegalna trgovina UDBA-e, odnosno vidljivo je da su svi centri UDBA-e zasebno otvarali svoje račune u Švicarskoj, ako dođe do rata i slično..."

Saborski uhljebi nisu se bavili ovom temom, DORH nije zainteresiran (bavi se muralom posvećenim dvanaestorici ubijenih policajaca), a ministar pravosuđa bavi se jednim pozdravom pod kojim je obranjena Hrvatska u Domovinskome ratu.

<https://direktno.hr/domovina/malenica-odbio-produljiti-registraciju-udruga-bojovnika-hos-jer-nisu-izbrisali-pozdrav-dom-spremni-i-249079/>

<https://www.maxportal.hr/premium-sadržaj/dorh-podigao-optuznicu-protiv-21-clanavukovarskih-bad-blue-boysa/>

Ministar ne zna da su bojovnici HOS-a (ne samo oni) 1991. godine branili Hrvatsku s tim pozdravom. Bilo bi dobro da ministar nešto nauči o Domovinskome ratu, a i o pravu. Umjesto da se bavi reformom katastrofalnoga pravosuđa (npr. slučaj sutkinje iz Čakovca i drugih slučajeva), lustracijom i *Izvešćem o borbi protiv organiziranoga kriminala na Zapadnom Balkanu* kojega je usvojio Vanjskopolitički odbor Europskoga parlamenta, on se bavi jednim pozdravom u statutu braniteljske udruge. Jadno i sramotno. Ministar je jedan od nesposobnih ministara (ministarki) kojima se drug Superman okružio.

Komunistička mladež priredila je dva nova igrokaza. Održana je sjednica Vijeća za nacionalnu sigurnost (nesigurnost) i sjednica Vijeća za obranu.

<https://vlada.gov.hr/vijesti/odrzana-sjednica-vijeca-za-nacionalnu-sigurnost-33327/33327>

<https://vlada.gov.hr/vijesti/plenkovic-o-stanju-u-osrh-napravljeno-je-dosta-ali-je-potrebno-uciniti-jos/33328>

<https://www.predsjednik.hr/vijesti/predsjednik-milanovic-o-sjednici-vijeca-za-obranu-stanje-u-oruzanim-snagama-nije-zadovoljavajuce-potrebno-ulagati-u-razvoj-svih-grana/>

Nakon održanih sjednica komunistička mladež nastavila je s prepucavanjem, vrijeđanjem, omalovažavanjem i pokazivanjem mišića pa je jasno da su te sjednice bile nepotrebne.

Izjave nakon održanih sjednica pokazuju da su ti igrokazi komunističke mladeži bili suvišni i da se nastavlja s kočijaškim rječnikom, da se laže, vrijeđa i prijeti (ja mogu opozvati svakoga zapovjednika). Drug Njonjo nam tumači da nije potrebno mijenjati nejasan Zakon o obrani. Međutim, niz primjera (događaja) pokazuje da je zakon nejasan i da ga svaka strana može tumačiti kako želi pa je nužna izmjena Zakona o obrani. Komunistički i pročetnički mediji podržavaju potkopavanje nacionalne sigurnosti i slabljenje Hrvatske vojske.

Što misle branitelji vidljivo je iz Priopćenja:

PRIOPĆENJE ZA JAVNOST – APEL PREDsjedNIKU RH ŽUPANIJSKE ORGANIZACIJE ZAJEDNICE BRANITELJA HDZ-a “GOJKO ŠUŠAK” LIČKO-SENJSKE ŽUPANIJE

06/11/2021.

Citat iz priopćenja:

“Osoba koja je izabrana da bi svoje ustavne ovlasti koristila na dobrobit svih građana. Koja bi trebala skrbiti nad usklađenim djelovanjem svih sastavnica državne vlasti. Ljevičar, centrist ili desničar – svejedno je.

Ono što nije svejedno je to što taj netko, kakve god ideološke orijentacije bio, radi od Hrvatske države.

Ono što nije svejedno što taj netko radi od hrvatske vojske kako bi galamom – jer zakonskih ovlasti nema, sprdnjom – jer nema argumenata, vrijeđanjem i divljanjem – jer nema pristojnosti i teško savladava svoj „karakter“, ostvario svoju fiks ideju o sebi kao nerealiziranom vojniku i zapovjedniku.

Pozivamo predsjednika Republike Hrvatske da prestane.

Pozivamo vrhovnog zapovjednika da se zaustavi.

Da zastane u sumanutom i rušilačkom pohodu na sustav, vojsku i državne institucije. Pozivamo nerealiziranoga diplomata da nas prestane sramotiti u svijetu.

Pozivamo vrhovnoga zapovjednika da pronađe način i zasluži poštovanje ljudi koji su branili Hrvatsku, jer put kojim je krenuo vodi u suprotnom smjeru.”

Apel od 6. studenoga 2021. nije polučio nikakav učinak. Drug Superego nastavio je svoju rušilačku aktivnost jer za njega je Hrvatska i danas slučajna država.

<https://dugopolje.org/tigrovi-gromovi-i-129-brigada-pozivamo-milanovica-da-se-vrati-u-okvire-ustava-i-zakona/>

“Zgroženi smo retorikom i primitivnim vrijeđanjima ministara i dužnosnika Republike Hrvatske od strane Predsjednika Republike i vrhovnoga zapovjednika Hrvatske vojske. Naime, nitko, a najmanje ministar obrane, ne zaslužuje pogrđan naziv „opušak”, a gauleiter je toliko nisko da je to teško i komentirati.

Najgore je to što i djela prate negativnu retoriku: do sada nije zabilježeno da je ministru obrane onemogućeno govoriti na vojnoj svečanosti i da se protokol mijenja na licu mjesta po usmenoj zapovijedi.

I to nije sve: još se sjećamo kako je Milanović pokušao minirati proslavu obljetnice akcije Maslenica zapovjediši načelniku GS OSRH i vojnim zapovjednicima da se povuku s proslave, još se sjećamo sramotne izjave kako ploče poginulim braniteljima HOS-ovcima treba baciti, još se sjećamo njegova demonstrativnoga napuštanja svečanosti u Okučanima dok se svira hrvatska himna. Našlo bi se toga još...”

Samo neprijatelji hrvatske vojske i države mogu podržati bolesnika koji se postavlja iznad zakona.

Hrvatsko novinarko društvo (HND), Hrvatsko društvo pisaca i Vijeće za elektroničke medije (VEM) brane govor mržnje!

<https://www.hnd.hr/hnd-dezulovic-je-izlozen-institucionalnom-lincu>

<https://www.tportal.hr/vijesti/clanak/vijece-za-elektronicke-medije-dezulovicev-tekst-nije-govor-mrznje-ali-je-objektivno-uvredljiv-20211111>

Spomenuta društva poznata su kao antihrvatska društva.

U neokomunističkoj Hrvatskoj govor mržnje (*"Jebo vas Vukovar"*) prema braniteljima, hrvatskim žrtvama, katolicima, obitelji postao je standard pod pokroviteljstvom ministarke kulture i medija koja financira govor mržnje prema hrvatskom narodu i državi. Ministar pravosuđa i njegov šef drug Superman oduševljeni su govorom mržnje. Za njih je to sloboda medija.

Ne radi se o slobodi medija već o prizemnome govoru mržnje kojega promiču HND, Hrvatsko društvo pisaca i VEM uz podršku ministarke kulture i medija.

Kažu iz *Vijeća za elektroničke medije* da nema poziva na nasilje i da nije riječ o govoru mržnje! Radi se o uvredama iza kojih se krije govor mržnje prema žrtvama i braniteljima Vukovara. Zanimljivo je da je crtanje murala u spomen na 12 ubijenih policajaca širenje mržnje, a vrijeđanje novinara Novosti i Indexa je sloboda govora koja je prihvatljiva. Drugovi iz VEM-a imaju dvostruka mjerila pa podržavaju govor mržnje koji je upućen braniteljima, hrvatskim domoljubima, katolicima, a osuđuju reakcije na navedeni govor mržnje. Kažu da je sloboda

izražavanja jedna od temeljnih vrijednosti modernoga društva. Ako je to tako, zašto cenzuriraju i blokiraju stručno propitivanje u vezi s covid pandemijom, zašto provode cenzuru, zašto blokiraju ljude na facebooku (faktograf) koji napišu komentar na neki članak, izjavu. Zašto ne poštuju slobodu izražavanja (ne radi se o govoru mržnje, ne radi se o prijetnjama već o kritici onih koji šire govor mržnje). Tako oni shvaćaju slobodu izražavanja.

Jasno je da ne živimo u pravnoj državi (neproceniranje komunističkih zločina, neproceniranje komunističke pljačke itd.). Jasno je da živimo u neokomunističkoj državi u kojoj vrijede dvostruka mjerila (crtanje murala u spomen na 12 ubijenih policajaca je kazneno djelo – prijava DORH-a, a govor mržnje prema braniteljima je sloboda izražavanja). Jasno je da živimo u državi gdje porezni obveznici plaćaju govor mržnje i egzibicinizam državnih dužnosnika, da živimo u državi cenzure i blokade svih koji ne misle kao neokomunistička mladež.

Svi smo odgovorni za postojeće stanje. Neki jer su počinili izdaju, a drugi zbog nečinjenja. Trgnite se dok još nije kasno!

Teror protunarodnih medija (studenoga 2021.)

Nakon odavanja počasti poginulima i ubijenima u bitci za Vukovaru (Kolona sjećanja) u Zagrebu sam. Subota 20. studenoga 2021., krasan sunčan dan bez oblaka pa otiđoh na Sljeme. Na povratku poteškoće u prometu. Tramvaji voze izmijenjenom trasom jer se na Trgu bana Josipa Jelačića održava građanski prosvjed (medijski nazvan protest antivaksera). Svratim do trga sa zapadne strane (Ilica). Teško se probijam sjevernom stranom trga do Gradske kavane i do Bakačeve ulice. Guram se, guraju me, ali sam se uspio progurati do Bakačeve (Cesarčeve) gdje je također mnogo ljudi. Dok sam prolazio, nisam slušao gospođu koja je govorila, niti parole koje su izvikivali prisutni (ništa novoga). Dakle trg je bio pun što se vidi i iz objavljenih snimaka. Režimski, protunarodni mediji izvještavaju da je bilo od 5.000 do 15.000 prosvjednika, a jedni su napisali 20.000 (to je bio maksimum). Opet manipulacije medija brojem ljudi na trgu. Kada je bio protest za "stojedinicu" mediji su pisali, govorilo se da je bilo od 100.000, 120.000 i 200.000 ljudi. OK. Ako je tada bilo toliko ljudi, onda ih je ovom prigodom bilo barem 50%, znači 50.000, 60.000 ili 100.000. Ako lažu protuhrvatski i režimski mediji, ne lažu slike (vidi slike). Izvještaj medija o broju ljudi na trgu pokazuje njihovu neprofesionalnost, neetičnost, tendencioznost i zloću.

Sjećam se studentskoga prosvjeda 14. prosinca 1971. godine kada je trg bio pun već oko 20:45 sati, a oko 21:05 sati bio je prazan jer je nastao stampedo pred Titovom milicijom koja je pendrečila sve na koje je naišla. U ponoćnim vijestima i sutradan novine su pisale da je na trgu skupina od 300 huligana pravila nered. To je bilo sve! Tako su komunistički mediji prikrivali istinu. Danas mediji rade isto, ali zahvaljujući modernoj tehnologiji možemo pokazati da lažu, možemo dokazati njihovu neprofesionalnost i tendencioznost.

Na televiziji govore o nasilju (fizičkom i verbalnom) nad novinarima tijekom prosvjeda. Pljušte osude predsjednika HND-a, ministarke kulture i medija, glasnogovornika Vlade, predsjednika Rrepublike, premijera, pravobraniteljice i ostalih. Umjesto da se govori i piše o biti prosvjeda govori se o nasilju kojega praktično nije bilo (bila su dva/tri beznačajna ekscesa). Prosvjed je protekao mirno, za razliku od prosvjeda diljem Europe! To što ga protunarodni i režimski mediji hoće prikazati u drugome svjetlu druga je priča.

Navodno su napadnuti novinari koji nas teroriziraju 365 dana u godini, koji nas napadaju, lažu, vrijeđaju i etiketiraju. Nema modrica, nema razbijenih kamera, nema dokaza (imaju jedan ili dva verbalna ispada i to nakon što su provocirali). Plenki i njegovi supozitoriji, plaćenici, digli su graju o napadu na medije i tako preskočili bit problema, bit prosvjeda (kovid-potvrde).

Miodrag Habulan na svojem Facebook profilu tvrdi da novinar RTL-a Latković laže. Evo što Habulan piše:

"Ovo kaže novinar koji je navodno napadnuti! Naša fotka! U prisutnosti nas nekolicine zvao redakciju da je dobio kao "pedagoški" šamar iza leđa! Ne batine, ne šamare, ne lakat u leđa! 'Hrvatski mediji' i političari napravili dramu iz toga, pa pokrenuli hajku!"

Stavljam se na raspolaganje svim medijima, svima nezavisnim i ostalim da me kontaktiraju i da im kažem u lice da ovaj laže!"

Svjedok navodi još dva svjedoka i broj mobitela na koji zainteresirani mediji mogu dobiti informaciju. Bez odgovora protunarodnih medija.

Ne govori se i ne piše što je bit prosvjeda već o naguravanju i verbalnome ispadu prema novinaru. Zar je to bit problema? Što je TV ekipa radila u masi prosvjednika? Je li provocirala? Evo kako rade te TV ekipe: nakon što te zaustave i pristaneš dati izjavu, oni to snime. Ako se izjava ne uklapa u njihov svjetonazor ne objave je ili tendenciozno objave dio izjave s ciljem potvrde njihove teze ili s ciljem blaćenja osobe koja je dala izjavu. Tako oni rade, neprofesionalno, tendenciozno i zločesto.

Prosvjed nije bio prijavljen niti je bio dobro organiziran pa su govorili i oni koji nisu trebali govoriti. Mediji su pokazali da su na prosvjedu bili i saborski zastupnici (došli se slikati) koji nisu govorili jer nisu htjeli preuzeti odgovornost. Trebali su govoriti i pojasniti da poštuju volju svakoga građanina i da nikoga ne odvrćaju od cijepljenja, da nikoga ne potiču na cijepljenje, da nikoga ne potiču da se ne testira i da nikoga ne pozivaju na nepoštivanje zakona. Neka svatko odluči kako smatra da je ispravno (kako želi). Toliko su trebali reći kada su već došli. Glavni razlog prosvjeda bile su kovid-potvrde i to su saborski zastupnici trebali jasno kazati. Kovid-potvrde su dvojbene jer omogućuju onima koji imaju potvrdu da šire zarazu! To je bit problema koju su mainstream mediji potisnuli u drugi plan ili prešutjeli.

Nažalost, pitanje slobode izbora u pandemiji mora biti ograničeno bez obzira sviđa li nam se ili ne. Država je dužna poduzeti odgovarajuće mjere kako bi zaštitila svoje stanovništvo što je više moguće. Hrvatska vlast je oformila Stožer koji ima zadatak praćenja pandemije i davanja preporuka koje su obvezujuće. Stožer ja radio kako je najbolje znao i mogao, radio je prema preporukama EU i znanstvenika. Nažalost, Stožer je morao provoditi i političke odluke koje su stvarale zabunu. Politička odluka da cijepljenje nije obvezno daje mogućnost izbora, a s druge strane Stožer donosi odluke koje ukidaju mogućnost izbora! Plenković s jedne strane priča o demokraciji i slobodi izbora (nema obveznog cijepljenja), a s druge strane provodi diktaturu putem kovid-potvrda. Ako građani žele nastaviti s normalnim (uobičajenim) životom moraju se cijepiti, moraju imati kovid-potvrdu. Dakle, imamo prisilu, a ne slobodu izbora. Nema smisla, nije pošteno, nije demokratski govoriti o demokraciji, a ucjenjivati građanstvo kovid-potvrdama. Kovid-potvrde ne štite one koji potvrdu imaju, niti one koji potvrdu nemaju pa ih treba ukinuti.

U EU, kao i u Hrvatskoj, imamo diktaturu koju vladajući nazivaju demokracijom. Liberalni demokrati ograničavaju kretanje, ograničavaju pristup poslu, ograničavaju društvene aktivnosti te krše ljudska prava. To se zove novo normalno!

Radite što vas je volja

Što kazati na izjavu predsjednika republike: "*Ja ću se ponijeti onako kako me bude volja i to od nedavno radim, kako me bude volja i to preporučujem svim građanima - kako ih bude volja.*"

Ako predsjednik može kršiti zakon i ponašati se kako ga je volja, zašto isto ne vrijedi za prosvjednike širom Hrvatske? Zašto mainstream mediji prozivaju prosvjednike, pojedine političare, javne osobe, a ne prozivaju predsjednika Rrepublike koji provodi svoju volju i krši

zakon? Mainstream mediji ne kritiziraju zlouporabu predsjedničke funkcije pa pokazuju koliko su jadni!

Dopušteni govor mržnje

"Nadbiskup dao intervju za opskurno desničarsko glasilo Hrvatski tjednik."

<https://www.index.hr/vijesti/clanak/nadbiskup-puljic-crkva-nije-podruznica-novog-svjetskog-poretka-za-nadzor-vjernika/2320583.aspx>

Zašto ovaj govor mržnje nitko ne osuđuje!? Zašto se nije oglasila pučka pravobraniteljica, ministarka kulture i medija?

<https://www.index.hr/vijesti/clanak/fasisti-katolibani-i-crackpotovi-ovo-su-ljudi-s-prosvjeda-za-slobodu/2319967.aspx>

Fašisti, katolibani i crackpotovi. Ovo su ljudi s prosvjeda "za slobodu".

"Jučer je na prosvjedu bio i Velimir Bujanec, neonacist i osuđeni diler koji je prostitutke plaćao kokainom. Bujanec redovito poziva na prosvjede i širi teorije urote o pandemiji."

Ovaj govor mržnje ne osuđuje pučka pravobraniteljica, a morala bi; ne osuđuje ministarka kulture i medija, a morala bi; ne osuđuje premijer, predsjednik i drugi. Zašto imamo dvostruka mjerila?

Mržnja mainstream medija

Mainstream medijima zasmetale su pjesme koje su se čule na prosvjedu. Smetali su im: "Lijepa li si" Marka Perkovića Thompsona, pjesme Prljavog kazališta "Lupi petama, reci sve za Hrvatsku", „Ruža hrvatska“, "Dani ponosa i slave", pjesma „Ustani bane“, Zlatnih dukata kao i "Bili cvitak" Jure Stublića.

U tim pjesmama nema ništa lošega pa je očito da mainstream medijima smeta svaki izraz domoljublja. Mržnja mainstream medija prema hrvatskim domoljubima i braniteljima je neizmjerana. Tu mržnju financira (našim novcem) vlada premijera Plenkovića!

Pišu: ... da su brojni prosvjednici izvikivali "U boj, u boj za narod svoj", "Nećemo potvrde", "Stožeru, odlazi" i "Plenkoviću, odlazi". Na pozornici su se izmjenjivali govornici tvrdeći da covid-potvrde predstavljaju fašizam i totalitarizam. Prosvjednici su tvrdili da se bore za slobodu i protiv diskriminacije i podjela...

Zar kovid-potvrde ne predstavljaju diskriminaciju?

Nažalost, kovid-potvrde predstavljaju diskriminaciju, a u javnozdravstvenome smislu ne štite pučanstvo od zaraze jer oni koji imaju potvrdu mogu slobodno širiti zarazu i to je bit problema. Govornici na prosvjedu, saborski zastupnici koji su se uslikali, kao ni mainstream mediji nisu

nam ponudili rješenje problema. Trebamo prijedlog kako riješiti probleme s covidom-19, a lupetanja nam nisu potrebna.

Činjenice su da imamo više od 10.000 umrlih (od kovida i s kovidom), da imamo tisuće zaraženih, oko 2400 hospitaliziranih i preko 300 ljudi na respiratoru. Kovid infekcija postala je glavni problem zdravstvenoga sustava i nešto treba uraditi! Za sada Peđa (vođa oporbe koji lupeta) nema prijedlog kako suzbiti širenje virusa.

Kažu da Stožer treba ukinuti. OK. Evo pitanja za genijalce s lijeva i desna te mainstream medije: "Kako bi vi riješili problem?" Umjesto da lupetate, ponudite rješenje. Ako netko misli da je Sabor (skupina raznoraznih uhljeba) mjesto gdje će se donositi odluke o pandemiji, vara se. Saborski uhljebi, lupetala, ideološki zatucani pojedinci ne znaju i ne mogu davati stručno-medicinske preporuke. Ne želite ovaj Stožer. OK! Oformite novo stručno-medicinsko tijelo koje će pratiti kretanje pandemije i donositi odluke. Imenujte stručno tijelo koje će u ime Sabora kontrolirati rad toga vašeg stožera ili postojećega Stožera. Sve ostalo je idiotizam! U svakome slučaju, preporučujem da prvo pročitate Zakon o zaštiti pučanstva od zaraznih bolesti jer moramo poštivati zakon!

Gospođa epidemiologinja nam kaže da cijepljeni prenose virus vrlo rijetku, a da necijepljeni lako prenose virus. Je li to zaista tako? Tijekom godinu i 9 mjeseci čuli smo se mi mnogobrojne izjave naših znanstvenika koje su se pokazale kao netočne.

Cijepljeni prenose (navodno rjeđe) virus kao i necijepljeni pa su covid-potvrde neučinkovite i treba ih ukinuti. Uredno cijepljeni s dvije doze se također zaraze, neki i umru. Znači da cijepljenje ne jamči apsolutnu sigurnost kako su nam prije govorili.

Lijepo je napisao Davor Dijanović:

“Ako je dokazano da cjepivo ne štiti od zaraze (nego, konsenzus je znanstvenika, od teže kliničke slike) i da zaraženi mogu jednako širiti zarazu (čime otpada argument „misli na druge“), onda je jasno da ne postoji zdravorazumsko opravdanje obveznoga cijepljenja. Štoviše, Deutsche Welle neki je dan postavio pitanje ne šire li trenutno cijepljeni još više virus s obzirom na to da se ne moraju testirati.”

Čeka se komentar Stožera i druga Supermana!

Danas nitko ne zna hoće li cjepivo proizvedeno novom tehnologijom mRNA pokazati ozbiljne nuspojave (dugoročno). Teško je dokazati negativne učinke cijepljenja, ali to ne znači da ih nema. Mora se priznati da svako cijepljenje utječe na naš imunološki sustav, zar ne?

Odluke Stožera bile su stručne, ali istovremeno i političke pa je to izazvalo nepovjerenje kod građana. Ne treba zaboraviti napade na znanstvenike koji su propitivali učinke virusa i cijepljenja. Oni su od strane mainstream medija cenzurirani, blokirani, etiketirani i proglašeni antivakserima i šarlatanima. Stručno-znanstvena rasprava temeljem istraživanja, rezultata praćenja nije bila dopuštena. Sramota je da faktograf procjenjuje točnost objavljenoga i da bez

obrazloženja blokira, cenzurira i etiketira znanstvenike koji pokazuju i drugu stranu medalje. Zbog toga imamo otpor prema cijepljenju i prema obvezujućim mjerama Stožera. Ljudima je dosta jednonumlja, cenzure, etiketiranja svih koji ne misle kao Stožer i Plenkovićeve mediji. Umjesto demokracije, razgovora, razmatranja činjenica imamo jednonumlje (diktaturu).

Virus ne bira isključivo necijepljeni niti cijepljene, ne bira samo antivaksere već i promotore cijepljenja, ne bira samo takozvanu desnicu već i takozvanu ljevicu, ne bira samo one koje su mainstream mediji etiketirali kao fašiste i katolibane već djeluje na sve. Virus ne bira one koji razmišljaju i rade zdravorazumski, ne bira nasilnike, ne bira one koji šire laži i govor mržnje, već bez diskriminacije djeluje na sve. Budući da virus djeluje neselektivno, svi imamo problem. Svi se možemo zaraziti, oboljeti, ali i umrijeti pa nije logično da stvaramo podjele, širimo mržnju, već trebamo zajedno rješavati javnozdravstveni problem koji imamo. Genijalci, javite se! Sad je vrijeme da se iskažete.

Etiketiranje ljudi (antivakseri) izaziva ljutnju i prkos prozvanih pa ne pridonosi rješavanju javnozdravstvenoga problema. Treba prestati s etiketiranjem, prozivanjem i ponižavanjem onih koji ne misle isto kao Stožer, koji ne misle kao mainstream mediji i drug Superman. Otvorenim razgovorom i argumentima treba rješavati problem, a ne etiketiranjem, cenzurom i blokiranjem.

U vezi s covidom imamo mnogo pitanja na koja nam ni znanstvenici ni laici nisu dali odgovore. Zašto u zemljama koje imaju visoku procijepljenost imamo veliki broj zaraženih? Čeka se objašnjenje Stožera, mainstream medija i antivaksera.

Imamo udar na slobodu izbora, imamo ograničavanje ljudskih prava, ali imamo i javnozdravstveni problem velikoga broja zaraženih, oboljelih i umrlih pa su nužne mjere da se pandemija ublaži kada se već ne može okončati. Dosta nam je kritiziranja, "kritikovanja" i lupetanja saborskih uhljeba. Trebamo rješenje!

Oni koji su protiv mjera ne nude nikakvo rješenje, a nama treba rješenje jer od njihova filozofiranja i ispraznoga kritiziranja nema koristi. Sloboda ne znači anarhiju, sloboda ne znači nepoštivanje zakona, sloboda je odgovornost za učinjeno i rečeno. Sloboda je također poštivanje slobode onih koji ne misle kao mi. U trenutku kada sam na jednom portalu pročitao razgovor s imunologom bila su 224 komentara (poslije su ih izbrisali, sakrili?) pa sam pročitao manji broj tih komentara. Komentari su bili grozni. Komentatori su pokazali neznanje, netoleranciju pa čak i mržnju prema imunologu. Ni ja se ne bih složio sa svime što je kolega kazao, ali to nije razlog da ga se vrijeđa i mrzi. Još jednom se pokazuje da nismo zreli za demokraciju, da nismo tolerantni i da komentarima više govorimo o sebi nego o meritumu stvari.

Činjenice su da je preminulo više od 10.000 osoba s kovidom i od kovida. Koliko točno od kovida, ne znamo. Koliko je ljudi preboljelo kovid u Hrvatskoj isto tako ne znamo. Koliko je cijepljenih zaraženo i koliko njih širi zarazu također ne znamo!

Kovid-potvrde su problem jer prave segregaciju i diskriminaciju, a ne štite od širenja zaraze. Radi se o diskriminaciji jer različito tretiramo različite ljude.

Stožer uglavnom radi ono što je preporučila EU. Kovid-potvrde su preporuka Vijeća Europe. Rezolucija 2383 kaže: "Može se uvesti COVID potvrde, možete imate cijepljenje, oboljenje, testiranje, i morate uzeti u obzir razliku između rizika onih koji su cijepljeni i onih koji su samo testirani." (Sanja Barić)

Po Zakon o zaštiti pučanstva od zaraznih bolesti ministar zdravstva ovlašten je poduzimati određene mjere, i karantenu, i ograničavati javno okupljanje i sprječavati putovanje u neke države, odnosno zaustavljati na granici. Zakon je na snazi prije nego se pojavio virus covid-19.

Imamo izvanredno stanje (nismo ga proglasili i tu je dio problema) i moramo djelovati što je moguće bolje s ciljem zaštite pučanstva. U vezi s pandemijom ministar zdravstva trebao bi donijeti odluku o postupanju. Da bi se pomoglo ministru, imenovan je Stožer civilne zaštite koji donosi odluke, a ministar je član toga Stožera. Stožer je stručno-medicinsko i političko tijelo koje prati pandemiju i donosi odluke (stručne i političke). Stožer je imenovala Vlada RH. Mogao ga je imenovati i Sabor (a nije, ali to ne mijenja njegovu ulogu). Ako većina zastupnika misli da Sabor treba imenovati novi Stožer neka imenuju nove članove stožera (stručnjake koji mogu donositi stručno-medicinske preporuke). Sabor nije stručno-medicinsko tijelo pa ne može donositi stručno-medicinske preporuke bez obzira što saborski uhljebi (lupetala) misle, žele i govore.

Prosvjed (prosvjedi takozvanih antivaksera) će ipak uroditi nekim plodom. Bit će donesene izmjene koje će bolje regulirati neke obveze i prava. Ipak se kreće...

Najnovija korona karta Europe je zabrinjavajuća i pored visokoga postotka cijepljenih. Nažalost, objavili su da se u Belgiji pojavio novi još opasniji soj covid virusa i trenutno nitko ne zna kako će se situacija razvijati. Kažu da novi soj virusa jednako napada cijepljene i necijepljene, da treba novo cjepivo za novi soj virusa! I sada znamo da ništa ne znamo!

Digresija na kraju: Macron je hrvatskim vladajućim dezerterima pokazao čemu služi Spomenik domovini!

Nešto je trulo u Lijepoj Našoj! (prosina 2021.)

Novi MOST-ov igrokaz

Mostovi "genijalci" (Zvonimir Troskot, Marin Miletić, Božo Petrov, Nikola Grmoja, Nino Raspudić, Marija Selak Raspudić) započinju prikupljati potpise za raspisivanje referenduma o ukidanju covid potvrda zbog ograničavanja neustavnoga rada Nacionalnoga stožera civilne zaštite!

Mostovci imaju neke opravdane primjedbe na Stožer: da se covid- potvrdama ljudi dijele na cijepljene i necijepljene te da temeljem potvrda dolazi do kršenja ljudskih prava i sloboda. Kako nam je poznato, oni koji imaju covid-potvrde također šire zarazu. Tu su "genijalci" MOST-a u pravu, ali nisu ponudili bolje rješenje! Covid potvrde nije izmislio Stožer već EU birokracija koju naša vlast slijedi.

Jedan od inicijatora 'genijalne' ideje o referendumu već je proglasio uspjeh: " *Rreferendumska inicijativa najsnažniji je, najmnogoljudniji i najveći proces koji se događa u borbi za slobodu poslije Domovinskoga rata.*" Usta moja, hvalite me.

Mostova perjanica Marija Selak Raspudić kaže:

"Kada se ovakve odluke donose, mi želimo da o njima odlučuje narod jer naše demokratsko ustrojstvo upravo proizlazi iz naroda. Stoga narodu treba vratiti vlast u ovoj situaciji, ali i vratiti vlast Saboru kao najvažnijem zakonodavnom tijelu u kojem sjede njegovi legitimni predstavnici."

Most želi ukinuti "stožerokraciju" pa od 4. prosinca kreće u prikupljanje potpisa za dvije referendumske inicijative kako bi se o epidemiološkim mjerama odlučivalo dvotrećinskom većinom u Hrvatskom saboru, rečeno je u četvrtak na konferenciji za novinare saborskoga Kluba Mosta.

Sabor nije odraz volje naroda već lošega izbornog zakona jer Katarina Peović, Sandra Benčić, Mirela Ahmetović, Sabina Glasovac, Dragana Jeckov, Anka Mrak Taritaš, Dalija Orešković, Marijana Puljak, Arsen Bauk, Peđa Grbin, Milorad Pupovac, Branko Bačić i drugi ne zastupaju interese hrvatskoga naroda, a o pandemiji covid-19 ne znaju puno.

"Narod" ne može odlučivati o načinu kako se sprječavaju zarazne bolesti jer narod o tome malo zna ili pojma nema. Saborski zastupnici (uhljebi) također ne znaju što treba uraditi da se pandemija zaustavi (nisu do sada ponudili nikakvo rješenje, niti su kvalificirani). Bila bi to katastrofa kada bi nam Katarina, Sandra, Mirela, Dalija, Marijana, Anka, Sabina, Arsen, Peđa, Milorad, Branko i drugi saborski uhljebi pisali preporuke (bez mišljenja struke) za suzbijanje covid pandemije.

Jasno je da su "genijalci" MOST-a (i oni koji ih podupiru) promašili "ceo fudbal". Mislim da njihova inicijativa ne će uspjeti, a ako uspiju prikupiti potpise, ništa se bitno ne će dogoditi

(pročitaj mišljenje ustavnih stručnjaka). Radi se o još jednom nepotrebnome igrokazu “genijalaca” iz MOST-a. Nažalost, mi plaćamo igrokaz MOST-a (MOST je politička stranka koja dobiva novac iz proračuna, 4.382.733,56 kuna za 2020. godinu).

Nacionalni stožer civilne zaštite jest stručno-medicinsko i političko tijelo koje donosi odluke u ime Vlade. Priča da narod (Sabor) treba donositi odluke je promašena. Ne može narod, ne mogu saborski uhljebi donositi stručno-medicinske preporuke (odluke) jer nemaju znanje niti iskustvo medicinara (epidemiologa, infektologa, intenzivista i drugih). Poznato nam je kako imamo višesatne rasprave (prepucavanja) u Saboru u kojima sudjeluju i “genijalci” iz MOST-a pa nije jasno kako oni misle uskladiti stranačke stavove i dobiti potreban broj glasova. Sabor opet mora imenovati stručno-medicinsko i političko tijelo koje će donositi odluke u ime Sabora! Sabor može imenovati posebnu stručnu komisiju koja će pratiti rad njihova stožera i to je sve što Sabor realno može napraviti.

"Sve odluke u prethodnom vremenu gotovo su potpuno isključile Sabor kao najviše predstavničko i zakonodavno tijelo u Hrvatskoj, naročito u ograničavanju pojedinih sloboda i prava zajamčenih Ustavom. Te odluke nisu prošle nikakav postupak savjetovanja sa zainteresiranim javnošću, nikakvu javnu i parlamentarnu raspravu, u velikoj su mjeri donesene arbitrarno i nerazmjerno su ograničavale pojedine slobode i prava zajamčene Ustavom", kaže Selak Raspudić.

Zaboravili su kazati da je Nacionalni stožer civilne zaštite postupao po Zakon o zaštiti pučanstva od zaraznih bolesti (N.N.:79/07; 113/08; 43/09; 130/17; 114/18; 47/20 i 134/20. Vidi: Zakon o izmjenama i dopunama Zakona o zaštiti pučanstva od zaraznih bolesti koji je Hrvatski sabor donio na sjednici 17. travnja 2020. (Klasa: 011-01/20-01/59; Urbroj: 71-06-01/1-20-2), a potpisao Predsjednik Republike Hrvatske Zoran Milanović, v. r).

Znamo kako se vode rasprave u Hrvatskom saboru. Prije mnogo godina jedan je saborski zastupnik opravdano kazao da te rasprave nalikuju raspravama u kokošinjcu. Zamisao da Hrvatski sabor dvotrećinskom većinom odlučuje o nošenju maski, udaljenosti između sugovorniku, odvijanju nastave na daljinu, cijepljenju i testiranju na covid-19 je poluidiotska. To nije posao Hrvatskoga sabora već Ministarstva zdravstva i Hrvatskoga zavoda za javno zdravstvo te drugih stručnih institucija.

Ustavni stručnjaci i analitičari smatraju da je inicijativa MOST-a promašena.

<https://www.jutarnji.hr/vijesti/hrvatska/ustavna-strucnjakinja-o-referendumu-protiv-covid-potvrda-postoje-barem-tri-velika-problema-15124931>

<https://www.maxportal.hr/vijesti/dr-mato-palic-oba-mostova-pitanja-na-referendumu-su-protuustavna/>

<http://www.glas-slavonije.hr/479973/11/Jos-jedna-Mostova-promasena-inicijativa>

Lijepo kaže politički analitičar Denis Avdagić: *Još jedna Mostova promašena inicijativa.*

“Hrvatska je radila balans epidemioloških mjera i ograničenja, na samom početku bili smo među zemljama s najstrožim mjerama, ali tada se nitko nije niti bunio. Najavu referenduma o COVID potvrdama smatram izuzetno promašenom, da ne kažem kako se radi o politikantstvu. Odluke o mjerama donosi politika, ali na preporuku struke. Može se nekome činiti nelogičnim nešto o čemu se nije obrazovao, no ako želi iskazivati mišljenje, treba za to imati znanje.”

“Vratimo se na priču s kojom smo krenuli, stranka koja najavljuje referendum napravila je svojedobno političku krizu jer su im čelnici mislili kako znaju epilog arbitraže s MOL-om, samo što je završilo drugačije od njihova mišljenja. Jesu li nakon tog vjerodostojni, s obzirom na sličan pristup u najavljenom referendumu? Površno znanje u arbitražama koštalo je dosad više od 200 milijuna kuna, koja cijena će tek ovaj put biti...”

Karamarko o MOST-u:

“Nebulozno i nevjerovatno, ali je ipak poslužilo kao okidač za početak dobro isplanirane i koordinirane akcije mojeg odstranjenja s političke scene. A Dalija Orešković obavila je svoj zadatak, kao i Most svoj. Ta nesretna nakupina je udarima na mene, među inim, uspjela nanijeti Hrvatskoj štetu od nekoliko milijardi kuna. Naravno, riječ je o slučaju arbitražnog spora između hrvatske vlade i Mola. Nisam zamijetio da su se mediji bavili gubitcima arbitražnog spora (ili sporova), nanesenom štetom i krivcima za istu.

A zašto sam trebao otići nakon pet uzastopnih pobjeda nad SDP-om (5:0)? I zašto je moj drugi mandat na čelu stranke i preuzimanje vlade nekom bilo nezamislivo i neodrživo? Akcija je bila brza i bezobzirna i nisu se birala sredstva. I eto nam harlekinskog tandema Oreškovička – Most... Tema iziskuje dulje elaboriranje, i doći će vrijeme za to.”

<https://kamenjar.com/tomislav-karamarko-dalija-oreskovic-je-obavila-svoj-zadatak-kao-i-most-svoj/>

Voditelj zdravstvenoga savjeta MOST-a dr. Ivan Bekavac ne dijeli mišljenje čelnika MOSTA: Petrova, Grmoje, Bulja, Miletića, Troskota i supružnika Raspudić.

Sloboda mišljenja i kretanja ne podrazumijeva slobodu širenja zaraze, zar ne? Imamo izvanrednu situaciju pa je Vlada dužna donijeti konkretne mjere o sprječavanju širenja zaraze i liječenju onih koji su zaraženi. Vlada na prijedlog Ministra zdravstva donosi mjere za suzbijanje epidemije pa je formirala Nacionalni stožer civilne zaštite da bi olakšala posao ministru. Kritika nekih mjera je opravdana jer su nelogične, nisu stručno-znanstveno utemeljene, ali generalno gledano mjere su bile potrebne i polučile su dobar rezultat.

Neka naša prava su deklarativna, ne možemo ih ostvariti. Imamo pravo na rad, Ustav nam garantira pravo na rad, ali ako na tržištu nema posla, to pravo je neostvarivo. Imamo pravo na

slobodu kretanja pa ipak ne možemo doći do crkve svetoga Marka u Zagrebu. Imamo pravo, ali ga ne možemo ostvariti!

Vojna groblja vojnika NDH

Partizanština je uništila, preorala groblja vojnika NDH (ustaša i domobrana) s ciljem brisanja NDH iz svijesti naroda. Groblja njemačkim vojnicima (agresorima) koji su poginuli, ubijeni u Hrvatskoj obnovljena su (Njemačka ih je obnovila), a groblja hrvatskim vojnicima nisu. Udruga Hrvatski domobran potaknula je inicijativu da se dostojno obilježi groblje poginulih i ubijenih hrvatskih vojnika na Mirogoju koje je 1945. godine preorano. To je civilizacijski minimum jer svaka osoba ima pravo na grob. Žalostno je da ni nakon 30 godina samostalne Hrvatske preorana groblja vojnika NDH nisu dostojno obnovljena za razliku od groblja njemačkih vojnika. Ova činjenica jako mnogo govori o hrvatskoj vlasti i Hrvatekima.

Protiv civilizacijskoga minimuma obilježavanja grobova hrvatskih vojnika su Radnička fronta, SAB, Vedra i drugi koji nikada nisu vidjele nijednoga stvarnog fašista, nacista, ustašu pa to govori o njima kao lošim ljudima. U određenim okolnostima i oni bi preorali groblja neistomišljenika, a moguće uradili i mnogo gora djela (zlodjela).

Uskoro izlazi knjiga „*Hrvatski vojnici pokopani na Mirogoju 1941. – 1945.*“ povjesničara Vladimira Geigera i suradnika o uništenim vojnim grobljima. Da se ne zaboravi!

Hrvateki i korupcija

Hrvateki su svoju borbu protiv korupcije dokazali ponovnim izborom župana koji je osumnjičen za korupciju i namještanje zaposlenja. Oni koji nisu izišli na izbore su također pobornici korupcije, nepotizma, stranačkog kadroviranja i drugih svinjarija. Radi se o hrvatskome modelu borbe protiv korupcije kojega treba zaštititi, patentirati.

Mnogi Hrvateki na društvenim mrežama vežu korupciju samo za HDZ pa tako pokazuju koliko su politički nepismeni. Slučaj Posavec pokazuje da su Hrvateki za korupciju, nepotizam i političko kadroviranje i da nam ne može biti bolje. Komentari na društvenim mrežama pokazuju koliko smo bolesno društvo u kojem vrijede dvostruka mjerila, neznanje i govor mržnje. Ministarka kulture i medija je oduševljena kreativnošću, govorom mržnje na društvenim mrežama i u javnim medijima pa ih podržava (financijski i verbalno).

Tražio Škorinu pjesmu i dobio batine

Mladi Vinkovčanin tražio je na zabavi Škorinu pjesmu i dobio batine po nacionalnoj osnovi. Pretukli su ga mladi Srbi koji su pokazali svoju mržnju i netoleranciju. Ovaj teški incident pokazuje koliko je Plenkovićeva politika pomirbe (čitaj tolerancije i nekažnjavanja mržnje prema Hrvatima i svemu hrvatskome) promašena.

Pokazatelj njegove „uspješne“ pomirbe je stalno čuvanje spomenika ubijenim hrvatskim policajcima u Borovu Selu. Nekažnjavanje zločinaca, silovatelja i drugih koji slobodno šeću

Hrvatskom je dokaz izdajničke politike druga Plenkovića. Ako griješim, neka objavi koliko je zločinaca pravomoćno osuđeno tijekom 5 godina njegove vladavine. Neka objavi koliko je osoba kažnjeno koji su širili/šire mržnju u istočnoj Slavoniji (u nekoliko zadnjih godina bilo je više incidenata).

Povodom teškoga incidenta (ozljeda opasnih po život mladoga Vinkovčanina) prvo je bila šutnja, a tek nakon nekoliko dana prve informacije što se dogodilo. Kada hrvatski poluidioti naprave incident, isti dan ili iste večeri to je udarna vijest. Pljušte izjave, organiziraju se konferencije za medije, organiziraju se razgovori i svi se trude osuditi počinitelje, i za ono što su napravili i za ono što nisu napravili. Obvezno ih se povezuje s NDH i ustaštvom. U ovom slučaju izvješća su minimalistička, usputna, a neki su bez izjava.

Danas Hrvateki ne znaju tko ih je ubijao, ne znaju tko im je razarao domove, ne znaju tko im je zatvorio ventile za vodu, prekinuo dotok struje, uveo ih u informacijsku blokadu (Dubrovnik, Zadar i drugdje). Jadni Hrvateki su sve zaboravili i okrenuli se budućnosti, toleranciji mržnje prema svemu hrvatskome, negiranju hrvatskoga jezika, uništavanju hrvatskih spomenika, svojatanju hrvatskih kulturnih dobara i dijelova Hrvatske, lažima o Drugome svjetskom ratu i lažima o Domovinskom ratu itd. To mogu samo Hrvateki!

Kada prvi tenisač svijeta Đoković promovira zločinca Dražu, nitko ne reagira. Ono što je njemu i sličnima dopušteno, to hrvatski sportaši ne smiju ni pomisliti. Nitko iz Hrvatske ne prijavljuje veličanje zločinca. Oni koji su prijavili Šimunića oduševljeni su Đokovićevim veličanjem zločinca Draže, a Hrvateki šute kao i obično.

Ne znaju Hrvateki tko je uklonio sve biste s Pantovčaka pod geslom: Prije mene nitko, iza mene potop. Sve sam spreman uraditi zbog svoga bolesnog ega. Politički polupismeni/nepismeni Hrvateki plješću u znak podrške! Žalosno!

„Veliki“ Hrvateki domoljubi i katolici (tako se predstavljaju) su zbog svoga položaja u društvu (politici) spremni sve pogaziti, izdati i lagati. To mogu samo „veliki“ Hrvateki. Mi „mali“ Hrvateki to ne možemo!

Rasprava o proračunu

Rasprava o proračunu za 2022. godinu pokazala je brojne saborske uhljebe koji su protiv hrvatskoga naroda i hrvatske države (smetaju im Hrvati u Bosni i Hercegovini!). Ima niz opravdanih primjedbi na stavke u proračunu, ali u konačnici se većina toga svodi na činjenicu da im smeta hrvatska država. Neki su lupetali samo zbog lupetanja jer drugo ne znaju. Drug Plenković, bahati briselski čato, sve je kritike (opravdane i neopravdane) odbacio jer njemu Supermanu nitko nije dorastao. Na društvenim mrežama neki Hrvateki iskazuju svoju podršku Supermanu, a drugi šire govor mržnje. Ministarka kulture i medija mudro šuti!

Kozmetičke promjene nam hoće prikazati kao reformu pravosuđa. Proračunom se jača birokracija umjesto da se ista reducira. Sramotno! O reformi bolesnoga pravosuđa i neodrživoga zdravstvenog sustava se ne raspravlja, niti se javno protestira.

Uzalud kolumne: Ivice Šole, Hrvoja Hitreca, Zvonimira Hodaka, Davora Dijanovića i drugih kada je većina Hrvateka politički nepismena i izgubljena u vremenu i prostoru (dva Hrvateka, a četiri političke stranke).

Svi koji kritiziraju lošu hrvatsku vlast riskiraju da ih se proglasi poticateljima terorizma!

Mnogo toga je trulo u Lijepoj Našoj, zar ne?

2022.

Sve po zakonu! (siječnja 2022.)

Tko je jamio, jamio je!

Hrvateki imaju novu aferu za zabavu, za pisanje žučnih komentara, suđenje bez dokaza i izražavanje svojih frustracija zbog toga što nisu imali priliku nešto jamiti. Pljušte osude, daju se bedaste izjave, izvode se igrokazi samodopadnosti, a da na stolu nema ničega (trenutno nismo vidjeli niti jedan dokaz). Raji se prodaje stara afera HNB-a kao nešto novo i senzacionalno. Niti je novo, niti je senzacionalno jer je poznato da smo pravno nesređena država gdje ti zakon dopušta radnje koje su u sređenoj državi zabranjene. Istinita je izjava: *"Tko je jamio, jamio je"* pa su se pojedinci obogatili legalno temeljem loših zakona (npr. proglašiš stečaj, ostaneš dužan pa legalno otvoriš novu firmu!). Sve je bilo u skladu sa zakonom. To što nije bilo moralno, ne mijenja ništa na stvari jer se stečeno (jamljeno) ne može oduzeti. Kažu da su neki zaposlenici HNB-a bili u sukobu interesa jer su imali informacije koje drugi nisu imali. OK. Ako tako gledamo na stvar, onda su svi saborski uhljebi u sukobu interesa jer prije donošenja zakona imaju informacije što se predlaže i što će biti usvojeno tako da mogu povući poteze koji njima odgovaraju (kupiti ili prodati dionice, stan, zemlju i slično prije donošenja novog zakona). To isto vrijedi za zastupnike na nižim razinama vlasti i u tvrtkama (radi se o sukobu interesa koji nije moguće izbjeći, ali ga je moguće svesti na najmanju moguću mjeru).

Očito je da objava priče o HNB-u ima pozadinu (traže se smjene u HNB-u!) i da dolazi iz kuhinje "duboke države". Upitno je kako su novinari (i drugi) došli do informacija koje su tajne, je li prikupljanje navedenih informacija i njihova objava kazneno djelo. Što kaže i radi DORH?

Prije provođenja bilo kakve istrage pojedinci su osuđeni i stavljeni na stup srama od strane mainstream medija, MOST-a, SDP-a, Nove ljevice, Možemo, drugarice Mrak itd. To je njihovo nakaradno shvaćanje pravne države, da bez dokaza mogu ljude proglasiti krivima i da ih mogu pljuvati. Oni su već izjavili da HANFA i DORH ne će dobro obaviti posao i da to treba obaviti rulja pod njihovim vodstvom. Ipak, treba sačekati istragu i izvješće prije nego se da mišljenje, prije nego se nekoga proglašiti kriminalcem, nemoralnim ili nedostojnim neke funkcije. Emisija Otvoreno pokazala je kako bijednici shvaćaju pravnu državu. Nažalost, ti bijednici (uhljebi) jako dobro žive na grbači naroda kojemu bacaju prašinu u oči. Zaključno vrijedi narodna izreka: *Ko o čemu, kurva o poštenju.*

Tužitelji (oporba i mainstream mediji) i tuženi (HNB) slažu se u jednom, a to je: **"Trgovanje vrijednosnim papirima bilo je u skladu s tada važećim hrvatskim zakonodavstvom!"** Dakle, slijedi provjera je li netko napravio prekršaj nakon što su doneseni zakoni (o HNB-u i drugi zakoni). HNB je dao priopćenje. Evo bitnoga dijela: *"HNB u povodu upita brojnih novinara i građana smatra svojom obvezom obavijestiti javnost da su guverner **Boris Vujčić**, zamjenica guvernera **Sandra Švaljek** i drugi zaposlenici postupali u skladu s propisima i etičkim standardima koji su bili na snazi u vrijeme poduzimanja pojedinih radnji, te da prema dosad poznatim podacima ne postoje čak ni naznake da su koristili neke povlaštene informacije"*, kaže se u priopćenju.

U vrijeme kad su Boris Vujčić i Sandra Švaljek kupili dionice odnosno obveznice, Hrvatska nije bila članica Europske unije, pa nisu postojali ni međunarodni propisi koji bi njihovim radnjama bili povrijeđeni.

To je to!?! Istraga HANFE i DORHA treba pokazati što se događalo. Je li to bilo u skladu s tada važećim zakonom i etičkim standardima? Dok istraga ne završi, nikome ne možemo suditi, niti ga stavljati na stup srama.

Priča o moralu i etici je nešto drugo. Nije moralno! Ako budemo moralizirali, ako budemo veći vjernici od Pape, doći ćemo u situaciju da skoro svi saborski zastupnici trebaju odstupiti iz moralnih razloga. Isto tako, iz moralnih razloga trebat će odstupiti dužnosnici i zastupnici na nižim razinama vlasti. Ako se pozivamo na moral, onda moramo biti dosljedni, a ne pri moraliziranju imati dvostruka mjerila. Primjerice, je li moralno da u hrvatskome pravosuđu radi netko tko je ljude sudio za verbalni delikt, npr. za pjevanje Vile Velebite?

Uspoređivanje s uređenom državom Švicarskom je bespredmetno. Bilo bi dobro da se oni koji govore kako je u Švicarskoj preispitaju sebe jesu li oni na razini Švicarske. Ako nisu (a nisu), neka šute. Komentar jednoga ekonomista pokazuje da je isti zloban što je netko naslijedio 2,5 milijuna kuna i što ih želi sačuvati. Kako bi ekonomist (jadničak!) postupio da je bio na mjestu nasljednice?

Afera ("afera") pokazuje da smo nesređena država i da smo imali/imamo loše zakone. *"Standardi su bili takvi kakvi su bili",* kaže Vujčić. Što se tiče morala, već je sve rečeno pa ne treba ponavljati. *Tko je bez grijeha, neka prvi baci kamen!*

Napomena: Nikoga ja ne branim; neka se brane sami, već želim da budemo poštene koliko (ako) je to moguće.

Australski cirkus

U Australiji danima traje cirkus oko vize Noletu i još nije gotov. Nole je dobio vizu koja mu je pri ulasku poništena iz proceduralnih razloga. Budući da Nole ima para, za razliku od češke tenisačice, njegov se pravni tim žalio na poništenje vize. Sudac je odlučio u korist Noleta iz proceduralnih razloga ne ulazeći jesu li priloženi dokazi točni ili ne. U međuvremenu se otkrilo da je Nole lagao i da je obrazac za dobivanje vize loše popunjen. U slučaj se umiješala i politika tako da to nije samo zdravstveno i pravno već i političko pitanje. Nakon toga ministar za imigracije ukida Noletu vizu pa se sada čeka žalba Noletovih odvjetnika. Ministar je ispravno postupio gledajući savezne propise Australije. Nije imao puno manevarskoga prostora jer je veći dio javnosti ogorčen da ono što vrijedi za njih ne vrijedi za Noleta. Ako mu usvoje žalbu, bit će to sramota za australsku vlast jer ne može Nole biti iznad svih drugih. Prema komentarima na društvenim mrežama vidimo da neki Hrvateki imaju dvostruka mjerila i da podržavaju kršenja zakona (inače se pozivaju na pravnu državu)! Mogu se pročitati svakojaki komentari.

Najčešće ti komentari više govore o osobi koja je napisala komentar nego o slučaju kojega komentira. Nažalost, pojedinci ne žele vidjeti činjenice koje su otkrivene i objavljene već uporno pišu o zavjeri, mržnji, fašizmu itd.

Nakon bjesomučnih srpskih objava kako je Australija fašistička, kako je Nole žrtva mržnje uslijedilo je Noletovo priznanje kako nije poštivao epidemiološke mjere i kako je njegov tim loše ispunio obrazac za vizu pa se sve izgovoreno na račun Australije pokazalo bespredmetnim. Za cirkus kojemu svjedočimo kriv je i organizator turnira i oni koji su odobrili vizu budući da nije ispunjavao propisane uvjete (nije poštivao epidemiološke mjere, nije se cijepio). Raja se širom svijeta zabavljala jer Nole ima novaca platiti odvetnički tim za razliku od češke tenisačice koja je ekspresno deportirana. Svašta smo čuli i pročitali pa i tvrdnju da bi Nole trebao imati poseban tretman jer je 9 puta osvojio turnir. Zar mu to daje pravo da krši zakone zemlje u koju dolazi? Zašto u Australiji za domaćine Australce vrijedi zakon, a za gosta Noleta ne vrijedi? Svašta!

„Srpski svet“ u Banja Luci

U Banja Luci se 9. siječnja 2022. godine okupio „*srpski svet*“. Okupili su se promotori Velike Srbije. Podršku „srpskom svetu“ dali su visoki predstavnici Srbije: patrijarh SPC-a Porfirije, predstavnici Rusije i Kine te Milorad Pupovac (neimenovani izaslanik druga Plenkovića). U Banja Luci se obilježavala 30. godišnjica razbijanja Bosne i Hercegovine. 9. siječnja 1992. godine skupina srpskih zastupnika je u skupštini tadašnje SR BiH protuzakonito proglasila **“Srpsku republiku BiH”** kao dio plana stvaranja Velike Srbije. Republika Srpska nastala je na zločinima i etničkom čišćenju Hrvata i Bošnjaka pa je upitno obilježavanje dana razbijanja Bosne i Hercegovine i početka zločinačke spirale u BiH.

Na proslavi su se opet spominjale ustaše i Jasenovac: Dodik je usporedio BiH s ustaškom državom, a Brnabić je kazala: *"Da Republika Srpska nije formirana, ponovio bi se Jasenovac."*

Gradonačelnik Banja Luke je u ulici Milana Tepića otkrio spomen ploču Milanu Tepiću, zločincu koji je htio razoriti Bjelovar 29. rujna 1991. godine. Milan Tepić je minirao četiri skladišta oružja i prijetio da će ih dići u zrak. Hrvatski branitelji uspjeli su razminirati tri skladišta, a jedno nisu. To skladište je Milan Tepić digao u zrak i pri tome ubio 10 ročnika JNA te 11 hrvatskih branitelja koji su blokirali skladište. Osim ljudskih žrtava nastale su i velike materijalne štete u promjeru od 12 kilometara. Milan Tepić je u Srbiji proglašen narodnim herojem, podignut mu je spomenik, a u gradovima Srbije ulice nose njegovo ime.

Na kritike zbog sudjelovanje na proslavi RS-a SNV (čitaj Milorad Pupovac) poručio je: *“Pupovčev posjet Banjoj Luci nije imao politički, već humanitarni karakter.”*

To je laž i besmislica. Milorad Pupovac (saborski zastupnik i koalicijski partner druga Plenkovića) podržao je u Banja Luci „srpski svet“ (projekt Velike Srbije) te ponovno pokazao svoje pravo lice. On je svojim sudjelovanjem i naknadnim izjavama (da mu nije žao) pokazao svoje opredjeljenje za Veliku Srbiju, a ne za Hrvatsku i suverenu Bosnu i Hercegovinu.

Političarima je jasno što želi i što radi Milorad Pupovac. Jedino Andreju Plenkoviću to nije jasno. Plenković je toliko opijen vlašću da je želi zadržati pod svaku cijenu. On će koalirati i sa samim crnim vragom da ostane na vlasti. Zanimljiva je i ova izjava SNV-a i Pupovca o

pomoći Banovini: “... činjenica je da su upravo institucije RS-a bile ključne u humanitarnoj pomoći koja se u danima i mjesecima nakon potresa slijevala preko SNV-ove humanitarne akcije 'Banija je naša kuća' prema potresom pogođenom stanovništvu.”

Plenković se nije očitovao niti zahvalio na “ključnoj humanitarnoj pomoći” RS-a. Baš je nepristojan.

Zanimljive su i izjave Pupovca, nakon Banja Luke, o mirnoj reintegraciji Podunavlja. Otvoreno se suprotstavio progonu srpskih ratnih zločinaca kazavši da je progon ratnih zločinaca usmjeren protiv mirne reintegracije i obveza koje su iz toga procesa proistekle za Republiku Hrvatsku. Hvalio je Vojislava Stanimirovića koji je bio sudionik i podupiratelj srpske okupacije te zločina u Podunavlju.

Skup u Banja Luci bio je politička manifestacija kojom se poslala jasna poruka međunarodnoj zajednici tko je na kojoj strani i tko koga podržava (ruski i kineski predstavnici na proslavi).

Vili je opet razbjesnio doktore obiteljske medicine

Ministar Beroš donio je odluku da se brza antigenska testiranja na covid prebace u ordinacije obiteljskih liječnika, a da prije donošenja odluke nije razgovarao s liječnicima obiteljske medicine! Liječnici obiteljske medicine opravdano su upozorili ministra da je epidemiološki upitno i opasno miješati zaražene pacijente i druge pacijente u čekaonicama obiteljske medicine. Također su izjavili da su o svim promjenama saznali preko medija i da nisu dobili nikakve testove! Tako to radi Plenkovićev ministar!

Hoćemo li morati vratiti sredstva EU?

Mediji pišu kako ćemo morati vratiti dio sredstava (eura) koje nam je EU dala za sanaciju posljedica potresa jer ih nismo uspjeli iskoristiti u zadanome roku (ostalo je samo nekoliko mjeseci). Ministarka kulture i medija se ne uzbuđuje već izjavljuje da **za sada** o tome nije bilo riječi, da će o tome biti riječi za 2 mjeseca (ožujka 2022.) kada ona shvati o čemu se radi. Jadna oporba dobila je novu mogućnost komentirati novi slučaj nesposobnosti Plenkovićeve ministarke i ministara. Očito je da se Plenković okružio podobnima i nesposobnima.

Zanimljivo: <https://www.dalmacijanews.hr/clanak/v3iq-otisao-iz-javne-ustanove-sportski-objekti-s-otpremnikom-pa-ponovno-angaziran-ugovorom-o-poslovnoj-suradnji>

Kažu: "Sve po zakonu!"

Rušitelji hrvatske države (siječnja 2022.)

Povodom 30. obljetnice međunarodnoga priznanja samostalne Hrvatske drug Plenković dao je intervju i govorio o onima koji vrše demontažu hrvatske države zaboravljajući da je i on jedan od demontažera (rušitelja) hrvatske države.

Treba podsjetiti na stranke koje su bile protiv samostalne hrvatske države (devedesetih): Socijaldemokratska partija (SDP) pod vodstvom Ivice Račana, Srpska demokratska stranka (SDS) pod vodstvom Jovana Raškovića, Istarski demokratski savez (IDS) pod vodstvom Ivana Paulette i Ivana Jakovčića, Dalmatinska akcija (DA) pod vodstvom Đermana Čiče Senjanovića i Mire Ljubić-Lorger i drugi.

Rušitelji hrvatske države danas jesu: SDP, SDSS, IDS, Radnička fronta (RF), Nova ljevica (NL), Možemo, GLAS, Most te neki nezavisni zastupnici.

Mnogo je hrvatskih političara dalo svoj doprinos rušenju hrvatske države. Nakon trećega siječnja (bolje januara) 2000. pa do danas u rušenju hrvatske države sudjelovao je i HDZ pod vodstvom: Ive Sanadera, Jadranke Kosor i Andreja Plenkovića. Mnogobrojni sljedbenici navedene trojke dali su značajan doprinos rušenju (demontaži) hrvatske države.

Sustavno rušenje hrvatske države započela je takozvana šestorke (SDP, HSLHS, IDS, HSS, LS i HNS) pod vodstvom Ivice Račana te Stjepan Mesić koji je bio predsjednik RH. Projekt rušenja hrvatske države nazivao se detuđmanizacija. Detuđmanizacija je bila veleizdaja hrvatskih nacionalnih interesa koja se manifestirala kriminalizacijom Domovinskoga rata, progonom hrvatskih generala koji su vodili oslobodilačke operacije tijekom Domovinskoga rata, dijeljenjem dokumenata iz predsjedničkoga (Tuđmanova) arhiva, odavanjem državnih tajni stranim obavještajnim službama, mnogobrojnim smjenama, sklapanjem Ugovora (Račan- SPC) sa Srpskom pravoslavnom crkvom koja nije imala pravni legitimitet.

Dug je popis demontažera hrvatske države. Neki demontažeri su naivci/diletanti, drugi su opasni (maligni) mrzitelji bilo kakve hrvatske države, a treći su školovani uhljebi koji će se okrenuti kako vjetar puše.

Drug Andrej je točno kazao da ima onih (*„Neki akteri rade na demontaži države i institucija. Unazad mjesec dana na tapeti su HNB, HRT, Vrhovni sud i DORH”*) koji vrše demontažu hrvatske države, ali je zaboravio spomenuti svoj doprinos. Andrej je 6 godina premijer pa je mogao tijekom tih 6 godina izvršiti ili započeti nužne strukturne reforme društva, ali on to nije učinio pa je na taj način pomogao demontažerima. Nečinjenje (nepoduzimanje nužnih reformi) i srpsko-hrvatska koalicija glavni su grijesi druga Andreja. Što je Andrej mogao napraviti, a nije napravio:

- Trebao je smanjiti podjele među Hrvatima, a on ih je uvećao svojim bahatim pristupom i vlastoljubljem. Andreju je bliži Milorad koji provodi projekt *„srpskog sveta“* nego Miroslav i domoljubi.

- Mogao je Andrej izmijeniti nakaradni izborni zakon kojim su Hrvati postali građani drugoga reda u svojoj domovini.
- Mogao je u obnovi Hrvatske angažirati hrvatsku dijasporu, ali to nije učinio.
- Mogao je započeti stvarnu reformu nakaradnoga hrvatskog pravosuđa, a nije.
- Mogao je započeti reformu neodrživoga zdravstvenog sustava, a nije.
- Mogao je izvršiti reformu državne i lokalne uprave te smanjiti glomaznu birokraciju, ali nije.
- Mogao se okružiti sposobnim, a ne nesposobnim ministrima (npr. Obuljen Koržinek, Horvat, Aladrović, Beroš).
- Dopustio je klijentelističko i koruptivno ponašanje pa je na taj način slabio državu.

Braniti nesposobne ministre (pravosuđa, graditeljstva, zdravstva), ministarku kulture i medija koja vodi antihrvatsku politiku, na tragu je demontaže države. Kažu da je ozračje u Hrvatskoj pretjerano negativno i pesimistično, a kako može biti pozitivno i optimistično kada građani ne mogu dobiti niti odgovor od birokracije, a o rješenju lako rješivoga problema da ne govorimo.

Govorio je o govoru mržnje, a nije ništa napravio kako bi zaustavio govor mržnje prema braniteljima, domoljubima ili katolicima. Zašto država, njegova administracija, dopušta selektivni govor mržnje prema domoljubnim udrugama i pojedincima? Zašto ga ne kažnjava? Nedavno pročitah nešto grozno: pisac piše o *covid rasizmu i zloglasnoj Alemki Markotić* te nastavlja o njezinu bračnom statusu (Hrvatski fokus). Zašto nitko nije reagirao na ovaj govor mržnje? Ima mnogo primjera (Novosti, Index, društvene mreže i drugi) javnoga govora mržnje kojega država dopušta. Država dopušta teror faktografa koji vrši blokadu svih koji ne misle kao lijevo "orijentisani" plaćenici.

Andreju je i kardinal Bozanić uputio poruke:

“Trebaju nam novi stilovi upravljanja, oslobođeni nepotrebnih birokratskih usporavanja. “Pozvani smo zastupati istinu i imati pouzdanje u Gospodina. Svakomu od nas dana je vlast, manja ili veća, kojom smo pozvani služiti drugima, a ne služiti se njome za sebe. Nema nas puno u Hrvatskoj i ne smijemo se dijeliti i jedni druge potkopavati. Ponekad se čini da ima više kandidata za vodstvo, nego li za odgovorno i vjerodostojno vršenje vlastitog aktualnog zadatka. Znak je mudrosti vrjednovati i radovati se uspjehu, bez obzira s koje strane on dolazi, jer to postaje zajedničko dobro. Potrebno je čuvati hrvatski identitet, ali ne dopustiti zatvaranje, nego naprotiv treba se otvarati, 'potrebno je širiti vidike', kako kaže papa Franjo, što donosi nove mogućnosti razvoja.” Sve je rečeno!

Nažalost, Hrvati su zatočenici loše politike i loših političara pa biraju manje zlo od dva zla. Hrvateki su politički diletanti pa na izbore ne idu ili biraju one koji će ih poniziti, unazaditi, izdati. Da ne bude nesporazuma, ako moram birati između dva zla biram manje zlo (Andreja i

HDZ), a ne biram veće zlo: Mirelu, Peđu, Ivanu, Arsenija, Anku, Katarinu, Sandru, Daliju itd. Nažalost, kada idem na biralište, najčešće nemam za koga glasati.

Hrvatska i antihrvatska oporba u Hrvatskoj svim se silama trude izvršiti demontažu hrvatske države. Oni imaju pomoć Sorosa, stranih veleposlanstava i udruga. Članica SDP-a koja dijeli lekcije zaboravila je što su sve napravili Račan i Milanović kada su vodili vladu (smjene u upravnim tijelima, nadzornim odborima, tvrtkama, ukidanje financijske policije, otkazi policajcima, prelijevanje iz šupljega u prazno, blaćenje Domovinskoga rata i branitelja, otvaranje predsjedničkog i državnih arhiva Hrvatske stranim obavještajnim službama, blaćenje hrvatskih domoljuba. Sanacija pa prodaja banaka strancima, T-coma, INE... itd).

Nova pljuvačica jako je zaboravna pa se ne sjeća da je SDP bio protiv hrvatske država i da je napravio niz radnja za demontažu hrvatske države. Sramota je da takva osoba i njoj slične živi na grbači hrvatskoga čovjeka. Specijalnost oporbe je stvaranje nepotrebnih afera, kritiziranje i iznošenje laži. Oporba često lupeta, služi se otrcanim floskulama, gotovo nikada ne daje suvisao prijedlog kako promijeniti postojeće loše stanje. Zašto nam oporba ne ponudi svoj prijedlog (detaljan i kompletan) reforme pravosuđa, zdravstva i uprave budući da su HDZ-ovi ministri nesposobni? Nema dvojbe da su neki HDZ-ovi ministri nesposobni, ali oporba ne nudi sposobnije. Ne trebaju nam Mirela, Sabina, Peđa, Arsen, Anka, Sandra, Katarina, Ivana, Dalija, Božo, Nikola jer oni su još nesposobniji od postojećih.

U vezi s nekim akterima demontaže drug Andrej je u pravu, ali mora priznati činjenice da su neki njegovi ministri nesposobni (zdravstva, pravosuđa, državne uprave). 428 općina je previše za malu i siromašnu Hrvatsku! Neki će se pobuniti kad pročitaju siromašnu! Neka pogledaju BDP pa će im, valjda, biti jasnije.

Današnja Hrvatska još nije raščistila s komunističkom ideologijom i ekonomijom pa bi se moglo kazati da je neokomunistička što se najbolje vidi po kadrovima koji je vode. Zanimljivo je da drug Andrej, veliki europejac i demokrat, ne poštuje europske preporuke i zakone u vezi s osudom komunističkih zločina.

Pojedine kritike mainstream medija i oporbe koja mrzi svaku hrvatsku vlast su izljevi mržnje, (jedan podnaslov *Najbolje da HDZ ne investira*), a ne realnosti. Da bi spriječila iseljavanje država je mogla i trebala napraviti više, ali kada kritiziramo, moramo biti realni. Nakon pada komunizma i otvaranja granica i druge zemlje (Poljska, Češka..) imale su veliki val iseljavanja. Ljudi odlaze tamo gdje misle da će im biti bolje, bježe od idiotske hrvatske birokracije. Hrvatska birokracija je mnoge otjerala. Ona je potjerala hrvatsku dijasporu koja je htjela investirati u Hrvatsku. Za postojeća stanje krive se sve vlade od 1998. do danas jer nisu izmijenile idiotske zakone. Oporba zna samo kritizirati, izmišljati afere i/ili preuveličavati afere i tako stvarati negativno ozračje u društvu. Mainstream mediji daju podršku svima koji su protiv hrvatske države, protiv domoljuba i Katoličke crkve.

U RTL directu drugarica Ivana se hvali što su oni napravili u vezi s obnovom u Zagrebu (obnova škola) tijekom 7 mjeseci zaboravljajući kazati da je ta obnova započela u doba Milana Bandića i da su je oni privremeno stopirali kada su došli na vlast i tako usporili. Laganje, izvrtanje činjenica glavna je osobina lijevo usmjerene oporbe.

Kada se govori o lošoj politici uvijek je na tapetu HDZ. Kritičari zaboravljaju SDP, zaboravljaju da u Istri nije vladao HDZ već IDS i da su rezultati gori nego ondje gdje je vladao HDZ. Mrzitelji Hrvatske to ne žele vidjeti. Najtragičnije je da te izljeve mržnje plaćaju hrvatski porezni obveznici.

Oporbeni genijalci kažu da se ljudi iseljavaju zbog malih plaća, a ne kažu kako bi oni realno povećali plaće. Ne kažu da se odriču svoje velike saborske plaće, na traže da saborska plaća bude u visini prosječne plaće u Hrvatskoj. Ne kažu konkretno gdje su ta njihova radna mjesta, ne kažu konkretno kako će smanjiti uvoz poljoprivrednih proizvoda, kako će učiniti našu poljoprivredu konkurentnom. Kritičari vlasti postali su dosadni svojim otrcanim frazama i lažima. Nikako da čujemo kako promijeniti postojeće loše stanje. Treba nam konkretan i realan prijedlog kako smanjiti administraciju, reformirati pravosuđe, ozdraviti zdravstvo. Godinama ista oporba kritizira, ali nam nije dala niti jedan kompletan prijedlog kako otkloniti nedostatke, poboljšati sustav. Očito su nesposobni kao i oni koje kritiziraju.

Kritiziraju demografske mjere, a ne nude ništa. Zaboravljaju da demografske mjere mogu svoje učinke pokazati tek za 20 i više godina pa su njihove kritike bespredmetne.

Priče o korupciji prešle su svaku razumnu mjeru. Na žalost, u Hrvatskoj imamo visoku razinu koruptivnoga ponašanja i nepotizma bez obzira tko je na vlasti. Klijentelizma ima, ali daleko manja nego što nam prikazuju mainstream mediji i mrzitelji Hrvatske.

Oporba traži smjenu vlasti jer ona ima puno bolje stručnjake kao što se može vidjeti iz priložene tablice.

Božo - Premijer
Zvonimir - Ministarstvo financija
Dalija - Ministarstvo rada, mirovinskoga sustava, obitelji i socijalne politike
Veljko - Ministarstvo obrane
Sabina - Ministarstvo znanosti i obrazovanja
Mirela - Ministarstvo turizma i sporta
Arsen - Ministarstvo mora, prometa i infrastrukture
Miro - Ministarstvo poljoprivrede
Katarina - Ministarstvo unutarnjih poslova
Sandra - Ministarstvo gospodarstva i održivoga razvoja
Marijana - Ministarstvo prostornoga uređenja, graditeljstva i državne imovine
Ivana - Ministarstvo zdravstva
Ranko - Ministarstvo pravosuđa i uprave
Bojan - Ministarstvo hrvatskih branitelja
Dragana - Ministarstvo regionalnoga razvoja i fondova Europske unije
Nino - Ministarstvo kulture i medija
Nikola - Ministarstvo vanjskih i europskih poslova

Genijalci, zar ne!?

Mnogobrojni kritičari i pljuvači na političkoj sceni zaboravljaju da je današnja Hrvatska neokomunistička država i da je vode djeca/deca bivših komunista koji se ne mogu odreći vlasti niti komunističke ideologije. Zaboravljaju, ne vide, ne žele vidjeti komunističku djecu u vodstvu HDZ-a, u policiji, vojsci, pravosuđu, i drugim strukturama vlasti. Radi se o borbi za vlast i ništa drugo. Promjena vlasti u Zagrebu i Splitu pokazuje da se radi o onoj uzrečici: *Sjaši kurta da uzjaše murta* (smijeniti sve koji nisu iz naših redova, koji ne misle kao mi).

Muzej za suvremenu umjetnost u Zagrebu raspisao je međunarodni natječaj za ravnateljicu. Natječaj je raspisan s ciljem da na natječaju bude izabrana bakica (64 godina) iz Ljubljane jer u Republici Hrvatskoj nema stručnjaka koji bi mogli voditi taj „vrhunski“ muzej. Zar to nije pokazatelj demontaže države?

Ako u Hrvatskoj želimo nešto bitno promijeniti, prvo moramo promijeniti Izborni zakon. Bez promjene Izbornoga zakona nije moguće izabrati bolju vlast. Novi izbori s postojećim zakonima ne će ništa promijeniti. Davor, Peđa, Božo (s jedne strane) ili Andrej (s druge strane) ne će promijeniti Hrvatsku nabolje jer postizborna trgovina ne vodi računa o izbornim rezultatima (narod nije glasao za koaliciju Andreja i Milorada). Nužan je, popularno rečeno, potpuni reset.

Zanimljivo je da se oporbene stranke nisu oglasile povodom srpskoga *Zakona o kulturnom nasleđu* kojim se svojata dubrovačka književnost, negira hrvatski jezik! Ništa neobično jer oni su demontažeri hrvatske države.

"Nema nas puno u Hrvatskoj i ne smijemo se dijeliti i jedni druge potkopavati." (kardinal Bozanić)

O autoru

Prim. doc. dr. sc. Marko Jukić

Marko Jukić rođen je u Sinju 1950. godine. Završio je Klasičnu gimnaziju „Natko Nodilo" u Splitu, potom Medicinski fakultet u Zagrebu, specijalizaciju, poslijediplomski studij i doktorski studij također u Zagrebu. Specijalist je anesteziologije i intenzivne medicine, supspecijalist intenzivne medicine, u mirovini. Sudski je vještak na području anesteziologije i intenzivne medicine.

Bio je osnivač i voditelj Ambulante za liječenje boli u KBC-u Split.

Docent je na Medicinskom fakultetu u Splitu.

Dragovoljac je Domovinskoga rata iz 1991. godine. Član mobilnih kirurško-anestezioloških ekipa, koordinator saniteta pri Ministarstvu unutarnjih poslova Republike Hrvatske. Domoljub i branitelj, nestranačka osoba. Aktivni je član Hrvatske udruge Benedikt.

Nastavne aktivnosti

Predavao Prvu pomoć i Patologiju u Zdravstvenom obrazovnom centru u Splitu

Predavao i vodio kolegij Pastoralne medicine na Višoj teološkoj školi Vrhbosanske nadbiskupije-Sarajevo, Teološkom fakultetu u Splitu i Institutu za teologiju u Splitu.

Organizator i voditelj kolegija „Hitna medicina“ na Veleučilištu u Splitu, nakon prebacivanja kolegija na Medicinski fakultetu predavač

Predavač na kolegiju Anesteziologija i intenzivna medicina na Medicinskom i fakultetu Dentalna medicina, Sveučilišta u Splitu

Predavač na kolegiju Medicinska humanistika na Medicinskom i fakultetu Dentalne medicine u Splitu, Sveučilišta u Splitu

Predavač na Stručnim studijima pri Medicinskom fakultetu u Splitu, Sveučilišta u Splitu.

Organizator i predavač na poslijediplomskim tečajevima prve kategorije o liječenju boli.

Objavljene knjige

1. Autor knjige: Anesteziologija u Hrvatskoj, Zagreb 1999. Medicinska naklada.
2. Urednik i autor više poglavlja u sveučilišnom udžbeniku iz anesteziologije: Marko Jukić, Ino Husedžinović, Višnja Majerić Kogler, Ante Sekulić, Josip Žunić (urednici) Klinička anesteziologija, Zagreb, 2005. Medicinska naklada (Strossmayerova nagrada)
3. Urednik i autor više poglavlja u sveučilišnom udžbeniku «Intenzivna medicina»: Marko Jukić, Vladimir Gašparović, Ino Husedžinović, Višnja Majerić Kogler, Mladen Perić i Josip Žunić (urednici): «Intenzivna medicina» (sveučilišni udžbenik), Zagreb. 2008. Medicinska naklada (Strossmayerova nagrada)
4. Urednik i autor više poglavlja u sveučilišnom udžbeniku Bol - uzroci i liječenje Marko Jukić, Višnja Majerić Kogler, Mira Fingler (urednici). Zagreb 2011. Medicinska naklada,

5. Urednik i autor više poglavlja u sveučilišnom udžbeniku iz anesteziologije: Marko Jukić, Ino Husedžinović, Slavica Kvolik, Višnja Majerić Kogler, Mladen Perić i Josip Žunić (urednici) Klinička anesteziologija (drugo, dopunjeno i izmijenjeno izdanje), Zagreb, 2013. Medicinska naklada
6. Urednik i autor više poglavlja u sveučilišnom udžbeniku iz anesteziologije: Marko Jukić • Mladen Carev • Nenad Karanović • Mihajlo Lojpur. Anesteziologija i intenzivna medicina za studente medicine, dentalne medicine i zdravstvene studije. Katedra za anesteziologiju i intenzivnu medicine Split, 2017.

Autor je knjiga:

Dokazivanje nevinosti, digitalna knjiga 2013. www.digitalne-knjige.com

Liječničke pogreške – osnovana sumnja (Medicinska naklada) Zagreb

Doktor Trpimir (Medicinska naklada) Zagreb.

Medicinska etika III. - Klinička etika, www.digitalne-knjige.com

Domovinski rat - da se ne zaboravi, www.digitalne-knjige.com

Prirodna baština Lijepe Naše (crtice), www.digitalne-knjige.com

Znamenite Hrvatice i Hrvati (crtice); www.digitalne-knjige.com

Katoličko-kulturna baština u lijepoj Našoj, www.digitalne-knjige.com

Hrvatska kulturna baština (crtice), www.digitalne-knjige.com

Hrvatska povijesna baština (crtice), www.digitalne-knjige.com

Zločini Armije Bosne i Hercegovine nad Hrvatima (od 1992. do 1995. godine);
www.digitalne-knjige.com

Srpski zločini nad Hrvatima u Bosni i Hercegovini (od 1991. do 1995. godine)
www.digitalne-knjige.com

Srpski zločini u Hrvatskoj tijekom Domovinskoga rata od 1991. do 1995. godine;
www.digitalne-knjige.com

Autor je više poglavlja u knjigama drugih autora.

Druge aktivnosti

Bio je dugogodišnji dragovoljni darivatelj krvi, nekoliko godina i predsjednik Kluba dragovoljnih darivatelja krvi pri KBC-u Split. Bio je atletski sudac, član domaćih i stranih stručnih društava. Hobbiji: planinarstvo i fotografija.

Odlikovanja i priznanja:

Spomenica Domovinskog rata, Spomenica domovinske zahvalnosti, Red hrvatskog trojista, Zahvalnica Hrvatskog liječničkog zbora, Nagrada Ladislav Rakovac, Povelja Hrvatske liječničke komore, Pohvalnica Medicinskog fakulteta u Splitu.

<https://eknjiga.hr>

www.eknjiga.hr